

Acerca de este libro

Esta es una copia digital de un libro que, durante generaciones, se ha conservado en las estanterías de una biblioteca, hasta que Google ha decidido escanearlo como parte de un proyecto que pretende que sea posible descubrir en línea libros de todo el mundo.

Ha sobrevivido tantos años como para que los derechos de autor hayan expirado y el libro pase a ser de dominio público. El que un libro sea de dominio público significa que nunca ha estado protegido por derechos de autor, o bien que el período legal de estos derechos ya ha expirado. Es posible que una misma obra sea de dominio público en unos países y, sin embargo, no lo sea en otros. Los libros de dominio público son nuestras puertas hacia el pasado, suponen un patrimonio histórico, cultural y de conocimientos que, a menudo, resulta difícil de descubrir.

Todas las anotaciones, marcas y otras señales en los márgenes que estén presentes en el volumen original aparecerán también en este archivo como testimonio del largo viaje que el libro ha recorrido desde el editor hasta la biblioteca y, finalmente, hasta usted.

Normas de uso

Google se enorgullece de poder colaborar con distintas bibliotecas para digitalizar los materiales de dominio público a fin de hacerlos accesibles a todo el mundo. Los libros de dominio público son patrimonio de todos, nosotros somos sus humildes guardianes. No obstante, se trata de un trabajo caro. Por este motivo, y para poder ofrecer este recurso, hemos tomado medidas para evitar que se produzca un abuso por parte de terceros con fines comerciales, y hemos incluido restricciones técnicas sobre las solicitudes automatizadas.

Asimismo, le pedimos que:

- + *Haga un uso exclusivamente no comercial de estos archivos* Hemos diseñado la Búsqueda de libros de Google para el uso de particulares; como tal, le pedimos que utilice estos archivos con fines personales, y no comerciales.
- + *No envíe solicitudes automatizadas* Por favor, no envíe solicitudes automatizadas de ningún tipo al sistema de Google. Si está llevando a cabo una investigación sobre traducción automática, reconocimiento óptico de caracteres u otros campos para los que resulte útil disfrutar de acceso a una gran cantidad de texto, por favor, envíenos un mensaje. Fomentamos el uso de materiales de dominio público con estos propósitos y seguro que podremos ayudarle.
- + *Conserve la atribución* La filigrana de Google que verá en todos los archivos es fundamental para informar a los usuarios sobre este proyecto y ayudarles a encontrar materiales adicionales en la Búsqueda de libros de Google. Por favor, no la elimine.
- + *Manténgase siempre dentro de la legalidad* Sea cual sea el uso que haga de estos materiales, recuerde que es responsable de asegurarse de que todo lo que hace es legal. No dé por sentado que, por el hecho de que una obra se considere de dominio público para los usuarios de los Estados Unidos, lo será también para los usuarios de otros países. La legislación sobre derechos de autor varía de un país a otro, y no podemos facilitar información sobre si está permitido un uso específico de algún libro. Por favor, no suponga que la aparición de un libro en nuestro programa significa que se puede utilizar de igual manera en todo el mundo. La responsabilidad ante la infracción de los derechos de autor puede ser muy grave.

Acerca de la Búsqueda de libros de Google

El objetivo de Google consiste en organizar información procedente de todo el mundo y hacerla accesible y útil de forma universal. El programa de Búsqueda de libros de Google ayuda a los lectores a descubrir los libros de todo el mundo a la vez que ayuda a autores y editores a llegar a nuevas audiencias. Podrá realizar búsquedas en el texto completo de este libro en la web, en la página <http://books.google.com>

spem subvertebant, cum ille eodem Anno, die XI.
Julii beatâ Analyse mortalium rebus eximeretur, an-
num XXIX. ætatis nondum supergressus. Qvamvis
autem textus Conringianus usqve ad initium XII. Se-
culi, X. Disputationibus publicis, parum tamen ad
Historiæ literariæ explicationem facientibus, anne-
xus, typis publicis expressus extaret, qvi tamen cœ-
ptum laborem ad finem perducere, speique Eruditio-
rum satisfacere voluerit, hactenus nemo inventus est;
sicqve dispersa affecti operis exemplaria in paucorum
manus venerunt. Placuit tandem in usum Juventu-
tis Wratislaviensis literis dicatæ integrum hunc *Con-
ringii* fœtum Typographo recudendum dare, tam ex
Mollerianis Disputationibus, mutandi qvâdam li-
centiâ interdum à Verbis *Conringii* abeuntibus, qvam
ex variis codicibus MSCr. quantum licuit, emen-
datum; in qvâ re Viri insignibus in Ecclesiam, &
Athenæum Gedanense meritis celeberrimi, *D. Sa-
muelis Schelvgigii* Benignitas grato ore prædicanda,
cujus beneficio tam edita illa Molleriana benignè
communicata, qvàm alius Codex ex ore *Conringii*
calamo exceptus, debentur. Nec Eruditorum for-
san, æque ac nostræ expectationi ex aſſe satisfaciet
Commentariolus ille, in multis ob brevitatem ni-
miam frigidior, & cum aliis Summi Viri operibus mi-
nimè comparandus, imò & in Sanctorum Titulo mul-
tis promiscuè tributo, aliisqve variis rebus emandan-

HERMANNI CONRINGII
De 25.
SCRIPTORIBUS
XVI. post Christum Natum Seculorum
COMMENTARIUS,
Cum Prolegomenis,
Antiquiorem Eruditionis Historiam sistentibus,
Et
Additionibus,
Quibus Scriptorum series usq; ad finem Seculi XVII.
continuatur.

WRATISLAVIAE
Apud CHRISTIAN BAUCHIUM
An. M DCCIII. :.
BREGAE, Typis GODFREDI GRÜNDERI.

*Franc. Baco de Verul.
de Augm. Scient. L. 2. cap. 4.*

Historia Mundi absq; literaria Histo-
riâ statuæ Polyphemi oculo eruto
similis est, cum ea pars imaginis desit,
qvæ ingenium & indolem Personæ ma-
xime refert.

L. B. S.

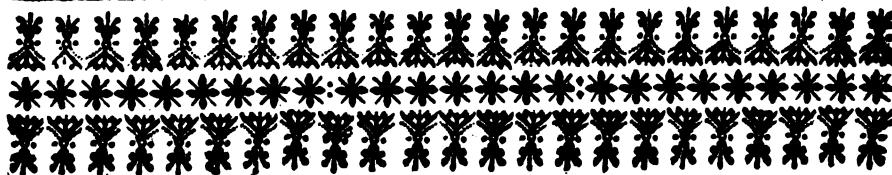
ERMANNUS CONRINGIUS, quem
 infinita fere in Rempublicam literariam
 merita immortalem, omnibusque Pru-
 dentibus adeò notum reddiderunt, ut
 elogio nostro minimè egeat, Anno O. R. MDC LXIV.
 Auditorum qvorundam desiderio satisfacturus, intra
 privatos pàrietes Commentariolum brevem de Eru-
 ditionis à Christo nato propagatoribus in calatum
 dictitavit, sicqve compendiariam qvandam viam per
 vastissimum Historiæ literariæ campum cupidæ Scien-
 tiarum Juventuti ostendit. Ut autem omnia Viri
 hujus Magni, sic & ille, qvamvis exiguus labor, non
 sine applausu qvodam ab erudito Orbe exceptus est,
 ita ut non modo sàpius repetito calami labore pas-
 sim describeretur, sed & in scriptis Eruditorum pub-
 licæ luci commissis sàpius citaretur. Siceun-
 dem *imprimis commendandum* putat in signis Hel-
 mestadiensium Polyhistor, *Valentinus Henricus Vog-*
lerus
 X 2

icrus, in Introductione suâ universali in Scriptorum noticiam, cap. 11. ubi addit, multorum commoda iuvaturum esse, si lucem videret; qvod desiderium etiam V. ejusdem libri capite repetit. Necab hâc sententiâ prorsus abludit *Dan. Georg. Morhofius*, incomparabile Cimbriæ Decus, in Polyhistore suo, (lib. I. cap. XVI.) qvamvis opuscolum hoc extemporalibus *Conringio dissertationibus natum suspicetur, multisq; accessionibus augendum dicat.* Latuejam ultra XXX. annos laudatus *Conringii* Labor in scriniis qvorundam Eruditorum, aut multiplicatâ descriptione novis insuper mendis accedentibus fædatus à puritate priori magis magisq; abibat, cum Vir tam Eruditione, qvam diligentia insignis *Johannes Gottlieb Mollerus*, Gedanensis, SS. Theol. & Phil. D. in Academiâ prius Rostochiensi Græcæ Lingvæ, tum in Athenæo Gedanensi Philosophiæ primæ & practicæ Prof. Publ. & Bibliothecarius, ex donatio-ne Illustris cuiusdam Patroni Exemplar probatum, & ex vivo *Conringii* ore haustum nactus, communicare illud cum Erudito Orbe, ac Disputationibus publicis, Lectionibusq; privatis illustrare decermet; qvod laudabile institutum Eruditissimi Colle-tores Novorum Literariorum Maris Baltici & Septentrionis Mensæ Majo Anni MDCXCVIII. Literatis notum reddebat. Sed præcoccia fata, ut multa alia diligentissimi Viri, sic & hanc plenæ editionis spem

spem subvertebant, cum ille eodem Anno, die XI.
Julii beatâ Analysi mortalium rebus eximeretur, an-
num XXIX. ætatis nondum supergressus. Qvamvis
autem textus Conringianus usqve ad initium XII. Se-
culi, X. Disputationibus publicis, parum tamen ad
Historiæ literariæ explicationem facientibus, anne-
xus, typis publicis expressus extaret, qvi tamen cœ-
ptum laborem ad finem perducere, speiqve Eruditio-
rum satisfacere voluerit, haçtenus nemo inventus est;
sicqve dispersa affecti operis exemplaria in paucorum
manus venerunt. Placuit tandem in usum Juventu-
tis Wratislaviensis literis dicatæ integrum hunc *Con-
ringii* fœtum Typographo recudendum dare, tam ex
Mollerianis Disputationibus, mutandi qvâdam li-
centiâ interdum à Verbis *Conringii* abeuntibus, qvam
ex variis codicibus MSCr. quantum licuit, emen-
datum; in qvâ re Viri insignibus in Ecclesiam, &
Athenæum Gedanense meritis celeberrimi, *D. Sa-
muelis Schelvgigii* Benignitas grato ore prædicanda,
cujus beneficio tam edita illa Molleriana benignè
communicata, qvâm alius Codex ex ore *Conringii*
calamo exceptus, debentur. Nec Eruditorum for-
san, æqve ac nostræ expectationi ex assē satisfaciet
Commentariolus ille, in multis ob brevitatem ni-
miam frigidior, & cum aliis Summi Viri operibus mi-
nimè comparandus, imò & in Sanctorum Titulo mul-
tis promiscuè tributo, aliisqve variis rebus emandan-
dus,

dus, nisi religio fuisset, Magni Viri placita censurâ forsan intempestivâ subvertere; cum vel ita fundamen-
tum prælectionis Historiæ literariæ variis per vocem
docentis accessionibus & explicationibus augendæ
commodè satis esse possit, qvi unicus editionis hujus
scopus est. Nec forsan illud reprehensione vacat,
qvod purpuræ Magni Polyhistoris pantum assuere,
Additiones scilicet annextere ausi fuerimus; ubi sola
ferè nomina ordine qvodam chronologico disposita,
recensuimus, non ad alium, nisi citatum prælectionis
scopum profutura; qvod ad excusationem imper-
fectionis satis esse putamus. Tantum enim abest,
ut exiguum hunc laborem Eruditorum usui com-
mendare, aut ex eodem aliqvid perfecti promittere.
velimus, ut potius defectûs ejusdem, nævosque co-
piosos arguentibus promptissimè accedere, & gravio-
rem aliis censuram nobismet ipsis imponere parati-
simi simus. Forsan vel solum Juventutis usibus in-
serviendi desiderium Prudentibus qvibusdam mini-
mè displicebit, 'cujus calamos hâc impressione sub-
levare animus fuit, qvos ad copiam rerum haud exi-
guam in explicando subjungendam adhibere conve-
nientius putavimus. Vale.

AD

Ad

HERMANNI CONRINGII Commentarium de Scriptoribus

Prolegomena

Historiam Eruditionis ante Christum natum
exhibitia,

Cap. I.

De Eruditione Hebræorum;

§. I.

Cientias cum ipso Orbe natas, primis hominum curæ cordiq; fuisse, vel ex eo apparet, quod nihil aliud summam humani generis Felicitatem destruxerit, quam immodicum, eoq; nomine impium sciendi desiderium. Possederat *Adamus* omnes Sapientiæ, quæ in hominem cadit, thesauros, hinc eò infeliciorem se comprehendebat, cum post lapsum non nisi exigua prioris notitiaz rudera ingenti labore colligere valeret. Nihilominus posteris suis, qvicq; vid Sapientiæ rekollegerat, primitiù summam de DEO Sapientiam communicabat; qvamvis senior hæc doctrina mox (a) Caini improbitate conta- (a) *Josephus L.I.* minaretur. Inter Filios *Adami* præ cæteris Serb Sapientiam c. 4. Ant. *Jud.* excoluit, qui, si *Josephus* (b) fides habenda, terrenis rebus (b) *Lac. cir.* relictis, fidera, corumq; affectiones scrutatus est. Posteris

A

quo-

(c) Genes. 5. v.

22. 24.

quoq; illius Sapientiæ studium non defuit, inter quos præcipue Henoch rebus sacris operam dedit, inde & à Spiritu S. vitam (c) vixisse divinam dicitur. Genuina autem Sapientia per Cainitarum Pseudodoxiam ita perturbata fuit, ut ante Diluvii tempora solus Noachus veræ Sapientiæ Assecla inveniretur. Erant verò & inter Caini posteros humanarum Scientiarum exercitia, inter quos (d) Lamech cum Filiis suis Oeconomicas, Musicas & fabriles artes exercevit.

(d) Jabal, Ju-

bat, Tubal-

Cain. Genes. 4.

v. 20, 21, 22.

(a) in roce A-

dam.

(b) in Rabboth,

Comment. in Ge-

nesin.

(c) in Obelisco

Pamphil. Lib. I.

cap. I.

(d) ex Libro Be-

bir. s. Lucis purif.

fimæ descriptæ.

(e) Lib. I. Pana-

rati.

(f) Kircherus l.c.

§. 2. Inter hos Sapientiæ antidiluvianæ cultores Scripturam & literas in usu fuisse, vix dubitare licet, quanquam

luculenta ejus rei testimonia desint. *Suidas* (a) quidem Adamo Scripturæ & omnium Artium inventionem adscribit, sed

itidem sine sufficienti antiquorum testimonio. Quæ (b) Rabbini de Libro, quem Adamus de Præceptis in Horto Eden

latis scripsérunt, somniant; Item quæ Athan, Kircherus (c) ex

MSCr. Arabico de primo omnium Libro, XXI, paginis exa-

rato, præcepta & traditiones in generationes secuturas con-

tinente, profert, risu digna sunt; in quem censum etiam

veniunt Guilielmi Postelli nugæ, (d) de Prophetiis Eve. à Ra-

zie, primi Parentis Angelo descriptis. *Setho* VII, Libros à

Gnosticis confititos olim suppositos esse *Epiphanius* (e) nar-

rat; quibus forsitan & illud opus (f) *Sethi* de stellâ appari-

vii Hæresi 39. de tura debetur, quod Autor operis imperfecti in Matthæum

Sethianus. citat.

§. 3. Præ cæteris autem multi probare nituntur, He-

(a) vers. 14, 15. nochum Libros scripsisse, cum eos etiam Apostolus *7adas* (a)

(b) de habitu mu-

citare videatur, quamvis ille dixisse *Henochum* quædam,

lierum.

non autem scripsisse afferat. Non deest huic opinioni Pa-

(c) de Civ. DEI,

trum Autoritas, dum (b) *Tertullianus*, (c) *Augustinus*, & (d)

Lib. 15, cap. 23.

Origines non solum *Henochum* Libros scripsisse dicunt, sed &

& lib. 18.

ultimus argumenta Librorum recenset. Sed eertum est,

(d) Homil. 28.

neq; illa argumenta, nec fragmentum *Henochi* Græcum,

in Numer.

quod (e) *Scaliger* & (f) *Kircherus* proferunt, *Henochi* conveni-

(e) in Annos. ad

re, cum in utrisq; de Gigantibus ex Angelorum cum ho-

Eusebii Chron.

minibus coitu natis, aliisq; absurdis materiis agatur.

(f) in Oedipo E-

gypt. Tom. 2. cap.

z. Disquis. 1. S. 4. 19. in Arcâ Noah Seft. I. cap. 2.

§. 4. Post Diluvium *Noah* unicus & humani generis,

&

& veræ Sapientiæ restaurator erat, qui quantum & in aliis
humanis artibus valuerit, arca ab eo summa arte Archi-
tectica condita testatur, de quæ ea legi possunt, quæ (a) (a) *Aub. Kirche.*
Kircherus operosâ, & nimiâ fere diligentia conscripsit. *ri Area Nobe Am-*
Pqst Noachum in familia *Semis* sanior doctrina conservabatur, *stel. 1673. fol.*
quæ tamen successu temporis profanis artibus, quas *Chamis*
posterioritas exercebat, fere tota obfuscabatur; donec è mediis
quasi tenebris eruptus à DEO *abraham*, prudentiâ & optima-
rum artium professione se & DEO acceptum, & in Orbe
celeberrimum redderet. De eo, ut *Josephus* (b) testatur, *Heca-* (b) *Lib. I. c. 7.*
tens integrum librum scripsit, imò & inter Gentiles (c) *Scri-* *Ant. iud.*
ptores passim magnum ejus nomen est. Inter Successores (c) *Berosum, Ni-*
Jacobum rerum naturalium peritum fuisse, baculi maculosi *col. Damascenum,*
gregibus concipientibus præpositi ostendunt. Cæteros ve- *Alexand., Euse-*
rò omnes Eruditione variâ superavit *Josephus*, qui *Ægyptio-* *Melonem,*
rum artes cum Hebraicâ Sapientiâ jungens, prudentiâ suâ *citatos ab Euse-*
& Hebræis & Gentilibus mirabilis extitit. Hic, Rege ju- *bio Lib. 9. cap.*
bente, *Ægyptios* veram Sapientiam docuit, ut *Regius* (d) *Psal.* 4. *Prop. Evang.*
testatur, quæ & in *Ægypto* floruit, donec successu tem- (d) *Psalm 105.*
poris cum memoria *Josephi* magnâ ex parte extingvere. *Vers. 21, 22.*

§. 5. His temporibus Libros extitisse, probabile qui-
dem, nec tamen satis certum est. (a) *Cassianus de Chamo, No-* (a) *Collatione 8.*
hæ Filio, asserit, eum à Caini Posteris magicas & supersti- *cap. 21. ex Sereno*
tiosas artes didicisse; cumq; Libros de his rebus in pii Pa- *Abbate antiquo,*
rentis arcam inferre non auderet, profana hæc commenta
ferreis laminis, saxisq; durissimis insculpsisse, eaq; omnia
post diluvium diligenter recollegisse, & ad posteros trans-
misisse; sed hæc omnia fabulis simillima sunt, quamvis &
Autor *Libri Recognitionum*, vulgo *Clementi Romano* ad-
scripti, *Chamum* Libros posteris reliquisse dicat. Circum-
fertur hodie Liber *Abrahamo* adscriptus *Sepher Jeçirah*, sive
Liber formationum dictus, quem & *Job. Pistorius Nidanus*
suis cabalisticæ Artis Scriptoribus inseruit; sed licet ab alio,
quam *Postello* Veteratore productus esset, tamen stylo & con-
tentis mendacium aperiret.

§. 6. In *Ægypto* tandem in mediâ Hebræorum servi-

tute ingens omnis eruditionis lumen, *Moses*, nascetur, qui
 (a) *Josephus lib. 2.* in (a) aulâ regiâ educatus, & in omni Sapientia Ægyptiorum
 cap. 9. arc. 7. in institutus fuit, ut de eo (b) *S. Stephanus* loquitur. Hic ex
 (b) *Auctor. 7. v. 22.* Ægypto fugiens, in eremo XL. annis philosophatus est, ut
 (c) in *Chron.* (c) *Eusebius* indicat; tum verò rediens ad summum Philo-
 (d) *Lib. 8. cap. sophiæ pervenit, & DEI responsis secreta naturæ didicit,*
 5. *Prepar. Evang.* ut *Philo ap. (d) Eusebium* loquitur. Ab hoc Ægyptios multas
 (e) *Hist. Natur.* artes didicisse, extra dubium est; Judæi verò Cabalam ab
 l. 30. c. 1. eo per manus traditam credunt; & inter Gentiles Scripto-
 (f) *Lib. 36. c. 2.* res passim Magis annumeratur, ut apud (e) *Plinii m.* (f) *In-*
 (g) *Lib. 10. Geogr. stinum,* (g) *Strabonem,* & (h) *Apulejum* videre est. Ejus
 (h) *in Apolog. 1.* Scripta de Mundi origine, & legibus divinis certò extarc,
 (i) *in Tract. Theol.* piis omnibus extra dubium est, quicquid etiam Satanæ per
Polis. cap. 8. (i) *Bened. Spinosam*, aliasq; huic similes contra gannire
 audeat.

§. 7. *Mosen* excipiebat celeberrimum LXX. Seniorum Collegium, *Sanhedrin* posteriori ævo dictum, cui per occultas traditiones innumerabiles Sapientiæ thesauros relictos esse, Rabbini docent. Et quamvis opus *Zohar*, *Mosis* Auditorum doctrinam comprehendens, quod *Postritus* in lucem produxit, suspectæ Fidei sit, verissimum tamen est, hos Viros omni eruditionis excellentia præditos fuisse. Eandem laudem *Joshua* meretur, illustris *Mosis* Discipulus, qui Scientiæ militaris & Geographicæ perfectionem ostendit, Terram Benedictam occupando, & inter Israëlitas (a) accuratissimè dividendo; cujus etiam facta Gentilibus non ignota, quæ ap. Scriptores antiquos sub *Herculis Phœnicie* nominatae (b) *Vossius* judicat. An ipse Libri à se denominati Autor sit, ut Hebræi volunt, dubium est, (c) cum *Theodoreetus* eum ex Libro *iustorum collectum, Iehanasius* verò & alii ab *Elezaro* summo Sacerdote comportatum putent.

(a) *Posit. cap. 14---21.*
 (b) *de orig. Ido-
 bolatrie Lib. 1. c.
 26. adde Ed-
 mundi Dikin-
 son Delphos Phœ-
 nizianæ.*
 (c) *Lege Mich.
 Waltherio Offi-
 cien. Bibl. Repos. 2.
 Theca 2. arc. 1.*
 (a) *De loco hoc
 prolixius diffe-
 rentem lege Iac.
 Salianum anal.
 Ecl. Tom. 3. Ann.
 M. 2973. num.*
 (b) *Samuel,* præsuerunt. Libri sub hujus nomine existentes ab
 §. 8. Sub Judicibus ab Israëlitis Eruditio non seposita, sed potius magis magisq; exculta fuit. Testantur hoc Scholæ celeberrimæ in Urbibus *Silo* & *Ramatha* (a) in *Gilead* institutæ, quibus *Eli* Sacerdos, ejusq; incomparabili Scientia- rum divinarum & humanarum penu abundans Discipulus, ipso

ipso Samuele inchoati, & usq; ad mortem (b) ipsius deduci (b) Lib. t. c. 25. non immerito creduntur, cum reliqua vel aliquis ex Dilci. (c) Colligitur ex pulis magni hujus Prophetæ, vel (c) Nathan & Gad, itidem fine lib. t. Paralip. Prophetæ Celebres, addiderint.

Lege Waltheri

effic. Bibl. Rep. 2. Thec. 2. arc. 4.

§. 9. Ex Scholâ Samuelis prodiit Sanctissimus Rex & Propheta David, (a) qui & Samuelis præceptis, & multarum (a) 2. Sam. Litterum experientiâ ab omni parte magnus evasit. Ejus pic. bro 2020. Iose. tatem Sapientiamq; testantur tum Psalmi incomparabilcs ab phus Lib. 7. eo relicti, tum aula Viris Sanctissimis & prudentissimis ple. toto Ant. Iud. na. Eminebant inter (b) cæteros Nathan Sacri Consilii An. Videatur Ioh. tistes & magnus Propheta; Abiathar summus Sacerdos, Hier. Sopramagnâ etiam sacræ Eruditionis laude clarus; Jonathan, Pa. nis Genuenf. S. I. truus Regis, Eruditione, & legis divinæ Scientia nobilis; David comment. Japhiel, eruditione sua merens, ut filiorum Regis curæ & in- illustratus Lugd. stitutioni præficeretur; & Assaph, Musici Chori Antistes om- 1643. fol. ni etiam Sapientia excultus. Florebat autem eo tempore (b) Legelac. Sa- per totum Israëlitarum Regnum Eruditionis cultus, cum lianum A. M. Levitis (c) per totam terram sparsis docendi munus commis- 2980. n. 17. sum esset.

(c) Car. Sigoni-

us de Republ. Hebreorum L. 5. c. 10.

S. 10. Successit Patri optimo Filius omnium Sapien- tissimus Salomon (a) qui tam ex fidelissimâ Nathaniis institutio. (a) Vid. Ioh. de ne, quam peculiari illuminatione DEI omnibus divinis & Pineda Salo- humanis artibus exornatissimus erat. Hujus Sapientiam monprivus, s. de omnium & Hebræorum & Exterorum Sapientiam superasse, Rebus Salomonis ipse sacer Textus (b) asserit; dum cum præter mysteria fi- Libri 8. Lugd. dei, illi revelata, exactissima rei Physicæ Scientia, regna 1609. f. primario vegetabile & animale comprehendens, Moralis (b) I. Reg. 4. v. & civilis doctrina, quam termille Sententiæ ejus indica- 29---34. adderunt; Poësis jucundissima, ut ex canticis quinq; supra mille Iac. Salianum, colligere licet, Ars Mathematica, & in Specie Architectica, A. M. 3022. num. quam stupendum Templi ædificium arguit, adeò nobilita- 54---100. verunt, ut non tantum Rex Tyriensis (c) Josepho teste, erudi- (c) L. 8. c. 2. ta commercia cum eo instituerit, sed & Regina Saba ab extre- Ant. Ind. mo Arabiæ felicis littore acceleraret, Sapientiaz amore al- lecta.

§. II. Libros à Salomone scriptos Sacer Codex exhibit Proverbiorum opus, Ecclesiasten, & Cantus Cantorum, de cuius Autore pauci dubitant, Sanctissimos autem amores

- (a) *Damnatus erat* ejus Libri (a) pro profanis non nisi impi habent. Multi ror in Concil. Contraautem alii Libri sub nomine *Salomonis* circumgeruntur, in flantimopolitanoz. quem censum etiam venit *Liber Sapientie* (b) *Philoni* cuidam (b) *Lege Michae* adscribi solitus. Dicitur etiam apud *Josephum* (c) *Salomon Waltherum*, conscripsisse Libros *Oderum* & *Carmelum* quinque mille & Offic. Bibl. Rep. *Parabolam* ac *Similitudinem* Libros ter mille, de quibus ta-
2. *Tbeda*. arc. 2. men, præter supra citatos, nihil restat. Suspectæ autem,
(c) *Lib. 8. c. 2.* imò sublestæ fidei sunt ea, quæ *Chicus Aesculanus* (d) de Li-
Anr. Ind. bro *Salomonis de Umbbris Idearum*, & *Paulus Minerva de Neomenis*
(d) *De Sphaera* & *Salomonis* afferunt; prout & *Liber: Salomonis Contradictio*,
2. & 4. *Lege* in *Decreto Gelasii Papæ* adscribi solito, recte inter Apocry-
lo, de *Pine-* phos relatus est. Impium autem esset credere, *Salomonem*
da in *Sal.* pre- Librum *Incantationum* (c) & de *Exorcisme* scripsisse; quam-
vio *Lib. 3. c. 29.* vis enim *Josephus* (f) ut rem divinitus commissari citet, &
n. 9. *Thomas Aquinas* pro pià Exorcismi formula habeat, potius ta-
(e) *Lege Sixt.* men *Satanam* sub hoc involucro latere voluisse, constat,
Senensem Bibl. *Sancta Lib. 2.* (f) *Antiq. Iud. lib. 8. c. 2.*

§. II. Divisio Regni post *Salomonem* magnam etiam Eruditioni perniciem afferebat, cum *Ieroboam* omnes divi-

- (a) 2. *Chron. II.* n. æ *Sapientiæ* cultores (a) finibus Israëlitici Regni ejiceret, v. 14. & cap. 13. & ipse *Rehabeam* à divina veritate recederet. Sed res floresce-
v. 9. bant studia in *Judaici* Regni urbibus, dum *Josephus*, pius Rex,
(b) 2. *Chron. XVII.* V. ex (b) Principibus suis per omnes urbes cum *Sacerdoti- bus* & *Levitum* mittebat, passimq; institutis *Synagogis* exclusa barbaric populum doceri jubebat. Iisdem serè temporibus ingens *Sapientiæ* cælestis Lumen, *Elias*, Terram Israëlis illustrabat, qui magnus Propheta, æq; ac alii centum, ab *Obadia* in speluncis occultati, furorem *Jezebelis* Prophetas un- diq; ab mortem conquirentis, effugiebat. *Eliam* hunc contemplationibus *sanctis* operam dedisse, aliosq; Prophetarum filios erudiisse, non negandum; sed cum in monte *Carmelo* sibi asseclas quæsivisse, & cum perpetuæ castitatis voto

voto vitam monasticam instituisse, ut quidam *Johannes* (c) (c) Dicitur fuisse Hierosolymitanus docet, fabulis simillimum est. Episcopus Hieros.

post *Cyrillum*; libri titulus est: de *Institutione primorum Monachorum*, in *Lege veteri exortorum*, & in *novâ perseverantium*. *Americus Lemovicensis*, Patriarcha Antiochenus A.D. 1120. ex *Græco* in *Lat.* verti curavit. *Ipsæ Baronius*, *Bellarminus* & alii pro *suppositio*bant, *Lege Salianum A. M. 1123. n. 6.*

§. 13. Secutus est *Eliam* Discipulus æq; magnus *Elisæus*, cuius tempore non parva Scholarum copia per Regnum Judaicum floruit. Citantur in sacro Textu Collegia (a) in (a) 2. Regum 2, urbe Bethel, Hiericho, & Gilgal, ubi Prophetarum Filii numero v: 3. & 5. & cap. haud exiguo erudiebantur, quorum ultimi etiam tempore 4. v. 38. famis duplice miraculo alebantur. Incidebant tum inse- Legantur Ge- licia tempora, quibus Regum negligentia & impietate Lite- org. Ursini, ræ contemnebantur, nisi quod *Joas Rex juvenis*, Ductore *Antiquitates He- Summo Sacerdote *Jojada**, *Magnus Viro*, (b) & Templi & braice Scholasti- Sapientiæ restaurationem quandam susciperet, à quo tamen co - Academicœ laudabili vitæ genere mox populus iterum recessit. Con- Hafn. 1697. 4. cussum est co tempore, bellis Syris & interkinis utrumq; (b) 2. Regum II, Hebræorum regnum, & quamvis *Oseas*, *Amos*, *Esaias*, aliiq; & 12. Prophetæ salutariæ monerent, attamen magis magisq; acce- kerabat & Regiminis & Eruditionis interitus.

§. 14. Nec tamen luctuosum Babylonicae captivitatis tempus sine omni Hebræorum Eruditione fuit, cum circa initium miseriæ hujus *Jeremias* & *Ezechiel* inter alios præ- stantissimis cælestis Sapientiæ dotibus elucerent. Ipsa Ca- ptivitas nonnullis in Scholam conversa, cum (a) *Daniel*, *Ana.* (a) Dan. I. v. 3. 17. *nia*, *Misaël*, & *Azaria*, jussu Regis *Nabochodonosoris* in omni Doctrinæ & Sapientiæ erudirentur, cumq; *Daniel* à Rege omnibus Babylonicae Sapientibus Præfatus, in Perside Scholas purioris Sapientiæ, correctis priscorum Magorum placitis, institueret. *Sandissimi* hujus Prophetæ Scripta in dubium vocantur à ludæorum (b) malitiâ, quia eorum ina- (b) *Contra eos* ni expectationi futuri Messiæ apertè nimis contradicunt; prelixè pugnat lu- alii autem plura scripta illi perperam adscribunt, dum *Oratio lius Barto-* *Aaria*, *Canticum minum Puerorum*, item *Historia Susanna*, *Belis loccius Biblio-*

bin. Tom. 2. n. 459: sed Indorum mentem aliter explicat, & cum Christianis con- ciliare queris *Richardus Simon Hyst.*, *Critica Vet. Test. Lib. I. c. 9,*

& Draconis sine certa ratione pro Danielis operibus habentur.

§. 15. In mediis hisce calamitatibus nec aliis Sapientiae studia defuisse, Esdra exemplo suo docet, qui sacrarum Literarum peritiā, & Legis tradendae studio summus habebatur. Hic collapsam cum ipso Regimine Eruditionem

(a) *Nehem.*, 8. v. restituebat, renovatæq; urbis populum de altiori (a) sug-
gestu, adstantibus non paucis Collegis publicè docebat.
4.

Idem quoque incuriā Judæorum, & Babyloniorum impieta-
te sublatos Codices Sacros restauravit, conquisivit, & *Neh-*

(b) *2. Maccab.*, 2. mihi fidem operam conferente, (b) *Bibliothecam Hiero-
v.*, 13. De multis lymis constituit, *Davidis, Prophetarumq;* Libros, & Regum Esdræ Libris agit Diplomatæ comprehendentem. Ipsum quoque Esdram non ex Pici Mi- paucos cum *Nehemiam* Commentarios scripsisse, ex posterio-
randul. Apolo- ri Maccabæorum Libro colligere est; sed præter parvas
gjā Sixtus Sc- utriusq; Historias (b) in sacro Codice existentes nihil re-
nens. Bibl. San- fiduum habemus. Libros quidem Scripturæ S. planè de-
st. Lib. 2. perditos, & per inspirationem Esdræ redditos fuisse (d) non-
(c) Pro recentio- nulli volunt; sed (c) Athanasius totam rem diligentia ad-
ris Autoris opere scribit, Librosq; diligenter ab Esdræ custoditos tandemq; ve-
babet Ioh. Cle- prolatos asserit.

ricus in *Judicis Theologor.* de Hist. Criticæ Rich. Simonis Epistol. 8. (d) Chry-
sostomus Hom. 8. in Epist. ad Hebreos. Theodoreetus in Prefat. in *Psalmos.*
(e) In *Synopsi.* q̄e qvid. a plurimi Athanasio abjudicatur. Lege Ioh. Henr. Maii
Diff. 3. Rich. Simoni, & ejus Adversariis oppositus Fransf. 1690.

§. 16. Post Nehemiac tempora res Hebræorum magnam partem in obscuro latent; probabile tamen est, fædatam non parum fuisse Judaicæ doctrinæ puritatem Babylonica vanitate & Superstitione, quam partim Judæi ipsi rebus Babylonicis assueti, partim Assyriorum Colonizæ in terram Israël.

(a) *2. Regum* 17. liticam (a) antea traductæ secum advexere, unde & *Samaritan-*
v. 24. seqq. (b) colluvies nata. Circa *Alexandri M.* tempora Erudi-
(b) *Lege Christoph.* tionis curam Judæis non defuisse, ex eo colligere licet,
Cellarii Collecta- quod *Iaddus Pontifex* & *Bibliothecâ Sacra* prolatum (c) *Da-*
neia Hist. Samari- *nella Codicem* *Alexandro* ostenderit & explicaverit. Imò,
riane de Politia non parvi æstimandum *Aristotelis*, ambitiosi alioquin Phi-
Relig. & re lise-
tosophi,

varia bujus Genes. Cize 1688. 4. (c) *Iosephus L.* 18. cap. 8. Am. Iud.

Iosophi, testimonium, qui, ut in Clearchi Solensis (d) frag- (d) Cis. à
mento quodam habetur, in Asia ad se venisse Judæum quen. Theoph. Spi-
dam dixit, tantà Eruditione atque Scientiâ conspicuum, ut zelio in Coron-
præ illo omnes Græci præsentes trunci esse & stipites vide- de philolog. addi-
tentur.

ta ad S. Bibliotheca carum arcana retecta S. 1.

§. 17. Sed vix unquam secundi Templi ævo Judæi ma-
jus specimen Eruditionis suæ ediderunt, quam cum Ptolomeo
Philadelpho illud per Legatos petente, LXXII Viri, (a) he- (a) Prolixem omnia
braicâ pariter & græcâ Doctrinâ excultissimi, ab Eleazar ap. Ioseph. Lib.
(b) Sacerdotum Principe in Ægyptum mitterentur; ex 12. c. 2. Ant. Iud.
qvorum numero apparet, Hierosolymis eo tempore Sacra. Add. Irenæus
rum aliarumq; literarum studia egregie floruisse. Quantâ Lib. 3. c. 25. Iu-
verò hi Viri Prudentia prædicti fuerint, tam ex ipsâ versione stinus Mart.
S. Scripturæ accuratissimè adornatâ, quam ex prudenti Parenth. ad Gra-
colloqvio cum Rege, durante (c) septem dierum convivio cor; Tertullia-
instituto, apparet, si quidem Iosepho & (d) Aristro Historiæ nus in Apologie
hujus Scriptoribus, plena fides danda. Sed destruktâ de- tico, Clem. A-
inde per Antiochum Epiphanem omni Judæorum felicitate, eti- lexand. Lib. 1.
am Eruditio interiit; cum & Tyranni hujus jussu, S. Scri- Stromas.
pturæ Codices conquirerentur, & igni injicerentur. (b) Onie fil. Si-
meonis Iusti fratre. (c) Iosephus l. c. 12. dies citat. (d) Aristans ad Philo-
ocratem fratrem de 72. Legi interpretibus. Pro suppositio non immoritò haberetur.
Vide Vossium de Hist. Gr. L. 1. c. 15.

§. 18. Post ea tempora collabentibus magis magisq;
Judæorum rebus etiam eorum Eruditio simul collapsa est. (a) (a) De iis lega-
Judæi Hellenistæ Græcorum Philosophiam amplectebantur, tur Rich. Si-
quibus etiam (b) Aristobolus, Ptolomæi Philometoris Præ- mon in Hist.
ceptor annumerandus, qui Peripateticorum Sectæ firmiter Cris. Vet. Testam.
addictus, & in eâ insigniter eruditus, alios quoque Judæos Lib. 2. c. 17.
iisdem imbuere principiis frustra quæsivit, cum plurimi (b) 2. Maccab.
eorum Decretum à Patribus factum: (c) Maledictus, quis do- 1. v. II. adde-
cer Filium suum Philosophiam Græcam, rigorosè observarent. Clem. Alex.
In ipsâ autem Judæa aliarum artium studia floruisse, R. L. 1. Strom. it.
gebuda (d) Levita jaicit, qui Synedrii Assessoribus manda- Eusebium L. 8.

B

tum c. 3. Prep. Evang.

(c) Confer. Hornium in Hist. Philos. L. 4. c. 20. (d) Part. 2. §. 64. Lege
Theoph. Spizelii Coronid. Philolog. ad Arcana Bibl. retecta §. 2.

tum fuisse dicit, ne ipsos lateret ulla Scientia, sive vera, sive imaginaria, sive ex consensu & instituto hominum excogitata, adeo, ut etiam incantationum magicarum, & lingvarum variarum periti am habere debuerint. Judæis Hellenistis sine dubio annumerandus erit Ezechiel Poëta tragicus,

(e) Lib. 1. Stro- cūjus versus fere L. (e) Clemens Alexandrinus citat, mas, Lege Sixt. Senens. L. 4. Bibl. Sanctæ. Vossium de Poëtic Græc. p. 90.

§. 19. In hoc rerum Judaicarum statu sc̄diæ Pharisæorum,

Saduceorum, & Essorum ortæ sunt, & qvidem seqventi ferè

(a) Hec plurima occasione: (a) Orta inter Legis Interpretes dissensione, ex mente Eduard. qvidam se Karraim dicebant, & nil, nisi verba Legis accipie di Simonis in bant; alii Hasidim dicebantur, qui supererogationes, Legum Cbr. Cathol. que consequentias addebant, & tandem præcepta Supereropart. 6. ad An. gationis in Canones redigentes, eorumq; observationem ab 3896. Aliter aliis exigentes, se Peruschim, id est, Segregatos vocabant, ex Otto Heur- qvā appellatione nomen Pharisæorum natum. Ex alterā nius de Philo- Sc̄ctā Karraim Antonius quidam, seu Antigonus Sochæus, Simeonibid Barbaricā, nis iusti Discipulus, docebat: DEV M esse colendum, ex mero in Indico, cap. 22. amore, non propter præmia futura; qvam Sententiam non re- 23. 24. Legatur & intellectam Sadoc, unus ex Discipulis, interpretabatur, præcipue Iose- publiceq; docebat: Nulla esse præmia futura. Hujus itaq; Alcephus Ant. Iud. clæ futuram vitam resurrectionemq; negarunt, & à Magistro Lib. 13. c. 8. 9. Sadducei dicti sunt.

Lib. 15. c. 13. primariò Lib. 18. c. 2. & de bello Judaico Lib. 2. c. 7. Adde de 3. Iudæorum Sc̄ltis opuscula Nic. Serrarii, Ioh Drusii, Ios. Scaligeri cum Iac. Triglandii Diatribe de Sc̄cta Karæorum, edita Delphi 1703. 4.

§. 20. Essæ hâc occasione orti sunt: cum Johannes Hirsaanus Simonis Filius, relictâ Pharisæorum amicitia, Saduceos amare, Pharisæosq; premere inciperet, non pauci horum deserta petierunt, ibique rigidam, solitariam, cælibemq; vitam agentes, à tacendo, seu quiescendo Essæ dicti sunt. Cætera Judæorum ante Christum natum seu obscura, s.

(a) His referen- fabulosa sunt; & qvamvis magnam inter eos (a) Rabbino- da lui. Barto-

locii, Ord. Cistert. Biblioth. magna Rabinica, Rome 1672. fol. & R. Schab- tai Ben. Ioseph Bibliopolæ VVratisl. Labia dormientium, edita Hebr. Amstelod. 1681. in 4. Verso latina elaborata d. non edita per Gustav. Peringerum; aliam promissæ Christ. Wormius.

rum copiam fuisse non negemus ; hi tamen relictâ veriori Sapientiâ, anilibus fabulis , aut vanis superstitionisq; artibus, paucissimis exceptis, operam dabant. Et, licet Rabbini tum *Synedrii* sui Assessores singulos omnium Scientiarum gñaros faciant, aut cum R. lochanan (b) LXX. Lingvarum (b) In *Gemara* peritiâ insignes proferant, hoc ipso tamen nihil aliud, nisi in- *Babyl.* ad *Tis.* signe mentiendi studium demonstrarunt. Sanhedrim. c. 1.
Lege Theoph. Spizelii Coronid. Philolog. §. 2.

Cap. II.

De Barbarorum Eruditione.

§. 1.

 Nter Gentes profanas olim Græcos, Romanosq; studia bonarum artium longè accuratius excoluisse reliquias omnibus, nemo facilè negabit; sed & illud manifestum est, inter illas nationes, quas Græci Romaniq; barbaras vocarunt, citius literas artesq; floruisse, & ab earum nonnullis demum ad Græcos vel talos pervenisse. (a) Harum itaq; Gentium, ut vulgo (a) De Barbari- audiunt, Barbararum, Eruditionem antiquam inquisituri, cù Philosophiâ le- secundum tres orbis partes, Asiaticam primò, tum Africam, gendi: Ottonis & tandem Europæam paucis delineare volumus. Heurnii Bar-

baricæ Philosophiæ Antiquitatum Libri II. Lugd. Bat. 1600. 12. Christ. Kort- holti Tractatus de Origine progressu & Antiquitate Philos. Barbarica Jena 1660. 4.

Thom. Burnetius etiam Archaeologiae Philosophicae Libro I. de Gentium Barb. antiquitatibus liter. agit. Londin. 1692. 4.

§. 2. Inter Asiaticas Gentes Assyrii & Chaldei primi fue-

runt, qui tam bonas, quam vanas (a) & superstitiones artes (a) Vid. Heur- excoluere. Hæc Gens per omnem vitam philosophata est, niuis Lib. I. Pbil. & in syderali Scientiâ præ cæteris mortalibus excelluit, ut Barb. qui Chal- Diodorus Sic. (b) testatur; quam Scientiam juvit, quod in daicus inscribitur. camporum patentium æqvoribus habitaret, ubi ex terrâ ni- (b) Lib. 2. c. 29. hil eminuit, quod contemplationi cæli officere posset, ut Ci- (c) Lib. I. de Di- cero (c) loquitur. Quantâ solertiâ Parentes Filios suos vinatione. has artes docuerint, prolixè Diodorus Sic. (d) describit; quâ (d) Loc. cit. ad-

industriâ effecerunt, ut Astrologia ipsa Chaldaica Ars, Astrologi autem omnes Chaldei dicerentur.

§. 3. Unde hanc artem *Affyriis* primò hauserint, difficile di&tu est, cum in tantis remotâ Antiquitatis tenebris veram ex multis eligere opinionem haud facile licet. Qui ex

(a) *Vid. Ioseph. Sethi columnis* (a) principia Artis deducunt, incerto nimis *Lib. 1. Ant. Jud.* fundamento nituntur; nec forsitan meliori jure *Plinius* (b) *cap. 4. extr.* *Belo Astrologiæ inventionem adscribit*, per quem *Hornius* (c)

(b) *Lib. 6. c. 26.* Nimrodum intelligit, qui tamen, si *Bocharto* (d) fides habenda, Turre Babylonica, sicutque etiam Astrologiæ inven-

(c) *Hijst. Phile-* tione posterior fuit. *Abrahamum Chaldaeos* hanc artem do-

soph. Lib. 2. c. 2. cuiusse, *Josephus* (c) *Berosi* autoritate demonstrare nititur, (d) in *Phaleg. lib. qvod & Eupolemus apud Eusebium* (f) confirmat, qui docet,

1. cap. 10. extr. *Abrahamum Chaldaicam divinandi artem invenisse*; cul ta-

(e) *Lib. 1. cap. men* itidem *Turris Babylonica fidem derogare videtur.* *15. ant. Jud.* Nec majoris momenti est, quod *Servius* (g) ait, *Prometheum*

(f) *de prepar. Er-* primum *Affyriis Astrologiam* indicasse.

angel. lib. 9. c. 17. (g) *ad 6. Eclog. Virgilii.*

(a) *Vid. At ha-* §. 4. *Turris Babylonica* (a) mirabili structurâ sua docevit,

nas. Kircheri jam tum secundo post diluvium seculo artes & scientias his *Turris Babel. Am-* gentibus notas fuisse; sive illa turris unicè nominis peren-

stet. 1678. fol. nitatem, & dispersionis evitationem, (b) sive etiam commo-

Sam. Bochar- diorem syderum contemplationem pro scopo habuerit. Vi-

ti Geograph. Sacr. dentur huc pertinere *Plinius* verba qui teste *Epigene*, gravi

Part. I. s. Phaleg. Autore, docet, (c) apud *Babylonios DCCXX.* annorum ob-

Lib. 1. cap. 33. servationes syderum co&tildibus laterculis fuisse insculptas;

14. 15. quo etiam trahendum, quod *Simplicius* (d) refert, *Callisthenes*,

(b) *Genes. II. v. 4.* cui cum *Alexandro* abeunti id negotium *Aristoteles* dederat,

Lege Ioh. Hen. MM. circiter annorum observationes Astronomicas ex Ba-

Heideggeri byloniâ remisisse. Non tamen illud dissimulandum, nec *Hijst. Patriarch.* omnibus summam hanc antiquitatem Babylonicas veram

Exerc. 21. Part. I. videri, de qua & *Phavorinus* apud *Gellium* (e) dubitat; nec adeo

(c) *Hijst. Nat. L.* accuratam hanc artem apud eos fuisse, cum *Diodoro Siculo* teste

7. c. 56. nec ullas Eclipsium demonstrationes aut prædictiones (f)

(d) *Comment. habuerint;* cumque lunam non alieno lumine lucere, sed

46. in Aristot. potius

L. 2. de Cælo. (c) *Noct. Attic. L. 14. c. 1.* (f) *de Astronomia & Astrologia*

Chaldaeorum agit *Diod. Siculus Lib. 2. c. 30. 31.*

potius dimidiā parte carentem, dimidiā cæruleam dōcuerint, prout ex Beroī Hypothesibus (g) Salmasius docet. (g) in Prefat. ad Diatribas de annis Climactericis.

§. 5. Inter has Gentes etiam origo omnium Lingvarum quærenda, qvæ à Turris Babylonica ædificatione ob imissam divinitus lingvarum (a) confusionem recedere necesse habuerunt, cum prius unica in orbe lingua gvarum mutatione inveniretur; quod non modo cœlestis (b) Veritas, sed & nes, sed lingua Gentilium nonnulli, ut Abydenus apud Ensebium & Sibylla balbusiæ pœqvædam apud Josephum (c) indicant. Qvæ illa omnium nam rem explicat prima lingua fuerit, dubium qvidem est; (d) sed quamvis Camp. Vimarona Chaldaicam sive Syriacam, Theodoreto idem sentiente, substituant, Goropius Recanus (e) Scythicam suam sive Ger. Observ. Lib. I. c. I, manicam antiquam omnibus præferat, phil. Claverus (f) pri- (b) Genes. II. v. 1. mam Lingvam non nisi in vita æterna iterum apparituram (c) Ant. Jud. I. statuat, imo & Johannes Clericus (g) nullam hodie existen- 1. c. 9. tium lingvarum primævam fuisse, sed eam inter varias dia- (d) Lege Sam. lectos evanuisse putet; Hebræa tamen lingua à plurimis pro Bochart. Geogr. fundamentali & prima habetur, qvod non tantum Iudei (h) Sacre Lib. I. cap. & Cabalistæ, verum & plurimi Patres veteris Ecclesiæ, Hie- 15. ronymus, (i) Augustinus, (k) aliiqve testimonio suo compro- (c) in Indo-Sy- bant. thicis & Herma- ibena. (f) German. Antiq. Lib. I. c. 8. (g) in Dissert. I. addita ad Genesim, edit. Amst. 1693. fol. (h) Bochartus I. c. (i) In Sophonie cap. 3. & Epist. 14. 4. (k) de Civit. DEL Lib. 16. c. 11. Lege & Steph. Morini Exercitationes de Lingua primævâ, qui pro Hebraicâ pugnat. Ultraj. 1694. 4.

§. 6. Qvot lingvæ eo tempore in Babylone enatae sint, etiam explicare difficile est; quamvis enim Iudei LXX. (a) (a) Proxeta magna populos & Lingvas evasisse, multis rationibus probare nuntiatur. Filiorum & tantur, & quamvis Patres antiquæ Ecclesiæ, Clemens Alex., Nepotum Noe, (b) Ensebimus, (c) Epiphanius, (d) Augustinus, (e) & Prosper Aquensis Gen. 10. Leges canicu. (f) aliiqve LXXII. Lingvas citent, omnes tamen certe Bochartum to fundamento destituuntur. Qvomodo autem Eruditio L. I. c. 15. in Babyloniâ creverit, & ad posteros propagata sit, obscu- (b) Lib. I. Stra- rum matum.

(c) in Chronicæ. (d) in Panario Lib. I. §. 5. (e) De Civit. DEL L. 16. c. 3. (f) De Vacations Gentium Lib. 2. cap. 4. aut Prosper Aurelianensis, ut video. Vossio in Hisp. Peleg. Lib. I. cap. 20.

rum est, paucaq; restant, tam ex Sacris qvam profanis Scriptis ejus rei monumenta, qvæ paucis eruere nostrum erit.

§. 7. Circa Ægyptiacæ calamitatis tempora in vicinia Babyloniarum habitasse videtur *Jobus*, quem *Ezavi* Filium ex Bessara conjuge fuisse *Aristaeus*, in Iudaica Historia, *Eusebio*

(a) *Prepar. Ev.* (a) teste, dubia fide docuit. Hujus Viri summa & sublimis ang. Lib. 9.c.25. Eruditio, Sacræq; Sapientiæ incomparabilis notitia satis Fuisse cum ex *Esa*- ex ejus Libro apparet; qui sive ab ipso *Jobo* ut *Pineda* statuit, vi progenie probat sive à *Mose*, ut *Bellarminus* (b) multis rationibus probare nitit. *multius Argumen-* tur, sive à Propheta qvodam, ut *Isidoro* (c) placet, scriptus tis Mich. W al. sit, divino certè spiritu suggestus scriptus, (d) rebusq; therus Offic. profundissimis repletus fuit. Nec Amici *Jobi*, *Eliphas The-*
Bibl. Rep. 2. *Thec. manites*, *Bildat Sabites*, *Zophar Nahamathites*, & *Elihu*, magnæ 3. arc. I. *Ad Ba-* Eruditionis laude privandi sunt, qvamvis genuinis principiis *cum per-* cipiis desituti sanctissimam veritatem erroneis opinionibus tenere ex multis maculent.

Astronomicū patet, ut cap. 9. v. 9. cap. 38. v. 30. (b) *De Script. Ecclesiast.*

(c) *In Etymol. L. 6. c. 1.* (d) *Miras de Libro Jobi opiniones vide in Camp. Vitrinæ Sacrar. Observ. Lib. 1. c. 1. adde Ioh. Clerici *Iudicia Theol.* Holland. de Rich. Simonis *Critica Epist.* 9. cuius impia placita diluit Ioh. Henr. Majus *Dissert.* 1. *inter Diff. selectiores de Scriptura S. Multa ficta inspersa putat* Lud. El. du. *Pin. in Biblioth. Aut. Ecclef. Tom. 1.**

§. 8. Inter Chaldaeorum Eruditos meritò etiam referen-

(a) *Numer. 22. dus est Bileam*, qui ad Euphratem (a) in montibus habitans, v. 5. & cap. 23. Augur, Magus & Incantator erat, tantæ qvidem Autoritatis, v. 11. Legantur ut crederetur aliorum fortunam solis carminibus suis mode-
de eo Heurnius rari posse; inde & *Balak*, Rex Moabitarum ad maledicendum in *Indico Tract.* 2. Israëlitis eundem accersebat. Qvamvis autem hunc He-
cap. 7. Sixtus bræi, secundum *Hieronymi* (b) testimonium, item *Tertullianus* & *Senensis Bibl. S. nus* & *Prosp. Agvit*, imò & inter recentiores *Otto Heurnius* Lib. 2. (c) pro pio & sancto Propheta habeant, contrarium tamen (b) in *Traditio-* partim ex criminibus & mortis genere in saeris Literis an-
nibus in *Genesim*; notatis, partim ex *Origenis*, (d) *Augustini*, (e) & aliorum plu-
qvod opus qvidem rimorum testimoniis, luculenter appetat. (f) Scripta hujus dubium est. Pseudo-

(c) *de Philos. Barb. in Indico loc. cit.* (d) *Homilia 13. in Numer.* (e) *Qvæst.* 47. & 48. in *Num.* (f) Legantur multa apud *Sallianum A. M. 2583. num. 61.* & seqq. Vide & ca., qvæ *Ant. Ricciardus in Comment. Symbolicus profert.*

Pseudopropheta inter Successores extitisse, & Magis Christi cunas accendentibus causam itineris fuisse Origenes putat.

§. 9. Purior autem redditum est Chaldaeorum Philosophia, cum Iudæi captivi iisdem ubiq; miscerentur, & sanctus Propheta Daniel Magorum Præfectus Scholas purioris Sapientiæ institueret, ut supra docuimus. Reliqua Chaldaeorum in obscuro latent; quoniamvis etiam post Christum natum Chaldaeorum artes adhuc horuisse, (a) ex multis Scripto- (a) Sic Faustina
rum testimonii clarum sit. amore gladiatoris

capti à Marito M. Antonino Chaldei in Consilium vocati, qui & medelam attulerunt,
Iul. Capitolin.

§. 10. Monumenta Chaldaicæ Eruditionis pauca vel nulla restant; prout & paucorum nomina nota sunt, qvi has artes docuerunt. Sibylla Erythræa (a) Babylonia fuisse (a) Vide de Sidi-
citur à Lætantio, cuius Oracula nonnulla hodienum (b) byllis Laetanti-
qvamvis fide dubia, circumferuntur. Sic etiam Sibylla, qvæ um Div. Insti-
vulgo Persica audit, pro Chaldeæ habetur à Justino Martyre, (c) Lib. 1. c. 6. & de
qvi eam celeberrimi Berossi, Sacerdotis Beli filiam fuisse tra- ira DEI c. 43.
dit. Berossus ille, cui ob dñinas prædictiones Athenenses (b) Silylarum Lt.
statuam inaugratâ lingvâ posuerunt, ut Plinius (d) testatur, Hi- bri 8. Versibus be-
stioriam Chaldaicam tribus Libris, circa Peolomes Philadelphi rociis descripti
tempora conscripsit; sed hujus thesauri non nisi parva qvæ- Graci cum Noz-
dam fragmenta, apud Josephum (e) restant; mendacia enim Xysti Betuleji
Joh. Annis Viterbiensis nemò sanæ mentis pro Berossi scriptis ha- Bas. 1545. 8.
bebit. Præter hunc etiam Strabo (f) Seleucum Chaldeum Lat. Scb. Ca-
citat, ubi & varias Chaldaeorum Seetas recenset. Democritus Italo Basf. 1599
sus etiam de sacris in Babylone literis scripsisse apud Laëris. it. Gr. & Lat.
um (g) dicitur, sed & illud opus interiit. Nonnullatamen Ioh. Obsopœ-
ad hoc de Sapientia Babyloniorum à Michaeli Psello conserva- us Paris. 1599. 8.
ta sunt, qvi Scholia in oracula Chaldaica, & dogmatum Elegantiisme à
Chaldaicorum brevem declarationem scripsit. Serv. Gallo Am-

§. 11. Chaldaicæ stet. 1689. 4.

(c) In Parænesi ad Gratos. Approbat illud Onuph. Panvinius de Sibyllis; ne-
get penitus Vossius de Hist. Gr. Lib. 1. cap. 13. (d) Hist. Nat. Lib. 7. c. 37.

(c) Lib. 1. c. 5. &c. 15. & Lib. 10. cap. 2. & 12. Ann. Jud. item Lib. 1. contra App.

(f) Lib. 16. (g) Lib. 9. cap. 7. (h) Thom. Stanley in Hist. Philosophicæ

post Grecos Philosophos adjecte Historiam Philos. Chaldaicæ lectu dignissimam, que

Lat. redditum à Iob, Clerico prodit. Amstel. 1690. 8.

§. II. Chaldæis Persæ succedunt, qvorum Eruditi Magorum nomine noti, in magno olim habebantur pretio. Horum primus Zoroaster fuisse creditur; quem Bacrianorum Regem fuisse, primumque artes magicas invenisse, & Mundi Principem.

(a) Lib. I. c. I. pia, siderumq; motu diligentissime spectasse, Justinus (a) Multa curiosa & afferit. Sed Ammianus Marcellinus (b) eum ex Chaldæorum vulgo ignota de arcana multa didicisse, docet. Ab hoc diversum Zoroastren Zoroastre è Scri. Persam fuisse putat Heurnius, (c) qui Magiæ impuræ Autor perioribus Oriente existiterit. Bacrianus autem Zoroaster, quem Plinius (d) ex libris adferit auctius describit, dicitur de pretiosis lapidibus Libros V. de Barth. Dherbelot Astrorum effectis I. de Agriculturâ V. & vices centum millia belot in Biblioth. versuum futurorum prænunciorum scripsisse; quæ omnia Orientali, editâ cum innumeris aliis Hermippus collegit. & in indices digesti, Gall. Parif. 1697. ut Plinius (e) testatur. Quidamvis autem hæc omnia diu amissa solum. (b) Lib. 23. sint, tamen Ioh. Picus Mirandulanus (f) se quædam de iis possit cap. 8. (c) De dere gloriabatur.

Barb. Philosoph. L. 2. c. I. ubi & ejus Oracula XI. capitibus adducit, è Plinii Lib. 30. cap. I. sumta. (d) Lib. 30. cap. I. Hist. Nat. (e) loc cit. (f) in Epist. ad Mars. Ficinum. Oracula Zoroastri cum Comm. Gemist. Plethonis edidit Lud. Tiletanus Parif. 1535. it. Franc. Patritius cum aliis Ferrar. 1591. fol. Lege Ioh. Henr. Ursini Lib. de Zoroastre Bacrianorum Nor. 1565. 8.

§. 12. Auxit hanc Magorum Scientiam Hyppages Darii

(a) Lib. 23. c. 8. Pater, ut Ammianus (a) Marc. docet, quicum Indiæ secreta fidentius penetraret, Brachmanorum monitu, rationes mundani motu & siderum, melioresq; Sacrorum ritu edocuit, ex his, quæ didicerat aliqua Magorum sensibus infudit, quæ illi cum disciplinis præsentieri futura per suam quisque progeniem posteris statibus tradiderunt. Inter posteros ejus in hac arte pauci noti sunt, præter Ostbanem, qui Xerxem

(b) Hist. Nat. in bello contra Græcos comitatus est, &c. ut Plinius (b) docet, Lib. 30. c. 1. Græcorum populos, ad rabiem, non aviditatem modo Scientiæ Persicæ egit. Non minor tamen celebritas fuit alterius

(c) Plinius l.c. Ostbanis, (c) qui Alexandrum comitatus, orbem terrarum Lega de Magorum

Collegiis Dan. Georg. Morhofium in Polyb. Lib. I. c. 13. it. Barth: Dherbelot

in Bibl. Orient. qui Magos & Zabios s. Sabios diversus sectas facit. Tom. Stanley Magos & Chaldeos pro iudicem habet, sed refutatio ab interprete Ioh. Clerico, qui Magos Sacrorum Antistites, Chaldeos meros Astrologos fuisse probas.

peragravit. Præter hos vix aliquis magni nominis inventus, nisi quod *Suidas Ochum*. Persarum Philosophum citet.

§. 13. Magnam verò Magorum Authoritatem fuisse, ex multis Authorum testimonis constat, cum, *Apulejo* (a) teste, (a) in *Apolog.* 1. non ulsi temerè inter Persas concessum esset, *Magam esse*, ubi accusatus quod haud magis, quam regnare; cumqve, ut *Cicero* (b) ait, nullus Pudentillam Rex Persarum esse potuerit, qui non antea Magorum Disci-*magicus carminiplinam Scientiamque* perceperit. Ex his quatuor Viri cili. *bu* tentaverit, se gebantur, Sapientissimus, Justissimus, Temperantissimus & excusat. Fortissimus, qvibus regii Filii, XIV. annis nati, in disci- (b) *De Divinitate* plinam tradebantur, ut *Plato* (c) docet. Doctrinam autem ne Lib. 1. *Magorum Diogenes Laertius* (d) prolixè describit, qui eos Idola (c) in *Alcibiade* rejecisse, sexum Diis attributum risisse, corporum combu- priori. stionem aversatos fuisse, de *Iustitia* differuisse, futura præ- (d) in *Praefatio* scivisse, & alia multa profert.

§. 14. Vicini Persis sunt Indi, qvorum Philosophi olim celeberrimi, (a) ignoto vero nomine, à Græcis *Gymnosophi*. (a) *Lege Straße* appellabantur, & in *Brachmanas* & *Germanas* dividebantur. Bonem Lib. 15. tur. *Brachmannum* multa milia fuisse, simulacra non coluis. Palladium, se, soli DEO attendentes, ab omni malitia absfuisse, Bar. Galatas de desanes syrus apud Eusebium (b) docet. Unde hæc Eruditio- *Gentibus Indiae* & rum gens originem sumserit, obscurum est; *Hesnris* (c) enim Brachmani- opinio, *Abrahamum* filios suos è concubinis natos, multis bus. Ambrosi- opibus & artibus instructos in Orientem, hoc est, in Indiam us de moribus misisse, qvorum progenies Gymnosophistæ fuerint, vix si. Brachma- de digna videtur. *Brachmanes* cum Græcis Philosophis innum & Anony- multis conveniebant, filios suos à parvulis magnâ curâ insti- mus de Brach- tuebant, qvibus non nisi post XXXVII. annos liberè vivere manibus ab licebat; & præter accuratam multarum rerum Scientiam, Eduardo Bis- mortem nativitatem ad veram illam & felicem vitam esse di, sœo Gr. & Las. cebant. (d) *Germanum* alii *Hylebis* dicebantur, qui duram in editi sunt Lond. *Sylvis* vitam agentes, Regibus consilia suppeditabant; alij 1665. 4. Medici erant, qui peculiari arte sanitatem hominum cura- (b) *de Prepar- bant; qvæ omnia prolixè *Strabo* (c) ex *Onesicratu* refert. *Evang.* L. 6. c. 8. (c) de Barb. Pbi-*

lof. L. 2. c. 2. (d) *Sarmene* dicuntur à Clem. *Alexandr.* Lib. 1. *Strom.* (c) Lib. 15. *Onesicratu* Pbil. *Cynicus* ab *Alexandro M.* in *Indianam* ad *Brachmanes* missus, cum

Calano locuens est. Vide de eo Vossium de Hist. Gr. Lib. I. c. 10. Seb. God. Starkius Berol. 1697. 8. edidit specimen Sapientie Indorum veterum, seu Librum Ethico-Politicum per vetustum Græc. è Codice MScr. Holsteniano cum versione Lat. cuius Auctor Namus Rex Indorum, 300. anno Alexandrum M. annis fuisse perhibetur.

§. 15. Tempore Alexandri M. Principes Brachmanum

- (a) de Exped. erant Dandamis, ut Arriano, (a) sive Mandanes, ut Straboni (b) Alex. M. L. 7. dicitur, & Calanus, qvorum posterior Alexandri Aulam sc.
- (b) Lib. 15. ubi cutus, paulo ante obitum illius rogum concedit, & ob mortua de iis nota- bum se comburi passus est; reliqvorum nomina in occulto bilia. Adde Æli- latent. Cum Alexander hos Eruditos petere benevolentia- anum L. 5. c. 6. qvoddam signum jussisset, & immortalitatem, qvam pe- Hist. varia. tierant, dare ne vivisset, ab iisdem ob ambitionem, aliena-
- (c) Cicero Th- rumque rerum cupiditatem acriter reprehensus est. (c) scul. qvæst. Lib. 5. Qvamvis autem pauca de Brachmansibus his proferre qvea-
- (d) ÆlianuS mus, tanta tamen eorum olim celebritas fuit, ut non pauei L. 4. c. 20. Hist. Græcorum in Indiam prosectori sint, qvò Sapientiæ eorum var. participes redderentur, in qvorum numero Democritus, (d)
- (e) Diog. La- Pyrrho Eleus., & Anaxarchus (e) fuerunt. Duravit hoc Erudi- tius L. 9. c. 11. torum genus etiam post Christi nativitatem, ubi Jarchas (f)
- (f) Jarchas ad A. Brachmannum caput celebratur, qvem Apollonius Tyaneus ac- pollonium dixit: cessit; item Buddes (g) qui Manetis Hæretici Præceptor fuit; interroga, qvic- Imo hodie adhuc sub nomine Braminum & Benjanum durat, quid velis; ad Vi- ut præter alios prolixè Petrus de la Valle (h) docet.
- ros enim venisti, qui cuncta sciunt. Philostratus in vita Apoll. L. 3. c. 9. (g) Clemens Alex. L. 1. Strom. Suidas. (h) Tomo 4. De Brachmanibus legantur Joh. Metellus in prolixâ prefat. ad Hier. Oforires Emanuelis; Pet. Maffei Lib. I. Rerum Indic. D. G. Morhof. in Polyh. L. 1. c. 13.

§. 16. Restant inter Asiaticas Gentes illæ, qvibus Eu-

ropa Literas & Eruditionem debet, Phœnices scilicet, qui olim littus Maris mediterranei à Syriâ usqve ad Ægypti terminos coluerunt. His inter Gentiles unanimi fore con-

- (a) Plinius Lib. sensu inventio (a) literarum adscribatur; imo à multis s. cap. 12. Hist. hic incunabula Arithmeticæ, Astronomiæ, Nauticæ, Mer- Nar. Pomp. caturæ, aliarumqve artium qværebantur. Has artes Phœni- Mela de Situ ces ab Abrahamo didicisse, Heurnius non vanâ fortassis con- Orb. Lib. I. c. 12.

Strabo Lib. 16. Ex recentioribus Otto Heurnius Lib. I. Pbil. Barb. Vossius de Pbilof. Scit. c. I. s. 24. seqq. Thom. Burnetius Archæol. Pbil. Lib. I. c. 6.

& turā afferit. Certum est, has Gentes eo tempore, quo ab Israëlitis pellebantur, & angustis limitibus includebantur, artium harum gnosias fuisse; inde & non pauci navibus consensis in Africam navigasse, & eō secum artes suas tulisse dicuntur à Procopio, (b) qvi apud urbem Tingitanam columnas duas è marmore candido suo tempore fuisse afferit, qvibus phœniciâ lingua inscripta fuerint hæc Verba: Nos ii sumus, qvi fugerunt à facie Ioseph Latronis, filii Nave.

§. 17. Sed & ad alias Gentes Phœnices artes suas transtulerunt, missis in multas orbis partes (a) coloniis, Elissa Carthaginem condidit, cum Fratrem Pigmalionem fugiens, ad omnibus Phœnicum littus appulisset; (b) hic autem Phœnicum Eruditio cum agit optimè nem propagatam fuisse, ex eo appareat, qvod Salvianus (c) Sam. Bochar- asserat, Carthaginem olim habuisse Scholas artium liberali- tūs in Phaleg, ubi um, Philosophorum officinas, morumqve Gymnasia. Cadmus & Trachatus de autem Sororem Europam à Piratis raptam qværen̄s, Thebas Sermone Phœn. condidit, Græcisqve literas, qvas ante ea tempora nondum cum additur. habuerant, communicavit; qvod Herodotus (d) per literas (b) Justinus L. Cadmeas, Ionicis similes, qvas tripodibus incisæ ipse vidit, 18. cap. 4. & 5. probare nititur. Nec Libris caruisse Phœnices, vel ex eo ap. Lege Pet. Fabri paret, qvod Pherecides, Pythagoras Præceptor, comparatis si Semestr. Lib. 3. bi Phœnicum occultis Libris eruditus evasisse apud Suidam di- catur. Plura autem de Phœnicum artibus sciremus, si vel (c) Lib. 7. de Ju- Annales Sacerdotum Phœnicum extarent, ex qvibus Josephus dicit qy Prov. (e) qvædam citat; vel si aliquid haberemus de Historiâ Phœnicum, eorumqve Theologiâ, qvam Sanchoniathon (f) circa (d) Lib. 5. Omni- tempora Trojani belli scripsisse dicitur.

terus ex Alphabeto Phœnicum ortas probat Sam. Bochartus in Phaleg. Lege Pet. Franc. Giambullari Lib. de Originib⁹ Ling. Heraclia. (e) Lib. 1. contra Apionem. (f) Philo Byblis esto Libris Græc⁹ interpretatus est. vid. Vossium de Hist. Gr. Lib. 1. c. 1. Leg. Henr. Dodwelli Epistole due cum Append. de San- choniathonis Hist. Phœnicia Londin. 1691. 8.

§. 18. Consideratis præcipuis Asiaticæ Eruditionis speciebus in Africam tendimus, ubi primo se offert Egyptus, (a) Artium Mater, ut Macrobius audit, qvæ olim omnium Scientiarum, primariò vero Astronomiæ laude floruit. Hujus Iamblichus de incolæ non minus qvam Babylonii sibi multarum artium in- Myster. Egyptio-

rum à Marsil. ventionem adscribant; prout Diodorus Siculus (b) testatur, Ficino *versus Thebæos* se vetustissimos mortalium prædicare, apud quos Lugd. 1549. Me- omnium primos *Philosophia & exactior Astrologia* inventa sit, lior *versio à Nic.* adjuvante ipsos terræ situ, ad ortū & occasū siderum accusculi, Ero- ratius cognoscendum. Imo, antiquissimus Scriptor Herodotus mitâ facta prodit (c) ex ore Sacerdotum Ägyptiorum se audivisse scribit, Rom. 1556. 4. omnium hominum primos Ägyptios annum compérisse, & Adde Cælii Cal- in XII. Menses distinxisse. Qvamvis autem fatendum sit, cagnini Librum Ägyptorum fruditionem satis antiquam esse, qvippe qvæ de rebus Ägypt. J̄osepho & Mose antiquiore extitit; vanissima tamen erat glo Joh. Bapt. Ca- riatio, qvâ Ägyptius Sacerdos qvidam Soloni spretis anti- satii de Vet. Ä- qvitatibus Atticis M. annorum antiquitates exhibere pro- gpti. moribus & mittebat, ut Plato (d) refert; quo etiam referendum grande Symbolico cultu; illud cœnaculum, in qvod Herodotus (e) à Sacerdotibus Ath. Kircheri Ägyptis introductus, X M. Annorum Reges vidi. Oedipum Ägypt. & Obeliscum Pampili. Nic. Caufinum de Symbolic Ägypt. Sapientia. Thom. Burnetum in Archaeolog. Lib. 1. c. 8. (b) Biblioth. Hi- stor. Lib. 1. adde Strabonem Lib. 17. (c) in Eutrepe, s. Lib. 2. cap. 1. (d) in Timaeo, s. Did. de Naturâ. (e) Loc. cit. Pomp. Mela Lib. 1. c. 9. ait, glo- riosas nonnullas, dum Ägypti sunt, qvater tuſas suos vertiſſe sydera.

§. 19. Sed verius forsitan est, qvod de origine Sapientiæ

(a) Ans. Jud. L. Ägyptiorum J̄osephus (a) narrat; Abrahamum, cum famis Cap. 1. cap. 16. nanæam premeret, in Ägyptum profectum, numerorum (b) de Præp. Ev. & siderum Scientiam Ägyptis benignè communicasse, cum ang. Lib. 9. cap. ante hujus adventum Ägyptis planè rudes hujusmodi Disci- 4. De materiali plinarum fuerint; qvod idem Eusebius (b) auctoritate Expobac fufè agit lemis & Arzapani probat. Sed & ipsi Ägyptis nonnulli origi- Ehr. Dan. nem artium suarum recentiorēm fecerunt, qvi omniū Di- Colbergius sciplinarum inventorem Mercurium dixerat, prout Diodoros de sapient. veter. Seculus, (c) Strabo, (d) & Zamblichus, (e) testantur. Hoc au- sum Hebreorum tem asserentes, ipsi fallsum probant, qvod alias de innumerā- Differt. 2. Gry- bilibus pene seculis, & incredibilibus annis, qvibus Astro- phus 1694. 4. nomiam exercuerint, gloriantur; cum secundum plurimo- (c) Lib. 1. c. 16. rum & ipsius Eusebii opinionem (f) Mercurius hic Moysi Sym- (d) Lib. 17. chronos fuerit, si non pereundem Abram, vel ipse Moses (e) Lib. 1. de intelligendus.

Myst. Ägypt. qui ait: Ägyptii Mercuriam & Sapientia ac Eloquentia arbiterum ac Diuum prædicta-

bant, ab eodem non modo literas repertas, & in ordinem redactas, sed etiam omnium doctrinarum principia collecta, & multis librorum milibus prodita narrabans. (f) Lege Kircherum in *Obelisco Pampb.* L. I. c. 3.

§. 20. Quis hic *Mercurius*, sive, ut alias dicitur, *Hermes*

Trismegistus fuerit? & an plures ejusdem nominis *Ægyptius* antiqva habuerit, è tantæ antiquitatis tenebris erucere difficultimum est; & quævis maximam in hac re industriam adhibuerit *Athanaf.* *Kircherus*, (a) nihil tamen certi invenire (a) in *Obelij.* potuit, nisi quod *Osiris* *Notacius* & *Consiliarius* ap. *Diodo* *Pampb.* Lib. I. c. 3. *rum Sic.* (b) fuisse dicatur. Hunc *Iamblichus*, (c) auctoritate (b) *Lib.* I. cap. 16. *Seleuci* & *Manethonis*, Veterum Authorum, de universâ *Ægypti* (c) *De Myſt. Ægyptiorum Sapientiâ* triginta sex millia, & quingentos virgin. *gyptiorum* ti novem Libros scripsisse asserit, quorum nonnullos etiam (d) *Lib.* 6. *Sigillatim* recenset; immo *Clemens Alex.* (d) ætate sua apud *matrem*.

Ægyptios quoadam extitisse docet, quorum etiam Titulos (c) *Examen addi-* recenset. Quamvis autem & hodie duo Libri (c) *Pramander* n. *Franc.* *Pa-* & *Asclepius*, qui inter Fanaticos magni æstimantur, *Hermes* tritii nonne de (c) *Examen addi-* hujus nomen gerant, stylus tamen, & alia multa probant, re- *universis Philoso-* centiora hæc scripta esse, quævis magnoconatu pro genuis *pbia Vener.* 1593. nà eorum antiquitate *Kircherus* (f) certet.

f. cum aliis qui. budam. *Lege de Hermete Herm.* *Conringium de Hermet.* *Medicina* *Lib.* I. cap. 4-9. G. D. Morhof. in *Polyb.* *Lib.* I. cap. II. & II. Th. Burnet. in *Archeol.* cap. 8. Ehr. Dan. Colberg. in *Plat. Hermet.* *Christenthuma* part. I. c. I. Olaus Borrich in *completu Scriptorum Chymicorum Hafn.* 1697. 4. (f) in *Digress. ad cap.* 3. *Lib.* I. *Obelisci Pampbilii.*

§. 21. Sacerdotum inter *Ægyptios* antiquissimos ma- ximus honor fuit, qui à Tributis omnibus liberi possessio- nes suas sine oneribus habebant, licet ex tribus partibus Re- gni primariam possiderent, quod *Diodorus Siculo* (a) testatur. (a) *Lib.* I. cap. Qvod autem hi Sacerdotes non alii fuerint à Philosophis, & ubi inter alii è *Diogene Laerio* constat, qui docet, *Ægyptiorum Philosophos* Sacerdos- referat, eos primas prophos Sacerdotes & Prophetas dictos suisse. Horum offici. a *Bege Honore* una erat, præter Sactorum curam, Regibus ut Senatus Princi- potestatis obli- pes consilio adesse, ex Astrologia futura prædicere, & è Sa- nitate. erorum Librorum annotatis regestas cum utilitate conjun- (b) *Loy. c. Ad-* Gas prælegere, ut ex *Diodoro Siculo* (b) discimus. Quamvis de *Clem. Alex.* autem à *Josepho* rede instituti essent *Ægyptiis*, mox tamen and. L. p. Strom.

post ejus mortem ad deteriora lapsi, Magiam impuram suis
 (c) Genes. 7. v. artibus miscuerunt, prout apparet ex eorum (c) conatu, qui
 illi. An Janes & tempore Mosis divina miracula præstigiis suis imitari quæsi-
 fimbres dicti, verunt.

quod ex 2. Timoth. 3. v. 5. colligitur, dubium. Hos Magos Memphiticos Sacerdotes
 fuisse Eusebius ex Artapano docet Prep. Evang. L. 9. c. 4.

§. 22. Gloria hæc Sacerdotum Ægyptiorum aliarum gen-
 tium Eruditos instigabat, ad iter eruditioñis causâ in Ægy-

(a) Ammian. ptum instituendum. Sic Solon (a) prudentiam in ferendis
 Marcell. L. 22. legibus, Thales (b) Geometricam artem, Pythagoras (c) Sa-
 qsi. extr. pientiam suam, Democritus (d) itidem Geometriam, Plato

(b) Diog. La- (e) magnam Eruditioñis suæ partem ab Ægyptiis Sacerdo-
 ërt. Lib. 3. c. 1. tibus didicerunt, quorum ultimus Sechnuphides Præceptore

(c) Iamblich. ibidem usus est, quem nonnulli Prophetam Jeremiam fuisse
 in Vit. Pythag. putant, quod tamen temporis ratio refellit. Primaria vero

(d) Diog. La- studia Philosophorum Ægyptiorum, præter supra laudata,
 ërt. L. 9. c. 7. erant: Geometria, (f) quam necessitas, confusis à Nilo quo-
 & Hesychius tannis agrorum terminis docuerat; Medicina, (g) quam in

in Vitâ. corporibus condiendis, & contra temporis injuriam (h)

(c) Diog. La- conservandis primariò ostenderunt; & Moralis doctrina,
 ërt. L. 3. in Pla. quam rebus sacris permixtam, allegoriis & hieroglyphicis
 tone. Plutar. sculpturis, (i) picturisque includebant; quam eorum Sa-
 chus de Iside & pientiam operosissimè Kirchers in Oedipo Ægyptiaco re-
 Osiride. August. cludere quæsivit.

de Civ. DEI L. 8. c. 11. (f) Herod. Lib. 2. Diod. Siculus Lib. 2. Strabo

nb. 17. (g) Euripides. Platonicus Socius, curatus ab Ægyptiis, dixit: Ægyptios omnes

Medicos esse Diog. Laërt. lib. 3. (h) Medicorum officium fuisse patet ex Ge-

lies. 50. v. 1. (i) Hor. Apollinis Hieroglyphica, seu de Sacris Ægyptiorum notis Libri

2. editi sapius. Legatur Joh. Georg. Herwarthi ab Hohenburg Thesauros

Hieroglyphicorum. Aug. Vind. 1610. fol. Laur. Pignorii Charakteres Hierogl.

Ægypt. & alia. Th. Burnetius in Archæol. L. 1. c. 8. inexplicabilia dicit, &

omnes magno conatu nibil exisse.

§. 23. Quamvis autem probabile sit, Ægyptios singulis
 temporibus Eruditioñem suam continuasse, etiam à Judæis,
 tempore Babylonice captivitatis in Ægyptum migrantibus
 non pauca didicisse, nunquam tamen lætius ibi Eruditio
 floruit, quam Prolemeorane temporibus, quamvis Græcorum
 studiis

studiis permixta. Secundus inter (a) *Ptolomeos*, *Ph!adelphus* (a) *Solus* Ir-
cognomine, quem *Sirato Lampacenus* (b) omnium doctrinae natus lib. 3. cap.
rum amore imbuerat, antiquum morem Regum Ägyptiacos 25. omnia illa
rum, olim ab Osymanduâ (c) introduxit, revocans, *Br. Ptolomæo La-*
bliothecam erexit, toto Orbe celeberrimam; adhibens in grecis
laudabili hoc instituto *Demetrii* (d) *Phalerei*, Exulis Atheni- (b) *Vita Diog.*
ensis, operam, quo familiarissime utebatur. Fundamentum Laërtius habet
hujus Bibliotheca fuisse videtur *Bibliotheca Aristotelis*, qui lib. 5. cap. 3.
Libros suos *Theophrasso*, hic *Nelio* reliquit, à quo eosdem (c) *Bibliothecam*
Ptolomæus mercatus est, & una cum Rhodiis & Atheniensibus sacra struxit,
aliis Alexandriam perduxit, ut *Athenæus* (e) testatur. *cum Inscriptione:*
Ψύχης ιατρὸν. Diodorus Sic. lib. 1. c. 49. (d) *Vita illius ap. Diog.*
Laërt. lib. 5. c. 5. Eum Bibliothecarum fuisse negat *Humfr. Hody in Diff. con-*
tra Aristæ Hist. LXX. Interpretum Oxoni 1685. in 8. Zenodotum sub
Ptolom. *Lagi* & *Philadelpho* *Bibliotheca* præfuisse *Guidas dicit.* (e) *Di-*
phonosophist. Lib. 1. c. 1.

§. 24. Extiterunt in augustissimâ hâc Bibliothecâ omni-
um scè Gentium Libri, quos *Ptolomæus*, *Cedreno* teste, in Græ-
cam Lingvam converti omnes curavit; inter quos & s.
Scriptura Veteris Testamenti fuit, ut supra docuimus. (a) (a) *Cap. 1. 5. 37.*
Quantus Librorum in hâc Bibliothecâ existentium nume-
rus fuerit, dubium est, discrepantibus Authorum relationi-
bus; si verò *Josepho* (b) fides danda, *Demetrius Phalereus* ad (b) *Am. Jud. lib.*
Ptolomæum dixit, se ducenta millia comparasse, brevi verò 12. c. 2.
numerum ad quingenta millia augendum esse. Stetit in-
gens hic Thesaurus in Templo *Serapis*, ut *Ammianus Mar-*
cellinus, (c) *Tertullianus*, (d) & *Chrysostomus* (e) docent; bre- (c) *Lib. 22. c. 1.*
viqve post in *Bruchio nova*, eaqve minor Bibliotheca condi- 16. seu ult.
ta, qvæ majoris Filia dicta fuit. Qvamvis autem probabile (d) *in Apologes.*
sit, Regum posteriorum diligentia audiam esse Bibliothecam. (e) *Orat. 1. ad-*
cam hanc nobilissimam, periit tamen miserabilis incendio in- (e) *Orat. 1. ad-*
gens hie thesaurus, cum *Julius Casar* (f) in bello *Alexandrino* *versus Iudeos.*
ad defensionem sui naevi quasdam incendi jussisset. Et (f) *A. Hirtius*
qvamvis *Cleopatra* ad vespere *Attali*, Regis Pergamenorum, Li- seu *Oppius de*
bris novam in *Serapæo* (g) Bibliothecam instruere cœpisset, *Bello Cirili. lib. 4.*
ad Dio Cassius
lib. 42. (g) *Lipsius in Synt. de Biblioth. cap. 2.* Manifesse tamen ex *Chi-*
stianorum temporibus ex *Tertulliano* constat in *Apologe.* c. 29.

ad priorem tamen laudem redire non potuit, *Ægyptiis* lice-

(h) Strabo lib. rarum studia negligentibus. (h)

17. ait, se quidem Domos Sacerdotum ingentes invenisse, ubi olim Philosophi batita-
verant; sed scientias suo tempore adeo defecisse, ut ne unus quidem eorum peritus
ostendis potuerit.

§. 25. Inter Afros etiam *Æthiopes* olim literarum laude
floruerunt, de quorum tamen antiquitate eruditâ pauca re-
stant. An Moses in *Æthiopiam* expeditionem suscepit, &
Æthiopibus circumcisionem aliaque communicaverit, qvod

(a) Ant. Jud. lib. *Josephus* (a) narrat, dubiæ fidei est. Affectasse verò *Æthio-*
p. c. 10. & ex eo pes cuiusdam Sapientiæ laudem, velex eo appetet de Sapi-
forsan Eusebi- entiâ colloqvio, qvod *Amasin* *Ægypti* Regem cum *Æthio-*
us Prop. Evang. pum Rege per literas instituisse, *Plutarchus* (b) refert. Ho-
lib. 9. c. 4. qui rum autem Philosophi more Indorum, à quibus etiam Sa-
tamen Artapa- pientiam se accepisse dicebant, *Gymnosophistæ* vocabantur, ad
num Autorem quos etiam Democritus doctrinæ causâ profectus apud Laer-
laudat. siuum (c) dicitur. Qvis status horum Sapientum post Chri-

(b) in *Convivio* stum natum fuerit, ex itineribus *Apollonis Thyanæ*, ejusque
VII. Sapientum, prolixis cum *Thebespione*, *Gymnosophistarum* Principe, col-
Lege Heurni- loquiis colligere licet, quæ omnia *Philostraens* (d) fusè nar-
um Phil. Barb. rat. Antiquum hunc inter *Æthiopes* Sapientiæ amorem ar-
lib. 2. c. 19. guunt qvodammodo hodie adhuc libri antiquissimi in *Æthio-*

(c) Lib. 9. c. 7. pià conservati, si modo Ludovico (e) *Vrre*, vel *Egidio* *Lochi-*
de Vis. Philos. ensi (f) fides habenda, qui in *Æthiopiam* Bibliothecas copio-

(d) Lib. 6. c. 1. sissimorum voluminum extare asseruerunt,

§. 6. 7. de *Vita Apoll. Thyanæ*. (c) *Valentiniani* Hisp. Ord. Domini in Hisp.
Eccles. Polit. Naturali & morali Regni *Æthiopie*. Libro mendacissimo, Valenti. 1610.
edito, ubi inter alia dicit: Celeberrimas Bibliothecas, quotquot unquam famam habue-
runt, nihil esse respectu Presbyteri Iohannis. Libros esse innumerabiles, pulcherrimè com-
pactos, & ornatisimos. Multos Patriarcharum Salomonis &c. nomina præse ferre.
Sic & Jac. Baratti Italus scribit, se vidisse, & ingressum fuisse Bibliothecam X.
Voluminum, ibi 23. sribas semper à Rege ali. &c. Legi Jobi Ludolphi Hisp.
Æthiop. lib. 4. c. 2. & in Comment. ad Proemium. (f) Capucino, qui ex *Ægypto*
redux, Peirescio varia retulit. vid. *Gassendum in Vita Peiresci. lib. 5. p. 395.*

§. 26. Præter hos Africa vix eruditos alios vidit, nisi
(a) *Hist. Nat. lib.* qvod *Libycis* Gentibus antiquissimo tempore *Atlas* famam
a. c. 8. & lib. 7. quandam peraverit. Hic, *Plinio* (a) teste, *Sphæram*, sive
c. 56. etiam

etiam Astrologiam primus invenit, unde & fabula orta, *Atlan-*
tem Cœlum humeris portare. Hoc forsitan Augustinum commo-
vit, ut inter Gentium Barbararum Philosophos etiam
Atlanticos, s. Libycos reponeret. Heurnius (b) qvidem putat, (b) De Phil. Barb
fuisse hunc Atlantem Phœnicum Duce, quos in Mauritania lib. 1. p. 32.
sedēm sibi fecisse supra diximus, (c) sed certo fundamento (c) s. 16, bujus
*destituitur. Plura verò de his gentibus ingenti barbaric *capitis,**
obruti vix apud Autores antiquos reperi relicit.

§. 27. Restat Barbarorum in Europâ olim degentium
 Eruditio, de qua non nisi paucissima indicia extant. Inter
 Thraces aliquid Sapientiæ extitisse, ex Diogene Laërtio (a) (a) *in prefatione,*
 appareat; sed an Zamolxis, Pythagoræ Servus, primus Erudi-
 tionem Thraciæ intulerit, (b) eoque nomine divino honore af. (b) Zamolxis
 fecitus sit, an vero Thracum doctrina (c) ipso Pythagorâ primus Gesarum
 antiquior fuerit, obscurum est. Omnia Thracum cele- Legislator Acad-
 berimus fuit *Orpheus*, qui, ut Tzetzes (d) vult, *Herculis coæ-*
taneus fuit, & centum annis ante bellum Trojanum vixit. luci publicæ resti-
Quamvis autem multa Scripta huic Orpheo (e) tribuantur, & tneus à Carolo
iple initio Argonautorum, quæ ejus nomine circumferuntur, Lundio Vpsal.
multos librorum suorum titulos citet, tamen Cicero (f) nullum 168. 4. Fuisse
unquam Orpheum extitisse, Aristotelis Authoritate probat, de Zamolxe &
*subiungens, carmina, quæ ejus nomen gerunt, à Pythagoricis aliis nec pertinen-
 ciadum Cecropi adscribi. Hoc verisimilius redditur, dum tibus agit Ioh.*
*Tatianus (g) docet, poemata sub *Orphei* nomine circumlata, Lomcierus*
Pisistrati Filiorum tempore, à quodam Atheniensi Onomacrito Dierum Geniali-
scripta fuisse. Præter hæc de Thracum eruditione vix ali- um Decadet. Diff.
*quid notabile restat; inter vicinos autem eorum *Dacas* (h) 1. que agit de-
 Plistas fuisse, qui more Effeorum vitam in solitudine degerint, terum Scytharum*
Josephus (i) docet.

Philosophia Dæ-
 vent. 1694. 4. (c) Sic Hermippus observavit, Vossio citante de Philos. cap. 3. §. 2.
 (d) Chil. 12. Hist. 399. (e) De Orpheo prolixè agit Lil. Greg. Gyraldus
 Dial. 2. de Poëtarum Historiâ. (f) Lib. 1. de nat. Dierum. (g) contra Gentes. (h) De
 Plista Lohmeierus Dier. Genial. Diff. 1. (i) Ant. Iud. Lib. 18. c. 2.

§. 28. Celte, amplissima Europæ Gens, Eruditione non
 carebant, quorum Sapientes à pluribus antiquis Scriptori-
 bus Draude & Bardis, apud Diodorum Siculum (a) Saronide, (a) Bibl. Hist. 1.
 apud Diog. Laërtium (b) Semnothei, & apud Ammian. Marcelli. 6. c. 9.

num (c) *Eubages* dicuntur, qvi ultimus *Bardos* Heroum facta cecinisse, *Eubages* naturæ secreta inquisivisse, *Druidas* autem sodalitiis adstrictos consortiis, *Ingesiisq; celiores*, qvæstionibus occultarum rerum occupatos fuisse, indicat. Omnia

(c) *Lib.* 15. c. 9. autem ea nomina & officia solis *Druidis* convenisse, non sⁱ (d) in *Addit.* IV. ne ratione *Pitheus* & *Ortelius* (d) statuunt. Disciplina horum *Theatris* *Orbister*. Sapientum in *Britanniâ* reperta, & inde in *Galliam* translate *rarum*, in *Tab.* est, ut *Cæsar* (e) & *Tacitus* (f) docent. Primarii horum *Gallie Cæsaris*. conventūs in finibus *Carnutum* in medio Galliæ fuerunt, (e) *Lib.* 6. de ut *Cæsar* (g) indicat, ubi & locus *Dreux* nominis *Druidarum* *Bello Gall.* reliquias continet; unde sine dubio & *Bardovicum*, (h) *Ger-* (f) *Annal.* 14. maniæ urbs antiqua, nomen suum accepit.

(g) loc. sit. (h) *Lege Henr. Mcibomii Hist. urbis Bardovici.* *Helmst.* 1614. in 4. & *Calp. Sagittarii Hist. antiquiss. urbis Bardovici.* *Jene* 1674. 4. *Le-* *ge de tota hæc materiâ* Ioh. Aventinum *Lib.* 1. *Annal.* *Boj.* *Abr.* *Ortelium* in *Tab. Gallie Cæsar*; *Phil. Cluverum Germ. Ant. Lib.* 1. c. 24. *Iusti Georg.* *Schottelii* §. ob. *Rede der deutschen Sprache.* *Dan.* *Georg.* *Mörhofium* in *Polyhist. lib.* 1. cap. 13. *Add. Iusti Bebelii de Laudibus & Philosophia Vet.* *Germanorum Argent.* 1514. 4. *Thomæ Smith Syntagma de Druidar. moribus & institutis.* *Londini* 1644. 8. *Jani Cæc. Frey Philos. Druidarum*, inter opuscula *Paris.* 1646. 8. *Iac. Thomasii Diff. detriplici Gallerum Philosophia*, in *Præfatiuni-* *bis* *dissur.* *Lips.* 1681. in 8. *Pref.* 79.

(a) de *Moribus* §. 29. Qvamvis autem *Tacitus* (a) de Germanis anti- *German.* qvis statuat, Literarum secreta Viros pariter & mulieres (b)

(b) Refutat ignorasse, illud tamen satis per *Cæsar* aliorumque testimo- *bos* *Mörhofius* nia refutatur. *Druide* Germanorum sive *Celtarum* in *Im Unterricht Galliæ, Germaniæ, vicinisq; regionibus* ingenti (c) copiâ von der deut. habitabant, qvibus omnibus unus præcerat, summa Authori- schen Sprache ritate conspicuus, qvi suffragiis aliorum ad id officium eli- Part. 2. cap. 6. gebatur. (d) Ad eos magnus Adolescentium numerus disci- (c) *infimis* eo plinæ gratiâ conveniebat, qvi vel in specu, sive in abditis rum numerum (e) saltibus per XX. plerumque annos erudiebantur, quo *Cæsar* facit *lib.* tempore magnum numerum versuum ediscere tenebantur, 6. *Comments.* de qvos literis mandare nefas existimabant; forsitan, ne juveni- *bello Gall.* tus literis confusa, minus memoriaz studeret. Juebantur (d) *Hoc omnia* autem Discipuli celare disciplinam *Druidarum*, unicæ dog- *Cæ-* mate de immortalitate animæ (f) excepto, qvod evulgabunt,

qvo

qvo homines ad bella meliores redderentur. Ex ea ratione Cæsar l. c. (c) etiam nulli ad hanc Disciplinam admittebantur, (g) nisi qvi Cæsar l. c. & bus Sacrorum arcana committi fas erat.

Pomp. Mela

de situ Orbis L. 3. c. 2. (f) Cæsar & Melal. c. (g) Non explebe, & ne ex ingenuisqvidem, sed ex primâ tantum nobilitate erant, qui admittebantur, Mela L. 3. c. 2. Lege Cluverum Germ. ant. Lib. 1. cap. 24. f. 6.

§. 30. Paucis dicendum restat, qvas artes hi *Celtarum* Eruditi exercuerint, qvo appareat, Germanos olim non adeò Barbaros fuisse, ut qvidem Romanis visi sunt. *Druide* Theologî erant, qui divinarum rerum occulta scrutabantur, ut *Diodorus Siculus*, (a) & *Ammianus Marcell.* (b) testantur; imo, (a) Lib. 5. Bibliorum officium erat, rebus divinis interesse, & Religiones orb. Hist. interpretari, ut Cæsar (c) loquitur. Idem (d) Juris dicendi factum est, (b) Lib. 15. c 9. cultatem *Druidis* tribuit, afferens, eos de omnibus controversis publicis privatisqve judicasse, præmia pœnasqve constituisse. Medicos eosdem fuisse ex *Plinio* (e) apparet. Eosdem motum siderum cognovisse, & de terræ formâ & magnitudine disputasse, Cæsar (f) & Mela (g) indicant. Physiologi & Ethici à Strabone (h) & Ammiano Marcell. (i) vocantur. Musicæ ritos nominantur. & oratoriæ illi primariò operam dabant, qui in specie Bardis (c) Lib. 30. e. dicebantur, prout ex Diodori *Siculi* (k) & Mela (l) testimoniiis 1. ubi ait: Ti-apparet; mos enim eorum erat, Heroum facta odis (m) in berii Principia decantare, qvod unicum inter Germanos memoriarum & ius fustulis *Drui-Annalium Genus* à Tacito (n) nominatur.

das Gallorum, &

hoc Genus vatum Medicorumque. (f) loc. cit. (g) Lib. 3. c. 2. de situ orbis. (h) Lib. 4. (i) Lib. 5. cap. 9. Etiam Bardos antiquissimos Britannorum Historicos fuisse, & carmine res gestas conservasse, docet Gvili. Nicolsonus in Bibliot. Histor. Anglic. Londini Angl. edita 1696. 8. (k) Lib. 5. (i) loc. cit. (m) vide de his odis Morhofii Unterricht vñ der deutschen Sprachen. Lib. 2. c. 6. (n) de moribibus Germ. Tales etiam Bardos, Druidas & Sanachios apud Scotos fuisse, eosque in Regum inaugurationibus & exequiis gesta & annales cœciniisse, docet Georg. Makenzie Advocatus Regius, in defensione Antiquitatis regalis Scotorum Proscripta con-Ed. Stillingfleet cap. 2. Prodis Latina versio Trajecti ad Rben, 1689. 8.

Historia Erudi-
tionis Græcorum
discenda est ex
Diogene La-

Ertio & Hesychio de Visuithi-
lophorum; Eu-
napius Sardia-
no de Vitis Phi-
losophorum & So-

De Eruditione Græcorum.

S. 1.

Ræcorum Eruditionem in compendio sistere difficultimum est, ob ingentem Sectarum Eruditologophorum; Eumq; multitudinem. Attamen in re adeo prolixâ brevitati studentes Eruditionem Græno de Vitis Philosoforum communi more in Heroicam, Fabulosam, & veriorem losophorum & Solistingvere, & de singulis paucis agere volumus. Heroiphatarum. Adde cum eam nominamus, qvæ ab ultimâ antiquitate inter Joh. Lud. Vi-roës, & Rerumpublicarum Conditores usq; ad Belli Trovis Librum de jani finem duravit; fabulosam dicimus, qvæ sub jucundis initius. Laudibus Fabularum involucris Sapientiam communicavit; Verior & sc̄ltis Philosofia autem illa est, qvæ in varias Sectas divisa, inter continuas phæ; inter opera Philosophorum rixas ultra Christi Nativitatem duravit. Tom. I. edita Raf. 1555. Gvil. Morelli Tabulam de Origine, Success. etate & doctrinâ Vet. Philosophorum Basil. 1580. 8. Scip. Aqvilianni de placitu Philosophorum, qui ante tempora Aristotelis floruerunt. Venet. 1620. Gvil. Donaldsoni Electa Laertiana Francof. 1625. 8. Herm. Conringii de Philosophiae propagatione & Philosophiis Lib. 9. Lugd. B. 1631. 8. it. Gerh. Joh. Vossium de Philosophis & Phil. Sectis, Georg. Hornium in Hist. Philosophica, Joh. Jonsium de Scriptoribus Histor Philosophae; Iac. Thomasium in Schediasm. Historico Lips. 1665. edito; Thom. Stanley in Hist. Philosophie antiquâ, Anglice edita Lond. 1687. fol.

S. 2. Antiquissimi Græcorum, qui prudentiâ suâ in-

claruerunt, Legislatores fuere, qvorum tempora indicare

(a) Euseb. L. in antiquitate adeò obscurâ (a) difficillimum est. Inter anno. c. 3. Prep. tiqvissimos fuit Minos (b) Cretensium Rex, qui Leges adeò Evang. dicit ex prudentes tulit, ut Pythagoras earum addiscendarum causâ Iul. Africano: in Cretam iter susciperet; hisq; Legibus stabilitum usq; ad Olympia.

Re-
des nihil exploratum in Hist. Græcorum invenitur, sed omnia confusus conscripta tem-
poribus sunt. (b) Diod. Siculus L. 5. c. 79. Justinus Lib. 20. c. 4. sub Mi-
nōe & Rhadamanto fratribus latere Mosen & Aaronem probare nitit.
Wormius de corruptis Antiquitatibus Hebr. restigis ap. Tacit. &
Martial. c. 3. Hafn. 1693. 4.

Regnum armis ampliavit, terrorque finitimorum fuit.

Aliud hic in Aulâ suâ Dædalum, celeberrimum (c) Archite- (c) De eo prelixd etum, ex quo ejus Amor Eruditionis elucet. Iiadem tem- agit Diod. Si- poribus *Theſeus* (d) Atheniensium Remp. fundabat, Legi- culus Lib. 4. c. busqve firmabat, & maximis rebus gestis se celebrem redde- 78. 79. Palæ- bat. *Lycurgus* (e) omnium eorum, qvibonas leges antiquis phatus in In- illis temporibus tulerunt, longè celeberrimus fuit; hujus credib. cap. 2. enim Leges non tantum Lacedæmoniis omnem felicitatem (d) Diod. Si- suam dederunt, verum & alias omnes orbis terrarum Gen- culus Lib. 4. c. tes ad cultum & admirationem commoverunt. *Magnum* 61. seqq. Plutar- ctiam *Zaleucus*, (f) Locrensius Legislator, sibi nomen fecit, chus in *Theſeo*, qvamvis *Timaeus*, *Aristotelis* hostis, negaret, unquam *Zaleu-* Addatur Ioh. cum aliquem extitisse.

Meursii The-

feus, seu de illius Vida & gestis Liber posthumus Ultraj. 1684. 4. (c) Diod. *Sicul. Lib. 1. c. 98.* cum Leges ab Ægyptiis mutuo petuisse dicit. Fusè de iis agit Ju- stinus Lib. 3. c. 2. 3. Vellejo Paterculo Lib. 1. dicitur clarissimus Graji no- minis, Vir generis regii, severissimarum & justissimarum Logum Autor, cuius quam- diu *Sparra* diligens fuerit, excelsissime floruerit. (f) Primò servus & peſtor, poste Philosophus, inde Legislator. Diod. *Siculus lib. 12. c. 20.* Strabo *lib. 6.* Cicero *lib. 2. de Legib. Val. Max. lib. 6. c. 5.* *Ælianuſ lib. 2. c. 37.* & *lib. 13. cap. 24.*

§. 3. Succedebant famosa *Argonautarum* (a) tempora, (a) Legantur Ori- qvæ, nisi tota res fabulosa, eruditione non caruerunt. *Jan- phei Argonauti- sonem* fortitudine non tantum, verum & prudentiâ excelluiſ- ca, opus dubie fi- se, navis *Argo* in admirationem (b) totius Græciæ extracta, dei post alias Edi- aliaqve ejusdem actiones demonstrant. Inter Socios (c) tione eleganter. *Hercules*, *Orpheus*, aliiqve Sapientes fuisse dieuntur; imo Er- ditum ab Andr. ginias, Sociorum unus, se totius terræ situm & metas, oceani Christ. E- ambitum, spacia maris infusi in terram, fluminum fontes & schenbachio cursum, regionum intervalla, & urbium loca, in tabulis ab Traiect. inf. antiqvis Ægyptiis artificiosè picta vidisse, apud *Apolloniuſ* 1689. 32. A-

D 3

Rhodo- polloniiRho-

dii Libri 4. *Argonauticorum*. C. Val. Flacci Libri 8. *Argonaut.* Adde Diod. Si- culum lib. 4. c. 41. seqq. Abr. Ortelii *Argonautarum Expeditionem Tabula expressam*, Addit. 4. *Theatri Orb. Terr. Hier. Columna* etiam res *Argonautarum ex- posuit, ex omni antiquitate, in Ennii fragmentorum expofitione Neap. 1590. 4.* (b) Diod. *Siculus lib. 4. c. 42.* (c) *Socios* 50. Val. Flaccus *numerat, 52.* *Orpheus*, 54. Diod. Sic. Ortelius 83. *avarus Scriptoribus collegit,*

Rhodium gloriatur. Non defunt, qui per totam expeditiō-
nem Argonauticam Jasonis Sapientiæ studium intelligendum
(d) in Voce Δέ. putant; imò nonnulli cum Suidā (d) per vellus aures in Li-
eas τὸ ξευοῦ- brum chymicum de Chrysopœia, in Colchide singulari studio af-
μαλλον. servatum intelligunt. Huc etiam trahi posset, quod Diodo-
(c) Lib. 4. c. rus Siculus (e) de Circe & Medeā, filiabus Εετα, Regis in Col-
46. chide, narrat, eas Medicamentorum omnis generis Scien-
tiam habuisse, & de pharmacorum facultate à Matre Hecate
edoctas fuisse.

§. 4. Trojani belli ævo jam cultior fuit Græcia, si
(a) Nemo Scri- Homero, aliisque antiquissimis (a) Scriptoribus fides haben-
ptorum Græco- da. Plurima qvidem fabulis simillima sunt; ut: Chironem
rum fuit, qui non Centaurum Iustitiae, pietatis & eruditio[n]is laude floruisse;
q[ui]ngentis, aut Aesculapium Medicinam, & Herculem Astrologiam docuisse;
amp[er]ius, annis Tro- Achillemque, Græcorum fortissimum; & eruditum, & cythar-
jano bello recen- cedum fuisse. Sic Nestorem omnes Græcos Sapientiæ supe-
rior fuerit. ^{ut Vos} rasse, & eloquentem adeò fuisse, ut ejus ore melle dulcior
fuis afferit de Hist. fluere diceretur oratio, Vlissim multa facundiæ præditum, &
Gr. initio. (b) Prudentiæ summum, integrum Homeri librum itineribus suis
9. ξ. χ. φ. (c) meruisse; Palamedem, Ulyssis Adversarium ingeniosissi-
Dictys Cre- mum, (b) quatuor literas invenisse, calculorum ludum, &
tensis, & Da- mensurarum ponderumque rationem excogitasse, Astrolo-
tethis Phry- giæ peritum fuisse, annum ad cursum solis, menses ad cur-
gii Libros de bel. sum lunæ accommodasse, Eclipsin naturalem esse, primum
to Trojano Com- docuisse, & quæ sunt similia. Qvamvis fortassis in hiis omni-
menta recentio- bus aliquva Veritas occulta lateat, ita tamen ea fabulis obli-
sum esse, in vulgo terata est, (c) ut nihil penitus pro vero certoque venditari
notum est. Vide possit.

Vossium de Hist. Gr. lib. 4. c. 1. Contra Dionis Chrysostomi, & Laur.
Rhodomanni Orationes de illo non capto, Theodorus Ryckius in Doctri-
sima Dissertatione de primis Italie Incolis, Lucæ Holstenii notis in Stephanum
de Vrbibus addidit, cap. 9. demonstrat, Trojanum excidium non esse Poëtarum figmen-
tum. sed veram Historiam. Lugd. B. 1684. fol.

§. 5. Heroicam excipit Eruditio Græcorum fabulosa,
quæ sub tegmine fabularum naturæ arcana, & virtutum do-
(a) Vide Ma- Etinam communicabat. (a) Certum enim est, Sapientes Gen-
erobium in tilium antiquorum, non tot vana (b) Numina credidisse,
Somni-

sed potius cuin vel de animâ, vel de aëreis, æthereisqve po- *Somnium Scipio-*
testatibus loqverentur, his fabulis usos fuisse, omnia vero nū pafim. Addan-
ad Summum , & Principem omnium Deum, à Græcis 70 tur: Alph. Lo-
Ajaorū dictum, retulisse, ut *Macrobius* (c) satis prudenter mo- *pez Philosophia-*
net. Origo hujus Philosophiæ invidia esse videtur; ne enim *antiqua Poetica*,
prudentiores Sapientiam suam, plebejis communicare tene- *Madriti 1596.* in
rentur, eam obscurissimis fabulis involverunt, qvas successu 4. Franc. Ba-
temporis imperitum vulgus pro veris Deorum descriptio- *conis de Vern-*
nibus assumpsit. Hinc & antiquissimi Græcorum Scripto- *lamio de Sapien-*
res Theologi dicti sunt, ut (d) *Lactantius* docet; imò & Phy- *tiā Veterum Li-*
fica Scientia olim Theologiz nomine venit, ut *Augustinus* (e) ber. Ioh. Euse-
testatur.

(b) *De Diis Gen-*
tilium vide *Lil. Greg. Gyraldi Hist. Deorum Gentil. it. Gerh. Ioh. Vossii*

de Orig. Idolatriæ Lib. 9. (c) in *Somm. Scipione* Lib. 1. cap. 2. Egregiò illud often-
dit. Minut. Felix in *Ostavio*. (d) *De irā DEI* cap. 2. (e) *De Civit. DEI* Lib.
8. c. 1.

§. 6. His Theologis (a) Græcorum annumerari so- (a) *Lege de biis*
lent: *Lycurgus*, (b) *Herculis & Orphei Praeceptor; Amphion*, cui *omnibus* *Lil.*
Thebarum (c) conditarum laus tribuitur; *Orpheus*, (d) cuius *Greg. Gyral-*
supra mentio facta; *Mesæus*, qui vitæ Pracepta qvatuor mil- *dum Dial. 2.*
libus versuum ad *Eumolpum* filium reliquisse dicitur; qvos de *Historia Po-*
omnes ante Homerum Libros scripsisse *Eusebius* (e) autumat, rarum.
Primarii autem Eruditionis hujus fabulosæ Scriptores me- (b) *Apollinis* &
rito suo habentur *Homerus & Hesiodus*, de quo tamen utroqve *Tertius* *Pib.*
qvando & ubi vixerit, obscurum est, cum vix Gens aliqua qrem *Herodotus*
inter Græcos olim fuerit, qvæ non *Homeri* natales sibi ad- *impacta* in capite
scriperit. In Libris *Homeri* (f) semina omnium artium, cytharæ occidisse
Physicæ, Medicinæ, Politicæ, Ethicæ, Eloquentiæ, Reiqve dicitur, quod ra-
milita- *sticius canentes*

irrijasset. Pausan lib. 9. (c) quonodo Thebas considerit, non Lepides, sed
bonimes movendo, vide ap. Palæphatum cap. 42. (d) Varii füre Orphei;
vide Gyraldum l. c. adde Mart. Brunnerinus ad Palaphati c. 34. Proli-
xim de Orphei etiæqve Philosophiæ agit Thom. Burnetius in Archeol. Philos. lib.
2. cap. 9. it. Ioh. Lomeierus Dierum Genial. Decade 1. Diff. 1. (e) de prep.
Eveng. lib. 10. c. 3. Multos alios Poetas ante Homerum citat Gyraldus l.c.
(f) Lege de Homero Libellus Herodoti & Plutarchi; adde Gyraldum
Dial. 2. de Hist. Poet. Vossium de Hist. Gr. lib. 4. pars. 3.

militaris inveniri, Plutarchus non incepit judicat. Hesiodus

(g) *Vetus disce- Aſcræus habetur, (g) incerti & vi Scriptor, junior tamen peatio, quis anti- Homero, qui Theologiam supra citatam Græcorum in operi- qvior inter 2. hos bus suis absolutissimè tradidit, & præcipue practicam Philo- fili, de qua Hera. sophiæ Partem excolare videtur.*

clides Ponticus 2. Dialogos scriptis. vide multa apud Gyraldum Dial. 2.

§. 7. Succedebat demum Eruditio Græcorum verior,

(a) *Vide Vossi- sive non fabulosa, qvæ successu temporis ingentem Seſtā- um de Philofoph. rum varietatem peperit. (a) Prima & antiquissima Seſtarum Sectis cum Sup. harum Ionica dicebatur, qvia Thales, fundator illius, ex lo- plem. Ioh. Iac. à nia Metropoli, Miletō natus erat. Vixit hic tempore ca- Ryſſel. Lips. ptivitatis Babylonicae, (b) & plurimas Eruditionis partes, 1690. 4. Iac. antea ignotas, Græciæ intulit. Physicam hic primus do- Thomasi Schenck- cuit, Aq̄vam rerum omnium Principium, Mundum anima- diaſma Histor. tum, & omnia Spiritibus plena afferens. Idem Astronomi- Lips. 1665. 4. am & Geometriam exercuit, & temporum vices observans, Thom. Stan- annos in trecentos sexaginta quinque dies distribuit. Erat IeiHistoriamPhi- illud tempus VII. Viris totius Græciæ sapientissimis cele- los. & Thom. bre, qvorum primus Thales erat, reliqui vero vocabantur: Burnetii Ar- Chilo, (c) celeberrimus Spartanorum Ephorus, Pittacus, (d) cheologiam De fortissimus Mitylenensium Princeps; Bias (e) Prienæorum ortu, incremento, Dux, amissâ vi hostili patriâ infelix; Cleobulus Lindius, (f) Seſtū & differen- pulchritudine & fidelitate insignis; Periander, (g) Tyranni- tis Philosoporum dem apud Corinthios Sapientiâ temperans, & Solon, (h) pru- riā luculentem dentissimus Atheniensium Legislator, tandem à Pisistrato in agit Carolus exilium abire coactus.*

Renaldinus in

Præf. Tomi 1. operum philosopborum, Parav. 1681. fol. (b) Natus Olymp. 36.

obit Ol. 58. Lege de Thalete Diog. Laert. Lib. 1. cap. 1. Plutarchum paſſim, præcipue de Placitis Philosopb. Apulejum L. 4. Floridorum. Laetantium L. 3. c. 14. divin. instit. (c) Vita Chiloni ap. Diog. Laert. L. 1. c. 3. (d) Tyrannide, qvæ vičtū Atheniensibus data erat, se abdicavit. Vitam vide ap. Diog. Laert. Lib. 1. c. 4. (e) Fugiens, nihilq; auferens, dixit: omnia mea mecum porto;

Diogen. Laert. L. 1. c. 5. (f) Vita ap. Laertium L. 1. c. 6. (g) Diog. Laertius L. 1. c. 7. vitam habet. (h) Vita ap. Diog. Laert. L. 1. c. 2. Lege de eo Herodot. L. 1. & Ioh. Meursii Librum de Solone, Dicta 7. Sapientum

Plutarchus in Convivio 7. Sapientum, & Ausonius in Ludo 7. Sapientum expo- unne.

§. 8. Tha-

§. 8. Thales in Ionicæ Philosophiæ professione non pauci successerunt, quorum tamen quilibet fere nonnulla in pristinis dogmatibus immutavit. Primus erat Anaximander

(a) Milesius, Astronomiæ & Geographiæ deditissimus, qui & (a) *Vita et ap.* primam Tabulam Geographicam elaboravit, ut Strabo (b) Diog. Laërti- ex Eratosthenè refert, quamvis Terræ Cylindri formam ad- um lib. 2. cap. 1. scriberet. Successit huic Anaximenes (c) Milesius, qui Prin- *adde Cicero-* cipium rerum omnium aërem dixit, genere infinitum, qua- nem lib. 4. A- litatibus autem finitum. Hunc exceptit Anaxagoras (d) Clas- cad. Quest. (b) zomenius, qui Deum unum esse statuit, & multis peregrina- lib. 1. (c) Vito tionibus institutis Philosophus summus evasit, primusque & 2. Epistole ad Scholam (e) Albenas transtulit. Secutus est Archelaus, (f) Pythagoram ha- qui calorem & frigus rerum omnium principia esse dixit, *bentur ap.* Diog. & e cuius Scholâ prodiit ingens Græcæ eruditio lumen, Laërtium lib. primusque moralis Doctrinæ apud Græcos introduxit, 2. c. 2. Cicero Socrates. Paulò ante *Anaxagoram* etiam Ephesi floruit He. I. c. (d) Pro- ractitus, (g) nullius Magistri Discipulus, Physicus obscurissi- *xè cum describi-* mus, qui in plurimis peculiares sibi sententias elegit. Diog. Laërti- us lib. 2. c. 3. Lucianus in Timone singit, cum fulmine à Jove percussum, quod Deos negaret, *vide Augustinum de Civ. DEI lib. 8. cap. 2.* Physiologiam Ana- xagoræ Disputatione excusit Joh. And. Schmidius Jenae 1689. (c) Sic Clemens Alex. lib. 1. Stromat. alii, qui Diog. Laërt. sequuntur, hoc Arche- lao adscribunt. (f) Physicus καὶ ἐξοχὴν dicitur. *vid. Diog. Laërt. lib. 2. c.* 4. Augustin. de Civ. DEI lib. 8. c. 2. (g) Diog. Laërt. lib. 9. cap. 1. *wi-* tam prelxed exponit. *Adde Suidam.*

§. 9. Socratis (a) ævo Eruditio Græcorum alias faci- (a) *Albenensis e-* em ostendere cœpit, cum à clamosâ Sophistarum disputatio- rat, Sophroni- ne, & inutilibus tricis ad solidiora & utiliora perduceretur. Sci statuari & Primus enim Socrates, ut Aristoteles (b) testatur, in rebus mo- Phænaretæ ralibus universale quæsivit, & mentem ad definitiones appli- obſtetricis filiae, cavit. Summâ hic in Disputationibus suis modestiâ uteba- *Ælianuſ lib.* tur, (c) semperque nihil se scire affirmabat; inde & in di 2. cap. 1. Vario- sputando magis aliorum sententias convellere, quam suam rum docet. Vid. adferre solebat, quia ei, qui nihil se scire diceret, minimè vitam ap. Diog. conveniens putabat, aliquid afferere, ut de scipso apud Pla- Laërt. lib. 2. c. tonem 5. (b) Lib. 1.

E *Metaph. c. 6. & lib. 13. cap. 4.* (c) *Verba sunt ludov. Vitis ad Augusti, de Civ. Dei lib. 8. c. 3.*

(d) in *Theeteto*. tonem (d) loquitur. Hac autem dubiâ philosophandi ratio-
De Deo Socrati- ne *Socrates* effecit, ut ejus Auditores, qvod cuique placebat,
tis integrum Li- apprehenderent, multasqve & varias opiniones tuerentur.
brum babet L. Inde ortæ sunt tot Sectæ Academicorum, Epicureorum, Stoico-
Apulejus, qui rum, & Peripateticorum; qibus & minores accesserunt Cy-
est Philosophico- renariorum, Elsacorum, Megaricorum & Cynicorum.
rum Liber 4. Lege de Deo Socratis, & Sapientiâ illius falsò ab Oraculo celebrata
Ant. van Dalen in Diff. 2. de Oraculis Ethniconum Amst. 1682. 8. De patientiâ
Socratis leg. A. Gellii Noſt. Att. L. I. c. 17. it. lib. 2. c. 1.

§. 10. Priusquam verò harum Sectarum descriptio-

(a) De Sectâ Ele- nem demus, qvædam de Eleaticorum (a) Sectâ inferenda
atica satie accu- sunt, qvam Xenophanes Colophonius introduxit, Parmenides
ratè agit Th. autem & Zeno ex Elea, (b) Lucanorum oppido, nati, deno-
Burnetius Ar- minarunt. Xenophanes (c) ille Archelai auditor erat; sed spretis
œcol. philos. lib. aliorum dogmatibus, IV Elementa, & mundos innumeros
I. c. 12. (b) Ve- statuebat, Elegiasqve & jambos contra Homerum & Hesiodum
lia, ἐλέα, in Si. scribebat, qvod absurdâ de Diis dixerint. Audivit hunc
nu Paſtano, à Pârmenides (d) Eleates, qui duo tantum Elementa, terram &
Phocenibus condi- ignem assumuit. Hunc excipiebant (e) Melissus & Zeno (f) Elea-
ta. (c) Vita tes, qvorum ille Deos spernebat, mundumqve infinitum &
ap. Diog. La- immobilem dicebat; hic plures Mundos afferens, vacuum
ētium lib. 9. negabat. Zenonis successor Leucippus (g) erat, celeberrimæ
c. 2. (d) Pri- doctrinæ de atomis Autor, qvem Democritus (h) Abderites,
mus terram ro- magni nominis Philosophus, secutus est, qui atomos & ina-
sundam & in me- ne pro principiis omnium rerum assumuit. Post eum qui-
dico mundi esse do- dem

cuit Diog. Laert. lib. 9. c. 3. (c) Nibil de Diis dicendum putabat, qvoniā ni-
hil certi sciretur. Diog. Laert. lib. 9. c. 4. (f) Inventor Dialectice, patientis-
simus. Contra Nearchum Tyrannum confirans, & tortus, Tyranni amicos no-
minavit. Lingam sibi mortu demtam in faciem Tyranni expuit. Diog. Laert. lib.
9. c. 5. (g) Atomos & inane pro Principiis assumuit Diog. Laert. lib. 9. c. 6.
(h) Egyptum, Chaldaeam, Persiam, Indianam peragravit, in patriam rediens, statuā,
& D. Talantis donatus est. Tum in hortulo juxta muros se contemplationibus dedit,
& anæa pelvis fulgore se excavavit, ne à contemplationibus avocaretur; sive, ne bene
esse videaret malis civibus. A. Gellius lib. 10. cap. 27. Rem in dubium vocat Cice-
ro lib. 5. de fñib; negat Plutarchus de Curiositate. Vid. Diog. Laert. lib. 9.
c. 7. Älian. Hist. var. lib. 4. c. 20. Plin. lib. 21. c. 11.

dem *Protagoras* (1) floruit, sed mox *Elearica secta* in *Epicureans* (1) ob *Lignum scitè compotum à abiit.*

Democrito ad Philosophiam ductus. A. Gellius lib. 5. c. 3. Eruditio ejus non solida, sed in argutis consistens. Primus mercede accepta docuit. Diog. Laert. lib. 9. c. 8.

§. 11. Ad *Socratem revertimur*, è cujus disciplina in-
gens *Philosophorum* numeros prodiit, omnium autem cele-
berimus *Plato* (a) fuit, qvi & *Diviuns* à plurimis olim dice-
batur. Hic, cum ingenio mirabili longè suos condiscipu- (a) *De Platone le-
gendi*: *Diog. los anteiret, (b) parum putavit, si Socraticam Philosophi. Laert. lib. 3.*
am solus audiret, inde longè lateqve peregrinatus est, pri- *1030. Alcinous
mumqve in Italiā, ad (c) Pythagorēorum dogmata percipi- de Doctrinā Pla-
enda, tūm in Ægyptum, Sapientiæ avidus, se recepit; in tōnis, Græcē &
Indiam verò ad *Gymnosophistas* iter parantem Asiatica bella Lat. interprete
impedierunt. Athenas reversus, in *Academiam*, villā prope Marī. Ficino
urbem sitā docuit, sētæqve *Academicorum* originem, nomen- extat. Edidit &
qve dedit. Doctrinam Ethicam juxta mentem *Socratis*, Dan. Heins-
Physicam secundum placita Heracliti, Logicam verò more us *Lyd. Bat.*
Pythagorēorum docebat; unum Deum opificem hujus Uni. 1607. & 1614.
versi statuebat, præterqve eum Deos minores, Dæmones in 8. Procli
& Heroas dari putabat. Hujus scripta (d) laudabilia & ho- Lycii Theolo-
die supersunt, qvæ, satis licet erudita, hoc tamen defectu *gia platonica Li-
laborant, qvod non integras artes bono ordine scriperit, bri 6. cum Æ-
sed potius omnia in formā dialogorum confusius, suspenso mil. Porti ver-
etiam sæpe judicio suo, tradiderit. *fione Lat. Hamb.***

1618. fol. 16. Marī. Ficini & Joh. Bapt. Weiganmeieri de *Philosophia
Platonis &c.* (b) Augustin. *de Civit. Dei lib. 8. c. 4. Comparationem inter
eum & Aristotelem instituit.* & de utroq. prolix agit Renatus Rapinus, Volum.
4. *Comparationis Magnorum in antiquitate Virorum Gall.* Paris. 1684. 4. Sic &
Claud. Fleury Tractatu suo de *Methodo Studiorum* in fine addidit prolixam &
eruditam Dissert. *de Platone Gall.* Bruxell. 1687. 12. (c) Philolai Crotonia-
tæ *Librum de secta Pythagor.* C minus mercatus est, ex quo multa in *Timaeum* suum
transtulit. A. Gellius lib. 3. c. 17. (d) *Opera ubiq. extant, latine redditæ
per Marī. Ficinum, Joh. Serranum, Janum Cornarium. Primus Dialogos scripsisse creditur; qvod limitatur à Vossio de Philos. sectis cap. 12, Zeno Elca-
tes ante eum Dialogos scripsisse.*

§. 12. *Platonis Discipuli iterum in varias sectas abiere,*

nonnullis tamen ex prioribus Magistri Scholam & Philoso-

(a) *Vita Specu-phiam* continuantibus. Primus horum *Spusippus* (a) erat, sippi apud La-Platonis ex Sorore Potonâ Nepos, qui tamen ob pecunia-
ertium lib. 4. amorem, doctrinamque non adeò solidam minus celebris
cap. 1. habetur erat. Hunc *Xenocrates* (b) Chalcedonius excipiebat, tardio-
Libros illius postris Ingenii, sed mentis candidissimæ & abstinentis Philoso-
mortem Aristophus, qui que discipulum rerum Mathematicarum ignarum
teles 3. Talentū nullum admittebat. Eum *Polemo* (c) seqvebatur, quem ju-
Atticus coemit. venem lascivum & temerariè in Scholam irruentem, Xeno-
A. Gellius lib. crates oratione de continentia habitâ ita convertit, ut probi-
3. c. 17. (b) tate, & animi lenitate inclitus ei in Scholâ regendâ succede-
Diog. Laerti-deret. *Polemoni Crates* (d) Atheniensis successit, cum quo adeò
us lib. 4 cap. 2. conjunctè vixerat, ut *Arcesilas* diceret, eos esse aut Deos
Plato Aristophus, aut aurei Seculi reliquias. *Cranor* (e) Solensis ul-
tellem Equum, timus erat ex iis, qui Academiam veterem, Platonisq; doctri-
Xenocratem nam integrum retinuerunt, quem mox alia secta exceptit.
Afinum esse dicebat, quod ille freno, bis calcaribus indigeret. Abstinenserat, & Ale-
xandri M. munera spernebat, ut Laertius docet, sed tamen apud Dionysium
bibendo auream coronam meruit, Ælianu lib. 2. c. 41. (c) Ebrius coronatus
cum sodalibus in Scholam irrupit. Lege Diog. Laert. lib. 4. c. 3. (d) *Vita ap.*
Diog. Laert. lib. 4. c. 4. (e) Primus omnium in Platonis opera commentatus
est, ut Proclus testatur, L. I. in Timæum. De primâ Academiâ, villâ Plato-
nis eruditè agit Joh. Pet. Ludovici in *Disputatione Hale habita 1693.*

(a) *Pytanus* ex §. 13. *Arcesilas* (a) *Cranoris Discipulus Media Academia*
Aeolide, Cavilla- initium dedit, recedens ab Antecessorum doctrinâ in eo,
tior dictus. Vitam quod nihil percipi posse, & in omnibus assensum negandum
babat Diog. La- esse assereret; male intellecdis Socratis verbis, qui ex mode-
cert lib. 4. c. 6. stiâ se nihil scire dixerat. Hanc novam non-philosophian
Lege & de eo di Philosophiam, ut *Laclanis* (b) audit, *Lacydes* (c) *Cyrenus*,
Lachantius l. *Arcesilas* Auditor, continuavit, quamque per *Teleclem* (d) &
3. c. 6. Augu- *Evanndrum*, *Phocenses*, propagavit. *Hegeimus* demum Per-
tinuum in En- gamenus hujus opinionis plenæ defensor ultimus extitit,
ebi. c. 20. quem *Carneades Cyrenæus*, *Academia nova*, sive tertia Au-
Quam generose tor seqvebatur.

convitiae Anta- §. 14. Car-
goræ tulerit Ælianu refert lib. 14. c. 26. variorum. (b) Lib. 3. c. 4. In-
stit. Divin. (c) In boro, quem Attalus Rex fieri curaverat, docuit. Ex Paralysi, ex
bibacitare contractâ obiit. Diog. Laert. lib. 4. c. 8. Adde Ælian. lib. 2. c. 41.
(d) Nomina sunt à Laertio in Vita *Lacydis* lib. 4. c. 8.

§. 14. *Carneades* (a) hic à Præceptorum duritie rece- (a) *Vita ap.*
dens, mitius statuebat, rebus ipsis qvidem veritatem aut cer- Diog. Laert.
titudinem inesse, nobis autem artem judicandi deesse; ali- lib. 4. c. 9. Orā-
qvam tamen in argumentis probalitatem admittebat. Hic tor & Disputator
Physicā negle&tā, *Erbicām* præferebat, magnusqve Orator infuperabilis. Le-
erat, & *Stoicorum* acerrimus osor. Hunc *Cleomachus* (b) gatus ab *Atheni-*
Carthaginensis excipiebat, qvi qvamvis XL. annis natus ensibus missus fuit
in Scholam *Carneadis* receptus esset, eam tamen postea cum ad Romanos, cum
laude continuabat. Hi fere inter antiquos Academiæ Se- Diogene, Sto-
gatores celebriores fuere; qvamvis enim (c) *Sextus Empi*, & *Critolao*
ricus doceat, *quarāam Philonis & Charmida*, imò *quintam An.* Peripatetico,
stoichi Academiam à nonnullis adjici, minor tamen horum *Lege Gellium*
Autoritas fuit, cum & magis magisqve *Stoicis* accederent. lib. 7. c. 14. Ca-
Restaurata tamen fuit post Christum Natum *Platonicon* to svadebat, non
Eruditio, & satis floruit, de qvā infra suo loco dicendum audiendos, qia
erit.

rīter & iniqua persuadere; præcipue *Carneadem* cito remittendum censebat &c.

Plinius lib. 7. c. 30. Add. *Ælianum* lib. 3. c. 17. (b) *Aesdrubal in Patria*
dicitur. Diog. Laert. lib. 4. c. ult. (c) *Pyrbon. Hypothef.* lib. 1. cap. 33.

§. 15. *Visis Academicorum* Se&tis ad *Epicureos* progredi-
mūr, qvibus jam supra ab *Eleaticæ* Se&tæ capitibus, *Lencippo* &
Democrito viam paratam diximus. (a) *Epicurus Atheniensis*, (a) *Vita prolix*
Grammaticam ante docuerat, sed perceptis *Democriti* prin. ap. Diog. La-
cippiis excitatus, novam Philosophiæ Sectam introducebat, crt. toto Lib. 10.
Hostis Rhetoricæ & Logicæ, (b) eoqve nomine constantissi. Adde Pet. Gas-
mus *Stoicorum* adversarius erat. Timorem animis hominum fendi animad-
eripere cupiens, Divinam providentiam negabat, omniaq; vers. in eundem
è casuali Atomorum fluxu facta asserebat. Cum volupta- Librum; & Ejus-
tem, sive desideriorum nostrorum terminum *Summum Bonum* dem de *Vita* &
esse statueret, Discipuli qvidam non recte intellecta Magi. Moribus Epicuri
stri sententiâ, in voluptatibus corporis *Summum Bonum* Libros 8. ix. Jac.
qværentes, infamem (c) hanc Philosophiam reddiderunt. Rondelli de vi-

E 3

Inter tā & moribus

Epicuri Librum. Amstel. 1693. 12. (b) Cicero Lib. 1. de Nat. Deor. & Hieron. Epist. ad Magnum. (c) Infamiam Epicuri prolixè diluit Gassendus in
Vita Epicuri, in specie lib. 3. infamiam banc recentet, inde diluit; lib. 4. impista-
tem, lib. 5. malignitatem, Lib. 6. Guiam, Lib. 7. Venerem, Lib. 8. Odium artium
Liberalium.

(d) Vide de his & Inter Sectatores illius Mus, è Servo Philosophus, (d) & Her-
alii Gasslen- macbus celebriores extiterunt; imò & ultra Christi tempora
dum lib. i. c. 8. non paucos propugnatores invenit.
de Vita Epic.

§. 16. Excipit Epicureos celeberrima Stoicorum secta,
cujus Principia ex fonte Socratis hausta cum veteri Academiâ

(a) Vita Zeno- in multis convenere. Princeps hujus Sectæ (a) erat Zeno
nis ap. Diog. Cittius, qvi ex Cratetis Atheniensis Scholâ proveniens, in
Laërtium lib. Porticus docuit, indeqve Stoicorum nomini originem dedit,
7. c. i. Adde numerosum semper Auditorium habens. Summum Bonum
Eusebium de in vitâ rectæ rationi convenienti collocabat. & à Virtutis
Præp. Evang. lib. rigido exercitio nullis affectuum illecebris se abstrahi patie-
t. 4. c. 6. & lib. batur. Deum Spiritum esse, & per omnia diffusum, statue-
t. 5. c. 14. Gasp. bat, omne, qvod animat corpora, Deum esse putans; omni-
Scioppii Ele- busque rebus fatalem necessitatem impositam credebat. Zeno-
menta Philos. mo- mne(b) Cleanthes seqvebatur, ob alacritatem in laboribus tole-
ralis Stoicæ. Mo- randis alter Hercules dictus. Chrysippus (c) hunc excipiebat,
gunt. 1606. 8. Dialecticus omnium clarissimus; hunc Diogenes Babylonus, Le-
luchi Lipsii gatus cum Carneade Romam missus, cumqve iterum Antipater
Stoicæ Physiologia (d) secutus est, qvi Posidonium Stoicorum Scholæ Principem
Libri 3. it. Ma- reliquit; imò Sectam hanc deinde multi ex Romanis suam
nuduerunt. ad Physio. fecerunt.

logiam Stoicam. Antvr. 1610. 4. Jac. Thomasii Diff. de Stoicâ mundi exustio-
ne, cum aliis Dissert. ad Hist. Stoica Philos. facientibus. Lips. 1676. 4. Legatur &
Thom. Burnetius in Archæol. Philos. lib. 1. cap. 12. it. Joh. Franc. Bud-
dæi Dissert. 4. de præcipuis Stoicorum in Philos. moralis erroribus. Hala 1698. 4.
(b) Vid. Diog. Laert. lib. 7. c. 3. (c) Diog. Laert. lib. 7. c. 5. Si apud
Deos Dialectica daretur, non aliam, qvam Chysippi futuram dicit Val. Max.
lib. 8. cap. 7. (d) De Antipatri laudibus quædam habet Cicero lib. 3. offic.

§. 17. His majoribus Græcæ Philosophiæ Sectis me-
rito annumeratur Peripatetica, qvæ ex eadem Socratis Scho-

(a) Nicomachi, lâ producta, Aristotelem (a) Stagiritam Autorem habuit. Hic
Medici Amynæ à XVII. ætatis anno Socratem (b) per triennium audivit;
Regis filium. Vi- tum Platoni per integros XX. annos adhæsit, huicqve præ-
ram Aristotelis le-
ge ap. Diog. Laert. lib. 5. cap. 1. Eam qvog, Ammonius & Damascius scri-
psero. And. Schottus Vitas Aristot. & Demosthenis comparatas Olym-
piadibus & Prætoris Atheniensium digestas edidit Aug. Vindel. 1603. 4. (b) Am-
monii testimonio; alii rem in dubium vocant.

cæteris charus, mox in *Philippi* (c) amicitiam receptus, Fi- (c) *Epistola Phi-*
lliique illius Alexandri studiis præpositus est. Hujus Disci- *lli ad Aristot.*
puli insigni Gratia & munificentia adjutus, animum serio ad legatur ap. A.
Philosophiam (d) excolendam applicuit, atq; ex omnibus Gellium, Noct.
optima sibi eligens, peculiarem Sectam (e) constituit, qvæ, Attic. lib. 9.c.3.
qui à deambulando in Lyceo Athenis docebat; Peripatetica di. (d) Curiositatem
&c. est. Disciplinas omnium primus quo ad omnes partes ac Aristot. lege
curata Methodo (f) adhibita tradebat, & per omne Sapientia descriptam ap-
humanæ genus vagatus, de singulis fere erudita Scripta re. Athenæum Di-
linquebat. Qvamvis autem omnes alios Philosophos (g) prof. lib. 8. cap. 8.
superaverit accurato philosophandi modo. (h) eum tamen am. idem lib. 9. re-
bitiose saepe aliorum laudes suppressisse, & in opinionibus fert, Alexan-
de Deo, origine Mundi, rebusque Spiritualibus longè Plato- drum ad solam
niciis inferiorem esse, multis videtur.

animalium Historiam DCCC. Talenta contulisse. (c) *Disodium inter Platonem & Aristot.*
graphicè delineas Älianu Var. lib. 3. c. 19. (f) Dexteritatem ejus in Methodo
nondum ab ævo condito quis affectus fuerat, dicit Lud. Vives ad August. de Civ.
*Dei lib. 8. c. 12. (g) *Mathematicus inter alia insignis.* Ostendunt hoc Jos. Blanca-*
nus in Locis Mathematicis, Aristot. Bonon. 1615. 4. & Phil. Müllerus in Eclo-
gia Mathematica operibus Arist. Lips. 1625. 8. (h) Cum Athenis insimularetur,
qvod Deos contemneret, & juvenes perderet, Socratis fatum timens, in Chalci-
dem abiit, ibidem paulo post mortuus est. Diog. Laert. & Dionys. Halicarn.
Sed Justinus Mart. in Paren. adversus Gentes scribit, cum pudore mortuum, qvod
naturam Euripi agnoscere non posset. Libri Aristotelis in Ægyptum translati
sunt; primus enim Bibliothecam ereverat, qvam Theophrasto reliquit, Theo-
phrastus Neleo, Neleus Ptolomæo Philadelpho vendidit, exceptis ta-
men Autographis Aristotelis, qvæ demum à Sylla Romam translatæ sunt. & à Ty-
rannione emendata, operam suam addente Andronico Rhodio. Vide ea
prolixè exposita ap. Strabonem lib. 13. Adde Plutarcham in Sylla. Ju-
deos gloriari, Aristotelem ante obitum Religionem Judaicam amplexum fuisse, re-
fert Joh. à Lent, Th. D. & Prof. Herborn. in modernâ Theol. judaica cap. 1. Her-
born. 1694. 4. Aristotelem à quibusdam Divis annumeratum, & Precurso-
rem Christi in naturalibus, ut Johannem in Spiritualibus habiunum notat Joh.
Balbus de Script. Britann. Cent. 14. in Append. ad Joh. Majorem.

§. 18. Ex Aristotelis Successoribus, qui Philosophiam

Peripateticam propagarunt, & ornarunt, primus fuit The-

(a) Tyrannus amphraustus (a) Eresius, qui Eloquentiæ & Eruditione sua effe-
 tra

rea dictus ab Ari- rats, ut in Scholam ipsius confluenter circiter bis mille Au-
statele ob divi- ditores. Hunc (b) Strato Lampacenus excipiebat, Physicus
num eloquium no- dictus, dignusqve præ reliquis habitus, qvi Ptolomai Philo-
men musatum. Le- delphi Juventutem regeret. Huic Lycon Troadensis (c) succe-
ge Vitam ap. Di- sit, ob dulcedinem sermonis Glycon dictus, animo & corpore
og. Laert. lib. validus. Ab eo tempore, qvi Scholæ Peripateticæ præfue-
§. c. 2. Adde rint, obscurum est; celeberrimi tamen extitere non pauci
Joh. Meursii hujus Scētæ Philosophi, quales fuere: Demetrius (d) Phaler-
Theophrastum. De us, ex Recip. Atheniensis Gubernatore Exul, mox Bibliotheca-
Successione ab A- carius Alexandrinus; Heraclides Ponticus, (e) ob Superbiā
rist, addicta lege Pompicus dictus, multorum Librorum Autor; Cratolaus, (f)
A. Gellium Legatus cum Carneade & Diogene Romam missus, alioqve
Noft. Att. lib. 13. Causa deficientis Scētæ hujus in Librorum defectu qværen-
c. 5. (b) Vita da; cum enim Bibliotheca Aristotelis per (g) Neleum vendita
ap. Diog. La- in Ægyptum translata esset, ipsius autem Aristotelis libri post
ert. lib. 5. c. 3. Neleum in manus indoctorum venissent, ab iis sub terrâ in fol.
(c) Antali Ami- sâ qvadam occultati sunt, ne à Regibus Pergamenis, Libros
cus, cultu mundi- undique conqvirentibus, afferrentur. Erutos hos tandem
simus, valido & Apellicon Tejas magno pretio redemit, qvamvis lacunis ple-
Athletico corpore, nissimos; eosqve demum Sylla Athenis captis Romam trans-
Diog. Laert. tulit; sicqve cum Libris ipsa Peripateticorum philosophia
lib. 5. c. 4. Romam migravit.

(d) Atheniæ CCCLX. statu aneū honoratus. Diog. Laert. lib. 5. cap. 5. Biblio-
thecarium Alexandrinum fuisse variis argumentis negat Humfr. Hody in Differ.
contra Aristæ Librum Oxon. 1685. 8. (e) Tumenti corpore, reſte mollicula. Vide
Diog. Laert. lib. 5. c. 6. (f) Lege A. Gellium Noft. Att. lib. 9 c. 5. Ma-
crob. Sæw. lib. 1. c. 5. (g) Hæc omnia ap. Strabonem lib. 13.

§. 19. Præter has Scētas celebriores, non paucæ erant
famæ minoris, qvæ maximam partem ex Socratis Schola

(a) Noverat prodierant. Talis erat Scēta Cyrenæcorum, ab (a) Aristippo,
omnem convenien- Socratis Auditore, condita, qvem, cum laetus viveret, & in
tie rationem ſu- voluptate corporis ſenſus titillante ſummum Bonum qvære-
mularē, binc Di- ret, Dionysiusqve Aulam ad omne genus deliciarum promptus
onylio charif- frequentaret, Diogenes canem regium aſſellavit. Illius tamen
ſimus erat. Vide Philosophiam filia Arete continuavit, & in filium Aristippum,
Diog. Laer- tium prolixè lib. 2. c. 8. adde Voffium de Hift. Gr. lib. 4. c. 8. De eo qvadam
babet Horat. L. 1. Epift. 17. & lib. 2. Serm. ſat. 3.

qui ex inde *Metrodorus* vocatur, propagavit. Fuerunt & alii ejus successores, qui iterum in tres Sectas *Hegeis acorum*, *Anniciorum*, & *Theodoriorum* divisæ sunt; sed eorum omnium vix sola nomina restant. Idem de *Eliensis* secta dicendam, cui *Phædon* (b) *Eliensis*, servus antea, tum *Socratis* svasu ab (b) è nobilitate Alcibiade emtus, nomen dedit, eamque per *Plistanum* Elien- liam, sed cum pa- sem ad *Menedemum* (c) Eretrensem propagavit, à quo sectæ tria capti, intra nomen mutatum, quæ inde Eretrensis dici coepit. cellulam infami

qvæ se addicere coactus. Lege Diog. Laert. L. 2. c. 9. ubi & *Plistanus* citatur. (c) *Missus miles* ab Eretriensibus in Megaram, præsidio futurus, ad Pla- tonem contendit, inquit, illius retia non invitus incidit, deseruitq; militiam. Lege vitam prolixi ap. Diog. Laert. lib. 2. c. 18.

§. 20. Inter *Socratis* Auditores etiam *Euclides* (a) Me- (a) *Alius à Mathe- garen sis erat, cum summa molestia (b) periculoque Magi- matico, qui tempo- strum audiens, qui post *Socratis* mortem Secta Megaren sis Au- re Ptolom. La- tor extitit, qvæ, cum Dialecticam & argumenta captiosa givixit. *Vita bu-* exercebat, eristica dicta est. Hujus Scholam continuarunt ius ap. Diog. (c) *Eubulides Milesius*, (d) *Clitomachus Thurinus*, *Stelpo* (c) *Mega-* Laert. l 2.c.10, rensis, & alii, quorum tamen parva tantum notitia restat. Cy- (b) *Megaren-* nici ex eadem *Socratis* Scholâ prodierunt, *Antisthenes* (f) *Au-* sibus Athetore, qui cum in loco (g) *xuvóταγγες* dicto doceret, nomen nas renire capi- Sectæ inde sumptum fuit, quamvis alii alias nominis ratio- rale erat, binc se- nes adferant. Hic *Anthisthenes*, cum successoribus suis, (h) *mineo* babitu in- Diogene, (i) *Oneisioristo*, (k) *Crateze Tbebano*, eiusq; uxore (l) *Hip-* dutus èò venit. *parchia*, *Menippo*, (m) aliisq; docebat: Sapientem contem- A. Gellius lib.*

F tis 6. cap. 10. (c)

Aristotelis Hostis acerrimus. Diog. Laertius lib. 2. c. 10. (d) *Ejus* mentio ap. Diog. Laert. lib. 2. c. 11, in Diodoro Crono. *alius à Clito-* macho *Carthag.* supra s. 14. citato. (e) *Vir compostissimus* & optimus Diog. Laert. lib. 2. c. 12. (f) *Vita* ap. Diog. Laert. lib. 6. c. 1. (g) *Nominis rationem tradit* Suidas in voce *xuvóταγγες*. *Sextus Empiricus* in *Pyrrh.* *Hypothesibus* dicit, eos Cynicos nominari, quod canis instar bonos tue- rentur, malos allatrarent. (h) Diog. Laert. lib. 6. c. 2. *Multa de eo* *Ælianu* pasim. (i) Diog. Laert. lib. 6. c. 3. *adde* *Ælian.* lib. 3. c. 6. (k) Diog. Laert. lib. 6. c. 4. *adde* *Ælian.* lib. 3. c. 6. *Var.* *Vir magna Autoritatis*. (l) *Vita* ap. Diog. Laertium lib. 6. c. 7. *Ab amore Crate-* tis se non avelli patiebatur, licet ipse fraudaret (m) Diog. Laert. lib. 6. c. 8. *Libri illius risu pleni*, binc *Satyra Menippaea* denominatur.

tis omnibus terrenis rebus ex sola virtute vivere, hinc nec opum, nec aliarum rerum indigere; fuitque eorum doctrina in multis laudanda, si impudentiam excipias, quā omne, quod contra honestatem non erat, in aperto suscipiebant.

§. 21. Visis plurimis Græcorum Eruditorum scitis pauca de iis adjicienda sunt, qui vel Philosophorum nomen non meruerunt, vel certam Sectam non constituerunt. Il-

(a) *Vita prolixè* illud de Pyrrhōnis seu Scepticis dicendum, quibus Pyrrho (a) ap. Diog. La. Eleus. Theophrasti & Epicuri coetaneus, originem dedit. Hi ert. lib. 9. c. II. Media Academia placita suscipientes, etiam illud se nescire *Compendiose* de dicebant, quod nihil scirent, omnibusque rebus incertitudine Pyrrhone & Sectā dinem adscribabant. Præter hos autem nonnulli erant, qui agie Eusebius in nullius Magistri verba jurantes, ex singulis Sectis optimis lib. 14. c. 18. de ma sibi eligebant. Horum verò parvus numerus erat, do- Prep. Evangel. nec tandem circa Nativitatis Christi tempora (b) Poramon Ale- Pre ceteris Sex. xandrinus aliorum ingenia ad hanc *Electivam* Philosophiam tus Empiri- excitaret. cus (sub Antonino Pio vivens) legendus in Pyrrhoniarum Hypothesum Libris 3. qui cum Henr. Stephani versione prodidere Geneve 1621. fol. (b) Eum Diog. Laert. in Praefatione citat. Ante Augustum & post eum vixisse Suidas refert.

Cap. IV.

De Italorum Eruditione.

§. I.

Superest Eruditio apud Italos ab antiquissimis tem- poribus exculta, de quā quædam superaddenda sunt. Quamvis (a) Sibyllæ Italicae, Cimmeria, Samia, Cumana, Tiburcina, huc referendæ vide- (b) Legatur Joh. antur, earum tamen ætas & omnia incerta sunt. Certior Schefferi Phi- est Pythagore Eruditio, quæ multos admiratores invenit, losophia Italica, & per aliquid secula continuata, Italica (b) Philosophia no- sen de natura & mēn constitut. Philos.

Pythagorica Libri 8. Vpsal. 1664. 8. 18. Joh. Schilteri Diff. de Disciplina Py- thag. Jenæ. 1676. 8.

men ges sit. Pythagoras (c) ex Scholis rhætæcylis Syri, Sacerdotum Ægyptiorum, Chaldæorumq;e, tantam Sapientiam in Gemmarum Sculpturam retulit, ut non modo vivens omnibus admirationi pectoris filius. Debet esset, sed & post mortem à Metapontinis adoraretur, ut scribitur à Diog. Justinus (d) testatur. Summus Mathematicus erat, aliisq;e Laertio lib. 8. Scientiis inclitus, ad quas Auditores suos quinq;ennali (e) cap. 1. Porphy silentio præparabat. Multis tamen vanitatibus refertam rivo in Vita Pythilius Philosophiam fuisse, ex rebus magicis, quas tractavit, thag. Jamblit & (f) metempsychose asserta apparet.

(c) Mnesarchi chi Libellus de

Vita Pythagoræ existat, cum Desid. Haraldi obseru. editus Paris. 1599. Sed Luc. Holstenius lib. 1. de Vita Pythagoræ (Rom. 1630. 8.) se alios 2. Libros famulicis habere dicit, q;orum Editionem promittit. Idem promittit Thom. Gale, in opusculo Mythologicis Cantabr. 1671. edito. (d) Libro 20. cap. 4. ubi multa de Pythagorâ. (e) Tempus non definitum. Lege A. Gellium Noct. Att. lib. 1. cap. 9. (f) Se primum Æthalidem, Mercurii fil. fuisse dicebat, tam Euphorbum, deinde Hermotimum, postea Pyrrhum pescatorum quendam; denum Pythagoram. Anglus quidam, quise in Dedicacione Whiteloke Bulstrode vocat, Tentamine edito Lond. 1692. 8. Anglicè, Pythagoram defendit, q;od Metempychose in anima sensitiva & vegetativa modò intellexerit. Multa Pythagoram à Iudeis didicisse Josephus lib. 1. cont. Appionem asserit. Sed cum circumcisum, Religionem Iudeorum assumpsisse Joh. de Pineda in Salomone prævio lib. 3. c. 28. s. 10. docet, de qua re agit Godofr. Rabenerus in Amaranitatis Hist. philologicis, Programm. 16. (Lips. 1695. 8.) Carmelitæ Biterris in Provinciâ Tolosanâ, Thesibus anno 1652. publicè proposito, Pythagoram in Carmelitarum numerum receperunt, q;od illius objicit Dan. Papebrochius in Respons. adversus Seb. à 8. Paulo Antv. 1696. 4. Huc spectat Joh. Frid. Meyeri Diffus. Hamb. 1700. Resp. Dan. Bandeo habita: utrum Pythagoras Iudeus, aut Carmelita fuerit?

S. 2. Prout autem Pythagoras à Scholis suis sexum sequi-
orem non excludebat, ita & ei in docendo successit Uxor The. (a) Vid. Sui-
ano, (a) quæ & nonnulla carminicè scripta reliquisse dicitur, dam in Voce Os-
Tum Telanges (b) & Mnesarchus Filii Pythagoræ docuerunt, arw. Quedam il-
ex q;orum Scholâ Empedocles (c) Agrigentinus prodiit, præ- hi citat Clem.

F 2 cipuum Alexandr. lib.

4. Strom. Epistolas quasdam illius Henr. Stephanus, Diogeni Laertio adject. Prolixius de eâ agit Ægid. Menagiis in Hist. Mulierum Philosopharum s. 79. seqq.
(b) Euseb. Lib. 10. c. 3. Tract. Evang. (c) Diog. Laertius lib. 8. c. 2. De morte illius Horat. in Arte Poët. qs. extr.

... Deus immortalis haberi
Dum putat Empedocles, ardenter frigidus, Etnam
insulam.

cipuum sui temporis ornamentum, qvi egregiè cultus, & aurea coronâ redimitus incedere solebat. Postcum præter

(d) *Vita ap.* alios *Archytas* (d) *Tarentinus*, summus Mathematicus, Platiⁿ Diog. Laert. tonisqve amicus, *Philolaus* (e) *Crotomita*, ex cujus Libris lib. 8. c. 4. ubi Plato multa didicisse dicitur, *Eudoxus*, (f) *Archytas* Discipulus & Literæ illius ad Ius, *Astronomus* summus, qvi cum *Philolao* Terram moveri Platonem habent statuebat, *Timæus* (g) *Locrus*, qvi de animâ mundi scripsit, cur. Legatur eru^t *Lysis* (h) *Tarentinus*, aureorum carminum Autor, & *Ocellus* ditta *Dissert.* de *Lucanus*, (i) cujus *Liber de naturâ universi* adhuc hodie su^r Archyta Joh. pereft, clari Pythagoræ exstiterunt, qvibus tamen ferè Andr. Schmi- omnibus ja^gantiæ macula adhærebat.

dii jene 1683. habita. (e) Diog. Laert. lib. 8. cap. 7. Librum illius de *Scœta Pythagoræorum* Plato C. minus mercatus fuit. A. Gellius lib. 3. c. 17. Noct. Attic. (f) Non Italus, sed Cnidius, diu tamen in Italia vixit. Diog. Laertius lib. 8. c. 8. add. Cicero lib. 2. de Divin. Strabo lib. 2. Censorinus cap. 18. de die Natali. (g) *Lege de Timæo* Joh. Jonsium de Script. Hist. Philos. lib. 1. cap. 6. *De eo & aliis omnibus* Joh. Schefferum in Libro su^r præ citato. (h) *Aureorum Carminum Autorem fuisse* Diog. Laert. in Pythag. indicat. Edidit ea novissime & comment. illustravit, cum Ethicâ Pythagoræ Mag. Dan. Omcis Altorf. 1693. 8. (i) *Tempus illius incertum*, *Libellus Περὶ τῶν ἁγίων* per Ludov. Nogarolam versus, & cum notis editus op. Commelin. 1596. in 8. Tum & Car. Eman. Vizzanius vertit, & cum Comment. edidit Ronou. 1646. 4. Edidit & Thom. Gale cum aliis opusculis Mythologicis antiquis Cantabr. 1671. qvæ editio curâ Marci Meibomii repetita Amstelod. 1688. 8. ubi *Timæi Locri de animâ mundi & naturâ opusculum aditum*. Thom. Burnetius in *Archæol.* Philos. lib. 1. c. 11. *Ocelli Librum pro suppositio habet.*

§. 3. Ante Pythagoræ tempora jam *Hetrusca disciplina*

(a) *De eo* Ovi- in Italâ floruerat, cujus initia ad Tagen (a) qvendam refe- dius Metam. ult. runtur, qvæ tamen in meris ferè auguriorum vanitatibus Indigenæ dixerunt consistebat. Post Romam conditam primus Eruditioⁿis Tagen, qvi pri- laudem merebatur (b) *Numa Pompilius*, Consultissimus Vir etruscam omnis Divini ac humani juris, qvi non Pythagora artibus, quo Edocuit Gentem ipso antiquior erat, sed suopte ingenio virtutem colens, di- casus aperire fu- sciplinâ tetricâ ac tristi veterum *Sabinorum* excultus erat, ut Eros.

(b) Pythagoram fuisse dicitur ab Ovidio, Plutarcho, Clemente Alex. apud Euseb. lib. 9. c. 3. de Peap. Evang. sed Livius probat, Pythagoram integrum Seculo post Numam, Tarquinii Sup. tempore in Italiam redisse.

ut *Livius* (c) de eo testatur. Hujus Libri, cum demortui (c) *Lib. I. cap. 10.* corpore arcæ lapideæ inclusi, usq; ad bellum Punicum se- quo genere disci- cundum sub terrâ sepulti jacuerunt, ubi demum *Cornelio & plina* nullum quoniam *Bebio Coss.* sub Janiculo à Fossoribus inventi, (d) cumq; dam incorruptas omnem Religionem everterent, factò SCto publicè cremati fuisse dicit. (d) sunt.

Inventio 2. arcae,

in quarum unâ corpus Namâ, quod tamen penitus evaserat, in alterâ 7. Libri latini de fure Pontificio seu de ritu Sacerorum, item 7. Libri Græci de Disciplinis Sapientie, quibus omnis Religio eveniebatur. Lege omnia specialissime descripta à *Livio lib. 40. cap. 29.* addit *Plinium lib. 13. cap. 13.* Hist. Nat. Laetantium lib. 1. c. 22. Div. Inst. Augustinum de Civ. Dei lib. 7. c. 14.

§. 4. Post bella Punica Eruditio magis coli inter (a) (a) Legatus Pa- Romanos cœpit, ita tamen, ut teste *Gellio*, (b) Sapientes Le- gnini Gau- gum cognitioni primariò operam darent; cui rei non par- dentii Liber de vum jam olim emolumentum dederat C. Flavius Scriba, Ædilis Philosophia apud Curulis, (c) qui Jus Civile Romanum, in penetralibus Pon- Romanos Origine tificum antea reconditum, evulgaverat, & Fastos in foro & progressu. Pi- proposuerat. Tempore uPnici belli primi Historiam inter su 1645. 4. Romanos primus scribere *Saturnio* versa (d) cœpit Cn. Nevius. (b) Veteres fur- us, qui uno volumine bellum hoc, cui ipse interfuerat, de- Magistri, qui sa- scripsit. Idem & primus *Fabulas* publicè exhibuit, sed irri- pientes appellati tata per Satyricam licentiam (e) Familiâ Metellorum, Veianio sunt. Noct. Attic. fugere coactus est; quanquam alii L. *Livium Andronicum* (f) lib. 4. cap. 3. primas Romæ fabulas exhibuisse contendant. Tempore (c) *Livius* lib. secundi belli Punici secutus est Q. Ennius, (g) qui primus 9. c. 46. Fastos epico carmine Historiam Romanam, præterq; eam Saty- circa forum in Al- ras, Comœdias atq; Tragœdias scripsit, de qvibus tamen bo proposuit, us omnibus non nisi pauca fragmenta apud Grammaticos ci- quando lege agi tata extant. Hos Principes Poëeos antiquæ plantus, (h) Ce- posset, sciretur. cilinus, Terentius, Pacuvius, Accius, aliiq; secuti sunt. Sic & (d) citatur inter secundi & tertii belli Punici tempora, circa Ennius mor- Cicerone in tem, Crates (i) Mallotes ab Attalo ad Senatum missus, primus Cat. maj. it, A. studium Grammaticum in urbem intulit, quod paulò post Gellio lib. 17. tanta incrementa sumvit, ut supra XX, celebres Scholæ in c. 21. s. ult. L. urbe numerarentur.

Calp. Piso in

Libro de concinen-

tia Poëtarum iniustum adduxit: Quæ terras Latinæ Heriones iuferunt Vires frudens, politicas

pointus fabor. Vid. Vossium de Hist. L. lib. 1. c. 2. (e) In Carcerem conjectus ob as-
fiduam maledicentiam, & probra in Principes Civitatis conjecta; ubi 2. fabulas scripsit,
quibus priorem petulantiam diluit A. Gellius lib. 3. c. 3. (f) Testantur A. Gel-
lius Noct. Att. lib. 17. c. 21. Val. Max. lib. 2. c. 1. Lege Pet. Crinitum de
Pet. Lat. lib. 1. c. 1. Lil. Greg. Gyraldum Dial. 8. init. de Hist. Poëtarum.
(g) Ennii Fragmenta collegit & edidit Hier. Columna Eq. Rom. Neapoli
1590. 4. tum Paul. Merula cum ampio Commentario Lugd. B. 1595. 4. De
Ennio lege Pet. Crinitum lib. 1. c. 2. De Poëticis Lat. Gyraldum Dial. 4.
de Hist. Poët. Vossium de Poëticis Lat. & de Hist. Lat. lib. 1. c. 2. Mart. Han-
kium de Rom. rerum Scriptor. Part. 2. init. Joh. Alb. Fabricii Biblioth. Lat.
Append. init. (h) Lege de his omnibus præter A. Gellium lib. 17. c. 21. su-
pra citatos Crinitum, Gyraldum, Vossium, Fabricium. (i) Refore
hac Suetonius de illustr. Grammaticis, initio.

§. 5. Sed non tantum intra Poëtarum & Grammatico-
rum cancelllos eo tempore stabat Eruditio, sed & Viri de
Rep. bellicoqve statu meritissimi elegantes Musas ama-

(a) De eo Li- bant. His præ cæteris annumerandus est M. Cato, (a) Censo-
vius multa lib. riae Dignitatis Vir, qvi ab Ennio institutus optimi Orato-
34. 38. 39. Elo- ris, optimi Imperatoris, optimi Senatoris nomen Plinio(b)
gium vide apud meruisse videbatur. Sed hujus Summi Viri VII. Originum
Valer. Max. Libri (c) magno Historiæ Rom. detimento amissi sunt.
lib. 8. c. 7. Vitam Eodem affectu literas prosequebatur Magnus Scipio(d) Afri-
apud Corn. Ne- canus, qvi ob eas Ennium ne qvidem sepulturâ à se divelli
potem & Plu- passus est, qvem ingenti amore fovebat, (e) Panætiumque
tarchum; adde Præceptorum suum, Stoicum summum, & Polybiuum in ipsis
Vossium de expeditionibus periculosissimis secum habebat.

Hist. Lat. lib. 1. c. 5. Hankium Part. 1. c. 2. de Rer. Rom. Script. (b) Hist.
Nat. lib. 7. c. 27. (c) Fragmenta Originum Johann. Annius Viterbiensis
inter alios Antiquitatum Scriptores edidit, sed nuge sunt. (d) Vellej. Paterc.
lib. 1. P. Scipio tam elegans Liberalium studiorum omnisq; Doctrina & Autor & Ad-
mirator fuit, ut Polybiuum Panætiumq; præcellentis ingenio Viros domi mili-
tiaq; secum habuerit, & aut corpus periculis, aut animum Disciplinis exercuerit. Vi-
tam P. Corn. Scipionis Majoris Africani lege ap. Plutarchum. (e)
Panætius Rhodius, Libros de officiis scripsit, qros Cicero lib. 3. de Offic. se secu-
rum fuisse fateatur. Vide Suidam, Joh. Jonsum de Scriptor. Hist. Philos. lib.
2. c. 13. Joh. Meursium in Rhodo.

§. 6. Ejusdem ævi etiam nobilis Historicus fuit Q. Fa-
bins

bis (a) *Pictor*, cuius Annales Romanarum rerum passim qvi. (a) *Primus pedem* ab Historicis citantur, haec tenus autem in orbe frustra sibi sermone apud qværuntur, cum imposturæ Annianæ prudenti Lectori mi- Romanos Historiæ satisfaciant. Nec laude suâ defraudandi sunt ejusdem riam scriptæ. *Vi-* temporis Historici: *L. Cincius* (b) *Alimentus*, qvi græcè & lat. de de eu omnia tinè res Romanas descripsit; *Munatius Rufus*, *Catonis Socius*, collecta apud (c) & expeditionis Cypriacæ Scriptor; *M. Fulvius Nobilior*, *Vossium* de (d) cuius Fasti à *Macrobius* & aliis citantur; alioqve, qvorum Hist. Lat. lib. I, nominum Scriptorumque sola memoria restat, qvam ope- c. 3. & Mart. roso labore ab oblivione vindicavit *Gerb.*, *Johannes Vossius* in Hankium de aureo Libro de Historicis latinis.

Rer. Roman.

Script. Part. I. c. I. (b) *Prætor bello Hannibalico* interfuit, ab Hannibale captus. *Maximus Autor* à *Livio* lib. 23. vocatur, qvi cum sapientissime citat. Historiam Hannibalicam Græcè scriptæ ut *Dionys. Halicarn.* refert. (c) refert hoc *Val. Max.* lib. 4. c. 3. (d) *Vir celeberrimus*, in Hispan. & Cos. contra Ætolos magna gesit. Fastos in Æde Herculis Musarum posuit, ut *Macrobius Saturn.* lib. I. cap. 2. refert.

I. 7. Solis Legibus, aut Historiæ Gentis suæ haec tenus operam dederant Romani, spretâ & rejectâ Græcorum eruditione eousque qvidem, ut & interdum Philosophica & oratoria studia publicis Legibus (a) prohiberentur. Sed sc̄i- (a) *Censoria epionis* exemplum multa quoqve alia Romanorum ingenia dicta contra hæc excitabat ad alias artes discendas & exercendas. Ipse L. studia refert *Svet. Corn. Sylla*, (b) *Sallustio teste*, Græcis & latinis literis doctissi. tonus de claris mus erat, qvi Aristotelis Libros ex urbe Atheniensi primus Rhetoribus in præ- in Italiam intulit, Libros de (c) vitâ propriâ scripsit, sem- fat. item A. perqve Eruditorum Fautor extitit. *Syllæ* tempore maxi. *Gellius* lib. 15. num Eruditioñis Lumen inter Romanos emicuit, P. Teren- cap. II. Noct. *Aetius Varro Atacinus*, (d) *Vir lingvæ latinæ & omnis Antiquitas*. *Quomodo Catit*, rerumque Græcarum & Romanarum peritissimus, ut cum to de *Legatu A. Quintilianus* (e) laudat. Huic eodem fere tempore non dis- theniensum judi- similis caverit, vide apud

Plinium lib. 7. c. 30. & *A. Gellium* lib. 7. c. 14. (b) *Sallustius de B. Jugurth.* c. 95. addit *Vellej. Patrc.* lib. 2. *Plutarchum in Syllâ*. (c) *Vlti- mnum*, qvem non absolvit, *Cornelius Epicædius*, *Syllæ libertus*, supplevit. *Sveton. de illastr. Gramm.* c. II. (d) è vico *Atax Gallic Navbon.* *Lege Pet. Cri-* nitum lib. 2. c. 32. de Poët. Lat. *Lil. Greg. Gyraldum Dial.* 4. de Hist. Poët., *Vossium de Hist. Lat.* lib. I. cap. 16. (e) *Insis. Orat.* lib. 10. c. I.

(f) *Divin. Instit.* similis fuit M. Terentius Varro, qvo, (f) *Lactantio* teste, nemo lib. 1. c. 6. *Lege* unquam doctior, neque apud Græcos, neque Latinos fuit, de Varrone Hic omnem (g) Philosophiam, eruditioñemque animo Vossium de complectens, D. Volumina scripsit eruditione plena, quorum Hisp. Lat. lib. 1. tamen non nisi pauca (h) nostro tempori reservata sunt. c. 12. Joh. Ioh. Paulò post L. Plotius (i) Gallus primus non sine concursu insium de Script. genti latine docere cœpit, cum antea Græcis unicè exercita. Hisp. Philos. lib. 1. tionibus ingenia alerentur.

3. c. 1. Mart. Hankium Part. 2. de Script. rerum Rom. Ioh. Alb. Fabricium in Bibl. las. (g) Illustrē testimonium de Varronis eruditione multiplici habet Cicero lib. 1. Acad. quest. (h) Opera seu potius operum fragmenta collectit Aulonius Popma, & cum notis edidit Lugd. B. 1601. 8. (i) Svetonius cap. 1. de claris Rhetoribus, ubi notabile Testimonium Ciceronis adducit.

§. 8. Ab eo tempore usqve ad Nativitatem Salvatoris

(a) Lactantio Italia Eruditis plenissima fuit. Philosophiam primus (a) teste lib. 3. c. 16. Scripto propagavit T. Lucretius Carns, (b) totâ Philosophiâ Div. institut. (b) Epicuri VI, Libris de rerum naturâ egregiè expositâ. P. Ni- Lege de Lucre- gisdius (c) Figulus magnâ tum Mathematicorum studiorum tio Pet. Crinit. laude florebat; imo Summi Reip. Principes Philosophiz de Poët. Lat. cap. operam dabant. In Luculli Bibliothecam copiosissimam 19. Gyraldum omnibus patentem Erudit velut ad Musarum (d) Hospitium Dial. 4. Hisp. Poë- divertebant, & tempus inter se traducebant, ipseque cum tarum. Prolixè omnemqvidem Philosophiam coleret, veterem tamen Aca- Vitam & Acta demiam præceteris diligebat, indeqve Antiochum Ascaloni- Lucretii eruit seu Amicum & Convictorem secum habebat. Quantam Dionys. Lam. Eruditioñem possederit C. Julius Caesar, (e) vel ex intimis binus & premi. Astronomicæ rei adytis defumta Anni temporisqve corre- fit editioni sue & cito, vel Libri de propriis rebus gestis eruditissimi, vel alia operum Lucre- vitæ illius Actiones satis ostendunt. Cn. Pompejus (f) Magni- tui optime. (c)

Vir Prætorius. Medicus, Astrologus. Magna ejus Laus legitur apud Lucanum lib. 1. Pharsal. vers. 639. seqq. De eo prolixius agit A. Gellius Lib. 19. cap. 14. Noct. Attic Fragmenta operum Figuli collegit & digesit Ianus Rutgersius Var. Lect. lib. 3. c. 16. (d) Prolixè & eleganter hæc omnia Plutarchus in Lucullo. (e) Lege Vitam prolixè a Svetonio & Plutarcho descriptam. (f) Magnificas Pompeji Laudes refert Vellej. Paterc. lib. 1. Vitam accurate descriptu Plu- tarchus, ubi inter alia notabilis Pompeji post Pharsalicam cladem fugientis Di- putatio de providentiâ cum Cratippo Philosofo.

& M. Portius Cato. (g) Vricensis vulgo dictus, Stoica Philoso- (g) De eo Vel-
phiæ notitiam in vita & morte demonstrabant; imò, o. Iesus Pater,
mnis ferè, qvi ad aliquem dignitatis gradum inter Romanos lib. 1. Homo vir-
pervenerat, Eruditionis adminiculo instruitus erat.

tutus simillimus, &
per omnia ingenio Dñs quam hominibus proprior; qvi nunquam recte fecit, ut face-
re videretur, sed quia aliter facere non poterat; cuig, id solum visum est rationem ba-
bere, qvod haberet justitiam; omnibus humanis virtutis immunitus &c. Lege visum
ap. Plutarchum. Adde Florum lib. 4. c. 2.

§. 9. De M. Tullio Cicerone (a) dubium est, an majorem (a) Vita Ci-
inde gloriam reportaverit, qvod Consul Reipubl. Romanæ ceronis aquæ
utilissimus, an qvod Orator, Philosophus, imò Summus (b) Plutarchum
Polyhistor fuerit. Imitatores in re oratoriâ (c) Q. Hortensi legatur. Corn.
um, L. Crassum, aliosqve permultos habuit. Florebant & Nepotem vi-
tum Historici magni nominis, C. Sallustius (d) Crispus, pri- tam Ciceronis
mus, Martiali judge, in Romanâ Historiâ; T. Livius, (e) in. prolixo scripsisse,
gens Historiæ Romanæ Lumen; Cornelius Nepos (f) cuius patet ex A. Gel-

G lii lib. 15. c. 28.

Historiam Ciceronis ex omnibus Scriptoribus colligit. & in annos 6.4. cbrologi.
cè digessit Franc. Fabricius Marcoduranus; eam inde commodiorem fecit Christo-
ph. Heidmannus Elog. Prof. Helmstad & emendatiorem edidit Ioh. Buno
Hamburg. 1672. 12. (b) Vix decimam partem operum residuum esse docet
M. Ant. Muretus Var. Lett. lib. 15. c. 1. Operum ejusdem optima Editio est
Jani Gvilielmi & Jani Gruteri Hamburg. 1618. fol. maj. (c) Eos Ci-
cero ipse passim citat. De Hortensio vid. A. Gellium lib. 1. c. 5. Vol-
fisium de Hist. Lat. lib. 1. c. 11. (d) Sallustius Senator, Tribunus, Numidie
Prefectus &c. Sed obrapinas & adulteria Senatu motus. Lege de eo Vossium de
Hist. Lat. lib. 1. c. 15. Mart. Hankium de Rer. Rom. Script. Lib. 3. c. 6.
Ioh. Alb. Fabricium in Biblioth. Lat. (e) Livius Patavinus. Gaditanum
quendam Romanam venisse ad Livium videndum refert Plinius L. 2. Epist. 3. Omnia
de Livio collegit Phil. Jac. Thomasinus in Livio Patavino. Amstel. 1670. 12.
Add. Vossius de Hist. Lat. lib. 1. c. 19. Hanckius Pars. 1. cap. 9. (f)
Chronicon triplex scriptis, de quo Catullus:

Namq; tu ausus es iuniorum

Omne avrum tribus explicare Chartis

Doctri, luppter! & laboriosus.

Sed hoc & alia plurima perierunt. Lege Vossium de Hist. Lat. lib. 1. c. 14.

Egypciis ad. Ce- non nisi paucissima restant; *Diodorus* (g) *Siculus* magnis
sare mag. ad. medi- peregrinationibus, & incomparabili diligentia clarus. Imo
am. Augusti et se- ipse *Jul. Cesar* Historicorum numerum felici stylo auxit, cui
tem vixit. Biblio- non culpandus Continuator (h) *A. Hirtius* accessit. Sed ne
stacea Historica aliquid eruditii Seculi felicitati decesset, sive avissimi Poëtæ Mu-
lo. Amorum ope- ras amœniores reddebat, qvorum Principes *Catullus*, (i) *Ti-*
ram impendit, & bullus, (k) *Propertius*, (l) *Cornelius Gallus*, (m) *Virgilius*, (n) *Ho-*
itinera per Asiam rarius, (o) *Ovidius*, (p) *Gratius* (q) *aliique* (r) *fuerent*, qui ma-
& Europam fecerint. ximæ ex parte adhuc hodie non sine ingenti admiratione
Vid. Vossium aut delectatione leguntur.

de Hist. Gr. Lib. 2. c. 2. (h) *Librum 8. de Bello Gallico, item de Bello Alexandrino*
& Africano scriptis. Lege Vossium de Hist. Lat. lib. 1. c. 13. Hankium Part. 1. c. 5.
(i) C. Valer. Catullus, Veromensis, Ciceronis & Corn. Nepotis Amicus.
Lege de eo Pet. Crinitum de Poët. Lat. lib. 2. c. 27. Gyraldum Dial. 4 de Hist.
Poët. Vossium de Poëtu Lat. Ol. Borrichium Diff. 1. §. 18. de Poët. Lat.
(k) Albius Tibullus, Eqves Rom. Amicus Horatii & Ovidii, qui & mortem
illius Elegia prolixa deflevit. Vid. Pet. Crinitus lib. 3. c. 41. Gyraldus Dial.
4. Vossius de Poët. Lat. Borrichius Diff. 1. §. 22. (l) S. Aur. Proper-
tius, Amicus Mæcenatis, Ovidii, Tibulli; vid. Crinitum lib. 3. c. 43.
Gyraldum, Vossium. (m) Cn. Cornelius Gallus descriptus à Pet.
Crinito lib. 3. c. 42. Gyraldo, Vossio l. c. Lege & Vossium in Instit.
Orat. lib. 5. cap. 13. §. 3. (n) P. Virgilius Maro, Mantuanus, ubiq. notus.
Lege Crinitum l. 3 c. 37. Gyrald. & Vossium l. c. Ol. Borrichium
de Poët. Lat. Diff. 1. §. 17. (o) Q. Horatius Flaccus satir notus. De eo
Gyraldus l. c. Pet. Crinitus l. 3. c. 38. Vtriusq. Patronus erat C. Cinnius
Mæcenas, cuius Vitam Jac. Maria Cinni D. Italice scriptis & edidit Rom.
1684. Chronologiam Horatii exactè tradit Tanaqv. Faber lib. 2. Epist. 46....
49. Adde Olaum Borrichium Diff. 1. §. 19. (p) P. Ovidius Naso Sul-
moneensis, Tomi in exilio sub Tiberio mortuus. Lege Pet. Crinitum lib. 3. c. 46.
Gyraldum Dial. 4. Ol. Borrichium Diff. 1. §. 21. De omnibus hic addit
Joh. Alb. Fabricium, in Bibl. Lat. (q) Gratius Phaliscus, Cynegetici
Scriptor, dum ignotus, donec eum Casp. Barthius animadversionibus illustratum cum
Nemesiano & Calpurnio ederet Hanov. 1613. 8. Recentissime eum cum notis
& variis Lectionibus publicavit Johnsonus Londini 1700. 8. Lege Gyraldum
Dial. 4. (r) Lege hic præ ceteris Lil. Greg. Gyraldum, in eruditiss. Dia-
logi de Historia Poëtarum, qui haud exiguum antiquitatem bajarum copiam
adducit & exponit.

HERMAN-

a. a.
HERMANNI CONRINGII
 Commentarius

de
SCRIPTORIBUS.

Seculum I.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Um nasceretur Salvator noster, divinæ Religionis doctrina penes solos *Judeos* & *Proselytos* erat. Sicut autem hi erant diversarum nationum, ita & ipsi *Judæi*, quod per omnem terram dispersi vagarentur, similiter diversæ admodum erant, non aliter ferè atque hodie, & lingvæ & patriæ. At, *Evangelica de Christo doctrinâ* in lucem productâ, è *Judæis* quidem, apud quos sanè unicè floruerat illæ *Ἰωάννης* doctrina, pauci illam amplexi sunt; contra tamen mox illi adhæsit reliqvarum Gentium per totum orbem innumera multitudo. Eo factum, ut post *Judaica Religio*, & *doctrina Christiana* vere divina inter se fuerint distinctæ, dum scilicet nec *Judæis* decessent, qui suam propagarent.

Fuit porro, ut aliquamdiu ante, ita & hæc tempestate non una doctrinæ ratiō, aliis ne[m]pe præter ea, quæ Sacris *Mosaicis* in voluminibus sunt exarata literis, nihil: aliis ad hæc *Prophetarum* scripta: aliis ad hæc *Διστηρώσις* & manu traditam quandam Legem, pari cum *Mosaicis*, imò majori reverentiā amplectentibus; quarum priori sententiæ *Sadducei*, ultimæ *Pbarisei*, magnâ famâ tum *Judæorum Hæretici*, imò omnes forsitan *Legis Doctores*, etiam *Sectis* non addisti. quantum ex Christi interpretationibus liquet, faverunt. Etiam cirea ipsius Scriptæ Legis interpretationem magna

suit diversitas, & in Sectas non Pharisæorum tantum & Sadduceorum, sed etiam Essorum, (quos tamen à concionibus templi, sacrificiis, & consortio exclusos fuisse indicat Josephus L. 18. c. 2. Ant. Iud.) aliorumque abiit, scissis popularium animis, & à genuinâ Legis observatione plerisque multum discedentibus.

Ex illis v. *Judeis Græcissantibus*, qvñ i. Seculo floruere, duos tantum habemus, Philonem *Alexandrinum* C. Caligula Imperatore, alterum Fl. Josephum, Matathiae Fil. nobilem suæ Gentis *Historicum*, Cæsare Vespasiano. Scriptis autem Philo allegoricam Vet. Testamenti interpretationem, adeò, ut creditus sit platonizare. *Photius*, (Cod. 105.) cum de Libris quibusdam Philonis à selectis, egisset, addit: *Et vero, ab hoc arbitror, omnem allegoricum S. Scripturæ Sermonem promanasse;* id qvod imprimis notandum arbitror. Reliquorum Iudaicorum Scriptorum nihil hodie extat, præter R. *Jonathanis Ben-Vziel*, Discipuli R. *Hillelis*, (si sane ejus est, qvod habemus,) *Targum*, sive paraphrasin in Prophetas & *ayyęqəqə*. Etsi enim *Onkelon* Paraphrasten nonnulli huc transferunt, verius tamen ille ad seqvens Seculum pertinet.

Præter hos vero videnter hoc Seculo vixisse judaicæ doctrinæ Magistri *Simeon*, (fortè is, qvi ulnis infantem Jesu- lum excepit, & *Gamaliel Senior*, S. Pauli Præceptor, & iterum *Simeon*, bello judaico occisus, & magni illius R. *Hillelis Principis* Filius, Nepos & Pronepos. Centum qvippe annis ante excidium templi vixit *Hillel*, cuius progenies hac seriat sequitur, si *Abrahomo Levita* credimus; nam in libro, cui titulus est: *Seder Olam Sura*, haud paulò alia instituitur temporis ratio. Ex *Abrahamo* autem discimus, eodem tempore per traditionum Iudaicarum peritiam floruisse *Jonathanum*, filium *Vzielis*, & *Zorbaran Zachari* Fil. alterum maximum, alterum minimum *Hillelis* Discipulorum. Nihil vero agit ille *Abraham*, quando *Alexandro Jamne* Rege, adeoque diu ante vixisse vult nostrum Christum; nam, qvæ ex *Thalmus* de adducit, aut sunt fabulosa, aut de alio Iesu loqvuntur.

Cæterum Ecclesiasticorum illius temporis Scriptorum certum est, hodieque esse illa, qvæ dicuntur *Novi Fidei Lumina*,

lumina, ab Apostolis nempe *Mattheo*, *Johanne*, *Petero*, *Jacobo*, *Iudäa*, *Paulo*, & *Apostolicis discipulis*, *Marco* & *Lucä* conscripta. Etsi vero multa alia circumferuntur, ut ab *Apostolis* & *Apostolicis Viris profecta*, sunt tamen illa omnia longè inferiori conditione, &, si non omnia, pleraque certè mentiuntur nomen. Ejus notæ sunt: *Liber Inscriptus Pastor*, *Herme* attributus, qvamvis hic adeò antiquus sit, ut à *S. Irenæo* & *Clemente Alex.* testimonium habeat; item *Prechori*, unius & septem Diaconis Scriptum; item *Lini Abdæ Babylonii*, *Martialis*, & similia. Laudatur etiam *Antiquis S. Clemens*, *Romanus Papa*, inter hujus tempestatis Scriptores, neqve pauca ejus nomen præ se ferunt. Sed, qvæ antiqui laudavere, jam perierunt, præter unam ad *Corinthios Epistolam*, nuper in *Angliâ editam*; qvæ verò alia feruntur, pleraque à *Dosis Clementi* abjudicantur. Similiter etiam *Dionysio Areopagita* illi, quem *Paulus* in *Actis ad Christianam fidem* dicitur perduxisse, varia hodie tribuuntur. Sed etiam olim de iis esse dubitatum, constat ex *Photio*; & Avorum memoriâ à *Laur.*, *Vallid.*, *Erasmo Rot.*, *Ludovico Vive*, & aliis, omnia sunt rejecta; defensionem tamen eorum jam alii suscipere non desierunt, tum imprimis operose id agere conatus est *Vindiciis Areopagitice Martinus Delrio*. Ex eodem ævo commendantur antiquitus & *S. Ignatii* & *S. Polycarpis*, qvorum uterque *Johannem Apostolum* familiariter audivit, Epistolæ. Extant etiam eorum nomine hodieque literæ haud paucæ, qvarum tamen plerasqve ab illis olim laudatis non parum abire, tum res docet, tum testatur Eruditorum consensio; ut proinde hujus Seculi Scriptores Ecclesiastici & olim fuerint rari, & nunc inveniantur longe rarissimi, qvod olim quidem viva vox *Apostolorum* auribus adhuc insonaret, adeoqve aliis Scriptis haud esset opus; hodie verò omnium vice sint ipso rum *Apostolorum libri Spiritu S.*, moderante conscripti.

Cap. II.

De Scriptoribus Philosophicis.

Odem tempore omnes Græcorum Philosophorum Scētæ post Socratem Athenis natæ floruerunt. Nam, Peripatetica qvidem Philosophia, qvæ Libris illis Aristotelicis, qvibus hodie utimur, L. Sylla tempestate in lucem rursus erutis, nonnihil respiraverat, floruit in Cratippo, Boëthio Sidonio, Andronici Rhodii Discipulo, Nicolao Damasceno, Augusto Cæsari, & Herodi Regi amicissimo, Xenarcho deniqve, Alexandro Ageo, Neronis Præceptore, & Sotione Alexandrino, Cornu copiæ Scriptore, Qvanqvam verò horum in veterum Libris crebra fiat mentio, hodie tamen nihil amplius invenitur, præter paucula fragmenta ex Nicolai Damasceni universalì Historiâ de moribus Gentium desumpta. In Platonis Scētatoribus circa initium hujus Seculi haud parva facta est doctrinæ mutatio, ut videre est ex Ciceronis Libris Academicarum Qvæstionum. Cum enim ante tantum non omnes ejus Scētatores arceat suæ Philosophiæ collocassent in professione ignorantia, quasi nempe nihil posset exactè sciri; Ciceronis ætate id fuit immutatum, adeò, ut Cicero ipsem et conatus sit, recepti haec-nus dogmatis tutelam suscipere, Academicarum qvæstionem Libris. Posthac igitur duplex cœpit ordo esse Platonis Scētatorum, ut ignorantia illis patronis reliquo Academicorum titulo, novi illi Platonies nuncuparentur. Sed horum omnium nemo magnum aliquod nomen in antiquitate adeptus est, tantum abest, ut hodie qvicquam ejus Scētæ superex illo Seculo.

In Stoicis laudatissimi tunc fuerunt Athenodorus Sandanus Augusti, & Cornutus Neronis ætate. Hujus Præceptor fuit ex eadem itidem Scētæ L. Annaeus Seneca, cuius libri in omnium manibus versantur, inter Latinos unicus Stoicæ Scētæ Scriptor. Vixit etiam hoc Seculo Cleomedes, cuius extant Libri meteorologici, seu potius sphærici. Cum primis vero magnæ tunc autoritatis fuit Epictetus, Epaphroditus, Ne-

roni

roni Cæſ. Familiaris, ſervus; adeò enim fuit in admiratio-
ne, ut non nemo ineptus mortui lucernam, Læciano teſte,
emerit ter mille Drachmis. Sed ille nihil ſcripſit; nam, qvæ
eius nomine circumferuntur, potius ſunt Arrianis, qui ad Se-
culum proximum pertinet.

Epicurea Sectæ Scriptorem hujus ævi nullum commen-
dat Antiquitas; Cynica verò Hæresis omni fere tempore ca-
ruit Scriptoribus, licet qvam diutissime duraverit, usq[ue] ad
Augustini ævum perducta; qvod ſemel hic monuifſe ſuffe-
rit. Ex qvo appetet, hoc Seculum Scriptorum qvidem
Philosophicorum admodum fuifſe ſterile.

Cap. III.

De Juris Romani Consultis.

Ugusto Imperatore erat jam Romæ, ut *Livius*
(lib. 3. c. 34) loquitur, *immensus aliarum ſuper*
alias acervatarum Legum cumulus, ſeu, ut *Taciti*
verbis utar, (Lib. 3. c. 25. *Annal.*) *ut ante hac fla-*
gitii, ita tunc Legibus laborabatur, qvod jam tum *ad infinitum*
Legum multitudinem varietatemque effet perventum. Sicut igitur
jam aliquamdiu fora atq[ue] judicia illius urbis ſine opero-
ſa juris peritiæ exerceri non potuerant, ita tum qvoq[ue] ex
tanto Legum numero & diversitate illius professionis homi-
nibus qvafsi neceſſitate qvâdam Autoritas crevit haud parum,
contra qvam aut ibi hactenus, aut alibi terrarum conſerve-
rat. Cæterum, qvinam ante illud ævum Scientiam Juris
Romani profelli ſint, ex *Pomponio de Origine Juris* peten-
dum eſt. Illâ vero ætate maximæ Authoritatis fuerunt
Aſeius Capito, & Antiſtius Labeo. Hi duo, (verbis utar *Pom-*
ponii.) *primum veluti diverſas ſectas fecerunt*; nam *Capito in*
bis, quæ ſibi tradita erant, perſeverabat, *Labeo ingenii qualitate,*
& fiduciâ doctrina, qui & ceteris operis Sapientia operam dederat,
plurima innovare iuſtituit. Constat porro ex *Pomponio*, utri-
q[ue] Discipulos fuifſe, *Capitoni* qvidem *Mæſſuriū ſabinum*,
Labeoni verò *Nervam*, qui adhuc eas diſſenſiones auxerunt,
ætate ſcilicet Tiberii, Claudi & Caii. *Sabinus ſectatus eſt*

C. Gaffi

C. Cassius Longinus; Nervam vero **Nerva Filius**, & alias quidam **Longinus**; sed imprimis **Proculus**, cuius major **Autoritas** fuit; ut gliscente secta, partim **Cassiani**, à **Cassio** nempe **Longino**, partim **Proculejani** dicti sint. **Vespasiano** imperante, floruerunt item **Cassis Auditor Cælius Sabinius**, **Proculi** verò **Pegasus**, **Urbi Præfetus**. Sub finem Seculi iterum **Cælii Sabini Auditor**, **Priscus Favolenus**, & **Pegasi Juventius Celsus Pater**. Constat autem ex fragmentis illorum, quæ in Pandectis Trebonianis hodieque reperiuntur, plurimos ab his libros conscriptos, simulque multas inter illos dissensiones fuisse. Quo loco non possumus non adjungere sententiam **Georgii Eberlini**, doctissimi Jcti quam in Commentario de Orig. Juris (cap. 42.) concepit: **Capitonem & Labeonem magni quidem nominis & Cœos fuisse**, sed placitis suis eorum quemlibet adeo indulisse, ut nescias confuderine ne potius, an auxerint Romanis **Juris prudentiam**. Semina insuper, inquit, civilium ejusmodi controversialium inter Discipulos sparserunt, qui arrepta illa, velut in contraria studia scissi, tantâ pertinaciâ almerunt, defenduntque, ut pleraque bode dissidiis hujusmodi concertationibusque Pandectarum capita laborent, & inter tractantes ea interpretantesque peritos studiososque juris summa sit dissensio. Hac ille. Cum primis vero notandum, primum Augustum Caesarum (verba sunt Pomponii,) ut major **Juris Autoritas** habereatur, constituisse, ut ex **Autoritate ejus responderetur**, & ex illo tempore peti hoc pro beneficio capisse. Quo factum, ut ex illo tempore vim legis acceperint responsa illorum **ctorum**, quibus erat concessa facultas. Etsi enim sine beneficio Principis antea publicè responderunt, quicunque fiduciam studiorum suorum habebant, tunc tamen primum insignis illa **Autoritas responsis citorum** accessit.

Cap. IV. De Medicis

Udum erat, cum inter Græcos Medicos **Sæde Dogmaticorum & Empiricorum** sumissent initium, & vicissim dogmatici distingvi cœpissent inter se. **Erasistrateorum & Herophileorum**, ab Herophilo & Erasi-

Erastrato Autoribus, cognomento. Ætate Pompeji & Julio Cæsaris nova erat Secta nata, Asclepiade Prusensi Autore, Asclepiadeorum. Seculo igitur primo hoc non est mirum, totidem in familias divisam fuisse Medicorum Scholam. Orta verò fuit ætate Neronis & alia Secta, Methodicorum, institutore Theſſalo Tralliano, homine ut illiterato & imperito, sic summae impudentiæ, qvippe qui omnes ante se natos contempsit, professione compendiosissimæ rationis ad artis summam pervenienti.

Sunt autem Medici nominatissimi hujus Seculi hi sequentes: Augusti temporibus Dioscorides Phacas Herophileus, quem perperam à Sisidæ decepti, hodie plerique credunt esse Anazarbensem, nobilissimum Materiæ Medicæ Scriptorem; Artorius Musa, aureâ statuâ ob curatum Augustum à populo Rom. honoratus, hujusque Frater Euphorbus, Euphorbii herbae repertor. Philonides Siculus, Pamphilus, Menecrates, Apollonius Mus, Heras Cappadox; item Antonius Pachius, Autor Hieraræ Pachii ab Autore cognominatae, & Scribonius Largus, tempore Tiberii; tempore Claudi Caius Felix, Heraclides Erythræus, Vestius Valens, Antiochenus. Nerone Cæsare Andromachus Senior, ille, ex cuius præscripto Theriaca conficitur, Theſſalus, cuius ante memini; Evax, Rex Arabum, Cornelius Celsus Niger. Vespafiano florente cum Filiis Plinius Secundus, (nam & hunc Medicis accensemus, qvoniam naturalis ejus Historia ex Medicorum Libris maximam partem compilata est, & Medici potissimum argumenti) Andromachus junior, Græcius, Menodorus Empiricus, itemque Theudas Empiricus, Servilius Damocrates, Plinius æqualis, Asclepiadæ duo, Medicamentorum Scriptores, ac Diſcorides noster Anazarbensis. Sub finem denique Seculi hujus, & sequentis initium Christo, Rufus Epheſius, Nemesianus, Magister Pelopis, & Marinus, Magister Quinti, uterque peritiæ rei anatomicæ insignis. Horum scripta & nomina, et si iis & sequentibus temporibus fuerint nobilissima, hodie tamen à plerisque ignorantur, & maximam partem desiderantur.

Tantum enim habemus nunc ex Latinis Cornelium Celsius doctissimum artis Scriptorem, & C. Plinius; Scribonii

item Largi Librum empiricum, sed ex Græco potius versum; nonnulla etiam Arterio Musæ attributa, qvænamq; fidei incertæ. Ex Græcis extat Dioscorides Anazarbenensis. Superfunt etiam Rifi Ephesi nonnulla, & Astronomica fragmenta Vettii Valensis. Superest etiam Evaci adscriptus Liber, sed fidei subleste. Laudantur denique & ab aliquibus de curatione Morborum Libri duo Cassii Felicis, qvi tamen haec tenus in manus meas non inciderunt; licet conjiciam, ejus esse problemata illa Græca, qvæ Cassii nomine vulgo circumferuntur.

Cap. V.

De Historicis, Poëtis & Oratoribus.

 Loruerunt etiam hac tempestate multi nobiles Historici, Poëtæ ac Rhetores, qvorum alii Graeco, alii latino usi sunt sermone. Et quidem Historici hodieque superant ex hoc ævo illi: *Dionysius Halicarnassens* Græcus; *T. Livius*, Latinus Historia Rom. Scriptor, *Cæsare Augusto*; *Valerius Maximus*; *Velleius Paterculus*, uterque Scriptor latinus, ævo Tiberii, qvo vixit etiam doctissimus Geographiæ Græcus Autor *Strabo*; paulò post, ætate *Claudii*, *Pomponius Mela*, atque ex sententia Doctorum, *Q. Curtius*; *Vespasiano* autem *Cæs.*, *Julius Solinus* & *Josephus Judæus*. Sub finem denique hujus Seculi *C. Corn.*, *Tacitus*, qvi tamen sua scripsit imperante Trajano.

Poëtæ sunt nobilissimi ætate Augusti: *Horatius*, *Virgilius*, *Catullus*, *Tibullus*, *Propertius*, *Gratius*, *Ovidius*, *Germanicus*; *Neronis* ævo: *Lucanus*, *Seneca Tragicus*, & *Persius Satyricus*; *Vespasiano* denique & filiis *Cæsaribus*: *Silius Italicus* & *Val. Flaccus*, *Martialis* & *Juvenalis*, flos ille latinorum Poëtarum.

Oratorem neminem habemus, qvod statim à Ciceronis ævo corrupci eloquentia cœpit, ut patet ex *Quintilianus Dialogo de Oratoribus*, qvi *Tacito* solet adscribi. Rhetor tamen maximus *Quintilianus* floruit ætate Domitianæ, ut *Neronis* ævo *Jun. Columnella*, doctissimus rei rusticæ Scriptor. Vixit eodem Seculo *Neronis* ætate etiam *T. Petronius Arbiter*

pessi-

peſſimus vivendi artifex, qvi tamen ob latine ſcribendi ele-
gantiam hic commemorari debuit. Penè exciderunt *Aſconius Pedianus*, qvi Commentarios ſcripsit in Orationes Cice-
ronis tempore Neronis & Vefpaziani, ac *Cornutus Philoſo-*
phus, qvi Grammatica ſcripsit, item Commentaria in Vir-
gilium.

Seculum II.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Ltero Seculo jam per totum terrarum orbem cla-
rum erat imprimis Doctrinæ Christianæ no-
men; itaque infestos ſibi illa reperiebat tum ve-
teris Idololatriæ patronos, tum Philofophos,
Judæos & Hæreticos. Contra hos igitur cum multi alii
pugnavere, qvorum Scripta perierunt, tum hi ſuperftites:
S. *Justinus Martyr*, temporibus Antonini Pii & ejus Successo-
rum; S. *Athenagoras*, qvi tamen videtur nonnihil Montani op-
inionibus faville, ætate M. Aurelii Antonini; qvo tempore
etiam vixit S. *Theophilus Epifcopus Antiochenus*, & *Tatianus*, Autor florentissimæ contra Gentiles Orationis, *Justinus Martyris* Auditor, qvi tandem ad Hæreticos defecit; S. *Ireneaus* item, qvi ætate Severi pro Christi fide martyrio functus
eſt, cujus hodie miramur libros contra *Valentini* aliorumqve
hæresin scriptos; & deniqve eodem tempore *Tertullianus Afer*, Vir auſterus & vehemens, doctus tamen, adeòqve
πολύγενος, qvi tamen ipſe laudem perdidit, quam mere-
batur, defectione ad partes Montani.

Eodem Seculo eversa paulo ante à Vefpaziano Judæo-
rum Rep. iisdemqve denuo ab Hadriano Cæſare aut paſſim
diſpersis, aut interneſione deletis, etiam Rabbinicæ ſtudia
per imperii Rom. terras una cum Scholis exoleverunt. Ne
tamen hoc infortunio periret memoria traditionum avita-
rum, qvas Judæi Legi Moſis Scriptæ æqvant, qvarum notitia
ex Patrum, ut ferunt, ore accepta conſtat illa Judæorum

Sapientia, iacta sunt Thalmudis Babylonicas initia, textus ejus, quem Misnam vocant, Autore R. Jephuda, quem sui Hakkadosch, vel Sanctum, Principem, & Rabbi vocant, anno CXX post excidium templi, in scholis Babylonicis ad Euphratem conditi. In eo itaque Magistro desinit ordo Tanaïm seu Misnae Doctorum, quem Judæi à Simeone Justo vel Juddo, adeoque Alexandri M. ævo deducunt. Sequuntur vero Amoraim, sive Doctores Gemarae, ad usque R. Aſe, ejusque filium Mar per annos trecentos & amplius.

Eodem Seculo, & quidem Hadriano Cæsare, Aquilam Profelynum, Græcum Bibliorum Vet. Testamenti paraphrasent, certum est floruisse, quem eundem esse cum eo, qui V. Libros Mosis Paraphrasi Chaldaicâ vertit, Onkelos Judæis dictus, probabilibus argumentis verisimile redditur. Severo Imperatore denuo Græcè vertit Vetus Testamentum ex Hebreo Symmachus, ex Samaritano Judæus. Commodi ætate, eandem navavit operam Theodotion, ex Marcionità itidem Judæus; ita triplex hoc Seculo versio Veteris Testamenti prodidit.

Cap. II. De Philosophis.

Oc Seculo floruerunt, minus tamen, quam ante, omnes Græce Philosophiæ Sectæ, quamvis Scriptores extinti perpauci.

In Peripateticis est Alexander Aphrodiseus, quem sequens ætas præ aliis Exegetam Aristoteles nuncupat, Vir in peripatetica Philosophia post Theophrastum maximus, sub finem Seculi, Septimio Severo Imperatore. Ufus hic erat Praeceptoribus Aristotele Messenio & Sofigene, Viris clarissimis, sed quorum Scripta intercederunt. Initio Seculi clauerat Aspasius, laudatissimus Peripateticus, sed nec ejus quicquam hodie extat. Ex Stoicis habemus Arrianum, qui dicta factaque Epicteti memoriaz mandavit, ultimus omnium Stoicorum Scriptorum, qui quidem hodie superant. Pro Academis jam fere demortuæ honore pugnare conatus est Phavo-

Phavorinus, Gallus, Præceptor A. Gelli, & vo Hadriani, sed nec ejus qvicquam est reliquum. Ex Platonis videtur ad initium hujus Seculi pertinuisse *Alcinous*, cuius extat brevis & elegans introductio in doctrinam Platonis. Quo tempore floruit & *Plutarchus Cheronensis*, qui tamen ad politica maxime & Historica studia animum appulit, indeqve gloriam immortalem reportavit; & *Dion*, quem ob aureum Eloquentiae flumen, *Chrysostomum* nuncupamus, superstitionibus declamationibus clarus; non minus atque eodem nomine insignis fuit sub fine Seculi, Commodo Cæsare, *Maximus Tyrius*, Philosophus etiam Platonicus. Ilbi notandum, *Platonorum* ac *Pythagororum* cognomento cœpisse hac tempestate novum ferè genus philosophandi; haec tenus enim omnes Græcorum Philosophorum Sectæ sacra, & mysteria Religionum, qvorum usus in vulgus erat, contemplerant, & oppugnarant, Persarum etiam & Ægyptiorum præstigias magicas irriferant; nunc vero nonnulli cœperunt illa admirari & colere; qvod sane non aliâ occasione est factum, quam, qvod Christiana doctrina nomine optimi Divini cultus, & miraculorum freqventiâ, omnium ferè hominum animos vel occuparet, vel perstringeret. Memoratur inter illos *Magos* & *præstigiatores Julianus Chaldeus*, de Chaldaicâ Theologiâ editis libris inter primos olim clarus, Marci Cæs. & vo, cuius tamen scripta, divinâ sic curante providentiâ interciderunt. Pertinet ad hunc ordinem qvoqve *L. Apuleius Madaurensis*, sed ejus hodie nil superest, præter Iudicram transformati Afini fabulam, & nonnulla alia philosophica, exigui tamen ponderis. Paulo ante, Domitiano Cæsare vixerat ille celebris Magus *Apollonius Tyaneus*, cuius præstigiis ausi sunt Gentiles cum miraculis Servatoris nostri contendere; vitam ejus hoc Seculo conscripsit, à Severi Imperatoris Uxore invitatus *Philostatus*, etiamnum superstitem. Floruit etiam *Nicomachus Gerasenus*, qui ex numerorum nescio qvibus arcanis novam Theologiam condere est ausus, qvæ ex parte etiam hodieqve superat. Certè, hoc demum tempore vide re est, præstigias non improbatas à nonnullis philosophici cognomenti Viris; tum multa scripta sub *Zoroastris*, & Mer-

curis Trismegisti, & Pythagoræ, & Pythagoricorum aliorum nominibus ementitiis edita, tantum, quò hæc nova philosophandi ratio crimen novitatis amoliretur. Vixit Antonino Imp. postremo & Cl. Ptolomæus Astronomus, Astrologus & Geographus eximius, si modo liceat illum Philosophis annumq. rare.

Cap. III.

De Juris Romani Prudentibus.

Duravere & nunc illæ à Proculo & Cassio, Capitone & Labeone Autoribus cœptæ dissensiones; atque initio quidem Seculi sub finem præcedentis, Trajano Imperatore, floruerunt Priscus Favolonus, Señator Cæli Sabini, & Juventius Celsus Pater, Auditor Pegas, adeoque Proculeanus Señata. Hadriano Cæs, in pretio fuerunt Celsus Filius, & Priscus Neratius, uterque Auditor Celsi Patris, señataq. itidem Proculeanus. Prisci etiam Favolini Auditores, Alburnus Valens, Tuscianus, & Salvius Julianus, omnes Señatae Cassiane; ex quibus maximè Salvius Julianus eminet, autoritate Hadriani Cæsaris Edicto Perpetuo ex variis illis & desultoriis Annaibus, Prætorumq. Edictis hæcenus usitatis condito, quod postea semper summæ fuit dignatio- nis, tertioq. Seculo Commentatores invenit longè laboriosissimos, Vlpiatum, Paulum & Cajum; cuique tantum Autori- tatis tributum est, ut L. ult. ff. de Appellationibus scribatur: *Si ex perpetuo edicto aliquid decernatur, id quo minus fiat, non permittitur appellare.* Atque in his Jctis definit Pomponii Lo- cus, qui habetur L. 2. ff. de Orig. Juris.

Quinam igitur post Hadrianum ad Severum usq; Ju- ris prudentiâ claruerint, ferè nos latet. Nam, quod qvidam inter eos numerent Tertullianum Ecclesiasticum Scriptorem, eiique tribuant Edictum Tertullianum, quod appellatur, id vero incertâ, si non ineptâ fit conjecturâ, quam ipsa latine loquen- di ratio refutat. Constat tamen Severo Imperatore eminu- issimum Papinianum Jctum in paucis excellentem; sed ille memoriæ gratiâ rectius referetur ad Sec. 3. eoque verē dici

dici potest, sedtas illas *Capitone & Labeone* Autoribus, initio
I. Seculi natas, II. Seculo paulatim interiisse.

Cap. IV.

De Medicis.

Loruerunt etiam hoc Seculo omnes Medicorum
Sectæ antehac enatae, et si minus claris Autho-
ribus. Præter has verò *Hippocratica* quasi re-
vixisse dicitur, *Hippocratis* scriptis solito dili-
gentius & accuratius à nonnullis commentario illustratis,
qui & Anatomen corporum longè quam antea accuratius ex-
ercuerunt. Accessit & sub finem Seculi nova Secta. Cl. Galeno
Autore; atque ex reliquis quidem Sectis nemo est, quem
operæ pretium sit hic commemorasse. In *Methodicis* vero,
seu *Thessali* Sectatoribus, Trajano Cæs. admodum floruit *Soranus Ephesus*, cuius Scriptorum fragmenta hodieque haben-
tur; *Olympianus* item, & post hujus Discipulus *Apollonides*, &
hujus itidem Sectator sub finem Seculi, *Julianus*, quem & audi-
vit *Alexandriæ*, & post acerrimè confutavit *Galenus*. Pertine-
re videtur ad hæc tempora etiam *Celius Aurelianus Afer*, quia la-
tino, sed minus comto sermone *Sorani* Libros transcripsit,
& nunc *Methodica* Sectæ Scriptor unicus restat. Initium Se-
culi attigerunt, (ut de *Hippocraticis* seorsim agamus,) *Sabi-
nus & Rufus Ephesus*, uterque *Hippocratis* Commentator.
Hadriano Cæsare vixerunt *Dioscorides Alexandrinus*, & *Ari-
midorus Capito*, qui tunc operis collatis ediderunt de integro
in vulgus Scripta *Hippocratis*. Huc etiam pertinet *Athenaeus
Attalensis*. Memorat *Galenus* passim *Pelopem & Satyrum*, Ha-
driani circiter ævo, utrumque Magistrum suum, & summum
Anatomicum, illum *Nemesianus*, hunc *Quinti Auditorem*. Pau-
lo post vixit & *Lycus Macedo*, à *Galeo* singulari libro oppu-
gnatus; sed horum vix quicquam supereft, præter paucula
Rufi. Valde autem verisimile est, æstate *Galeni* vixisse *Are-
teum Cappadocem*, cuius Scripta hodieque in admiratione
Doctorum sunt. At cum primis finem Seculi hujus exorna-
vit

vit Cl. Galenus, qui omnes omnium temporum Medicos & eruditione, & Librorum multitudine superavit.

Cap. V.

De Historicis, Rhetoribus & Grammaticis.

 Eculum hoc II. habet in Historicis nonnullos Græcos Scriptores satis præclaros. Trajano enim Cæs. floruit *Plutarchus* cujus ante in Philosophis meminimus. Hadriano Imperatore *Appianus Alexandrinus*, *Aelianus*, varia Historia Scriptor, *Pausanias* item, qui curiosè Græcorum antiquitates memorie tradidit, & *Phlegon*, Libertus Hadriani, nobilis ille Chronologus, cuius tamen scripta hodie desiderantur. Antonino Pio Cælare vixit *Arrianus*, quem ante inter Stoicos Scriptores laudavimus, Rhetor, vel Advocatus Nicomedensis. Marco Imperante *Polvænus* is floruit, cuius habemus stragemata; & forsitan *Diogenes Laërtius*, qui vitas Philosophorum scripsit.

Non desunt etiam Latini Historicæ, et si neque cum Græcis, neque cum iis qui antecessere suæ Gentis, comparandi. Non enim hic *Tacitum* denuo commemorabimus, et si sub Trajano floruerit. Pertinet huc *Suetonius Tranquillus*, Hadriano Cæsari à libellis, & qui paulò post vixit, *Iustinus*, *Tragi Pompeji* Epitomator. Seculo etiam hoc, & quidem ævo Hadriani creditur vixisse *Julius Florus*, cuius compendium extat Historiæ Romanæ, lectu dignissimum.

In Rhetorum classe cumprimis no men adeptus est, Hadriano regnante, *Hermogenes Tarvensis* in ipso flore ætatis; nam juvenis mox in dementiam incidit immediabilem. Oratorio studio deditus etiam fuit *Plinius Senus*, qui Noctes Atticas exaravit, Antonino Pio circiter *Imcundus*, Epistolarum Scriptor, ætate Trajani, & A. Gellio imperatore. Grammaticus quoque & Polyhistor admirabilis *Athenæus*, cuius hodieque superant Dipnosophistica, nec non *Julius Pollux*, *Lexicographus insignis*, sub finem Seculi floruerunt.

Huc etiam pertinet *Lucianus*, quem dubites, Philosophiae,

phisne, an Historicis, an Oratoribus debeas annumerare; utpote qvi, cum omnia sere iſthæc noverit, omnia tamen riserit. Vixit etiam hoc Seculo, tempore Severi Imperatoris Nestor quidam Larendensis, Pisandri Pater, qvi Iliadem non invitâ Minervâ scripsit, ut M. Ant. Delrio censet.

Seculum III.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Ertio Seculo magis magisqve Christiani Scriptores coeperunt florere, accedente ad Pietatem etiam Eruditione, qvam vocant, seculari. Itaqve & Oriens simul atqve Occidens habuit hoc tempore doctos & eloquentes, qvorum alii propugnarunt veritatem fidei Catholicæ, aut contra Gentiles, aut Hæreticos; alii Scripturæ S. explicationibus dederunt operam, qvod haſtenus minori fuerat aetum studio; alii denique mores & vitam Christianam erudierunt. Nam initio hujus Seculi vixerunt adhuc duo lumina illa, ob variam eruditionem cum primis admiranda, *Tertullianus* in Africâ, & in Ægypto *Clemens Alexandrinus*, Presbyter & Scholæ Theologicæ Magister. *Minutius item Felix Octavium* suum, hoc est, Apologia pro Christianis contra vulgicalumnias, *Severo Imperatore*, conscripsit; & prima Historia ad Gentiles, qvi Doctrinam Christianam titulo novitatis infamant, convincendos, fundamenta jecit *Julius Africanus*.

Medio Seculi Clementis Alexandrini Auditor fuit *Origenes Adamantius*, Vir plane stupendæ, etiam in Platonica Philosophia, peritiæ, nisi nimium ingenio confusus, multa variarum Hæresium semina sparsisset. Hic est ille, qvi primus Christianorum edidit celebrata illa omni Antiquitatib[us] Vet. Testamenti Volumina, *Hexapla* & *Ottapla*, per columnas VI. vel VIII. divisa, ita scilicet, ut dupli Hebræo tex-tui, altero Hebreis, altero Græcis characteribus exarato, vel quatuor Græcz versiones, una *LXX. Interpretum*, altera

Aquile Bonaci, *tertia Symmachus*, *quarta Theodotionis*; vel sex, duæ nempe incertorum Autorum noviter repertæ, præter IV. jam enumeratas, jungerentur. *Primus* itidem hic in univerfam Scripturam scripsit Commentarios, sed minus fortè probandâ ratione omnia ad Allegoriam flectendi. *Idem LXX. Seniorum* versionem singulari studio emendatam, & cum *Theodotionis* versione collatam edidit, additis obeliscis & asteriscis. *Origeni* suppar fuit *Ammonius Alexandrinus*, qvi Evangelicam omnem Historiam, secundus post Tatianum, in unam Harmoniam rediget. Nec non *Lucianus Presbyter Antiochiæ*, qvi ad Hebræos codices Græcam LXX. Seniorum versionem exigere, & in integrum restituere est conatus. Ex qvo liqvet, uno hoc Seculo duas editiones veterenovas, & duas novæ versionis Vet. Testamenti prodiisse. Non multò post *Originem* floruerunt & *Cypriannus*, Carthaginis Episcopus, & *Gregorius*, ob miracula edita dictus *Theba-matagus*, *Origenis* discipulus; qvem tamen Scriptorum multitudine adhuc superstítum superat S. ille Martyr *Cypriaxus*, in cuius libris eloquentiamne, an pietatem præferas, dubium est. *Huic coævus* fuit *Dionysius, Alexandrinus* Episcopus, magnæ olim Dignationis Vir, sed cuius ferè nihil est reliquum. Diocletiano demum imperante *Arnobius* septem contra Gentes Libros confecit, doctos qvidem, sed asperiori stylo. Eodem Seculo à *Judæo R. Iochannane, Talmud*, qvod dicitur *Hierosolymitanum*, est conditum, non adeò magnæ apud Judæos hodie dignitatis, ob prævalentem Authoritatem *Talmudis Babylonici*.

Cap. II. De Philosophis.

Eculo hoc tertio Señtæ pleræque Græcorum Philosophorum valdè videntur defecisse, & qvidem, quantum judicio licet asseqvi, eò, qvod cum de divinis ineptè philosopharentur, non inventarent applauseores, prævalente ubivis Philosophia Christiana. Itaqve nec veros *Peripateticos*, nec *Socratos*, nec *Epico-*

reos, nec Platonicos denique posthac invenies, hoc est, qui Magistrorum suorum placitis omnimodè adhæserint, sed potius, qui *Platonica & Pythagorica*, quæ apellantur, dogmata de DEO, rebusque divinis cum *Aristotelis* naturali Philosophia & Logicis artibus conjunxerint. Talis medio Seculi imprimis claruit *Plotinus*, Ægypto oriundus, cuius Libri in Enneades à *Porphyrio* Discipulo digesti, hodieque superant; Vir, Eruditione inter suos facile Princeps, summusque olim Autoritatis, adeoque *Ægypti cognomentum adcepit*. Ex eodem ordine fuit & *Dionysius Longinus*, melior licet Philologus, quam Philosophus, etiam Plotini iudicio; sed hujus nihil nunc extat Philosophicum. In Auditoribus & Discipulis Plotini floruerent deficiente Seculo præ aliis *Amelius*, & *Porphyrius*, sive *Malchus*, Tyro oriundus; quorum illius quidem Scripta omnia interciderunt, hujus nonnulla hodieque leguntur, superfuturis pluribus, nisi ille suis voluminibus Christianam Religionem oppugnasset, quam post Cæsareo Decreto, quod in Actis Concilii Ephesini habetur, combusta sunt. Videtur etiam ad hoc Seculum potius quam sequens referendus *Dexippus Herennius*, ob conscriptos Commentarios in *Aristotelis* Categories Philosophis annumerandus, et si Historia nobilior. *Peripateticum* denique seu potius *Peripatetica* affinem Scholam Diocletiano imperante scribitur aperuisse *Anatolius*, Religione Christianus, cuius tamen nihil hodie supereft, quamquam olim inter primos habitus fuerit. Ubi notandum, omnes omnium sequentium Seculorum homines doctos, tametsi in rebus divinis ab Aristotele dissenserint, in Logicis tamen, Physicis, Politicis, & ex parte Ethicis pene omnem *Aristotelis* Philosophiam approbasse.

Cap. III.

De Jure Consultis.

Odem Seculo admodum floruerunt Romani Iuris studia, Magistro maximo *Emilio Papiniano*, ætate Caracallæ, à quo ob improbatum Paricidium fratris Getæ occisus est; à *Spartiano* ju-

ris Asylum, doctrinaque legalis thesaurus dictus; tanti enim hujus Scripta post sunt facta, ut etiam in Scholis juridicis prælegerentur, &c, qyi in iis exercearentur, Papinianistarum nomen acquirerent. Prodierunt ex eâ Scholâ discipuli doctissimi Domitius Ulpianus, Cajus, Julius Paulus, Herennius Modestinus, qvorum omnium, ut & Papiniani Scripta, Autoritate Cælarcâ approbarunt Imperatores Theodosius & Valentianus, ut habetur in Cod. Theodosiano. Imo ex illâ Scholâ prodierunt Pomponius, Celsus, Alphenus junior, Macianus junior, Junius Frontinus, aliiqve, ex qvorum Libris compositæ sunt Pandectæ Justinianæ. Gallieno Imperatore floruit Gregorius ille, qui novo conatu omnium Imperatorum ab Hadriano usq; ad Valerianum & Gallienum Rescripta & Constitutiones ân unum collegit Volumen, qvod Codicis Gregoriani nomen inventit, sic dictum à collectore, qvodqve Principum constitutiones chartâ maximâ & regiâ, qualis erat Codicum, scriberentur. Verum & hujus Voluminis non nisi memoria hodie superest; & eorum, qvos ante adduxi JCtorum omnia perierent, præter paucula fragmenta, à doctissimis superioris Soculi Viris collecta.

Cap. IV.

De Medicis.

E Medicis hujus ævi, qvod dicamus, sere nihil habemus, neqve enim ullus ex eo Seculo artis Medicæ Scriptor nunc extat. Imo ne nomina qvidem Medicorum ejus Seculi habentur nota, præter unius Antylli & Posidonis, qvorum in Libris Orbasis, Etii & Panli perinfreqvens fit mentio.

Cap. V.

De Historicis, Poëtis & Oratoribus.

Adem ætas Historicos habuit Alexandro imperante duos illos insignes Græcos Dionem Cassium & Herodianum, Diocletiano autem Cæfare, Sparianum, Lampridium, Trebellium Polionem, Etii Vopis

Vopiscum, & *Jul. Capitolinum*, illos Historiæ Augustæ, qui apellantur *Svetonii* exemplo, Scriptores. *Severo* & *Cara-*
calla Cæsaribus floruit *Dionysius* ille, qui versibus Græcis ter-
ræ ambitum delineavit; nec multò post doctissimus ille Poë-
ta Græcus, *Oppianus*, cuius singulos versūs singulis auris
remuneratus est *Alexander Cæsar*. Medium quoque hu-
jus Seculi habit *Serenum Sammonicum*, latino carmine insi-
gnem; finis vero *Nemesianum*, & *T. Calpurnium Siculum*,
utrumque Poëtam Bucolicum haud vulgarem, & *Festum Avi-*
num, cuius hodieque extant fabulæ *Ælopicae*. Rhetorum
nihil superest; Historia tamen Sophistarum seu Rhetorum,
Alexandri Cæsaris circiter ætate à *Philostrato* conscripta in
manibus est. *Censorinus* etiam, qui de die natali scripsit,
sub Decio vixit, quem tamen, quibus annumeres, incertum
forte est.

Seculum IV.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Varto qvidem Seculo à persecutionibus Roma-
norum Imp. liberata fuit Ecclesia, ex quo illi no-
men suum dedit Constantinus M.; non tamen
leviter concussa est *Arrianæ heresi*, quod illa non
amplius crassa & *inficeta* esset, sed speciem aliquam probita-
tis præ se ferret. Longè tamen fuit Scriptorum Catholicorum,
tum eruditione tum multitudine refertissimum. Præterquam
enim, quod duo concilia universalia, Nicenum contra *Arrium*,
& *Constantinopolitanum* contra *Macedonium* sint celebrata,
floruerunt Constantino Imperatore: *Lactantius*, laetè profus
Eloquentiæ homo; & *Ensebius Cæsareensis*, Ecclesiastice
imprimis Historiæ clarus, ac *Juvenecus Poëta Evangelicus*.

Constantino Imperante: *S. Albanus Alexandrinus*,
& *S. Hilarius Piæviensis Gallus Episcopi*, duo Arrianæ her-
esios mallei; item *Victorinus Afer*, & *Lucifer Calaritanus*, &
Gregorius Boetius, inferiores licet cum eruditione, tum scru-
bendi copia.

Theodosio & Valente Imperatoribus: *S. Cyriacus Hierosolymitanus Episcopus*, Catecheseos Scriptor, & *S. Basilis Major* hujusque æqvalis ac studiorum Socius, *S. Gregorius Nazianzenus*; nec non *Didymus Alexandrinus*, oculis quidem captus, mente tamen perspicacissimæ, cuius hodieque Libros de Spiritu s. habemus; *Faustinus* denique *Diaconus*, cuius sunt Libri VII. contra Arrianos. Sub Gratiano porro ac Theodosio cum primis floruerunt: *S. Epiphanius Cyprinus*, hæresium diligens recensitor; & *S. Ambrosius Mediolanensis Episcopus*, item *Gregorius Nyssenus*, Basili frater, hujusque æqvales, *Amphibolochius*, Iconii Episcopus, & *Pbilastrius Brixiensis*, cuius est de hæresibus libellus, & *Idatius Clarus*. Jam tum Theodosio imperante, usque in annum sequentis Seculi XXII. floruit *S. Hieronymus*, *S. Scripturæ interpres*, adeoqve ingens Ecclesiæ Lumen. Paulò ante illum floruerat *Optatus Melititanus Africæ Episcopus*, cuius extant Libri in Donatistas. At, *Hieronymi* Æqvalis, imò æmulus, atque adversarius ex Amico factus est *Rufinus*, Presbyter Aquileiensis, Historiæ Ecclesiasticae Scriptor; quo certè tempore vixerunt etiam *Palladius*, Historiæ Lausiacæ Autor, & *Anselmus Prudentius*, Poëta insignis Christianus, *S. Diadochus*, cuius est de perfectione Spirituali libellus, & *S. Gaudentius Brixiensis*; sed imprimis Seculi hujus ultima illustravit magnus ille Ecclesiæ Doctor *S. Johannes*, ob Eloquentiam dictus *Chrysostomus*.

Cap. II. De Philosophis.

Varto Seculo Se&tam illam *Plotini*, qvæ quidem Platonica dicebatur, revera autem constabat partim Platonici, partim Aristotelici, partim etiam magiceis dogmatibus, Constantino M. Imperatore, multum propagavit *Zamblichus Chalcidensis*, Porphyrii auditor, cuius, hodieque nonnulla superant. *Zamblichum* verò multi audiverunt ejusdem notæ, florueruntqve ætate Juliani Apostatae, qvorum *vitas descripti* Eunapius, *Scripta au-*
tem

tem dudum perierunt. Omnes qvippe illi *Magicæ artis* operam dederunt, & Christianæ Religioni fuerunt infensissimi. Apud Valentem Imperatorem Prætorio Præfectus fuit *Theophilus*, ob Eloquentiam *Euphrada* dictus, doctissimus Aristotelis Paraphrastes, & etiamnum magna Autoritatis. Reliquorum Philosophorum Scripta omnia interciderunt, quare non est, ut memoriam eorum refricemus.

Cap. III.

De Jure Consultis.

 Oc Seculo JCtos floruisse haud paucos, extra du-
bium est; neque enim frustra dixit *Anselmus*: *Ju-
ris Prudentiam multorum Camelorum onus esse*; tum
vero vel ex *Eunapio* constat, jam tum in urbe
Phœnicia & *Beryto* celeberrimam Rom. *Juris Scholam* viguisse,
adecò, ut & *Mater studiorum* illorum audiret. Ex omni ta-
men illorum numero neminis memoria extat, præter unius
Hermogenis, qui Constantino Imperatore omnes eorum, qui
Gallenum secuti sunt, Imperatorum Constitutiones in unum
colligens, ad *Constantinum usqve M. Hermogenianum Codicem*, ab Autore dictum, confecit, qui tamen una cum *Grego-
riano* dudum periit.

Cap. IV.

De Medicis.

 Olligere est ex *Eunapio*, hac tempestate haud pa-
rum floruisse artem Medicam, & qvidem Ale-
xandriæ, Zenone Cyprio Magistro, quem Juliani
Cæs. ævo adhuc floruisse constat ex Epistola Cæ-
sareæ ad Alexandrinos. Hunc audiverunt, teste eodem,
Magnus Antiochenus, *Ionicus Sardianus*, & *Oribasius*, quem etiam
Sardianum vulgus appellat, perperam tamen, cum fuerit
Pergamenus, nec nisi Sardibus habitaverit, ubi Juliani Apo-
statæ Medicus præcipiuus & Consiliarius fuerat. Etsi vero
Magno Schola medica valde tunc temporis floruerit, & ex hu-
jus item, ut ex *Ionici* Scriptis multa adducat *Essius*, utriusque
tamen

tamen omnia hodie desiderantur; *Oribasius* verò varia superant, ex *Galeni* præcipue Scriptis collecta; neqve enim qvicquam ille arti suæ addidisse de suo creditur. Porrò tanta tunc fuit fama *Alexandrina Medicorum Schola*, ut, *Ammiano Marcellino* teste, ad commendationem Medici suffecerit, vixisse Alexandriæ.

Comes, seu præcipuus apud *Valentinianum Imp.* fuit hoc Seculo *Vindicianus*, gloriosus ille *Empiricus*, cuius libellum una cum aliis in suum transtulit *Marcellus*, qvi & ipse vixit ætate *Theodosii M.* ejusqve filiorum, sub finem Seculi, multorum Medicamentorum Collector potius, qvam Medicus judicandus.

Cap. V.

De Historicis, Oratoribus & Poëtis,

X Seculi IV. Historicis superat magnâ ex parte *Ammianus Marcellinus*, prudentibus doctisqve latinæ Historiæ Scriptoribus magis annumerandus, qvam disertus. *Eutropius* etiam, cuius est Breviarium Historiæ Rom. hoc tempore vixit. Confinia quoqve hujus & seqventis Seculi attigit *Eunapius Sardianus*, qvi præter Historiam Philosophorum & Sopistarum hodicque superstitem, & sui temporis res gestas publicis monumentis consecravit, qvæ, qvo minus desideremus, fecit Zosimus, utpote qvi *Eunapiane Historiæ*, *Photio* teste, compendium struxit. Porrò *Eusebii* & *Ruffini*, Ecclesiasticorum Scriptorum, jam ante mentionem injeci. Ex hoc tempore nonnulla supersunt Latinorum Oratorum, qvæ, qvoniam maximè Panegyrica continent, solent vulgò cum *Plinii Panegyrico* edi. Talia sunt *Eumenius*, *Mamertini*, *Nazarius*, *Latini Pacati*, aliorumqve obscuriorum hominum. Græcae etiam habentur Orationes ipsius *Juliani*, qvarum illas, qvas Christianus adhuc habuit, non ita pridem edidit *Dionysius Petavius*. Sunt aliæ ejusdem Epistolæ, & nobiles duæ Satyræ, altera *Cesaris*, altera *Misopogonis* titulo in *Antiochenos* scripta. Supersunt etiam nonnulla *Libani* *Sophista*, *Protrepsi* Item ac *Himer*.

ris Rhetorum, Iuliani ævo & post florentium, qvorum vitas describit Eunapius. Præter Poëtas quoque Ecclesiasticos, Juvencum ac Prudentium nomen aliquod consecuti sunt Alphius Avitus, Septimius Afer, & Terentianus Maurus, indefectum tamen meliorum tantum numerandi. Facienda denique hic mentio est Julii Materni Firmici, superstitionis judicariæ Astrologiæ Scriptoris, ævo Constantiæ; neque enim Philosophis, multo minus aliis ordinibus id genus hominum debet jungi. Jungi autem Firmico potestum ætatis, tum studiorum ratione R. Hillel Hannasi, Autor ejus Calendarii perpetui, qvohodic utuntur Judæi.

Seculum V.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Æctempestas adhuc reliquias habuit Seculi prioris; sub finem autem ejus omnis Eruditio in occidente cœpit collabescere. Igitur Occidentalis Ecclesia habuit primis XXX. Annis: S. Augustinum Episcopum Hippensem, omnium Patrum ut ingeniosissimum, ita acerrimum Disputatorem; S. Maximum, Episcopum Taurinensem; Severum Salpitum, discretissimum Historiæ sacræ Scriptorem, ut & Paulum Orosium, qui imprimis Romanorum clades descripsit, hortatu S. Augustini, quas illi passi sunt, cum Idola adhuc colerent; Sedulium denique, Poëtam Evangelicum. Paulò post, Theodosii Iun. ævo, Ecclesia Orientalis habuit S. Cyrillum, Alexandrinum Episcopum, Nestorianæ hæreseos Avèrruncum; Theodoreum, Cyri Episcopum, S. Cyrilli æqualem, & interdum æmulum; Proclum porrò Episcopum Constantinopolitanum, & Eusebium Emisenum.

Temporibus Theodosii Iun. & Valentiani III. medio Seculo floruerunt rursum in Occidente S. Eucharius, Episcopus Lugdunensis, Claudio Mamerius, Episcopus Viennensis, Sidonius Apollinaris, Episcopus Arvernensis, Johannes Cassianus, Presbyter Massiliensis, Vincentius, Presbyter Monasterii

Lirinensis, *Prospere Aquitanus*, *S. Augustini* discipulus, *Fanius*, ex Monacho Lirinensi Episcopus Regiensis, suspectus Semipelagianismi, & denique *Salvianus*, Episcopus Massiliensis, qui omnes in Gallia floruerunt, et si illa terra tunc temporis Vandalorum, Gothorum, Francorum & Burgundionum, aliarumque Germanicarum Gentium, saevissimâ incursione premebatur. Eadem plane tempestate Roma aluit *S. Leonem M. papam*; præter hunc in tota Italia nemo doctior degit, quod Gothorum incursibus omnia vastarentur. Aequales hisce in oriente floruerunt *Socrates* & *Sozomenus*, Historiae Ecclesiasticae eruditi Scriptores, Novatianâ tamen hæresi infecti; *Isidorus* item *Pelusiora*, ac simul *Nilus*, Constantinopolitanus Monachus, *Johannis Chrysostomi* discipulus; reliqua vero Orientis, aut variis hæresibus, aut luxu, aut denique hostilibus infestationibus contabescabant. Postremò, sub finem Seculi floruerunt in Occidente *Victor Vicensis*, Africæ Episcopus, adeoque malorum, quæ tunc perpessa est Ecclesia Africana, diligens narrator; *Genadius*, Massiliensis Presbyter, *Gelasius*, Papa Romanus, *Pascasius*, Diaconus Cardinals Romanus, & *Vigilius*, cuius Libri V. contra Eutychen habentur. In Orientem tunc unus fere scriptor Ecclesiasticae dogmata defendit *Eneas Gazans*.

Cap. II.

De Philosophis.

Icet ad duas Scholas omnis fere Philosophia jam quarto Seculo esset redacta, Athenensem scilicet & Alexandrinam, hujus quinti tamen Seculi prioribus Annis Schola illa Attica tantum non omnis interiit, adeò, ut *Synesius* scribat, (Epist. 137.) sepe Athenis nihil pene philosophorum, sed melius potius opifices invenisse. Alexandria tamen hæc studia sunt conservata. Namque sub finem prioris, & initium hujus Seculi, claruere ibidem duo insignes Mathematici, quorum Scripta etiamnum in admiratione sunt, *Theon*, & *Pappus Alexandrinus*. Theoni filia fuit *Hypatia*, non minus Patre Philosophicis & Mathematicis

etia studiis clara, quam tamen plebs Christiana interfecit, nescio quam ob causam. Theodosio II. imperante. Floruit autem *Hypatia* tempore *Syemesus*, Episcopus Ptolomaidis, philosophicis tamen, aut potius Eloquentiæ studiis clarior, quam rerum ecclesiasticarum notitiâ, quippe qui etiam, cum in Episcopum eligeretur, de Resurrectione & creatione dubitavit, quod jam olim notavit *Photius*, & hodieque advertere est, ex ipsiusmet Epistola CV. Medio Seculi hujus *Alexandriæ* vixit *Olympiodorus Alexandrinus*, Platonicæ & Aristotelicæ Philosophiæ interpres, non ille tamen, cuius hodie Scripta habentur; item *Hero Alexandrinus*, quem esse illum automatum a Spiritu alium Audorem, valde mihi videtur verisimile. Athenis degerunt *Plutarchus*, *Nestorius* filius, quem sequentes Magni nomine salutant; & ejus successor *Syrianus*, cuius hodie superant Commentaria in Metaphysicam. Horum omnium Magisterio usus est *Proclus Lycius*, declinante Seculo, restitutâ in integrum Platonicâ Scholâ, Platonics successoris cognomentum meritus; nam in illo *Platonis & Aristotelis* Philosophia omnisque Sapientia renata esse videbatur, cum tamen reapse in Theologicis quidem Chaldaica dogmata pro Platonicis venditet, & contra Christianos pro mundi aeternitate XLIX. argumentis depugnaverit. Usus tum etiam, ni fallor, iisdem Magistris est *Anicius Manlius Boethius*, vir, præter primariam nobilitatem, ob Philosophiæ quoque cognitionem, & raram probitatem atque eloquentiam merito maximi faciendus, quem constat honores summos declinante Seculo, & patriâ à Gothis occupatâ, Romæ, gessisse cum Adolescens Philosophiæ Aristotelicæ & Platonicæ operam Athenis dedisset.

Cap. III.

De Jure Consultis.

 Cti pene nulli hoc Seculo memorantur, quorum quidem Scripta superent; tantum Theodosio II. imperante confesus est è Constitutionibus Caesarum illorum, qui à Constantino usque ad illam

æstatem vixerant, Codex Theodosianus, ab eo, cuius Autoritate erat scriptus, cognominatus. Atque hic est ille Codex, qui ex tribus illis, Hermogeniano nempe & Gregoriano, ante Justinianum confectis, hodie superest. Liqvet verò ex hoc Codice, Theodosii curà præter Beryensem, quæ hadenus fluoruerat pene unica, alias novam Juris prudentiæ Scholam publicam Constantinopoli fuisse cretam.

Cap. IV.

De Medicis.

Edicorum hujus Seculi similiter restant nulli, nisi, qui ad hæc tempora videntur pertinere, duo illi præclari rei Medicæ Scriptores, *Paulus Aegineta*, & *Aetius Amidenus*; constat quippe utrumque *Oribasio* juniores, *Alexandro* autem *Tralliano* Majorem esse, quorum ille IV, hic V. Seculo floruit,

Cap. V.

De Historicis, Rhetoribus & Poëtis.

Nter Historicos hæc ætate Gentiles, aut sane rerum Civilium Scriptores, solus pene nomen aliquod consecutus est *Zosimus* ille, quem diximus supra *Eunapius* Historiæ Epitomatorem esse, Christianæ verò Religionis infensum hostem. Hunc legunt imprimis illi, qui ad Politicam Prudentiam adspirant. Sub finem Seculi floruit *M. Aurel. Cassiodorus*, Theodorici Ostrogothorum Regis in Italiâ Cancellarius, seu potius Secretarius. Fuit quidem hic tum temporis satis doctus, sed si cum aliis illum componas, parvi momenti; spacio enim L. annorum omnis Eruditio in Italiâ, Hispaniâ & Galliâ, pene fuit deleta. Qyanquam ejus *Historia Tripartita* maxime nota sit, meretur tamen & hic memorari propter *Factos Consulares*. Ecclesiasticorum porrò Historicorum *Socratis* & *Sorenii*, aut etiam *Epiphansi*, non est, cur hic iterum meminisse velimus, et si eorum Scripta longè sint digniora lectu, quam illa *Zosimi* aut *Cassiodori*. Ex Poëtarum ordine unus præmul-

multis est, *Claudianus*, Honorii temporibus, qvi omnes à *Virgilio* usqve carminis felicitate superavit. Patria Ægyptius dicitur, & primus Panegyricos carmine scripsit. Fuit etiam clarus græco verlu *Cyrus Theodorus Prodromus*, hoc nomine *Eudoxia* & *Augusta* carus, imò & ipsa *Eudoxia*, & *Proba Falconia*. Rethorum qvi hoc tempore floruerint, incertum est, nisi qvod *Theon*, & *Aphthonius Sephistæ*, Progymnasmatum Rheticorum Scriptores, huc videantur pertinere. Postremo, Cæsare Theodosio, vixit *Renatus Vegetius*, Mulo-medicinæ, sive Artis veterinariæ Scriptorum Princeps. Hoc Seculo vixit *S. Benedictus*, qvi Pater est omnium Monachorum in Occidente. Primus extruxit in Italiâ Monasterium, ad cujus exemplum sunt alia in Hispaniâ, Galliâ, & alibi erecta. Hic conatus est conservare bonas literas in monasterio, sed infelici successu; hoc Seculo enim nec prima Grammatices fundamenta neverunt, qvod ex *Cassiodori* modo discendi, quem iis præscripsit, liqvet. Hoc denique tempore *Boethius* multa Philosophica in latinam Lingvam transtulit.

Seculum VI.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Exto Seculo omnis Hispania & Gallia mansit in ditione Germanorum, omnis planè doctrinæ expertum, qvi vastatis omnibus, omnem qvoque doctrinam tantum non penitus pessundederunt. Italia qvidem recuperata est per Justinianum Imperatorem, iterum tamen mox fuit amissa tota, occupantibus eam Longobardis. In Africa qvoqve per eundem Vandalorum frata quidem potentia est, sed jam ibi adeo omnia conciderant, ut eruditio locus haud supersuerit. Sola Græcia & Afia cum Ægypto à superioribus cladibus respiravere aliquantulum, præ gentium tamen illarum ignaviâ luxuriâqve, cum primis vero, qvod per Justinianum Cæsarem pessimo consilio

Eruditis & Doctoribus stipendia essent detracta, non multum valuit Eruditio, præsertim apud eos, qui Christiani vocabant haberi. Habuit tamen Africa initio hujus Seculi S. Fulgentium Rusensem, Petrum Diaconum, Ferrandum, Diaconum Carthaginensem, Eugyppium Abbatem illum, qui in unum collegit optimas S. Augustini sententias; Victorem Vticensem, ac Justum Orgelitanum, Junilium, nec non Primasium, omnes Africæ Episcopos. Sed, notandum venit, omnes hosce scriptores, si omnia eorum colligas, non tantum scriptisse, quantum unus *Augustinus*, aut *Hieronymus*. Habuit & Italia, usqve ad L. annum hujus Seculi, Ennodium Diaconum, Dionysium Exiguum, Abbatem Cycli paschalis & Æræ vulgaris Christianorum Autorem, non minus eruditione, quam pietate clarum; Victorem item, Capuanum Episcopum, ac denique Aratorem, qui Acta Apostolorum carmine reddidit. In Galliâ vixit circa Annum DXX. *Alcimus Avitus*. Nihilo melior Africa & Græcia; nam Anno DXX, vixit unus Johannes Maxentius, Monachus Antiochenus; viginti annis post soli itidem Leontius Byzantinus, atqve Anastasius Sinaita floruerunt. Cæterum sub finem hujus Seculi floruit Constantinopoli Procopius Gazæus, & Johannes Climacus; in Africâ Liberaeus, Archidiaconus Carthaginensis; in Galliâ Venantius Fortunatus, Carminum, & vitæ S. Hilarii Scriptor. Habuit denique Constantinopolis unum Evagriam, Historicum Ecclesiasticum; Gallia verò Gregorium, Turonensem Episcopum, qui licet numero satis esse multi videantur, omnes tamen eruditione fuerunt valde exiguâ, ac paucissima reliquerunt monumenta; uno verbo: pii magis, quam docti.

Cap. II. De Philosophis.

 Eculi hujus initio usqve ad annum L. haud parum contra in Atheniensi & Alexandrina Scholâ floruit Philosophia, per Proclum Lycium sub finem præcedentis Seculi eleganter excitata, præsertim, quod hanc in rem anniterentur præ odio Christianæ Religionis

gionis illi, qvi adhuc supererant de Gentilismo. Fuit itaque Procli Successor Athenis *Marinus Neapolitanus*, ille, cuius hodieqve extat vita Procli, & celebre in Geometricis Datorum opus. Magis tamen Alexandriam ornavit *Ammonius*, *Hermie* filius, ac *Aristotelis* interpres, alter Procli discipulus. Sed & tertius ejusdem Auditor, *Damascius Damascenus*, validè magnum nomen impetravit. Justiniano autem Imperatore floruerunt *Sidorus Gazetus*, *Priscianus Lydus*, & *Simplicius Cilix*, omnes Religionis Christianæ hostes; qvorum tamen hic imprimis clarum nomen invenit, doctissimis in *Aristotelem* Commentariis conscriptis. *Ammonium* qvoqve audivit *Johannes Philoponus*, à diligentia sive cognominatus, sed qvi in Alexandrinâ Scholâ non Philosophiam, sed Grammaticam docuit, nobilis item Commentator *Aristotelis*. Pertinethuc qvoqve *Olympiodorus Alexandrinus*, Philosophus ille, qvi etiam in nonnullos *Aristotelis Meteorologicos Libros* est commentatus; fuit qvippe *Nepos Ammonii*. Qvinetiam ad hoc Seculum pertinere videtur *Mageninus*, Nicenus Metropolita, quem secundum post *Philoponum* habemus Christianum *Aristotelis* Commentatorem. Philosophis meritò annumerandus est *Eutocius Ascalonita*, *Archimedis* subtilium operum Commentator, qvippe qvi scripta sua *Ammonio Hermie Fil.* censa transmisit,

Cap. III.

De Jure Conflituis.

 Extihujus Seculi Anno XXVIII. *Justinianus* Imperator ex omnibus Constitutionibus Imperatoriis, nempe tribus Codicibus, *Gregoriano*, *Hermogeniano* & *Theodosiano*, ac recentibus Novellis comprehensis. unum Codicem, per JCTos fecit conscribi, qvi seqventi Anno, qvi Imperii illius tertius erat, promulgatus est. Anno XXX. Seculi *Tribonianus*, qvosqve ille sibi voluit Collegas addiscere, commissum est, Jus Vetus Romanum ex Libris JCTorum primiorum excerpere, qvi labor tertio post anno finitus, servato Edicti perpetui ordine, nobis Pandectarum Libros

Libros peperit, uti appareat ex Tit. Cod. de Veteri Jure enucleando.

Eodem tempore & Institutionum Libri promulgati sunt, quos idem Tribonianus cum Collegis ex Caji potissimum Commentariis & Libris variis confererunt, ut Autor est Theophilus, Institutionum doctissimus Paraphrastes. Anno XXXIV, prior ille Codex abrogatus iterum est, inque ejus locum novus confectus, Repetita, ut ipse loquitur Cæsar, Praelectionis, adeoque ille, qui hodie habetur. Cæterum, cum etiam à Codice mutato adhuc XXX annis superesset Justinianus, non desist pro re natâ varias Constitutiones Græco sermone condere, quæ, quod Codice sint recentiores, Novelle, Anten-tice verò in discriminem epitomes earum, a Juliano Patrio confectæ, dicuntur. Qvo nomine semper male audiit Tribonianus, quasi nempe præ avaritiâ Novellis his Græcè conditis multum derogaverit reliquis illis voluminibusqua mutando, quæ abolendo, quæ addendo. Ex quibus manifestum est, hoc Seculū antiquatis omnibus priorum temporum Legibus Constitutionibusque per Provincias Rom. Imperii, novam quandam Juris rationem enatam esse; quanquam in Occidente nullum ferè locum impetrare poterit Ius illud Iustinianum, occupatis nobilissimis Imperii Rom. portionibus à Germanis, qui Vatiniano odio omnia Romanorum instituta prosequabantur. Constat verò ex hisce, hoc Seculo cum primis claruisse Tribonianum, quam ab eruditione quidem σύχον commendant, avaritiae tamen, & immanis iniqvitatis accusant, ut liquet ex Procopio, Hesychio Mileso, Suidâ, atque Hermenopulo. ICto; quanquam & Eruditionem in eo desiderent nonnulli ætatis nostræ Principes ICti. Constat porro ex Codice Iustinianeo, tres hoc Seculo Scholas autoritate Cæsareâ jussas esse hanc juris Romani Prudentiam publicè docere, Romanam scilicet, Constantinopolitanam & Beryensem. Sed, quæ fuit infelicitas Italiæ, Romæ non nisi multis Seculis post id factum videtur; Beryensem autem Scholam hoc ipso Seculo terræ motu pene obrutam, Historiæ narant; (Vide Agathium Lib. 2.) sequenti certè Seculo tota interiit, ut una remanerit Schola Constantinopolitana.

Cap. IV. De Medicis.

Seculum Hoc quantum ex Agathia possum conjicere, exornavit Alexander Trallianus Medicus in primis nominandus. Verisimile est, huc præter propter pertinere Palladium & Iohannem, Alexandrinos Sophistas. Neque enim post hoc Seculum quenquam Græcum Medicum alicujus famæ aut habuit, aut habere potuit Alexandria, nec hi duo, mēa sententiā, etate isthac possunt esse antiquiores.

Cap. V. De Historicis & Grammaticis.

Historici Græci quidem Justinianitempore floruerunt Procopius & Agathias Scholasticus sive Advocatus, rerum suarum etatis Civilium Scriptores. Eodem tempore libellum suum de Philosophis, perparvi licet momenti, fecit Hesychius Milesius. Mauritio Imperante Historiam Ecclesiasticam conscripsit ille, quem supra laudavimus, Evagrius Scholasticus. Justiniano etiam Cæs. Chronicon suum composuit Marcellinus Comes; Victor autem Uticensis persecutionem Vandalicam memoriarum prodidit. Paulò post Iornandes Gothus, primus Germanici Generis Scriptor, Historiam Gentis suarum Gothicarum, brevemque libellum de Regnorum successione exaravit. Quomodo eadem etate à Gregorio Turonensi Episcopo historia Francorum est confecta, qui jam tum in Galliis longè lateque imperabant. Grammaticus quoque ille latinarum Linguae notissimus, Priscianus, Justiniano imperante, Constantinopoli floruit.

Seculum VII.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Septimo Seculo non Occide nitem tantum spissa occupavit Barbaries, sed justo Dei iudicio Asia quoque & Africa tantum non omnis per impia Mahometis dogmata, impiaque arma, simul cum Christiana

stianâ Religione, qvicq; vid superavit culturæ melioris amisit. Anno qvippe XXII. Mahomet Arabs, Psudopropheta, demen-tatâ primum gente Sarracenorum, vicitricia arma cum novâ Religione cœpit qvaqvaversum extendere. Qvo factum, ut LX. Annorum spatio omnis pene Asia & Africa, una cum Siciliâ in Sarracenorum jugum devenerit, solâ Græciâ & Asiam minori Orientalis Rom. Imperii superstitionibus reliqviis. Ante tamen Mahometis ætatem initio Seculi floruit Romæ **Gregorius Papa**, à Virtute & doctrinâ pro illius ævi captu **Magnus cognominatus**; Hierosolymis autem **Hesychius**, & post hunc **Sophronius Episcopi** floruerunt. Eodem tempore vixerunt in Oriente **Johannes Moschus**, & **Lentius Antiochenus**, Monachus, Homiliarum Scriptori, uterque Græcus. Ævo Mahometis ornavit Hispaniam **S. Isidorus Hispalensis**; Constantinopolin verò **S. Maximus**, Martyr & Monachus. Post me-dium hujus Seculi itidem in Hispaniâ vixit **S. Hildeslaus**, ut anno LXXX. **Julianus**, uterque Episcopus Toletanus. **Juliani æq;valis** in Asiam minorem fuit **Anastasius**, Episcopus Nicenus. Omnes verò hi pauca scripserunt, qvæque omnia non nisi inter opulcula Bibliothecæ Patrum solent numerari, præter **Gregorium M.** & **Isidorum**, qvorum scripta justæ magnitudinis volumen æqvant. Præter hos vero neq;ve Philosophum, neq;ve JCtum, neq;ve Medicum, aut denique vel Poëtam vel Oratorem, qvi alicuius sit famæ, integrum hoc Seculo reperire licet.

Seculum VIII.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Adem fuit infelicitas Seculi VIII, si non major, cum ad præcedentis Seculi miseriam etiam Hispania accesserit, fractis per Sarracenos Gothorum viribus ibidem, atq;ve in deplorandam abstræctis servitutem nobilissimis ejus terræ omnibus. Certè in Occidente omnis Eruditio in solis Monachorum claustris delituit, qvorum tamen industria maxime enituit in Britaniâ, inter Anglos, (Saxonice gentem originis, qui

ante Seculum, & qvod excurrit, insulam illam occuparant,) hisqve conterminos Scotos, Hybernosqve, adducente paulatim Dco ter Optimo Maximo feras illas gentes Germanicas ad Christianismi culturam. Hujus igitur initio vixit Romanus *Gregorius Junior*, ex Monacho Papa; in Scotiâ vero *Aldehelmus*, cuius est Libellus de Virginitate. Anno XXXI. floruit in Angliâ *Venerabilis Beda*, Presbyter, Vir supra Seculi sui captum doctus, non in Theologicis tantum, sed & Philosophicâ, & Historicâ facultate, qviqve adeò tam multiplicis argumenti Scripta nobis reliquit. Hujus Discipulus fuit *Bonifacius*, primus Moguntinus, adeoqve totius Germaniae Archiepiscopus, cuiqve imprimis Germania Christianam debet Religionem. Eundem *Bedam* audivit *Albinus Alcuinus*, & ipse natione Anglus, Caroli M. Præceptor, & Parisiensis Scholæ Autor. *Bede æqualis* fuit, & Æmulus in oriente S. *Johannes Damascenus*, qvem ad tamq; insignem Eruditionem, qvalis profecto in ejus Scriptis elucet, illo tempore atq; illo loco potuisse attingere, non qveo satis mirari.

Cap. II. De Historicis.

Nglorum Historiam scripsit hoc Seculo ille, qvem ante laudavi, *Venerabilis Beda*, qvo nomine meretur Historicis annumerari. Medicus Seculo, & paulò post Desiderii, ultimi Longobardorum in Italiâ Regis Secretarius fuit Aqvileiensis Ecclesiæ Diaconus, *Paulus Varnefridus*, genere Longobardus, cuius est *Historia*, qvæ dicitur *Miscella*, & alia de Gestis Longobardorum, VI. Libris constans. Fuit autem hic etiam in Monasteriis educatus, sacrisqve addictus, qvod alibi Eruditio nulla compareret, imò, præter Monachorum claustra nulla esset Schola. Habuit verò nec hoc Seculum vel Philosophum, vel Ictum, vel Medicum qvenquam Scriptorem. Ab oratione Laude tantum omnes abfuere, ut vix prima rudimenta lingvæ latinæ calluerint,

Seculum IX.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Seculo hoc tota Germania Christianam Religionem relictâ idololatriâ avidè accepit, curante id ipsum cum primis Carolo M. qui latissimè per Germaniam, Galliam, Italiam, Cæsarico adjecto titulo, imperitabat; eo factum, ut per Germaniam, Galliamq; multa Monasteria Ordinis Benedictini construerentur, qvæ tunc seminaria fuerunt Religionis juxta ac Doctrinæ. Ex his Monasteriis prodierunt & evo Caroli M. *Vanguardus*, Monachus Gallus, *Alcuini* discipulus, Martyrologii Autor; S. *Ludgerus*, Friesius, ex Monacho Werthinensi primus Episcopus Monasteriensis, *Vitæ S. Suitberti* Autor. Aestate Ludovici Pii *Pascasius Radbertus*, Abbas Corbejenensis, *Rabanus Maurus*, ex Abbatे Fuldensi Episcopus Moguntinus, apud Germanos; In Galliis verò *Claudius Scotus*, *Jonas* Episcopus Aurelianensis, *Amalarinus*, Episcopus Trevirensis, *Freculphus*, ex Monacho Episcopus Lexovienensis, *Hilarius*, Abbas S. Dionysii Parisiensis, & *Theodulphus*, Episcopus Aurelianensis floruerunt. Ego Filiorum Ludovici Pii in Germania vixit *Strabus*, Fuldensis Monachus, *Rabani* Discipulus, & Autor *Glossæ*, qvæ dicitur *ordinaria*, in universam S. Scripturam; *Haymo* Episcopus Halberstadiensis, & *Walafridus Strabo*, Abbas Augiensis. In Hispaniâ vixit unus S. *Eulogius*, à Sarracenis trucidatus; in Galliâ verò *Angelomus*, & *Christianus Druithmarus*, Monachi, nec non *Hincmarus*, Rhemensis Episcopus. Italia denique habuit ipsum *Nicolaum*, l. hujus nominis Papam. Habuit quoque hoc Seculum unum alterumque in Græcâ Ecclesiâ. Initio quippe Seculi vixit S. *Nicephorus*, Episcopus Constantinopolitanus; Medio verò Seculi imprimis floruit *Photius*, & ipse Episcopus Constantinopolitanus, homo summa Eruditione, ut patet ex illius *Libtis*, *Nomocanone*, & *Bibliotheca* tum Eruditionis illis in locis penitus collapsæ restaurator.

Æqvæ

Equivalis huic atque Adversarius fuit *Nicetas David*, qui etiam nonnulla scripsit, doctrina tamen longè inferior.

Cap. II.

De Philosophis.

Philosophica studia hoc Seculo cum liberaliori doctrinâ post CC. Annorum quasi exilium, cœperunt rursum efflorescere. Nam primò qvidem *Sarraceni* in Asiam ad excitanda literarum studia quorumlibet hominum industriam adjectis ingentibus præmisi excitarunt; inter quos cum primis hoc nomine commendatur *Maimon Caliph*, qui, præterquam quod ipse studiis Mathematicis valde inclarerit, omnis Generis Scripta Græca & latina in Arabicum Sermonem convertenda curavit. Ejus simulatione & Constantinopolitaní Imperatores per Leonem quendam Philosophum, curantibus id ipsum imprimis *Bardus Michaëlis Imp. Tutores*, & eo, quem ante laudavi, *Photio Patriarchâ*, Philosophica studia, quæ CC. Annis tantum non sepulta jacuerant, cœperunt revocare in Scholas publicas, quam Historiam maximè memorabilem legere est apud *Zenaram*. Jam ante eos Carolus M. *Lutetie Parisorum Scholam bonarum artium publicam* ab aliquo *Anglis Monachis* mandaverat institui, pro illius ævi captu sanè nobilem. Idem verò & ubivis terrarum ditionis suæ numerosis ac opulentis erectis *Monasteriis* ac sedibus *Episcopali*, bus totidem *Philosophia meliorisque doctrina Scholas* aperuerat.

Igitur in Asiam inter Saracenos hoc Seculo vixerat *Albasenus*, nobilis ille opticus, circa Annum DCCCXXX, *Abumasar Alpharabius* Babylonius circa Annum DCCCLXX, maximi inter fuos nominis *Philosophus*; sub finem denique Seculi *Albategninus*, *Araðâ*, Mesopotamia urbe oriundus, & *Alkindus*, uterque nobilis Astronomus. Ex Græcis autem Latinisqve nemo nomen aliquot promeruit, Philosophiâ apud utrosqve adhuc intyrociniis hærente.

Cap. III.

De Jure Consultis.

 T si hoc Seculo in Reliquiis Constantinopolitani Imperii observatae sint Leges Justinianae, qui tamen eo nomine claruerit, nemo reperitur. In Occidente quidem nullus iis Legibus fuit locus; Caroli M. tamen auspiciis, Leges ac Consuetudines Francorum, Burgundiorum, Alemannorum, Boiorum, Saxonum, Frisiorum, Thuringorum, & Longobardorum recensitae sunt. Extant autem illæ hodieque editæ curâ Basiliæ Heroldi, & nuper Frid. Lindenbrogiæ. Caroli M. Filius Ludovicus Pius Canones Ecclesiasticos ab Episcopis Galliæ & Germaniæ fecit in unum colligi atque emendari. Eodem tempore Constantinopoli Phorius Patriarcha Nomocanonem conscripsit, quo Juris Canonici compendio omnibus post seculis, usq; in hæc tempora, Græca Ecclesia est usæ.

Cap. IV.

De Medicis.

 X hoc Seculo Medicum Scriptorem nullum quidem nos habemus, florere tamen Medicina cœpit in Asia apud Sarracenos sive Arabes. Et quidem ab Abrahamo Zacutho laudatur Gabriel Surianus, Iohannes Mesue, & Sela, Filius Beheba. Sed, horum nomina quidem sunt famosa, scripta tamen ad nos nulla per venerunt, cum & Mesue hic longè alias sit ab eo, qui nobis isthuc nomine est cognitus. Alpharabum item inter clarissimos Medicos habent Maronitæ.

Cap. V.

De Historicis.

Oc Seculo habuit Occidens nonnullos Historicos, pro captu illius ævi sat nobiles: Eginbarum, Caroli M., Imperatoris Cancellarium, & Vitæ Scriptorem; Nithardum, Ejusdem Caroli Nepo-

Nepotem, atate Lotharii Cæsaris; vixit etiam hoc Seculo Adelhardus, ejusdem Caroli Propinquus & Consiliarius, mox Abbas Corbejæ utriusque, Gallicæ & Germanicæ, qui scriptus libellum de ordine Palatii; nec non Freculphus. Medio Seculo Anastasius, Bibliothecarium, qui vitas Romanorum Pontificum primus scriptis; atque Aimoinus, Historiæ Francicæ Scriptorem Sol vidit. Sub finem Seculi vixit Ado, Vienensis Episcopus. Poëtica hoc, & multo post tempore valde fuit rudis, ut & Oratorium studium; quare non est, quod quemque eo nomine hic memoremus. Non tamen possumus non meminisse illius Anonymi Poëta, qui Caroli M. vitam descripsit, & à Rein. Reineccio quondam Helmestadii editus, & luculento Commentario illustratus est; neque enim debuit ille forsitan sicco pede præteriti, saltem, quod primus sit inter Saxones, qui carmine tentaverit aliquid scribere.

Seculum X.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

 E decimo Seculo merito dicere possumus cum Bellarmino: Vide Seculum infelix, in quo nulli Scriptores illustres, nulla Concilia, Pontifices parum solliciti de republicâ; sed divina Providentia fecit, ne nullæ surgerent hereses novæ.

Scriptorum certè Ecclesiasticorum nullum licet in medium proferre, præter dictum nescio quem Anonymum Idiotam, Radulphum Flaviacensem, Stephanum Eduensem, & Mosen Barcepham, Episcopum Syrum, admodum profecto minutulos Autores; nisi forsitan & Leonem Sapientem, Imperatorem Constantinopolitanum, quis velit huc trahere, cuius sunt Epistolæ pro Christianâ fide ad Imperatorem Saracenum, & nonnullæ Orationes;

Cap. II.

De Philosophis.

Loruisse hoc Seculo imprimis apud Saracenos meliorem Philosophiam certum est; neque tamen quendam, cuius ad nos Scripta pervenerint, possum laudare. Unus notus est, *Abnazar Graphar*, qui vulgo *Albumasar* audit, nihil quidem minus, quam Philosophus verus, Astrologicæ vanitatis sancte Autor maximus. Par ratio est Philosophorum Græcorum, qui & ipsi non fuerunt nulli sub *Leone & Constantino* Imperatoribus literatissimis, quorum ille *Philosophus* nuncupari gestit. Habemus tamen & ipsorum horum Cæsarum Scripta, ad Civilem prudentiam pertinentia, & cum primis ad artes militares, quæ debemus industria Johannis Meursii. In Occidente autem videtur adeo tenuis fuisse Philosophia cognitio, ut integro hoc Seculo Scriptum aliquod Philosophicum elaborare nemo quiverit.

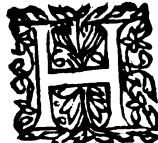
Cap. III.

De Jure Consultis.

OC Seculo alia cœpit ratio Jurisprudentiæ, etiam in Constantinopolitano Imperio; abrogato enim *Corpore Juris Justinianæ*, Leo Philosophus, sive Sapiens, Imperator, primum Novellas, mox *Βασιλικῶν* hoc est, *Regiarum Constitutionum Libros LX.* promulgavit. Fallitur vero Theodorus Balsamo, qui quæ hunc sequitur *Cujacius*. (*Observ. Lib. 6. c. 9.*) eodem tempore *Nomocanonem* à Patriarchâ Photio fuisse editum, utpote cum hic florerit Imperatore Michaële, cum Matre Theodorâ. Leonis Filius *Constantinus Porphyrogenitus* eosdem *Βασιλικῶν* Libros recognovit, quo factum, ut ipse credatur primus eorum Promulgator. Idem quoque Photio *Nomocanonem* suâ recensitum Autoritate edidit. Ad hoc Seculum quoque referri solet Græcus ille juridicus *Libellus*, qui inscribitur: *Mixēr ηαλαχωρίων*. Porrò in Occidentali Imperio nihil magis opere

gnoperc innovatum in Legibus à Carolo M. superiori Seculo latiss.

Cap. IV. De Medicis.

Oc Seculo valde multos inter Sarracenos Afaticos Scriptores Medicos floruisse, dubium non est ; vix tamen nomina corum ad nos pervenerunt, præterquam, qvod rari Libri Arabici in Latinum Sermonem sint conversi. Sed unus præ multis potest esse, *Rhasis*, Filius *Zacharie*, Autor magni illius operis, qvod dicitur *Continens*. Constantinopoli quoque floruisse complures Medicos, eqvidem non ambigo, itidem tamen solum unum habemus, *Nonnum*, Constantini l'orphyrogenetæ Imp. coævum, cuius extat hodieq; libellus de curatio-
ne morborum particularium.

Cap. V. De Historicis.

Oc Seculum nullum habuit Poëtam, nullum Grammaticum, nullum Oratorem ; immò in Occidente vix ipsi doctissimi poterant latinè balbutire. Historiam tamen scripserunt, aut scribe reconstituti sunt, *Rbegino*, Abbas *Pramiensis*, *Luitbrandus*, *Diaconus Ticinensis*, *VVittekindus*, Monachus *Corbejenis*, *Ditmarus*, Episcopus *Mersburgensis*, & *Flodoardus*, Abbas *Rhemensis*, quorum labores, rudes licet, svaves tamen sunt in defctu me liorum. Pertinet & huc *Abugiafar*, *Mahumetanus Historius*, qui XII. Libros Arabico sermone condidit.

Seculum XI.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Oc Seculo nonnihil respiravit Ecclesiastica do-
ctrina ; nam & Graeca Ecclesia habuit circa An-
num M. LXXX. *Theophylactum*, Archiepiscopum
Bulga-

Bulgarorum, Chrysostomus Abbreviatorem. Et in Occidente enata est hæresis per Berengarium, qvi negavit veram & realem præsentiam corporis & sanguinis Domini in Eucharistia; itaque multorum calami sunt exerciti. Scriptit contra hanc hæresin S. Fulbertus, Episcopus Carnotensis, Lanfrancus, Archiepiscopus Cantuariensis, Adelmannus, Episcopus Brixiensis, Guitmandus, Episcopus Aversanus. Præter hos floruerent circa Annum LXX. & LXXI. tres Anshelmi, verè tria lumina hujus Seculi; nempe Anshelmus, Lucensis Episcopus, Anshelmus, Cantuariensis Archiepiscopus, & denique Anshelmus, Scholasticus Laudunensis, Autor Glossæ interlinearis. Præterea nonnihil scripserunt Leo IX. Pontifex, Humbertus Cardinalis, Petrus Damiani Cardinalis, Bruno, Institutio Carthusianorum, & Samuel Marochianus, ex Judæo Christianus.

Cap. II. De Philosophis.

Hilosophiam hoc tempore floruisse in Asia apud Sarracenos, extra alcām dubitationis ponitur; nullius tamen scripta in manibus sunt innotescens, præter unius Avicenne. Similiter constat, Constantinopoli Philosophiam viguisse, itidem tamen non nisi unius Michaelis Pselli nos quidem Scripta habemus. In Occidente autem toto vix est verisimile, quenam studiis Philosophicis multum valuisse; tantum enim reperire licet unum atque alterum veteris Musicæ non ignorantum.

Cap. III. De Jure Consultis.

Vſtiniane Juris Prudentia hoc Seculo per totum Terrarum orbem nullo plane in usu fuit, obtinentibus in foro quidem Constantinopolitano Legibus illis Basilicis, in Occidente autem à Carolo M. profectis. Canonice tamen, vel Ecclesiastice Jurisprudentie

dentia haud parva jacta sunt fundamenta per Burchardum Episcopum Wormatiensem, & Iwonem, Episcopum Carnotensem, qvorum ille initio hujus Seculi XX. Libros Decretorum, ex conciliis, Pontificibus, & SS. Patribus collegit; hic vero sub finem Seculifscriptis Volumen Decretorum, qvibus post usus est Gratianus.

Cap. IV.

De Medicis.

 Ec per tempora haud parva jacta sunt fundamenta per Burchardum Episcopum Wormatiensem, & Iwonem, Episcopum Carnotensem, qvorum ille initio hujus Seculi XX. Libros Decretorum, ex conciliis, Pontificibus, & SS. Patribus collegit; hic vero sub finem Seculifscriptis Volumen Decretorum, qvibus post usus est Gratianus.

Excoluerunt ad medium usqve Seculi Johannes Serrapion, Autor Practici operis, non verò ille, qvi de Simplicibus Medicamentis scripsit, et si vulgo credatur unus idemqve. Haly, Filius Rodoham, Astronomus idem, & Commentator Galeni; Haly Abbas, Isaac Beimiram, & quem Principem vocant seqventia Secula Aboali Ebensensi, vel, ut vulgo loquuntur, Avicenna. Constantinopoli etiam floruit Michael Psellos, cuius ante in Philosophicis meminimus, & qvi ex Psello librum suum de ciborum facultatibus circa Annum MLXX. transscripsit, Simeon Sethi. In Italiā qvoqve, adeoqve in Occidentem hāc ætate Medicam artem transtulit à Sarracenis Constantinus Afer, Monachus Casinensis, versis nonnullis Arabum & Græcorum scriptis Medicis in sermonem latinum, aliisque à se de novo conscriptis. Qvo factum, ut illo tempore Salerni, qvod oppidum adjacet Casinensi Monasterio, valde floruerit Ars Medica.

Cap. V.

De Historicis.

 Abuit hāc qvidem ætas nullum Oratorem aut Poëtam insignem; Historiographi tamen nonnulli cum in Occidentalī, tum in Orientalī Imperio floruerunt. Et qvidem Occidentis M 2 Hilto-

Historias seu potius Annales scripsit circa Annum MXLI. *Gleber Radulphus*, Monachus, & decennio post *Hermannus*, à membrorum contracturâ dictus *Contractus*, Monachus Augiensis, sed illustri Comitum prosapiâ oriundus, cuius Historiam decennio post auxit ac produxit *Bertholdus Constantiensis*. Eodem fere tempore, vel certè paulò post in Germaniâ scripsit Historiam *Lambertus Schaffnaburgensis*, Monachus Hirschfeldensis, Vir supra Seculum prudens & facundus; & Monasteria Anglica descripsit *Ingulphus*, Abbas Anglicus. Paulò post circa Annum LXXX. tres Chronicorum Libros conscripsit *Marianus Scotus*, Monachus Fuldensis; & *Sigebertus*, Monachus *Gembelacensis*, summus defensor Henrici IV. Cælaris. Constantinopoli verò claruit circa Annum MLXX. *Georgius Cedrenus*, compendio historico notus, & *Johannes Europalates*, qui Historiam Orientis ab Anno DCCCXI. ad Annum usqve MLXXX. descripsit. Vixit etiam sub Constantino Ducâ *Simeon Metaphrastes*, & *Johannes Ziphilinus*, Patriarcha Constantinopolitanus, cuius extat *Dionis Cassii Historiarum Epitome*.

Seculum XII.

Cap. I. De Scriptoribus Ecclesiasticis.

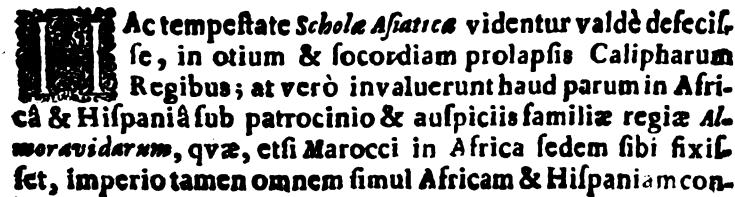
Hoc Seculo studium Theologicum multò quam ante aliquot seculis accuratius tradi cœptum est, paulisper & studiis philosophicis excitatis, & Patrum antiquorum monumentis passim in opulentissimis monasteriis, cum primis tamen in *Schola Parisiensi*, revocatis iterum in lucem. Itaque Anno MCXIX. vixit *Rapertus Tuitiensis* Abbas, Vir doctus; & paulò post *Alerus Scholasticus Leodiensis*, cuius imprimis celebratur opusculum *de Corpore & Sanguine Domini*. Circa Annum MCXXX, floruerunt in Galliis: *S. Bernhardus*, Abbas Clarævallensis, Vir melleæ planæ Eloquentiæ, & doctrinæ cum subtilis, tum sanctæ; *Petrus*, Abbas Cluniacensis; *Hugo*, natione Saxo, Abbas

bas S. Victoris, inde dictus Hugo de S. Victore; Richardus, ejusdem Monasterii Monachus, itemque dictus de S. Victore. Circa Annum MCXLV. floruit in Italia Gratianus, Monachus S. Benedicti, Magister omnium Canonistarum, cuius est Decretum, qvod dicitur: *Concordia discordantium Canonicorum*; adeoque fons omnis Juris Canonici opus, qvod postea in omnibus Scholis prælegi meruit. In Galliâ verò vixit, natione licer Italus, Petrus Lombardus, Episcopus Parisiensis, qvi compendium S. Theologiarum ex sententiis primorum Ecclesiæ Patrum colligens, *opus conscriptum*, qvod dicitur *Sententiarum*, tantæ Autoritatis, ut & ipsum in Scholas Orientalis Ecclesiæ seqventibus Seculis fuerit receptum, ipseqve *Magister Sententiarum* vulgo audiat. Paulò post hunc vixit Petrus Comestor, Historiâ sacrâ conscriptâ nomen Magistri Historiæ Scholasticæ meritus. Anno MCLXXVII, vixerunt Hugo Etherianus, Scriptor Libri de Processione Spiritus S. contra Græcos; Arnoldus Carnotensis, Abbas Bonæ vallis; Johannes Sarisberiensis, natione Anglus, Vir præter Theologicam peritiam omnes insuper hominum mores doctus, ac denique Petrus Blæensis, homo itidem variæ doctrinæ.

Floruit itidem hoc Seculo Petrus Abelardus, Præceptor Lombardi, & Gilbertus Porretanus, Episcopus Pictaviensis, Vir valde doctus, sed uterque hæreses infamis. Non possum etiam non memorare ex Græcâ Ecclesiâ *Euthymium Zigenenum*, Panoplia doctissimum Scriptorem, qvivixit circa initium Seculi duodecimi.

Cap. II.

De Philosophis.

Ac tempestate Schola Asiatica videntur valde defecisse, in otium & socordiam prolapsis Calipharium Regibus; at verò invaluerunt haud parum in Africâ & Hispaniâ sub patrocinio & auspiciis familiaz regiæ Almoravidarum, qvæ, etsi Marocci in Africa sedem sibi fixis, imperio tamen omnem simul Africam & Hispaniam continebat,

tinebat. Nam per plerasqve Africæ ac Hispaniæ urbes hoc Seculo à Mauris excitatæ sunt illustres ac opulentissimæ Academæ. Facile autem videre licet, nihil non Philosophiæ atqve humanioris doctrinæ egregiè illis in locis suis ex cultum ; librorum tamen pauci in latinum conversi ad nos pervenerunt. Ex illis tamen Scriptoribus unus præ multis esse potest, *Averrhoës*, omnium Arabicorum Scriptorum περιπτερικῶν τοῦ Καὶ quicquid omnia sive Aristotelis Scripta commentario luculento illustravit ; seqventibus hinc Seculis Commentatoris nomen adeptus. Vixit autem circa Annum MCLX. Cordubâ oriundus, Maroccanæ tamen Academæ Professor. Fuit huic Præceptor *Averroës*, præclaræ itidem Doctrinæ Vir, sed cuius Scripta rara extant. Vixit eodem tempore etiam *Algazel*, Philosophiæ & Theologiæ Mahomedanæ studiis imprimis celebris. In Europâ etiam, & nominatim in *Parisensi Scholâ* qvidam nonnihil subtilius philosophari cœperunt. Fuerunt autem iidem, quos antea in Theologiâ laudavimus ; præ reliquis verò excelluit *Gilbertus Porretanus*. Notandum verò, omnes hosce adminiculo tantum Librorum Boëthii, ac quorundam Aristotelis esse usos, non verò literaturâ Arabicâ, ex quâ Seculo seqventi philosophari cœptum est.

Cap. III.

De Jure Consultis.

Hoc Seculo resuscitatum est in Italia *Jus Iustinianum* ; scribit enim *Conradus*, Abbas Urspergensis, *Vicereturum seculi vnerinm*, *Ictum illum*, qui appellari solet *Lucerna*, *Juris Libros Legum*, qui dudum fuerant negligiti, rogatu Mathildæ Comitissæ, renovasse ; obiit autem illa Anno MCXV. Viginti duobus annis post Lotharius Saxo Imperator *Volumen digestorum Amalphi* in Apuliâ inventum, donavit Pisanis, quibus postea illud eripuerunt Florentini. Sic data fuit occasio, *Pandectarum Libros*, dudum ex mortali manibus clapsos, evolvendi ; namque ex illo volumine omnia Exemplaria Pandectarum, quæ passim habentur, sunt trans-

transcripta. Eodem tempore Bononiae jus illud, in quod supra modum avidè involabant Itali, rerum novarum, ac dum mortuæ Romanorum potentia cupidissimi, doceri publicè cœpit, unde urbs illa *Mater studiorum* est nuncupata. Certè jam tum Cunrado Cæsare magna fuit Italorum gloria-tio de Romano illo Jure. Friderico I. verò Imperatore Juris Professione Bononiae laudabantur *Pileus Modicensis*, *Johannes Bassianus*, *Cremonensis*, *Bagarottus*, *Autor Cavillationum*, ac *Bulgarus Pisanus*. Sub fine n^o hujus Seculi vixit a^{zo} Bononiensis. Anno MCXCVI. *Montepessuli* in Gailiā excitata est Academia, & sic trans Alpes etiam propagatum est Juris studium, Doctore cum primis *Placentino*, natione Italo. In Hispaniam tamen & Germaniam non penetravit; qvinimo hujus Seculi fine *Juris Saxonici* & *Svecicorum* volumina illa, qvæ vulgo *Specula* audiunt, item *Jus feudale Saxonicum* & *Magdeburgicum* fuere conscripta, qvibus aliquot post Seculis Germania usæ est. Eodem tempore & *Jus Canonicum*, quod dicitur, accuratius tradi cœpit, confessio per *Gratianum* Anno MCLI. Decreto, quod postea in Scholas receptum est. Græca quoque Ecclesia habuit hoc Seculo sub initium *Johannem Zonaram*, & inde *Theodorum Balsamonem*, circa Annum MCXC. Commentatorem *Nomocanonis Photii*, adeoque inter Canonici Juris apud Græcos Doctores præstantissimum.

Cap. IV.

De Medicis.

Hoc Seculo doctissimi aliquot Medici Sarraceni fluerunt; ut initio Seculi usq; ad medium *Abumaron Avenzoar*, & *Jacobus Albindus*. Circa annum LX. *Averroes* scripsit suum *Colligereth* iussu Regis sui potentissimi *Jacobi Mansaris*, & *R. Moses Maimonides* *Cordubensis* collegit *Aphorismos* ex operibus Galeni. Vixit declinante Seculo *Serapion*, *Autor Libri de Simplicibus*, & *Johannes Mesue Damascenus*. Constantinopoli claruit a^{zo} *Emanuelis Comneni Imperatoris Theophilus Protoxpatarius*. In Italia magnæ existimationis fuerunt *Medici Salernitani*.

adeo

adèò, ut Fridericus Barbarossa Legem tulçrit, ne quis Medicinam faceret, nisi probatus in collegio Salernitano. Videntur autem eo tempore, aut paulò post Salerni floruisse *Johannes Placarius, Saladinus de Esculo, Benevenutus Graphenus de Hierusalem, Nicolans Calaber, Præpositus Alexandrinus*; qui tamen, cum neqve Græcorum, neqve Arabum scripta inspicere potuerint, non possunt cum Sarracenis in comparationem venire. *Egidius quoque Cordubensis*, qui Medica qvædam versibus conscripsit, hoc tempore Archia-trum *Philippi Augusti Galliarum Regis* egit.

Cap. V.

De Historicis.

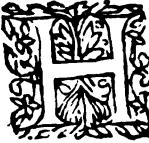
 Eculum hoc habuit nonnulos, ut tunc tempora ferebant, haud ignobiles Historicos. Namqve initio vixit *Johannes Zonaras, Monachus & Historicus Græcus*. Circa annum MCXX. Anglicanam Historiam sc-ipserunt *Guilielmus Malmesburiensis & Henricus Huntingtonensis*. Circa Annum MCXL. res Germanicas prosecutus est *Otto, Frisingensis Episcopus*, Vir nobilitate, & doctrinâ insignis, quemqve primum dixeris Germanorum nonnihil Philosophiæ calluisse. Ejus Libros de rebus gestis Friderici I. postea continuavit *Radevicus, Canonicus Frisingensis*. Eodem tempore *Chronicon Slavorum* scripsit *Helmoldus, Canonicus Bazoviensis*, homo de Gentibus transalpinis, ut qvæ tum temporis Christianismo fuerunt imbutæ, optimè meritus; item *Godofredus Viserbienensis* scripsit *Chronicon universale*, cui ineptum fecit titulum, *Panteon*. Anno MCLXXXIII. *Benjamin Tudeiensis* Itinerarium suum composuit. Circa Annum MCLXXX. historiam belli Sacri exaravit *Guilielmus, Archiepiscopus Tyriensis*; sub finem de siqve Seculi *Guilielmus Neubrigensis, & Rogerius de Hoveden* Historiam Anglicanam tradidere. Temporibus quoque Friderici Imperatoris vixit *Güntherus, Ligurini Autor*, qui res gestas Friderici Imperatoris carmine cecinit, longè felicior,

cius, qvam illa tempestate fuit solitum; Historicis tamen potius annumerandus, qvam Poëtis.

Seculum XIII.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

 Oc Seculo maxime floruit *Scholaistica Theologia*, qvæ Philosophiæ Aristotelicæ subtilitates ad res fidei accuratius exponendas solet adhibere, Eloqventiæ, Lingvarum, Antiquitatisqve negligentior. Namqve in emolumentum fatiscentis præ temporæ ac desidiâ Canonorum, Monachorumqve Benedictinorum, Ecclesiasticæ Eruditionis, ordinibus institutis mendicantium Monachorum, Autoribus præcipue S. Franciso, & S. Dominico, cum Aristotelis aliorumqve Philosophica Scripta eodem tempore translata essent ex Arabico in latinum, tanto ardore in ea involarunt horum Ordinum Sodaless, ut in penetralia Philosophiæ penetrarint. - Id maximè contigit post Annum XL. hujus Sec. cujus initia Innocentius III. Papa, & Jacobus à Vitriaco exornarunt. Circa hoc tempus Gwilhelmi duo Episcopi, alter Parisiensis, alter Antisiodorensis, & Alexander de Ales, natione Anglus, ordinis S. Francisci, in Galliis, jam subtiliter, & Scholaستico more varios libros conscriperunt. Qvo tempore Hugo de S. Caro Cardinalis in universam Scripturam notas fecit, & opus Concordantiarum, quod dicitur, constituit. Circa Annum L. jam in admiracione erat Albertus, natione Sveus, Ord. Dominicanus, ob singularem Sapientiam Magni cognomen meritus, et si diu post supervixerit, homo longævus. Vincentius quoque Belluensis, Ord. Prædicatorum, sua Specula conscripsit. Alberti & Alexandri Alensis Auditor fuit S. Thomas Aquinas, omnium Scholasticorum accuratissimus, vulgo dictus Doctor Angelicus, Ord. Prædicatorum, ejusqve Amicus, S. Bonaventura, Ord. Minorum Doctor Seraphicus cognominatus. Eisdem coævi fuerunt Thomas Cantipratensis, Petrus Tarantaisiensis, & Ulricus Ar-

N

gents.
Digitized by Google

gentinenis, omnes Monachi Ordinis Prædicatorum, duo etiam postremi Commentatores Magistri Sententiarum, Circa Annum LXXX. vixit *Rupertus de Russâ*, Ord. Minorum; & Discipulorum Thomæ doctissimus, *Egidius Romanus*, Ord. S. Augustini; *Richardus* etiam de *Media Villâ*, Ord. S. Francisci; & Doct̄or *Sublimis*, *Henricus Gandavensis*, Archidiaconus *Tornacensis*; & *Johannes Parisiensis* Ord. Minorum. Sub finem denique Seculi vixit *Johannes Duns Scotus*, Ord. Minorum, & ob disputandi acumen Doctor *subtilis* nuncupatus.

Cap. II.

De Philosophis.

Of Seculum XII. Saracenicae Sectæ, & Græcæ Philosophia Scriptores aut penitus ignorantur, aut sunt indigni qvi commemoarentur, in tantâ copiâ corum, qvi latini literis Philosophiam excoluerunt. Excitata autem sunt in Occidentalis Ecclesiæ orbe studia philosophica liberalitate imprimis *Friderici II. Imperatoris* & *Alphonsi Regis Hispaniæ*, qvippe quorum sumtibus *Aristotelis* Scripta, multorumqve Arabum & Græcorum in latinum Sermonem sunt conversa. Hactenus scilicet Scholæ latine paucis tantum *Aristotelis* libris erant usæ, qvas olim verterat *Severinus Boëthius*. Nunc verò *Aristoteles* penè integer ex Arabicо in latinum est mutatus. Accessit circa Annum LX. nova versio *Aristotelis* de Græco, *Thomæ Cantipratensis* cura. Etsi verò multi Philosophica Scripta ediderunt hanc tempestate, non est tamen fortassis, cur eos hic seorsim enumeremus, qvippe cum iidem etiam Theologicis Scriptis inclarerint, adeoque jam sint laudatio. Præ reliquis tamen inter illos Scholasticos inclarerunt, *Albertus M. S. Thomas Aquinas*, *Egidius Romanus*, *Henricus Gandavensis*, & *Job. Duns Scotus*, ut qvi & *Aristotelis* Scripta Commentariis illustraverint. Præter hos verò Philosophos irrepsit hanc tempestate etiam turba Astrologorum & Magorum, ejus farinæ Libris una cum aliis de Arabicо in latinum conservis.

versis. Sed nolo illorum nominibus conspurcare chartam, maximè cum intersit, eos planè ignorari. Veram tamen Astronomiam, qvæ motus cœlestes indagat, valde juvit hoc ævo Alphonsus Hispaniæ Rex editis Tabulis motuum cœlestium, qvæ ab ipso Alphonsina dicuntur.

Cap. III.

De Jure Consultis.

Nitium Seculi XIII. habuit celebrem illum Juris Civilis Glossatorem *Accursium*, A^zonis Discipulum. Hunc secutus est in Juris Professione Bononiæ Jacobus Baldunus qui Collegam *Johannem de Blanca*co habuit. Baldunus Discipulus fuit *Odofredus*, circa Annum LX; quo tempore vixerunt etiam *Johannes de DEO*, & *Jacobus de Bello visto*. Sed imprimis tamen claruit *Gwillemus Durantes*, à Speculo Juris conscripto *Speculator* dictus, alias & Pater *Practicæ* nuncupatus. Sub finem denique Seculi vixit *Dinus Mugellanus*; qui omnes docuerunt Bononiæ; et si Autoritate Friederici II. Cæsarisi, Patavii & Neapoli, nec non Philippi Pulchri Regis Galliæ. etiam Aureliæ Jus doceri cœpit. Hoc Seculo quoque *Jus Pontificium*, seu *Canonum* in Scholas introductum est. Nam initio Seculi *Gregorius IX. Pontifex Decretales Epistolas* in V. Libros fecit conscribi, opera *S. Raimundi de Penna fortis*. Illud Jus Pontificium glossis explicavit *Innocentius IV. Pontifex*. Basdem Decretales brevi Commentario illustravit *Bernardus Compostellanus*, ac grandiori volumine exposuit circa Annum L. *Hofstiensis Cardinalis*. Vixit etiam hæc tempestate *Johannes Zemoca*, sive *Tenonicus*, Halberstadiensis Canonicus, qui primus omnium *Decretum Gratiani* Glossis exposuit. Sub finem denique Seculi *Bonifacius VIII. Papa* per *Dinum Mugellanum* fecit conscribi *Sextum Librum Decretalium*, quem tamen Regnum Galliæ nunquam ha&ctenus voluit recipere.

Cap. IV.

De Medicis.

 Vod Fatum *Philosophia*, idem fere etiam *Artis Medica* fuit. Circa Annum enim XXX. & paulo post in latinum Sermonem conversis Scriptis Arabum præstantissimorum, *Avicenna* inquam, *Averrhois*, *Scrapionis*, *Rhasis*, *Johann Mesue*, & *Avenzoaris*, aliorumq; ita statim excoli cœpit *Ars Medica* latinis literis ut post-hac nemo Sarracenicos Scriptores desideraverit. Versa quoque tunc temporis sunt, et si admodum barbaræ, ex Graeco in latinum nonnulla *Hippocratis* & *Galen*, quæ hactenus latinus Orbis non viderat. Ante quam verò hæc felicitas evenit, nonnulli insigne *Artis Medica* nomen deportarunt. Ita circa initium hujus Seculi vixit *Johannes de Mediolano*, *Autor Scholæ*, quæ dicitur, *Salernitana*. Duo item Chirurgi, *Rogerius*, & *Rulandus Parmensis*. Non multo post *Guisielmus de Saliceto Practicam* scripsit, quæ ab Autore hodie que *Gul-belmica* nuncupatur. Sed longè magis efflorescere ars cœpit, post versos Libros Arabum; quæ in re imprimis operam collocavit, *Gerhardus Cremonensis* & *Simon Januensis*, qui & ipsi præclaros libros Medicos conscripserunt. Inter eos verò, qui primum usi sunt literis Arabicis, commemorandi veniunt duo Chirurgi, *Bruno Longobergensis*, pater *Dini*, & *La-nfrancus Mediolanensis*; duo item *Practicæ Scriptores* satis celebres, *S. Petrus Hispanus*, postea Papa *Johannes XXI* dictus, & *Gilbertus Anglicus*. Cæterum circa Annum LXXX, omnes longè superavit *Thaddeus de Florentia*, utpote qui omnium primus inter latinos subtilioris *Philosophia* notitiam cum *Artis Medicæ cognitione* conjunxit, & præterea Medicinam felicissimè, & cum incredibili lucro fecit. Claruit eodem tempore *Philosophia Medicina* qvæ periti à *Turrisianus de Turrisianis*, qui vulgo *Transianus*, & *Plusquam Commentator* audit; arte tamen facienda usq; adeò infelix, ut præ desperatione cucullum induerit. Docuit autem uterque *Bononia*, & ex eorum Scholâ doctissimi qvique *Medici* sequenti Seculo prodierunt.

Cap. V.

De Historicis.

Sub initium hujus Seculi Historiam captæ Constantinopoleos à Flandris & Francis scripsit *Guentherus*, Monachus Parisiensis; Qvo tempore Historiam universalem ab Orbe Condito Libris XLVIII., Helinandus persecutus est. Imprimis vero *Cunradus* abbas Virbergensis Historiâ tunc temporis conscriptâ inclaruit. Circa Annum XL. *Mattheus Paris*, sive Parisiensis Historiam Anglicanam composuit valde celebrem. *Martinius etiam Polonus* suum Chronicum edidit, & *Vincentius Bellancensis* suum, qvod dicitur, *Speculum Historiale*. Circa finem *Henricus Gandavensis* conscripto Libro de optimis Scriptoribus meruit, qvem hic inter Historicos connumeremus.

Seculum XIV.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Scholaistica, qvæ dicitur, *Theologia*, ut præcedente Seculo feliciter cœpit, sic non minus feliciter hoc Seculo est exculta; & qvidem sub initium imprimis doctos ac claros habuit Viros Ordo Minorum, seu Franciscanorum, Præceptore *Johanne Duns*, *Scoto*, usos. Ita floruit eâ ætate *Petrus Aureolus*, *Antonsus Andreæ*, qvem sui Doctorem Fundatissimum appellant; *Franciscus de Maserissa*, *Guiselminus Occam*, & denique *Nicolaus*, à Patria Lyrâ, Brabantiae oppidulo, *Lyranus* vocatus, Hebraicarum literarum peritiâ & Commentariis in universam Scripturam sacram imprimis clarus. Qvibus potest addi *Pelagius Alvarus* itidem ordinis Minorum Religiosus, non tamen ex Disciplinâ Scoti profectus. Idem tempus duos habuit insignes Viros ordinis Prædicatorum, *Durandum* nempe de *S. Portiano*, Virum liberi admodum ingenii, & solidæ eruditionis, & *Hervaeum Naralem*, *S. Thomae Defensorem*. Circa Annum

XL. vixit Petrus Paludanus, & Adamus Goddam, duo insignes Commentatores in Magistrum Sententiarum, quos tamen Theologiæ & Philosophiæ subtilitatibus longe superarunt Johannes de Bacon, & Robertus Holkoth, uterque Anglus, sed alter professione Carmelita, alter Dominicanus. Circa Annū L. Ordinis S. Augustini Prior Generalis fuit Thomas de Argentinā, quem in eodem officio secutus est Gregorius Ariminensis, uterque Scholastica Philosophiæ & Theologiæ periti insignis. Coevi illis fuere Simon de Cassia, Henricus Sufo, Richardus Armacanus; & inter Græcos Nicolans Cabasilas, scriptis piis non minus quam doctis clari. Quam laudem eodem tempore in Germaniâ consecutus est Johannes Taurinus, Ordinis Prædicatorum Concionator Argentoratensis. Fine denique Seculi Heidelbergensem Academiam, Germanicarum primam, ac tunc recens institutam, ornavit Marsilius ab Ingen, Scholasticæ doctrinæ sane præclarus Doctor. Quo tempore Johannes Rusbrochius Belga, lingvâ patriâ edidit Scripta divini amoris plenissima.

Cap. II.

De Philosophis.

 Oc Seculo itidem Philosophiam excoluerunt, qui & Theologiam, omnes enim Scriptis suis Theologicis multa miscuerunt Philosophicas; qvidam verò & Aristotelis Libros Commentariis illustrarunt. Prä aliis tamen Philosophiæ notitiâ claruere Petrus Aureolus, Antonius Andrea, Durandus de S. Porciano, Heraclius Naralis, Gwilelmus Occam, Johannes de Bacon, Gregorius Ariminensis, & Marsilius ab Ingen. Scorsim, cum Theologus non esset, Philosophiæ nomine inclaruit Johannes de Landano, & equalis Occami, in plenisque Averrhois dogmata secutus. Ubi notandum Gwilermo Occamo Autore cœpisse illam famosam disputationem de Universalibus, sintne res, an vero pure nomina? quorum ultimum quiccum Occamo statuerunt, inde dicti sunt Nominales. De Johanne Bacon etiam notandum, ilium in Philosophicis sententiis plerumque sequi Averroem, adeo, ut inter clarissimos Averroistas censeatur.

Cap. III.

De Jure Consultis.

Seculum hoc XIV. *Juris Civilis & Canonici* longè plurimos & celeberrimos Doctores habuit. Præterea & *Jus dicendi* ratio à veteri consuetudine nonnihil deflexit & ad dialecticum arguendi disputandiique modum deducta est. Illa docendi via cœpit primum Autore Jacobo Ravanico. Hanc verò, (verbis utar *Valentini Forsteri Juris Hist.* Lib. 3. c. 22.) Sophisticam & argutam docendi rationem ita omnes fere reliqui sunt imitati, ut pleraque in Jure disputationibus in dubium vocata sint, & disputatio *Juris immensos* in commentarios excreverit. Cæterum hunc *Jacobum*, qui initio hujus Seculi vixit, cum alii multi sunt secuti, tum hi omnium clarissimi: Petrus de Bellâ Perticâ, Rolandus Placida, Jacobus de Arenâ, Richardus Malumbra, Oldradus de Ponte, Johannes Andrea, Cynus Pistoriensis, Johannes Calderinus, & Andreas de Ifernâ, qui omnes floruerunt usqve ad Annum XXX. Circa Annum XL. & L. vixit ingens illud Lumen I^Ctorum, tum Boni, cum æqui peritissimus Bartholomus de Saxo Ferrato, cui fuere coævi Albericus Rosatus, & Signorulus de Homodeis. Circa Annum LXXX. alterum illud Lumen Romanæ Jurisprudentiæ vixit, Bartholi Discipulus, Baldus de Vbaldis, ejusque Frater Angelus de Vbaldis, ac Bartholomæus de Saliceto, docti quidem, sed Baldo longe inferiores. Eodem Seculo & *Canonicanum Jus* multis legibus est auctum, simulqve suos habuit interpretes. Namque initio mox à Clemente Pontifice editæ sunt *Constitutiones*, quæ dicuntur *Clementina*, & ab ejus Successore Johanne XII. *Constitutions*, quæ dicuntur *Extra-Vagantes*, quibus vulgo clauditur *Iuris Canonici Volumen*. Commentati autem sunt in *Jus Pontificium* primis XXX. annis Guido Baius, Guilielmus Abbas de Monte Landino, Monaldus Vallata, & Petrus Perrandus. Similiter ex *Juris Romani Consultis*, quos jam laudavi, *Canonicum Jus* quoque illustrarunt Johannes Andrea, Albericus Rosatus, Johannes Calderinus, & denique Baldus de Vbaldis. Referrit hic forte etiam merentur, qui casus conscientiæ, quos vocant, scripsere, Casuistæ hinc vulgo dicitur.

Et, qvorum duo vixerunt circa Annum XXX. alter *Astefanus Astenius*, Italus, alter *Bartholomaeus Pisanus*, qvorum Libri Summulæ inscripti; *Astefani* qvidem vulgo audit *Summula Astenis*, *Pisanii* vero *Pisanella*.

Cap. IV.

De Medicis.

In eum præcedentis & initium hujus Seculi duo imprimis ornarunt, Italus alter, alter in Galliis vivens, *Petrus Aponensis*, qui vulgo *Conciliator* audit, & *Arnoldus de Villâ nova*. Circa Annum XX. & XXX. vixerunt itidem duo insignes Medici & Philosophi, *Thaddeus Florentini Discipuli*, *Gentiliss de Fulgineo*, *Avicenne Commentator*, & *Dinus de Garbo*. Circa Annum XXIX. vixit etiam *Guisielmus de Varignana*, origine Iudeus, quantum apparet, & *Mattheus Silvaticus*, qui passim *Pandectarinus* audit, & *Franciscus de Pedemontio*, qui duo ultimi vixerunt Roberto Siciliæ Rege. Eodem tempore vixisse videtur *Johannes Anglicus*, *Rosa Anglicana* Autor. Imò ad hæc usqve tempora videtur pertigisse *Raimundus Lullius*, propriæ ac singularis cum Philosophiæ, tum Medicinæ, ac præudemodum etiam Theologiæ Autor. Circa Annum X L. & L. vixit *Johannes de Rupescissa*, Chymici artificii Professor; sed magis claruit *Thomas de Garbo*, *Dini Filius*, item *Iacobus Dondus*, Autor præclarus illius operis, quod inscribitur *Aggregator*. Sub finem denique Seculi vixerunt *Christophorus de Honestis*, & *Johannes Dondus*, *Iacobi Filius*.

Cap. V.

De Historicis & Poëtis.

Sub initio vixerunt duo Chronicorum Scriptores, *Sigfridus Presbyter Misnensis*, & *Everhardo Archidiaconus Ratisbonensis*. Anno XXX. Constantinopoli floruit *Nicephorus Gregoras*, exigui judicij Historicus, & *Johannes Villanus*, Florentinus, Historiæ Patriæ Scriptor. Circa Annum L, magnum sibi nomen comparavit *Franciscus Petrarca*, qui primus post tam longum latinæ cultioris Lingvæ exilio.

exilium, & latinè & loqui & scribere potuit, primus est post Augusteum ærum Poëta lauro coronatus, Vir, ut rara Eruditione, ita & ingenti virtute, carmine tamen non tam latino, quam Hetrusco clarus. Secutus verò illum eodem est Seculo in Hetruscā Poësi Dantes Aligerius, qvem Itali Principem patriæ Poëeos solent laudare.

Seculum XV.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Tiam hoc Seculo floruit ratio illa tractandi *Theologiam* qvam vocamus *Scholasticam*, longè tamen minori Scriptorum numero, qvod nobiliora ingenia vel in otium, vel in alia studia, & qvidem nominatum Iuris Canonici, unde auream sperare messem poterant. Sc dederunt. Et tamen hâc ætate non parum concussa est Romana Ecclesia per Bohemorum, Autore Johanne Hussi, defectionem, et si Hussitis semper Sciptores defuerint. Initio tamen hujus Seculi vixit *Johannes Capreolus*, Ord. Prædicatorum, & *S. Thomas Aquinatis* defensor; *Petrus item ab Aliaco*, Archiepiscopus Cameracensis, & post Cardinalis, Magistri etiam *Sententiarum* nobilis Commentator. Circa Annum XX. adeoque durante Concilio Constantiensi, præ reliquis claruit Doctrinâ; pietate & prudentiâ *Johannes Gerson*, dictus Doctor Christianissimus. Illi coævus fuit *Thomas VValdensis*, inter Job. Hussi oppugnatores acerrimus Disputator. Circa Annum XXX. vixit *Augustinus Romanus*, & hoc doctior *Paulus de S. Mariâ*, Burgensis in Hispaniâ Episcopus, origine Iudeus, & Gentilis suæ perfidiæ dictus Reprehensor. Circa Annum XL. *Johannes Ragnius*, *Henricus Kaltesen*, *Johannes de Polemar*, & *Johannes de Capistrano* in Basiliensi Concilio Scriptis contra Hussi dogma nomen invenerunt. Fleruerunt verò eodem tempore *S. Bernhardinus Senensis*, cuius sunt multa pia opuscula, & *Alphonsus Tostatus*, Episcopus Abulensis, cuius sunt uberrima & doctissima Commentaria in plerosque Libros S. Scripturæ, et tantum XL annos vi-

xerit, stupor hinc Mundi meritò appellatus. Circa Annum L. vixit S. Antonius Florentinus, Summæ Theologiæ Autor. At Anno LX. Scholaſtici nomine valuit Johannes Baffolius, Juris verò etiam peritiā Johannes de Turre crematā. Eodem tempore vixerunt Nicolaus Cusianus, Cardinalis, Vir variz Eruditionis, & Dionysius Carthusianus, Scriptor non minus doctus, quam sanctus, & Thomas de Kempis ille, cuius sunt libri sanctissimi ac in vulgus noti de Imitatione Christi. Demum circa Annum XC. in Tubingensi Academiā docuit Gabriel Biel, ultimus fere omnium eorum, qui inter Germanos Scholaſticæ Theologiæ Scriptis inclarerunt, ipse Sedator Occami.

Cap. II. De Philosophis.

 Oc Seculo philosophandi ratio partim vetus est retenta, partim nova introducta; namque & multi consuetam Scholarum rationem, quam jam ultra ducentos annos tenuerant, secuti sunt; nonnulli etiam per Græcos, captâ Constantinopoli, & Trapezuntino Regno deleto, Exules Græcis Aristotelis, Platonis, aliorumque libris in Italiam delatis, partim Platonicam Philosophiam, partim illam, quam Graci Aristotelis interpretes observarunt, in Italiâ una cum elegantiore latinitate sunt sectati. Ad primi generis homines refero illos, quos antea ob Theologiæ Scholaſticæ peritiā quoque commendavimus. Eminent autem inter illos hoc nomine Johannes Capreolus, Johannes Baffolius, & Gabriel Biel. Ad cundem etiam Ordinem pertinent Johannes Veritor & Paulus Venetus, quorum uterque circa Seculi finem vixit. Nicolaus item Dorbellus, & Petrus Tartareus, & Galtherus Druel, Scholaſticæ simul Philosophiae illius celebres.

Secundi Ordinis sunt: Johannes Argyropylus, Theodorus Gaza, Beffarion Cardinalis, Georgius Trapezuntius, omnes Græci Exules, sed qui in latinè scribendi facultate omnes Latinos potuerunt provocare. Vixerunt autem circa Annum XL. & LX.

& LX. Iliis etiam popularis & coœvus fuit, utut in Italianam non transierit, Georgius Gemistus Plebo, Philosophiae Platonicæ & Aristotelicæ peritus. Ex Græcorum autem Exulum Scholâ profecti sunt Johannes Picus, Concordiæ ac Mirandulæ Comes, ingenii humani Phœnix, ac planè stupendum Miraculum; Marsilius Ficinus, Platonicorum Scriptorum interpretatione & defensione clarissimus. Argyropoli Auditor fuit Donatus Acciayolus, Vir, ut Genere nobilis, ita Commentariis Ethices & Politices celebris. Mathematica tractarunt Nicolaus Cusanus, & Petrus de Alliaco, alter Astronomiam, alter Mathesin. Nicolao etiam Pontifice Archimedem latinè vertit Jacobus quidam Cremonensis, teste Regiomontano; & in Algebra, eodem teste, claruit Johannes de Danachionis,

Cap. III.

De Jure Consultis.

Secundum Seculo Canonici ac Civilis Juris Professio nihil fuit mutata, planè ut Theologia. Floruerunt autem statim initio Seculi ex Baldi, ejusque coœvorum Scholâ Petrus de Anchurano, Antonius de Bursio, Franciscus de Zabarellis, & Christophorus Castellionensis. Circa Annum XXX. Castellionei Discipulus Raphael Fulgosus, & Antonius de Brutto Auditor Johannes de Imola, ac denique Paulus de Castro, ille, de quo vulgo fertur: Si Bartolus non esset, esset Paulus. Imolam audivit Ludovicus Pontanus, mortuus Anno MCCCCXXXIX. Circa Annum XL. floruerunt præ aliis Guido Papa, Johannes de Ananiâ, Johannes Alvaroëns, & Angelus Aretinus. Anno LX. vixit Alexander Tartagnus de Imola, & Bartholomaeus Capolla, & Marianus Socinus, Martinus Landensis, & Lanfrancus de Oriano. Circa Annum LXX. & LXXX. vixerunt: Franciscus de Accoltis, Nicolaus Boërius, & Andreas Siculus Barbatia. Sub finem denique vixerunt Lancellotus Deoïus, Bartholomaeus Socinus & Ludovicus Bologninus. Non tantum vero Juris Civilis Romani præclari Doctores vixerunt hoc Seculo, sed etiam Juris Canonici Scriptores vix unquam fuere plura. Sunt autem ex Juris Canonici Scripto-

ribus nonnulli jam ante laudati, qvi utrumque Jus excoluerunt. Ita circa initium hujus quoque Seculi Juris hujus peritiam claruerunt Petrus de Anchorano, Antonius de Butrio, & Franciscus Zabarella. Circa Annum XXX. claruit Iohannes de Ananias, Archidiaconus Bononiensis. Circa Annum XL. floruit illud magnum Juris Canonici Lumen Nicolaus Panormitanus Siculus. Circa Annum LX. floruit Andreas Barbatus & Iohannes de Turre cremata. Seqventibus etiam temporibus Iohannes de Insula Jus Canonicum excoluit. Addendi & hic sunt casuum Conscientiae Scriptores. Floruerunt autem circa Annum L. numero tres: Pacificus, Angelus de Clavasio, & Baptista de Trouamala, quorum primi Liber vulgo nuncupatur *Summa Pacifica*, secundi *Angelica*, tertii *Rosella*.

Cap. IV.

De Medicis.

Odem etiam Seculo haec Artis Medicæ, quæ præcedentis, facies fuit, nisi quod sub finem unus & alter ex meliori literaturâ nonnihil culturæ illi arti addere est conatus. Alias verò habuit haec Ætas Medicos & artis peritiam, & Philosophiaæ cognitione præstantissimos longè plurimos. Atque initia quidem ornavit præ aliis Nicolaus, prolixissimus Avicenna Commentator; & Jacobus de Parisibus, itidem Commentariis in Avicennam scriptis clarus. Ut autem hi Italiani, sic Galliā eodem tempore decoravit Guido de Caeniano, præstantissimus arte chirurgicâ. Circa Annum XX. & XXX. clari fuerunt in Italia, Bononia cum primis, Patavii & Ferraria Jacobus Foroliviensis, Marsilius de S. Sophia & Hugo Senensis. Anno circiter XL. præ aliis emicuit Bartholomaeus Montagnana in Patavina Academiâ, & Iohannes de Conco Regio, Iohannes Sermoneta, & Leonhardus Bertrapania. Paulo ante hos floruit Montepessuli in Galliâ Valescus de Taranta. Circa Annum L. vixit Iohannes Michael Savanarola, & Antonius Guernerius, & Antonius Cermissonius, omnes practicis Libris editis clarissimi. Circa Annum LX. & LXX. in maxima existimatione fuerunt.

fuerunt *Johannes Arculanus, Pantaleon de Confentia, & Baverius de Baveris.* Circa Annum LXXX. vixit *Johannes Matthaeus de Gradibus*, longè præstantissimus medendi artifex. Eodem sc̄e tempore & paulo post primus *Nicolaus Leonicensis*, Vir græcē & latinē doctissimus, à barbarie illorum temporum artem purgare conatus est. Juvit eum nonnihil *Hermolaus Barbarus, Plinio ac Dioscoride* recensitis, licet medicinam nūquam professus.

Cap. V.

De Philologis, Historicis & Poëtis.

IOC Seculo Græcæ & latinæ Lingvæ studium iterum cœpit germinescere in Italiâ. Namqve Græcam literaturam eò reduxerunt Exules Græci, Tyrannidem Turcicam fugientes, partim ante captam Constantiopolin, partim post. Latinæ Lingvæ desiderium excitaverat jam tum præcedente Seculo *Franciscus Petrarcha*, qvo factum, ut hoc Seculo magno illam ardore propagarint Itali haud pauci. Et qvidem Græcam Literaturam reduxerunt hi potissimum seqventes Græci: *Emanuel Chrysoloras* statim circa initia, & hunc secuti *Bessarion Cardinalis, Theodorus Gaza, Georgius Trapezuntius, Johannes Argyropylus, Gregorius Tipernas*, qvitamen & omnes simul latinæ Lingvæ fuerunt peritissimi. Circa eadem initia maximè latinam Lingvam expoliere: *Franc. Poggius Florentinus, Leonhardus Aretinus, Franc. Phileolphus, Mapheus Vegius*. Circa Annum L. & LXX, potissimum floruerunt: *Laur. Valla, Aeneas Sylvius*, postea *Papa Pius II. nominatus, Dotmilius Calderinus, Pomponius Letus, Dominicus Flocus*. Circa Annum LXXX. viguit fama *Angeli Politiani, Hermolai Barbasi, & Hieron. Savanarola*, qvi & Theologus, & Philologus peritissimus. Illi coævus fuit, et si æstate junior, *Rudolphus Agricola, Frisius*, primus Germanorum, qvi Græcē, Latinē ac Hebraicē fuerit doctus. Per hos, horumqve similes alios, omnis tunc melior literatura est restituta, & qvidem imprimis singulari Dei beneficio Arte Typographicâ inventâ ultimis hujus Seculi annis, Latini, Græciqve præcipui Scriptores ex tenebris in lucem sunt produti.

Habuit hoc Seculum etiam Historicos nonnullos; namque circa Annum XL. vixit *Flavius Blondus*, Historicus cum antiquitate comparandus. Eodem tempore *S. Antonius Florentinus*, & *Aeneas Sylvius*, quem antea laudavi, historias scripsere, sed hic eleganter, ille minus latine. Circa Annum LX. *Laonicus Chalcondylas* res gestas Turcarum ad suam usque ætatem Græcè persecutus est. Eodem tempore *Matherius Palmerius* suum scripsit Chronicon. Circa Annum XC. vixit *Jacobus Philippus Bergomensis*, Supplementi Chronicorum Autor, & *Antonius Bonfinius*, Historiæ Hungaricæ, & *Robertus Gagvinus*, Gallicæ Scriptores. Omnibus autem hisce longè præcelluit *M. Antonius Coccinus Sabellinus*, rerum Venetarum doctissimus juxta ac diligentissimus Scriptor. In ipso fine Seculi habuit Germania nostra Viros quatuor Historiæ laude insignes: *Johannem Naucerum*, Præpositum Tübingensem, Chronicū universalis Scriptorem non indoctum; *Albertum Kranzium*, Hamburgensem Canonicum, rerum Saxoniarum, aliarumq; Septentrionalium longè diligentissimum Doctorem; *Johannem Trithemium*, Abbatem Spanheimensem, Virum, cum multis nominibns, tum optimorum Scriptorum recensione dignissimum, qui hic memoretur; & demum *Johannem VVimphelingium*, cuius est Epitome rerum Germanicarum non contempnenda.

Denique nec Poëta huic Seculo defuere. Circa extrellum enim illius vixit *Baptista Mantuanus*, & *Marcellus Palingenius*, una cum aliis aliquot minoris famæ in Italiâ. Eadem ætate tulit & Germania Poëtam pro captu Seculi non contemnendum, *Conradum Celentum*, Francum, qui primus in Germania lauream poëticam meruit.

Astronomiæ studium reflorescere etiam haud parum cœpit; primum qvidem circa Annum XXX per *Georgium Purbachium*, Viennæ in Austria, mox autem multò magis & longè clarissimè per hujus Auditorem, *Johannem Mollerum*, *Regiomontanum* vulgo à patriâ vocatum, Virum Græcè quoque doctum, quiq; rerum Mathematicarum peritis ipsum *Ptolomeum* potuit provocare.

Cap. I.

Seculum XVI.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Hoc denique Seculo, ut ipsius Religionis Christianæ, ita Doctrinæ Ecclesiasticæ magna facta est mutatione. Namque primo Lingvarum Studium ad res Theologicas ita adjectum est, ut haec tenus nunquam. Inquiri etiam cœptum est in antiquos mores, & ritus primitivæ Ecclesiæ. Hinc excusso omnes antiquorum Patrum Codices, inque lucem publicam Typographiæ beneficio produciti, id imprimis allaborante Desiderio Erasmo Rotterodamo, incomparabilis ingenii & diligentiae Viro. Hebreorum quoque Libri ad intelligentiam Vet. Testamenti cœperunt consuli, immo ab ipsis Christianis in publicum edi, accendentibus quibusdam ad istius Lingvæ peritiam, ludorum gloriæ æmulam.

Similiter vero ingens in Ecclesia Schisma enatum est, Auctore primo Martino Lutherio Anno MDXVII. quem plurimi toto terrarum orbe ita sunt secuti, ut paucos intra annos tota fere Germania & Britanniæ, integra Septentrionalia Regna, ut & postmodum major Galliæ, Hungariæ & Poloniæ pars divertit à Romanâ secerit Ecclesiâ. Cum vero nec Lutheri Sectatores omni ex parte cum illo cor. sentirent, aliis huc, aliis illuc tendentibus, cum pars satis magna Sacramentariorum dogma foveret, factum hinc, ut illi ipsi Protestantes, (hoc enim communi nomine appellantur) in duo genera Scriptorum maximè debeat dipisci. Usque ad annum igitur L. Augustanæ Confessioni additi fuerunt, eamq; maximè propugnarunt seqentes: Martinus Lutherus, Philippus Melanchthon, Johannes Brenz, Nicolaus Amsdorffius, Johannes Bugenhagius, Erasmus Sarcerius, Andreas Osiander, Caspar Cruciger, Iustus Jonas, Urbanus Regius, Johannes Matthaeus, & qui omnes Antiquitatis peritis, superavit, turbulento licet ingenio, Matthias Elacius Illyricus. Sacramentariorum dogma amplexi sunt: Andreas Carlstadius, Huldericus Zwinglius,

*Iohannes Oecolampadins, Leo Iude, Conradus Pellicanus, Paulus Fagius, Seb. Münsterus, Theodorus Bibliander, qvorum qvinque hi posteriores Hebraicæ Lingvæ notitiâ valde floruerunt; & deniqve *Iohannes Calvinus*, qvi ita Genevæ & in Sabaudia docuit, ut magnam partem Galliæ, & Britanniam fere omnem, ac postremo magnam partem Belgii ac Germaniæ suam in sententiam traxerit.*

Anteqvam Schisma il-

*Iud Ecclesiæ oriretur, jam tum magnum sibi nomen Theologicis Scriptis comparaverant: *Iacobus Almainus, Iohannes Major, Franciscus Lychetus*, tres Doctissimi Commentatores Magistri Sotentiarum; qvibus meritò quartus est adjungendus, *Hadrianus is*, qvi *Lutheri* ætate post *Leonem X.* Pontificatus fuit. Jam tum floruit quoqve insigni famâ *Iohannes Franciscus Picus*, *Mirandulæ & Concordiæ Dominus*, Patruo suo *Iohanne Pico* sive ingenio, sive doctrinâ non multum inferior, pictate suppar. Scriptorum copiâ etiam superior. Eadem tempestas jam florentem vedit *Thomam de Vio, Cajetanum, Cardinalem Summi Ingenii*, ac subtilissimi acuminis Virum, et si ille ætatem suam extenderit ad Annum usqve MDXXXIV. atqve cum *Lutheri* congressus sit. Cui coœvus itidem fuit, ut & eadem in ordine Prædicatorum dignitate, imò nec multò minor in S. Thomæ Scriptis enucleandis, *Franciscus Ferrariensis*. Cæterum cum ipso *Lutheri* prius vixerunt in Italia qvidem *Sylvester Prierias* etiam Ord. Prædicatorum Prior Generalis; in Germania verò *Iohannes Eccius, Conradus Koellin* Ord. Prædicatorum, *Iohannes Faber, Episcopus Viennensis, Conradus VVimpina*. Theologus Francofurtanus; in Anglia *Iohannes Fischerus, Episcopus Roffensis*, ac *Thomas Morus Regni Angliæ Cancellarius*. Vixit autem eadem ætate *Desiderius Erasmus Roterodamus*, cui præter reparatam rem literariam Theologica studia saltēm propter omnium ferè antiquorum Patrum Scripta emendata atqve in lucem producta incredibili plane diligentia & felicitate nunqyam magnam fatis gratiam retulerint. Quem qvidem hic collocamus, ut qvi i membrum Ecclesiæ Protestantium esse noluerit, licet nec alteri parti omni ex parte satisfecerit. Ait verò post Annum XXX, usqve ad Annum L. inter Germanos &*

nos & Belgas inter alios eminuerunt *Iohannes Cochlaeus*, *No-
rinbergensis*, *Albertus Pighius*, *Campensis*, *Georgius VVicelius*,
Iohannes Driedo Brabantinus à *Thurnhaut*, *Iacobus Latomus*,
Professor Lovaniensis, *Ruardus Tapperus*, *Iohannes Hesellius* à
Lovanio. In Germaniâ itidem *Iulius Pflugius* Nob. *Misnen-
sis*. Eodem temporum spacio vixit etiam in Italia *Ambrosius
Catharinus*, Ord. Prædicatorum & Archiepiscopus Compsæ.
Habuit & Hispania *Franciscum Victorium*, qvi primus Theo-
logiam Scholasticam in Hispaniâ excitavit; hujusqve Disci-
pulos longè doctissimos *Dominicum Sotum*, & *Melchiorem Ca-
num*; nec non *Iacobum Payva Andradum*; ac denique *Martinum
Azpicuelam Navarrum*, Theologiæ moralis luculentissimum
Scriptorem.

Cap. II. De Philosophis.

 Ac tempestate ex parte qvidem receptâ haetenus
in Scholis philosophandi ratio est retenta, ex
parte tamen etiam mutata. Et qvidem qvos an-
teat in Theologicis laudavimus, *Thomas Cajetanus*,
Franciscus Ferrariensis, *Iohannes Major*, *Franciscus Lychetus*, *Io-
hannes Eccius*, multum sane juverunt & Philosophica studia;
qvod etiam postea fecerunt *Franciscus Vistoria*, & *Dominicus
Sotus*. Nonnulli tamen, cum vel totos sese, vel potissimâ ex
parte studiis illis dederint, illâ tempestate ingentem repor-
taverunt laudem. Hos inter circa Exordia Seculi vixerunt
Paulus Soncinus, & *M. Antonius Zimara*. Circa Annum XX &
XXX imprimis floruerunt *Petrus Pomponatus*, ingentis inge-
nii Vir, sed parum Christiani, ejusqve amuli *Alexander Achil-
linus*, & *Augustinus Niphus Sveffianus*; ac præterea *Chrysostomus
Iavellus*, Ord. Prædicatorum Monachus. Ex Pomponatis
Scholâ circa Annum XL. & L. floruerunt *M. Antonius Passo-
rins Genuensis*, *Iacobi Zabarella Magister*, *Ludovicus de Bucca-
ferrea*, *Simon Portius*, ut doctrinâ, sic & Impietate Magistro
suo suppare; *Lucillus Philaltheus*, *Nicolaus Contarennus* Cardi-
nal, *Franciscus Vicomercatus*. Sic & *Iul. Cesar Scaliger*, qvi
codem tempore Adversarium sibi elegit *Hieronymum Carda-*

num, admirandi, seu potius mirifici ingenii Medicum ac Philosophum. Eadem tempestate reformatre nonnihil, seu potius reparare rem Philosophicam cœpit *Philippus Melanchthon*. Ad longe maximam gloriam, & immortale fere nomen pervenit *Georgius Agricola*, Scriptis de re Metallicâ editis, magnum nostræ Germaniæ ornamentum.

Cap. III.

De Jure Consultis.

GAc tempestate ut aliarum Artium & Scientiarum, sic & Iurisprudentia Cultorum tantus fere numerus fuit, quantum omnibus præcedentibus Seculis non fuit; adiecta porrò ad Iurisprudentiam à non nullis clarissimis Viris & melioris literaturæ, & Romanarum Antiquitatum studia. Hispania porrò adjicere cœpit & Scholasticas subtilitates Naturalis Iuris ac Theologiae moralis; quo factum, ut hoc tempore Iurisprudentiæ studia à consyc-tâ ratione plurimum abierint. Omnium autem numerum inire neque facile, neque utile forsitan fuerit; præstantissimos igitur laudabimus. Initio maximâ in opinione fuerunt: *Felinus Sandens*, *Philippus Decius*, atque *Iason Maynus*, item *Ludovicus Gomesius*, *Iohannes Franciscus Ripa*, *Robertus Maranha*, & *Franciscus Carius*. Circa Annum XX. & XXX. vixerunt duo illa Lumina, alterum Galliæ, Italîæ alterum, *Guilielmus Budens*, & *Andreas Alciatus*, quem meritò ait *Forsterus* inter Interpretes Juris doctissimum, ac inter doctissimos Iuris consultissimum fuisse. His verò duobus Autoribus in Gallia potissimum latinior atque elegantior Iurisprudentia cœpit florere, Italicis contra Scholis magnâ ex parte antiquam docendi rationem retinentibus. Fuere autem hi in Galliis præcipui: *Franciscus Duarenus*, *Egvinarius Baro*, *Andreas Tigracellus*, *Virinfinitæ Lectionis*, *Franciscus Balduinus*, *Carolus Molinanus*, *Antonius Goveanus*, gente tamen Lusitanus; *Franc. Rotomannus*, *Barnabas Brissonius*, & qvi omnes omnium fere temporum Iurisperitos omnigenâ ista Iurisperitia longo intervallo post se reliquit, *Iacobus Cajacius*. Hispania vero,

per

per quem Theologiam Scholasticam accepit, eadem Autore & Philosophia illa naturalis Iuris, & Theologia moralis, cum Romani Iuris studio est conjuncta. Ille vero est Franc. de Historia, quo Praeceptore usus est Didacus Cavarruvias, quique etiam huic operam dedit, Ferdinandus Vasquez, qui primi omnium longo post intervallo veram Iuris aeterni Philosophiam, simul cum civilis Juris prudentiae excoluerunt. Germania quoque tandem aliquando coepit suos Jurisprudentiae Scriptores monstrare. Fuerentim illis XXX. primis annis hi praecipue celebres: Henningus Goeden, Nicolans Everhardus, Hieronymus Schurffius, & omnibus hisce doctior Valerius Zasius & Vigilius Zwischenius Frisius, quem postea alii in numero numero sunt secuti.

Cap. IV. De Medicis.

Res quoque Medica longè majori diligentia pariter atque elegantia hac tempestate coepit coli, præsertim laborantibus nonnullis cruditis Viris, ut Hippocratis, Galeni, alidrumque veterum Græcorum Medicorum Scripta postliminiò quasi in manus Studiosorum pervenirent. Debetur autem illa laus aliquâ ex parte Italî & Galli, ex potissimâ tamen nostris Germanis. Unus nempe est Janus Cornarius, qui Dioscoridem, Hippocratem, Paulum Aeginetam, Etium, & Galen pleraque in latinum convertit, præterquam quod alias jam editos correxit. Incubuit in eandem operam Johannes Guinterius Andernacensis, ac Leonhardus Fuchsius, & Conradus Gesnerus. Ut verò constet unicuique sua aetas, floruerent circa initia: Leonellus Faventinus, Petrus Bayrus, Andreas Thuringus, Sebastianus Montanus, Johannes de Vigo, Chirurgus præstantissimus, & Symphorianus Campensis, qui tamen omnes secuti sunt antiquum & inelegantem modum. Eodem tempore excoluit eleganter artem Medicam Johannes Manardus Ferrarensis, Nicolai Leoni-
ceni Discipulus. Dioscoridem quoque reverunt de Materia
Medica optimè meriti Marcellus Virgilinus Florentinus, & Johannes

Johannes Ruellius Gallus. Vixit etiam tunc Petrus B. ~~Bonaventura~~, & Mattheus Curtius, mota de secundâ venâ in pleuritide controversiâ celeberrimi. Circa Annum XL. fuit ingens fama Andreæ Vesalii, Bruxellensis, qui rem Anatomicam penitus colapsam, atque ne quidem ab ipso Galeno satis traditam accuratè etiam tum Juvenis ita restituit, ut etiam senibus omnibus hodieque sui admirationem reliquerit; quem pari in genere Studiorum in Italiâ tunc secuti sunt Realdus Columbus, & Gabriel Fallopius. Eodem autem tempore & rem Herbariam excoluerunt magnâ felicitate Petrus Andreas Matthiolus, Italus Senensis, Bartholomeus Maranta; in Germaniâ Hieronymus Tragus vel Bock, Leonhardus Fuchsius, & Conradus Gesnerus, qui præterea animalium Historiam vastissimis Commentariis illustravit. Ipsam autem medendi artem præ aliis clarissimâ in luce collocarunt Johannes Baptista Montanus, Victor Trincavellius, Hieronymus Fracastorius, Nicolaus Massa, Johannes Argenterius, omnes Itali; Johannes Fernelius, Jacobus Sylvius, Jacobus Hollerius, Guilielmus Rondeletius, omnes pari eruditione Galli. Apud nos verò iidem, quos antea laudavi, Leonhardus Fuchsius, & Johannes Gvinterus Andernacus; quibus dubio procul plures accessissent, nisi Germaniam tunc temporis dementasset ille, qui se Philippum Aureolum Theophrastum Bombastum Paracelsum ab Hohenheim nominavit, Monstrum hominis, in perniciem omnis melioris doctrinæ natum.

S. D. G.

Ad

HERMANNI CONRINGII

Commentarium de Scriptoribus

Supplementa.

Ad
Seculi XVI.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Seculum XVI. ob Artium bonarum restitutionem prioribus longè felicius, non priori modo, sed & posteriori parte copiam haud exiguum Scriptorum Ecclesiasticorum vidi, qui sive sacras Literas explicarunt, sive Articulos fidei exposuerunt, sive Hypotheses suas adversus contraria sentientes defendenterunt, si-
ve alio labore Ecclesiam juvare tentarunt. Sic ab Anno L. Seculi Ecclesiam Evangelicam, præter citatos à Conringio, ornarunt: Joh. Epinus, Ambr. Moibanus, Paulus Speratus, Joh. Forsterus, Erhardus Snepfius, Joh. Aurifaber, Paulus Eberus, Vi-
ctorinus Strigelius, Joach. Mörlinus, Stephanus Szegedinus, Joh. Pfeffingerns, Hieron. Velleras, Joh. Marbachius, Abrah. Buchol-
cerus, Mart. Chemnitius, Theodorus Snepfius, Joh. Vigandus, Ti-
lem. Hesbusius, Jac. Andrea, Nicol. Selneccerus, & Sigfridus Sac-
cas, quos, æque ac alias subseqventes, eo, quo Seculo vale-
dixerunt, ordine citare voluimus. Inter Reformatos post
medium Seculi, præter adductos ab Autore, celebre nomen
habuerunt: Petrus Virens, Petrus, Martir, VVolfg. Musculus,
Andr. Gerardus Hyperius, Guilielmus Farellus, Auguſt. Marlora-
ius, Joh. VVolphinus, Joh. Cnoxius, Bened. Aretius, Henr. Bulingerus,
Jofias Simlerus, Zach. Vrſinus, Ludov. Lavaterus, Simon Sulcenus,
And. Gualterus, Gasp. Olevianus, Ant. Sadæl, Guil. VVhitakerus,
& Lamb. Danæus. Inter Ecclesiaz Rom. Lumina scriptis cele-
bria tum referebantur: Georg. Cassador, Matthias Gistardus,

Sixtus Senensis, Claud. Espencaus, Job. Genesius Sepulveda, Didacus Covarruvias, Laur. Surius, Stan. Hosius, Ladovicus Granatensis, Job. Molanus, Franc. Turrianus, Ant. Caraffa, Franc. Toletus, Gilb. Ge-nebrardus, Bened. Arias Montanus, & Garsias Loaysa, qui omnes intra Seculum hoc sepulchro illati sunt.

Ad
Seculi XVI.
Cap. II.
De Philosophis.

Philosophorum quidem post Literarum restitu-tionem per totam Europam ubique larga se-ges apparuit; hoc tamen nomine præ cæteris parte Seculi posteriore floruerunt, scriptisq[ue] suis Philosophiam illustrarunt: Daniel Barbarus, Jacobus Zabarella, Petrus Ramus, Bernhardinus Telesius, & Franc. Patritius, qvorum posteriores tres peculiarem philosophandi ratio-nem affectarunt. Celebrium Mathematicorum no-men ex Germanis quidem Sebas[t]. Münter[us], Petrus Apianus, Reinerus Gemma, Friesius, Cyprianus Leovitius, Georg. Joach. Rhei-ticus, Erasmus Ofuvaldus Schreckenfuchs[us], & Gerb. Mercator; inter Gallos: Orontius Fineus, Guil. Philander, & Job. Stadins; & ex Italis Lucas Gauricus meruerunt.

Ad
Seculi XVI.
Cap. III.
De Jure Consulitis.

Multos quidem celebrium JCtorum, qui & poste-riorem Seculi partem illustrarunt, Conringius ci-tavit; ex ingenti tamen prætermissorum copiâ selectiores qvoadam superaddere non inconve-niens videtur. Germanorum itaque JCtorum præcipui à medio Seculi fuerunt: Job Sichardus, Nicol. Gerbelius, Simon Pfeff-

Pistoris, Modestinus Pistoris, Job. Oldendorpini, Job. Schneidevius,
 Joach. Hopperus, Job. Richardus, Nic. Cisnerus, Matthaus Vesem-
 becius, Andri. Gaius, Lamperius Distelmeyerus, Joach. Mynster-
 gerus, Ludolph. Schraderns, Job. Borcholtens, Hieron. Panschman-
 nus, & Joach. Benstius. Ex Gallis præcipue Jctorum scri-
 ptis clarorum nomen meruere: Job. Corasius, Michael Hospitali-
 us, Anson, Concius, Hubertus Languetus, qui qvidem inter Germanos
 consenuit, Hugo Donellus, Claud. Puteanus, Job. Bodinus, Pet. Pe-
 thens, & Pet. Faber. Nec Italis defuit illustrium Jctorum co-
 pia, qvam laudem præ cæteris Marianus Socinus, Hier. Torniel-
 lus, Benevenutus Straccha, Tiberius Decianus, Josephus Mascardus,
 & Guido Pancirollus meruerunt. Inter Hispanos Juris Cano-
 nici Doctores Didacus Covarruvias, & Mart. Azpicuelta emi-
 nuerunt, qui supra inter Scriptores Ecclesiasticos citati sunt.

Ad

Seculi XVI.

Cap. IV.

De Medicis.

UT reliqvæ Eruditionis partes, sic & Medicina copi-
 am satis largam Scriptorum exhibuit, ex qibus
 præcipuos modo, à Conringio prætermisso, citare
 nostrum erit. Ex Germanis, qibus brevitatis
 studio Helvetios, Belgasque annumeramus, Joach. Vadianus,
 Georg. Agricola, supra ab Autore inter Philosophos laudatus,
 VVolfg. Iustus, Hadr. Innius, Job. Baubinus, Thomas Erastus, Rem-
 bertus Dodoneus, Job. Crato, Job. Iac. VVeckerus, Iac. Schegkius,
 Job. VVierus, Petrus Monavius, Theod. Zwingerus, Iacobus Theo-
 dorus Tabernæmontanus, Job. Posthuis, & Joach. Camerarius illu-
 strium Medicorum titulum meruerunt; qibus meritissimo
 suo accensendus Job. Sambucus, natione licet Hungarus, in
 Aulâ tamen Imperatoriâ ut plurimum vivens, Medicus & Po-
 lyhistor plurimis anteferendus. Inter Gallos Job. Fernelius,
 Job. Gorreus, & Anatius Foësius; ex Italîs Job. Rapt. Montanus, Guido
 Gratarolus, Hippolytus Salviannus, Job. Argentarius, Hieron. Car-
 danus,

danus. & Iul. Alexandrinus; ex Lusitanis Petrus Nonius Scriptis Medicis nomen suum præ cæteris posteritati commendarunt.

Seculi XVI.

Cap. V.

De Historicis, Philologicis, Oratoribus & Poëtis.

Anta erat Seculi XVI. felicitas, ut splendente Evangelii luce etiam omnes aliae artes suum difunderent fulgorem. Cum verò omnes eos, qui Historicis, Philologicis, Oratoriis & Poëticis studiis se celebres reddiderunt, recensere non licet, primarios saltem annotare placet. Germania nostra multos celeberrimos vidiit Historicos, qvorum primarii sive: Iohann. Cuspianus, Bilibaldus Pirkheimerus, Iohannes Aventinus, Beatus Rhenanus, Gaspar Medio, Ioh. Sleidanus, Gaspar Brunschius, VVolfg. Lazius, Georg. Fabricius, Simon Schardius, Ioachimus Gurens, Reinerus Reineccius, Henr. Pantaleon, Franco Guillimannus, David Chytraeus, Marquardus Freherus, & Cyriacus Spangenbergius; qvibus codem nomine celebres jungendi sunt Helvetii: Iacob. Vadianus, Sebاست. Münsterus, Hulder. Matisius, Ioh. Stumpfius, Josias Simlerus, & Theodorus Zuvingerus; item Belgæ: Hadrianus Barlandus, Lambertus Horrensius, Hubertus Thomas Leodius, Suffridus Petri, Pontus Henterus, & Everb. Reidanus; & qui res Turcicas declararunt, Augerius Giflenius Busbequius, & Ioh. Leonclavius, qui ultimus & multorum Græcorum Scriptis in latinam lingvam translatis clarus evasit. Ex Italibz Historicorum nomen meruerunt: Raphael Volaterranus, Galeacius Capella, Franciscus & Ludov. Giuicciardini, Caspi Contarenus, Pet. Bembus, Paulus Iovius, Polyd. Vergiltus, Jacobus Nardus, Pet. Biçarus, Pet. Roscius, seu Rubens, Pet. Iustinianus, Natal. Comes, Hubertus Folietta, Carolus Siganus, Franc. Sansevinius, Paulus Paruta, & Henr. Catharinus Davila; qvibus & Thom. Fayellus, Siculus, annumerandus. Gallorum præcipui Historicis fuere: Philippus Cominatus, Paul. Amylius, natione qui-

quidem Italus, *Guisl. Paradinus*, *Mart. Bellajus*, *Arnoldus Ferronus*, & *Nicol. Vignesius*. Ex Hispanis, (qvorum Historiam & *Joh. Vasens*, *Belga*, scripti sunt;) *Petrus à Salazar*, *Alphonsus Vllon*, & *Franc. Tarapha*; è Lusitanis *Damianus à Goës*, *Lud. Andreas Descendius*, & *Hieronymus Osorius* Historicorum nomen meruerunt. Nec aliis Gentibus Historici defuerunt, qvo nomine Hungaria *Joh. Sambucus*, Polonia *Maschiam Mechovium*, *Saxonia* *Orichovium*, *Martinum Cromerum*, & *Joh. Demetrium Sulcovium*; Bohemia *Johann. Dubravium* & *VVenzel. Hagecum*; Britannia *Hectorum Boetium*. & *Georg. Buchananum*, *Scotos*; Svecia *Johannem & Olaum Magnos*, laudant. Historicis adjungendi videntur, qvi antiquitates magno conatu eruere laborarunt, inter qvos *Lilius Gregor*, *Gyraldus*, *Pet. Gyldius*, *Eneas Vi-cus*, *Onuphrius Panvinius*, *Franc. Robortellus*, *Hubertus Golzius*, *Antonius Augustinus*, *Matthaeus Hofius*, *Fulvius Ursinus*, & qvi ultra Seculi finem vixit, *Jannus Jacobus Boissardus*, sibi celebre nomen pararunt. Chronologiam præceteris *Johannes Funccius*, *Abrah. Bucholcerus*, *Gilberetus Genebrardus*, *Leonardus Krenzbe-mius*, & qvi omnium Chronologorum Princeps est, qvamvis nonum sequentis Seculi annum attigerit, *Josephus Justus Scaliger*, illustrarunt. Geographiam accuratâ ratione summaque industria exposuerunt *Gerhardus Mercator*, & *Abrahamus Ortelius*.

Inter Philologos Germanos, qvorum ingens copia extitit, agmen ducunt *Johann. Capnio*, seu *Reuchlinus*, *Sigismundus Gelenius*, *Valentinus Friedland*, *Troendorfius*, *Nicol. Gerbelius*, *Conradus Lycosthenes*, *Joh. Draconites*, *Egidius Tschndus*, *Joach. Camerarius*, *Guisl. Xylander*, *Joh. Hartungus*, *Hieron. VVolfius*, *Petrus Vincentius*, *Joh. Pösslius*, *Michael Neander*, *Frid. Sylburgius* & *Nathanael Chytraeus*. Belgarum præcipui Philologi erant: *Goropius Beccanus*, *Levius Torrentius*, & qvi sextum sequentis Seculi annum attigit. *summus Polyhistor*, *Justus Lipsius*. Italia eo nomine celebres Viros dedit: *Philippum Beroaldum*, *Johann. Baptift. Ignatium*, *Jul. Cef. Scaligerum*, *Cal. Secund. Curionem*, *Micron. Magnum*, *Paulum Manutium*, *Fredericum Commandinum*, *Immas zuelcius Tremellius*, & *Petrum Victorium*, qvibus &c peregrinus licet, *Franciscus Porrus*. Crætensis annumerari meretur.

Q

Ex
Digitized by Google

Ex Gallis candem laudem meruerunt: Iacobus Peronius, Sebastianus Castalio, Hadrianus Turnebus, Johann. Mercerus, Dionys. Lambinus, Guili. Postellus, Gensianus Hervetus, & Elias Vinetus. Inter Hispanos Ferd. Nonius Pincianus præ cæteris magni Philologi laudem tulit. Celebrum Oratorum nomen inter multos alios obtinuerunt: M. Antonius Majoragius, M. Anton. Muretus, Johannes Sturmius, & Andreas Dudithius.

Demum & Poëtis fertile hoc Seculum fuit, ex quibus præcipui fuere Germani: Ulricus Hartenius, Helius Eobanus Hessus, Jacobus Micellus, Georgius Sabinus, Joh. Stigelius, Petrus Lotichius Secundus, Nicodemus Frischlinus, Joh. Lanterbachius, & Paulus Melissus; Itali: Jacobus Sannazarius, M. Hieronymus Vida, Torquatus Tassus, aliique non pauci; Galli: Salmonius Macrinus, Petrus Ronsardus, Guili. Sallust. Bartasius, & Q. Sept. Florens Christianus; & inter Scotos Georg. Buchananus. Nec hic omittendi videntur Typographi eruditæ, qui mira industria literarum incrementa juvarunt, inter quos præcipui fuerunt: Aldus Manutius, Rob. Stephanus, Ioh. Frobenius, Guili. Morellus, Joh. Oporinus, Christoph. Plantinus, Franc. Rabbelengius, Hieron. Commelinus, & Henr. Stephanus. Imo ne quid eruditæ Seculi felicitati decesset, Fœminæ ipsæ haud paucæ Philologicis & Poëticis studiis excelluerunt, ex quibus præcipue Hippolyta Taurella, Olympia Fulvia Morata, Aloysia Sigea, Laurentia Strozza, & circa finem Seculi Elisabetta Bonanna yvestonia citari merentur.

Seculi XVII.

Cap. I.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Oc Seculo adeò floruit sacrorum, aliorumque studiorum felicitas, ut numerum Eruditorum passim per Europam celebrium vix capiat paucorum capitum angustia. Igitur ex iis, qui durante hoc Seculo floruerunt, & intra terminos ejusdem erbi valedixerunt, non nisi illustriores citare volumus. Ex iis itaque Scriptoribus, qui puram Evangelii doctrinam scri-

Scriptis propagarunt, intra primos X. Seculi annos obierunt: Egidius Hunnius, David Rungius, Lucas Ofiander, Sal. Gesnerns, Pbil. Nicolai, Polycarpus Lyserus, & Job. Pappus. Secunda Seculi decas amisit Pbilipp. Marbachium, Felicem Biddenbachium, Stepb. Gerlachium, Job. Forsterum, Leonb. Hutterum, Andr. Ofianum, Christoph. Helvicum, Albert. Grauerum, Jacob. Heilbrunnerum, Conrad. Schlüffelburgium, & Matthiam Hafenrefferum.

Inter XX. & XXX. annum mortui sunt Thelogi celebriores: Job. Arndius, Job. Schröderus, Job. Apfelmannus, Balth. Meisnerus, Balth. Menzerus, Fredericus Baldinus, Valer. Herbergerus, Vincent. Schmuckius, Jacob. Beybingius, VVolfg. Franzius, & Job. Tarnovius.

Qvartâ Seculi decade obierunt: Theodorus Thummius, Polycarpus Lyserus, Paulus Tarnovius, Job. Gerhardus, Georg. Zeemannus, & Conr. Dietericus. A XL.

ad L. annum desideravit Germania Thelogos celebriores: Job. Himmelsum, Henr. Höpfnerum, Nicol. Hunnius, Andr. Kesternum, Matthiam Höe ab Hohenegg, Job. Sanbertum, Arnold. Mengeringium, Job. Hermannum, Job. Behminum, Job. Quistorpium, VVilh. Lyserum, & Conr. Hornejum. Sextâ Decade Seculi mortui sunt: Paulus Röberus, Casp. Erasmus Brocbandus, Ca-
lestinus Mislenia, Job. Valente. Andrea, Christianus Mattheus, Ju-
stus Fenzbornius, Georg. Calixtus, Salomon Glassius, Job. Schmidius, Job. Micralius, & Job. Georg. Dorschens.

Inter LX. & LXX. annum orbi valedixerunt: Job. Hülsemannus, Job. Balth. Schuppins, Mich. VValtherus, Iac. VVellerns, Job. Conr. Danbauerus, Job. Henr. Vrsmus, Job. Ernestus Gerhardus, Job. Mich. Dilberrius, Job. Quistorpius, & Hser. Kromayerus. Decas Seculi octava ex Thelogis nostris sustulit: Job. Müllerum, Job. Botfaccium, Henr. Müllerum, Peter. Haberkornium, Frid. Rappol-
tum, Balthas. Menzerum, & Martinum Geierum.

Nonâ decade amisit Ecclesia nostra Jobann. Museum, Job. Meisnerum, Egid. Strauchius, Job. Adam. Scherzerum, Seb. Niemannum, Augustum Varenium, Abrab. Calovium, Ant. Reiserum, Balth. Rebelium, Joach. Hildebrandum, Melch. Zeidlerum, Job. Sanbertum, & Christianum Dreiterum. Ultima decas recentiori luctu Ecclesiana affecit morte Theophilé Spizelii, Christiani Scrivensis, Chris-
tiani Lorckholtsi, Job. VVilhelmi Beyeri, Abrab. Hinkelmanni,

ni, Augusti Pfeifferi, Sebæt. Schmidtis, Valenti. Alberti, & Ioh. Bened. Carpzovii, quos vix finito Seculo Frider. Ulricus Calixtus secutus est.

Reformata Ecclesia amisit Viros celebriores Decade prima: Daniel. Toffanum, Franc. Junium, Guil. Perkinsium, Christoph. Pezelium, Theod. Beza, Iacobum Arminium, & Amandum Polanum; Decade secunda: Hugen. Broughton, Quirinum Remserum, Barthol. Pitiscum, Ioh. Drusium, Rob. Abbot, Ioh. Jacob. Grynaum, & Paulum Toffanum; Decade tertia: Daniel. Chamierianum, David. Pareum, Conrad. Vorstium, Philipp. Mornenum, Vizum illustrem, sed scriptis Theologicis celebrem, Abrab. Scultetum, Ioh. Piscatorem, & Ioh. Rudolph. Hospitanum; quartâ Decade: Matthiam Martinium, Christoph. Polargum, Ioh. Henr. Alstedium, & Guil. Amesium; Decade quintâ: Ludov. de Dien, Simonem Episcopium, & Frider. Spanheimium. Decas Seculi sexta sustulit: Andr. Rivetum, Thom. Gatakerum, Iacob Uffserium, Ioseph. Hallum, Petrum Molinenum, & Stephan. Gurcellum; Septima Petrum Heylin, Mosen Amyraldum, Ioh. Hornbekum, Sam. Bochartum, Ioh. Henr. Hottingerum, Carolum Drelinckartum, Ioh. Cocejum, & Ioh. Dalleum; Octava Iohann. Lightfootum, Sam. Marsonum, Gish. Voetinum, Abrab. Neidenum, & Jacob Altingium; nona Iohann. Claudium, Franc. Tarreinum, Iohann. Pearsonum, & Stephan. le Moyne; decima denum Henr. VVartonum, & Eduardus Stillingfleet amisit.

Net minorem Scriptorum Ecclesiasticorum copiam Romaha Ecclesia exhibere valet, quæ inter præcipua sua ornamenta referebat intra primam annorum decadem mortuos Scriptores: Gregor. de Valentia, Conrad. Schultingium, Nicol. Serrarium, & Bened. Pererium. A Decimo ad XX. annum amisit: Anton. Possevimum, Ioh. Busaeum, Petr. Ribadeneiram, Laur. de Zamora, Seb. Barradium, Martin. Smigletum, Henr. Sommalius, Franc. Costerum, & Angelum Reccam. Post annum XX. obierunt: Rob. Bellarminus, Conrad. Vetterus, Mart. Beccanus, Iacob. Gresserus, Paul. Laymannus, M. Anton. de Dominis, Laurent. Beyerlingius, Carolus Scribanus, & Hieroberens Rosveldus. A XXX. anno orbi valedixerunt: Adamus Tannerus, Adamus Conzenius, Iohann. de Pineda, Corn. à Lepido, Abrab. D'Onvins,

vinus, Hier. Drexelius, Corn. Iansensis, in quibusdam ab Ecclesia Rom. dissidens, & Iac. Salianus. Decas Annorum quinta defideravit Henr. Lanciliotum, Paul. Sherlogum, Sylvestrum Petrasanctam, Didac. Saavedram, & Augustin. Barbosam. Sexta decade obierunt: Nicol. Causinus, Iacobus Sirmondus, Maxim. Sandens, Iodocus Kedius, Ioh. Enseb. Nierenbergius, Laurent. Fornens, & Ioh. Morinus. Seqventi Decade ad plures abierunt Petrus de Marcâ, Theoph. Raynandus, Philip. Labbeus, & Iacobus Balde. Octava decas Seculo ademit Vitum Erbermannum, Albert. Kojalovit, & Ioh. Lannojum. Reliqvo tempore Ioh. Caramuel à Lobkovvitz, Anton Arnaldus, Iosephus de Aguirre, Anton. Pagi, Cælestinus Sfondrata, aliique non pauci obierunt, quos Rom. Ecclesia inter præclaros Scriptores numerat.

Nec impietati defensores defuerunt; prout hoc Seculo Antitrinitariorum blasphemiam Fanfus Soeinus, Georg. Blan- drata, Valente. Schmalcius, Ioh. Crellius, Ionas Schlichtingius, Chri- stoph. Sandius & alii propugnarunt. Fanaticorum Ante- gnanus fuit Iacobus Böhminus, Sutor Gorlicensis, inter suos ambitioso Teutonici Philosophi nomine notus, cuius somnia Quirinus Kuhlmannus præ cæteris propagare fategit. Præ- ter hos & Iohan. de Labadie, Christianus Hobarginus, Antonia Berignonia, aliique non pauci, fanatico suo turbas dedere.

Cap. II.

De Philosophis & Mathematicis,

Hilosophia à multis hoc Seculo exculta est, quo- rum nonnulli antiquam Peripateticorum Me- thodum secuti sunt, alii novam philoso- phandi rationem inierunt. Inter illos clatum nomen præ cæteris habuerunt: Franciscus Piccolominus, & Hispani duo, Franc. Suarez, & Petrus de Fonsecá; imò & huic Philosophia omnes serè ex ordinibus Refigiosorum adhæse- sunt. Ex Germanis præcipue in eo philosophandi gene- re excelluerunt: Otto Casmannus, Thom. Sagittarius, Cornel. Martini, Randolphus Goetzenius, Jacob Martini, Christoph. Scheble- ens, Daniel Stablius, Ioh. Zessoldus, aliique permulti,

Peculiarem philosophandi rationem sibi elegerunt: *Franciscus Bacon de Verulamio*, qui experimentis nitens Ecclæsiæ Philosophiæ fundamenta jecit; *Thomas Campanella*, qui Platonico ductu Christianam Philosophiam magno ausu paravit; *Renatus Cartesius*, qui novis à se inventis, aut, ut aliis videtur, ex monumentis antiquorum collectis principiis totum Philosophiæ ædificium superstruere conatus est; *Petrus Gassendus*, qui Epicuream Philosophiam ab impietate purgatam restituit; & *Thomas Hobbesius*, principiis nitens haud parum à verâ pietate alienis. Naturalem Philosophiam in specie præter *Baconem*, *Cartesium* & *Gassendum* citatos. etiam non sine laude excoluerunt *Fortunius Licetus*, *Iohan. Sperlingius*, *Xenelmus Digby*, *Martinus Schokius*, *Otto Guerikius*, & *Rob. Boyleius*.

Mathematica studia reliqvis non infeliora, cultores sat multos invenerunt, inter quos eminuerunt: *Casparus Pencerus*, *Christoph. Clavius*, *David Origanus*, *Ioh. Keplerus*, *Ambr. Rhodius*, *Christoph. Scheinerus*, *Caspar Schottus*, *Athanasius Kircherus*, *Iohan. Hevelius*, & *Erhardus VVeigelius*, Germani; *Tycho Braheus*, primo Seculi anno mortuus, & *Christophorus Longomontanus*, Dani; *Hadrianus Romanus*, *Villebrordus Snellius*, *Hadrianus Mersius*, *Bernb. Varenius*, & *Christianus Hugenius Belgæ*; quibus meritissimo suo accedunt Itali Mathematicis artibus illustriores: *Mattheus Riccius*, *Ioh. Bapt. Porta*, *Bernhardinus Baldus*, *Ioh. Antonius Maginus*, *Galileus à Galilei*, *Andro Argolus*, *Scipio Claramontius*, *Ioh. Bapt. Ricciolus*, & *Ioh. Alphonsus Borellus*; & Galli: *Marinus Mersennus*, *Ioh. Bapt. Morinus*, & *Ismaël Bulialdus*; quorum plurimi Astronomiam tanto studio excoluerunt, ut omnes antiquorum labores longo intervallo post se relinqvant.

Cap. III.

De Jure Consulcis.

Us Civile & Canonicum à multis etiam hoc Seculo excultum est, copiosisque multorum scriptis explicatum; quo nomine celebriores extitere Germani: *Nicol. Renferns*, *Hippolytus à Collibus*,

Hieron.

Hieron, Treutlerus, Georg. Obrechts, Conradus Rittershusius, Polyhistor insignis, Andreas Cladins, Martinus Benckendorff, Frid. Prückmannus, Hermannus Vultejus, Georg. David. Locamerus, Christoph. Besoldus, Politicus tatis celebris, Iohan. Harprechens, Godofr. Fibigius, Henningus Rennemannus, Franciscus Steymannus, Casp. Klokius, Philip. Knipschild, Iustus Sinold Schuzius, Villhelmus Ludovellus, Theod. Reinkingius, Henr. Ernstius, Ioh. Limnaeus, Bened. Carpzovius, Jacob. le Bleu, Dav. Merius, Iohann. Brunnemannus, Christoph. Phil. Richter, Ioh. Otto Tabor, Ioh. Loccenius, Wolf. Adamus Lauterbach, Dan, Clasenius, Ioh. Strauchius, Ioh. Pomereschius, Ioh. Rebhahn, Caspar Zieglerus, & Georg. Adamus Struvius.

Ex Belgis in Jure tradendo celebre sibi praeceteris nomen pararunt: Petrus Vesenbecius, M. Anton. del Rio, Oberius Giphanius, Petrus Gudelinus, Everhardus Bronchorst, & Bernh. Schotanus. Itali Juris interpretes primarii fuere: Jacobus Menochius, Albericus Gentilis, Prosper Farinacius, Nicol. de Passeribus, Scipio Gentilis, Politicis scriptis celebris, Dominicus Tuscanus, & Iul. Pacius. Ex Gallis praeceteris floruerunt Juris notitiâ: Dionysius Godofredus, Antonius Faber, Jacobus Godofredus, & Carolus Annibal Fabrotus. Ex Hispanis praeceteris claruit Carolus de Tapia, & inter Anglos Iohann. Seldens.

Cap. IV. De Medicis.

Medici illustriores, qui haud segnius reliquis artem suam excoluerunt, scriptisqve sat copiosis illustrarunt, clari extiterunt hoc Seculo per Germaniam: Adolphus Otto, Nicol. Tarellus, Casp. Schurtenfeldius, Felix Platerus, Andreas Libavius, Ioh. Ludovicus Havenreuterus, Ioh. Ieffenius, Caspar Baubinus, Melchior Sebizius, Guili. Fabricius Hildanus, Chirurgus celeberrimus, Gregorius Horstius, Daniel Sennertus, Casp. Hoffmannus, Thomas Reinesius, Ioh. Marcus Marci à Kronland, Philip. Jacobus Sachsius à Leuenheim, Franc. de la Bœ Sylvius, Guernerus Bolfincius, Melch. Sebizijs Jun. Iohan. Jonstonus, Polonus qvidem mortu. sed habitatione Silesius, Val. Henricus Voglerus, Georg. Hier., Welschius,

Herm. Conringius, Ioh. Dan. Horstius, Ioh. Isach. Becherus, Ioh.
 Sigism. Elsholt, Ioh. Mich. Fehrius, Ioh. Iac. VValdschmidius, Ioh.
 Dan. Major, Ioh. Georg. Volkhammerus, & Henr. Meibomius.
 Ex Belgis illustrium Medicorum nomen meruerunt: Ioh.
 Heurnius, Carolus Clusius, Petr. Castellanus, Ioh. Bapt. Helmontius,
 singularibus principiis in re medicâ, aliisque eruditio-
 nis partibus notus, Iohan. Anton. Lindenius, Anton. Deusingius,
 Henricus Regius, Cornel. Bonetkoe, & Theod. Craanen. Inter
 Danos eodem nomine celebres extitere: Casp. Barthe-
 linus, Olaus VVormius, Ioh. Rhodius, Thom. Bartholinus, & Olans
 Borrichius. Italia celebres Medicos videntur: Andr. Cesalpi-
 num, Horat. Augenium à Monte Sancto, Hier. Mercurialem, Vly-
 sem Aldrovandum, Prosper. Alpinum, Hier. Fabricium ab Aqua-
 pendente, & Ludov. Sepralium. Gallia præ cæteris Ioh. Rio-
 lanum, Iacob. Sponiam, & Carolum Patinum laudavit. An-
 glia Rob. Fluddrum, miri ingenii Medicum, & Gwil. Harveyum;
 Lusitania Steph. Roder. de Castro celebriores Medicos exhi-
 buerunt.

Cap. V.

De Historicis, Philologis, Oratoribus & Poëtis.

Dicitur Seculum in omnibus Scientiarum ge-
 neribus uberrimo Eruditorum proventu felix
 fuit, ita præcipue magnam Historicorum & Phi-
 lologorum tulit copiam. Præ cæteris no-
 minandus videtur Eruditus magis, quam Regis nomine gau-
 dens JACOBUS I. Magnæ Britanniæ Rex, qui scriptis haud
 paucis editis æternitatem nominis quæsivit; cui ad latus
 poni meretur AUGUSTUS, Brunsvicensium & Lunebur-
 gensium Dux, tam Bibliothecâ Guelpherbytanâ propriâ
 manu collectâ & ordinatâ, quam Scriptis Gneſſavi Selene no-
 mine publicatis Erudito Orbi notissimus.

Historicis Scriptis aut paratis, aut editis inter Germa-
 nos celebre præ cæteris nomen meruerunt: Cyriacus Span-
 genbergius, Matthæus Dresserus, Ioh. Pistorius Nidanus, Pantaleon
 Candsius, Nicol. Serrarius, Elias Rensnerus, Marguardus Frebe-

TMS,

rus, Marcus Velferus, Seibus Calvisius, Chronologus accuratus, Hieron. Megiferus, Melch. Adami, Philippus Claverus, Henr. Meibomius, Melch. Goldastus ab Heiminsfeld, Jacobus Schirkfusius, Christoph. Adamus Rupertus, Everb. VVassenbergius, Ioh. Petrus Leichius, Adolph. Brachelius, Ioh. Freinshemius, Mart. Zeslerus, Ioh. Adlreiterus, Ioh. Conr. Dietericus, Georg. Hornius, Georg. Crugerius, Ioh. Henr. Baclerius, Ioh. Andreas Bosius, Ioh. Loccenius, Cypriacus Lentulus, Ioh. Schefferus, Petrus Lambecius, Sigism. Betulinus, Ioach. Pastorius, Christoph. Hartknochius, Bohuslaus Balbinus, Vitus Ludov. Seckendorfius, Caspar Sagittarius, & Samuel Pufendorfius. Eadem laude celebres Belgæ fuerunt: Stephanus Vinandus Pighius, Paulus Merula, Emanuel Meternus, Dominicus Bandius, Christoph. Brouverus, Lambertus van der Burch, Vbbo Emmius, Petrus Bertius, Franc. Suvertius, Ioh. Meursius, Aubertus Mirens, Hugo Grotius, Erigius Puteanus, Caspar Barlaeus, Petrus Corn. Hooft, Nicol. Vernulæus, Gerh. Ioh. Vossius, Polyhistor incomparabilis, Philippus Alegambe, Marcus Zuerius Boxhornius, Dan. Heinsius, Godofr. Henschensis, & Eman. Schelstratenus.

Inter Gallos Historicâ laude celebres extitere: Ioh. Parpyrinus Masso, Iacobus Bongarsius, Iacobus Augustus Thuanus, Princeps Historicorum recentioris ævi, Rudolphus Boterens, Ioh. Barclaius, fabuloſo Historiarum genere utens, Petrus Matthæus, Scœvola Sammarthanus, Scipio Plexius, Iac. Sirmondus, Dionysius Petavius, Gabr. Naudens, David Blondellus, Gabr. Barthol. Grammondus, Ludov. Maimburgius, Ludov. Sammarthanus, Ioh. Bart. Cotelerius, Carolus du Fresne, Antonius Varillas, & Anton. Pagins. Apud Italos Historici illustiores fuere: Ioh. Petrus Maffeius, Cesar Baronius, Horatius Turcelinus, Alex. Guagninus, Paul. Sarpius, Philippus Ferrarius, Geographus, Famianus Strada, Leo Allatius, Græcùs origine, sed in Italiâ degens, Baptista Nannus, Victorius Sirus, Majolinus Bisaccionius, Ieremias Brusonius, Galeacius Gualdus, & Ioh. Ciampinus. Lusitaniam Emanuel Acosta, Hispaniam, Sebæt. Gonzalez, Prudent. de Sandoval, & Iohann. Mariana Historici celebiores ornarunt. Britannia eo nomine claros habuit: Henr. Savilium, Gwil. Camdenum, Thomam Demyserum, Robert. Jonſon-

num, Thom. Goduvuin, Eduardum Simsonem, & Rob. Menterum de Salmoneto. Ex Danis Iohann Isaacus Pontanus, inter Polonus Salomon Neugebauerus, Stanislaus Lubienkensis, Ioh. Innocentius Petricius, Stanislaus Kobierzicky & Paulus Piascicus; & apud Hungaros Nicolaus Isthmanus Historicis Scriptis celebre nomen sibi pararunt.

Vix minor fuit celebrium Philologorum numerus, ex quibus non nisi illustriores nominare volumus. Exornarunt eo nomine Germaniam: Christoph. Colerus, Laurent. Rhodomannus, Mart. Crusius, Eilhardus Labinus, Everhardus Elmenhorfius, Jacobus Pontanus, Ioh. Buxtorffius, Caspar Dornavius, Erasmus Schmidius, Matthias Berneggerus, Petrus Kirstenius, Henr. Lindenbrogius, Caspar Scropius, Elias Ebingerus, Andr. Rivinus, Casp. Barthius, Theod. Hackspanius, Lucas Holstenius, Ioh. Buxtorffius Jun, Iohann. Frid. Gronovius, Christianus Ravius, Christoph. Schraderus, Jacob. Thomasius, Christoph. Arnoldus, Christianus Daunius, Matthias VVasmuthius, Andr. Sennertus, Ioh. Ludov. Praschius, Dan. Georg. Morbofius, Frid. Bened. Carpzovius, & Vincent. Placcius.

Ex Belgis celebriores fuere Philologi: Bonaventura Vulcansius, Thom. Erpenius, Janus Gruterus, Andr. Schottus, Iohann. Menius, æquali Jure supra inter Historicos relatus, Jacobus Golius, & Isaacus Vossius. Inter Gallos eo nomine eminuerunt: Iohann. Passeratius, Iosephus Iustus Scaliger, Isaacus Gascoinus, Fronto Duceus, Iul. Caesar Bulengerus, Nicolaus Rigalius, Claudius Salmasius, Henricus Valeius, & Egidius Menagius.

Ex Italis Laurentius Pignorius & Odavus Ferrarius; ex Anglis Thomas Farnabius & Eduardus Pocockius præ cæteris celebres extitere. Oratorum laudem inter multos alios affecuti sunt, inter Germanos qvidem Hermannus Kirchnerus, Michael Piccartus, & Augustus Buchnerus; inter Belgas Dominicus Bandius & Edo Nembusius.

Ex Poëtis demum hujus Seculi, præter Barlaum. Heinsium, multosqve alios supra alio nomine laudatos, latino carmine præ cæteris Janus Donsa, Salomon Frenzelius, Gregor. Bermannus, Frider. Taubmannus, Ioh. Hermannus, Nicol. Avancinus, Ioh. Fechnerus, Renatus Rapinus, & fœminæ celeberrimæ, Anna Maria Schurmannia, & Helena Cornelia Riscopia, clarum sibi no-

mén

men pararunt; id qvod Germanico carmine *Mars. Opisens*
Paulus Flemmingius, Simon Dachius, Andreas Gryphius, Christopherus
ab Hoffmannsurvaldau, Dan. Cap. a Lobenstein & Henricus
Mühlpfortensis; Belgico Jacobus Catius, Iustus Vondelius, & Con-
stantinus Hugenius assecuti sunt.

S. D. G.

INDEX.

A.

- Haly Abbas. 91.
- Rob. Abbor. 124.
- Abdias Babylonius. 53.
- Petrus Abelardus. 93.
- Abbatbar. 5.
- Abraham. 3. 12. 18. 20.
- Abrahams filii & Contubina. 17.
- Abugiafar. 89.
- Abumaron Avenzoar. 95.
- Abumasar Alpharabius 85. 86.
- Abunazar Graphar. 88.
- Academia 35. 36.
media 36.
nova 36. 37.
- Academici 54.
- Donatus Acciajolus 107.
- Accius 45.
- Franc. de Accolti. 107.
- Accursius 99.
- Achilles. 30.
- Alexand. Achillinas. 113.
- Eman. Agofta. 129.
- Adam. 1. 2.
- Melch. Adami. 329.
- Adelhardus. 87.
- Adelmanus Brixiensis. 90.!

- Iob. Adizreiter. 129.
- Ado Viennensis. 87.
- Alexand. Aegeus. 54.
- Egidius Cordubensis. 96.
- Romanus. 98.
- Paulus Egineta. 76. 115.
- Egyptiorum Antiquitas. 20.
- Artes 4. 22.
- Astrologia. 20.
- Eruditio. 19.
- Geometria. 22.
- Hieroglyphica. 22.
- Magia. 22.
- Medicina 22.
- Sacerdotes. 21. 22.
- Elianus 64.
- Paulus Emylius. 120.
- Eneas Gazeus. 74.
- Iob. Epinus. 117.
- Esculapius. 30.
- Esopeica fabula. 69.
- Ethiopum Biblioteca. 24.
- Eruditio. 24.
- Philosophi. 24.
- Etius Amidenus. 76. 115.
- Agathias Scholasticus. 81.
- To ayzatov. 31.

- Aggregator. 104.
- Georg. Agricola. 114. 119.
- Rud. Agricola. 109.
- Joseph. d' Aguirre. 125.
- Aimoinus. 87.
- Albategnius. 85.
- Valentin. Alberti. 124.
- Albertus Magnus. 97. 98.
- Albinus Alcuinus. 83.
- Albumasar. 88.
- Alburnus Valens. 62.
- Jacobus Alchindus. 95.
- Andr. Alciatus. 114.
- Alcibiades. 41.
- Alcimus Avitus. 78.
- Alcinous. 63.
- Aldhelmas. 83.
- Ulysses Aldrovandus. 128.
- Philippus Aleymabe. 129.
- Alexander de Ales. 97.
- Aphrodisiensis. 60.
- Magnus. 39.
- Trallianus. 76. 81.
- Alexandrina Medicorum Scho-
la. 72.
- Julius Alexandrinus. 120.
- Algazel. 94.

I N D E X.

-
- Algerus Leodienfis.* 92.
Albasenus. 85.
L. Cincius Alimentus. 47.
Alhindus. 85.
Leo Allatius. 129.
Petr. de Alliaco. 105. 107.
Jacobus Almainus. 112.
Almoravidæ. 93.
Alphenus junior. 68.
Alphius Avitus. 73.
Alphonſina Tabulae. 99.
Alphonſius Hispan. Rex. 98. 99
Proſper Alpinus. 128.
Joh. Hem. Alſtedius. 124.
Joh. Altingius. 124.
Joh. Alvarottus. 107.
Pelagius Alvarus. 101.
Amalarius. 84.
Amasis. 23.
Ambroſius. 70.
Ametius. 67. 71.
Gvil. Amesius. 124.
Ammianus Marcellinus. 72.
Ammonius. 79. 66.
Amoraim. 60.
Amos. 7.
Amphilochius. 70.
Amphion. 31.
Nicol. Amsdorffius. 113.
Moses Amyraldus. 124.
Anania. 7.
Joh. de Ananid. 107. 108.
Anastasius Bibliothec. 87.
Nicenus. 82.
Sinaita. 78.
Anatolius. 67.
Anaxagorus. 33.
- Anaxarchus.* 18.
Anaximander. 33.
Anaximenes. 33.
Petrus de Anchorano. 107. 108
Joh. Payva Andradius. 113.
Ant. Andreæ. 101. 102.
Jac. Andreæ. 117.
Joh. Andreæ. 103.
Joh. Valent. Andreæ. 123.
Andromachus junior. 57.
senior 57.
Andronicus Rhodius 39.
Angelomus. 34.
Angli. 82. 83.
Joh. Anglicus. 104.
Annicerii. 41.
Anni inventio. 20. 30. 32.
Joh. Annus Viterbiens. 15.
Anonymus 7Ctus. 88.
Idiota. 87.
Poëta 87.
Ansbelmus Cantuariensis. 90.
Laudunensis. 90.
Lucensis. 90.
Antigonus Socœvus. 10.
Antiochus Ascalonites. 48.
Epiphanes. 9.
Antipater. 38.
Gvilielm. Antifiodorens. 97.
Antisthenes. 41.
Antonius Florentinus. 106. 110
Pachius. 57.
Socœvus. 10.
Antyllus. 68.
Appellicon Tejus. 40.
Joh. Apfelmannus. 123.
Aphtonius. 77.
- Petrus Apianus.* 118.
Sidon Apollinaris. 73.
Apollonides. 63.
Apollonius Tyaneus 18. 24. 61.
Petrus Aponensis. 104.
Apostoli 83.
Appianus Alexandrinus. 64.
L. Apulejus. 61.
Hier. Fabric. ab Aquapenden-
re. 128.
Aqvila. 60. 66.
Thom. Aqvinas. 97. 98.
Arator. 78.
Arca Noachi. 3.
Arceſilaus. 36.
Archelaus. 33.
Archimedes. 107.
Archytas Tarentinus. 44.
Joh. Arçulanus. 108.
Jac. de Arenâ. 103.
Aretæus Cappadox 63.
Arete. 40.
Angel. Aretinus. 107.
Leona, Aretinus. 109.
Bened. Aretium. 117.
Joh. Argenterius 116. 119.
Thom. de Argentinâ. 102.
Ylricus Argentinensis. 97.
Andr. Argulus. 126.
Argonauæ. 29. 30.
Joh. Argyropylus. 106. 109.
Bened. Arias Montanus. 118.
Gregor. Ariminensis. 102.
Aristæus. 9.
Kristippus. 40.
Aristobulus. 9.
Aristocles Messenius. 60.
Ariſſos.

- Aristoteles 8. 23. 38 98.
 Richard. Armacanus. 102.
 Jac. Arminius 124.
 Ant. Arnaldus 125.
 Job. Arndtius. 123.
 Arnobius. 66.
 Christoph. Arnoldus. 130.
 Arnoldus Carnotensis. 93.
 Ariana heres. 69.
 Arrianus. 55. 60. 64.
 Artemidorus Capito. 63.
 Artorius Musa. 57. 58.
 Asclepiades. 57.
 Asconius Pedianus. 69.
 R. Ase. 60.
 Aßpus. 60.
 Assapb. 5.
 Assyriorum Eruditio II. 12.
 Astesanus Astenfis. 104.
 Astrologia Egyptiorum. 20.
 inventa. 24. 25.
 Atejus Capito. 55.
 Athanasius. 69.
 Atheneus. 64.
 Attalensis. 63.
 Atbenagoras. 59.
 Atbenodorus. 45.
 Atlantici Philosophi. 25.
 Atlas. 24. 25.
 Nicol. Avancinus. 130.
 Avempace. 94.
 Job. Aventinus. 120.
 Abumasar Avenzoar. 95 100.
 Averrhoës. 94. 100.
 Augustinus. 73.
 Anton. Augustinus 121.
 Augustus Dux Brunswick. 128.
- Avicenna. 90. 91. 100. 108.
 Festus Avienus. 69.
 Alcimus Avitus. 78.
 Cœl. Aurelianus. 63.
 Petrus Aureolus. 101. 102.
 Aureum Vellus. 30.
 Job. Aurifaber. 117.
 Aymericus Lemovicensis. 7.
 Azaria. 7.
 Azo Bononiens. 95.
 Mart. Azpicieta. 113. 119.
- B.
- Babylonica Supersticio. 8.
 Franc. Baco de Verulam. 126.
 Job. de Bacone. 102.
 Bagarottus. 95.
 Bobuslaus Balbinus. 129.
 Iac. Balde. 125.
 Iac. Balduini. 99.
 Frid. Balduinus. 123.
 Franc. Balduinus 114.
 Bernb. Baldus. 126.
 Baldus de Vhaldus. 103.
 Theod. Palsamo. 98. 95.
 Barbarorum Eruditio. II.
 Daniel Barbarus. 118.
 Hermolaus Barbarus. 109.
 Andr. Siculus Barbatia. 107.
 108.
 Augustin. Barbosa. 128.
 Job. Barclajus. 129.
 Bardas. 85.
 Bardwickum. 26.
 Bardis. 25. 26. 27.
 Casp. Barlaeus. 129.
 Hadrianus Barlandus. 120.
- Cæsar Baronius 129.
 Egvinarius Baro. 114.
 Seb. Barradius. 124.
 Gil. Sallust. Bartas. 122.
 Casp. Barthius. 130.
 Casp. Bartholinus. 128.
 Thom. Bartholinus. 128.
 Bartolomæus Pisanius. 104.
 Bartolus de Saxoferrato. 103.
 Job. Basianus. 95.
 Basilius M. 70.
 Job. Bassilius. 106.
 Domin. Baudius. 129. 130.
 Baverius de Bayeriis. 109.
 Casp. Baubinus. 127.
 Job. Bauhinus. 119.
 Guido Bayfius. 103.
 Petrus Bayrus. 115.
 Balib. Bebelius. 123.
 Job. Goropius Becanus. 121.
 Mart. Becanus. 124.
 Job. loach. Becherus. 128.
 Beda Venerabilis. 83.
 Behir. lucis paris. liber. 2.
 Job. Bebmius 123.
 Isaacus Beimiram. 93.
 Mart. Bellajus. 121.
 Petr. de Bella Pertica 103.
 Rob. Bellarminus. 124.
 Iac. de Belloviso. 99.
 Vincent. Belluacensis. 97. 101.
 Belus. 12.
 Petrus Bembus. 120.
 Benedictina Cœnobia 83.
 Benedictus. 77.
 Benevenutus Grapheus. 96.

I N D E X.

-
<i>Benjamin Tudelenus.</i> 96.	<i>Bileam.</i> 14.	<i>Bramines</i> 18.
<i>Benjaues.</i> 18.	<i>Petrus Bizarus.</i> 120.	<i>Adolph. Brachelius.</i> 129.
<i>Mart. Benckendorff.</i> 127.	<i>Majolinus Bisaccionius.</i> 129.	<i>Tycho Brahe.</i> 126.
<i>Berengarius</i> 90.	<i>Petr. Blasensis</i> 93.	<i>Ioh. Brentius.</i> 121.
<i>Iac. Philipp. Bergomensis.</i> 110.	<i>Ioh de Blanafco.</i> 99.	<i>Barnabas Brissonius.</i> 114.
<i>Bernardinus Senensis.</i> 105.	<i>Iac. le Bleu.</i> 127.	<i>Petr. Brissotus.</i> 116.
<i>Matthias Berneggerus.</i> 130.	<i>Georg. Blandrata.</i> 125.	<i>Casp. Erasm. Brochmandus.</i> 123.
<i>Bernhardus.</i> 92.	<i>Dar. Blondellus.</i> 129.	<i>Everh. Bronchorst.</i> 127.
<i>Phil. Beroaldus.</i> 121.	<i>Flav. Blondus.</i> 110.	<i>Hug. Broughton.</i> 124.
<i>Berolus.</i> 15.	<i>Sam. Bochartus.</i> 124.	<i>Christoph. Broverus.</i> 129.
<i>Gregor. Bersmannus.</i> 130.	<i>Andr. Bodenstein Carlstad.</i> 111.	<i>Bruchium Alexandrinum.</i> 23.
<i>Leonth. Bertapalia.</i> 108.	<i>Ioh. Bodinus.</i> 119.	<i>Ioh. Brunnemana.</i> 127.
<i>Petr. Bertius.</i> 129.	<i>Ioh. Boissacus</i> 123.	<i>Bruno Carthusianus.</i> 90.
<i>Bertholdus Constantiensis.</i> 92.	<i>Franc. de la Bœ Sylvius</i> 127.	<i>Longobergenus.</i> 100.
<i>Berytus.</i> 71. 76. 80.	<i>Ioh. Henr. Baclerus.</i> 129.	<i>Aug. Dux Brunsvicensis.</i> 128.
<i>Christoph. Besoldus.</i> 127.	<i>Iacob. Bæklus.</i> 125.	<i>Caspar Brusbus.</i> 120.
<i>Bessarion.</i> 106. 109.	<i>Nicol. Boërius.</i> 107.	<i>Ierem. Brusonus.</i> 129.
<i>Bethel. Schola.</i> 7.	<i>Böethus.</i> 75. 77. 94. 98.	<i>Lud. de Bucca ferrea.</i> 113.
<i>Sigism. Betulius.</i> 129.	<i>Hector. Bœtibus.</i> 121.	<i>Georg. Buchananus.</i> 121.
<i>Ioach. Beustius.</i> 119.	<i>Bœtibus Sidonius.</i> 54.	<i>Aug. Buchnerus.</i> 130.
<i>Laur. Beyerling.</i> 124.	<i>Ian. Iac. Boiffardus.</i> 121.	<i>Abrab. Bucholzerus.</i> 117. 121.
<i>Ioh. VVilh. Beyerus.</i> 123.	<i>Lud. Bologninus.</i> 107.	<i>Gvil. Budaeus.</i> 114.
<i>Theod. Beza.</i> 124.	<i>Bonaventura.</i> 97.	<i>Buddes.</i> 18.
<i>Bias.</i> 32.	<i>Ant. Bonfinius.</i> 110.	<i>Ioh. Bugenbagius.</i> 111.
<i>Biblia ab Esdrâ restituta.</i> 8.	<i>Iac. Bongarsius.</i> 129.	<i>Iul. Cæs. Bulengerus.</i> 130.
<i>Theod. Bibliander.</i> 112.	<i>Bonifacius Mogunt.</i> 83.	<i>Ifmaël Bulildus.</i> 126.
<i>Bibliotheca Alexandrina</i> 23.	<i>VIII. Papa.</i> 99.	<i>Henr. Bultingerus.</i> 117.
<i>incensa.</i> 23.	<i>Bononiensis Academia.</i> 95.	<i>Bulgarus Pisianus.</i> 95.
<i>minor.</i> 23.	<i>Corn. Bonetkoe.</i> 128.	<i>Lamb. van der Burch.</i> 129.
<i>Aristotelis.</i> 23. 39. 40.	<i>Ioh. Borcholten.</i> 119.	<i>Burchardus VVermat.</i> 91.
<i>Attali.</i> 23.	<i>Ioh. Alphons. Borellus.</i> 126.	<i>Antonia Burignonia.</i> 125.
<i>Gvelphbyt.</i> 128.	<i>Olaus Borrichius.</i> 128.	<i>Ioh. Buscaus.</i> 124.
<i>Hierosolymit.</i> 128.	<i>Ioh. And. Boissus.</i> 129.	<i>Augerius Gislenius Bustegnius</i>
<i>Osymandæ.</i> 23.	<i>Rud. Botereus.</i> 129.	<i>120.</i>
<i>Felix Bidenbachius.</i> 123.	<i>M. Zuer. Boxhornius.</i> 129.	<i>Ant. de Butrio.</i> 107. 108.
<i>Gabr. Biel.</i> 106.	<i>Rob Boyle.</i> 126.	<i>Ioh. Buxtorfus.</i> 130.
<i>Bildat Subites.</i> 14.	<i>Brachmanes.</i> 17. 18.	<i>Abrah. Bzovius.</i> 124.

C. Cabm-

I N D E X.

C.	
<i>Cabala.</i> 4.	<i>Iob. Capnio.</i> 121.
<i>Nicol. Cabasilas.</i> 102.	<i>Iob. Capreulus.</i> 105. 106.
<i>Cadmea literæ.</i> 19.	<i>Ant. Caraffa.</i> 118.
<i>Cadmus.</i> 19.	<i>Iob. Caramuel à Lobkovitz.</i> 125.
<i>Cæcilius.</i> 45.	<i>Hier. Cardanus.</i> 113. 119.
<i>Barthol. Cæpolla</i> 107.	<i>Andr. Carlstadius.</i> 111.
<i>And. Cæsalpinus.</i> 128.	<i>Carmelita Pythagoras.</i> 43.
<i>C. Iul. Cæsar.</i> 23. 48. 50.	<i>Carmelitarum Origo.</i> 6.
<i>Thom. de Vio Cajetanus.</i> 112.	<i>Carneades.</i> 36. 37.
<i>Cain.</i> 1. (113)	<i>Hugo de S. Caro.</i> 97.
<i>Cainitæ.</i> 2.	<i>Carolus M.</i> 84.
<i>Cajus ICtus.</i> 62. 68.	<i>Bened. Carpzovius.</i> 127.
<i>Nicol. Calaber.</i> 96.	<i>Frid. Bened. Carpzovius.</i> 130.
<i>Calamus.</i> 18.	<i>Iob. Bened. Carpzovius.</i> 124.
<i>Domit. Calderinus.</i> 109.	<i>Renatus Cartesius.</i> 126.
<i>Iob. Calderinus.</i> 103.	<i>Carthago condita.</i> 19.
<i>Frid. Vlr. Calixtus.</i> 124.	<i>Isaacus Casaubonus.</i> 130.
<i>Georg. Galixtus.</i> 123.	<i>Casmense Monasterium.</i> 91.
<i>Abrab. Calovius.</i> 123.	<i>Otto Casmannus.</i> 125.
<i>T. Calpurnius Siculus.</i> 69.	<i>Georg. Cassander.</i> 117.
<i>Iob. Calvinius.</i> 112.	<i>Sim. de Casfia.</i> 102.
<i>Sethus Calvifus.</i> 129.	<i>Cassiani.</i> 56.
<i>Gvil. Camdenus.</i> 129.	<i>Iob. Casianus.</i> 73.
<i>loach. Camerarius.</i> 119. 121.	<i>M. Aurel. Casiodorus.</i> 76. 77.
<i>Thom. Campanella.</i> 126.	<i>Cassius Felix.</i> 57. 58.
<i>Symp. Campegius.</i> 115.	<i>Dio Cassius.</i> 68.
<i>Pantal. Candidus.</i> 128.	<i>C. Cassius Longinus.</i> 56.
<i>Ius Canonicum.</i> 95. 99. 103.	<i>Sebast. Castalio.</i> 122.
<i>Canticum Canticor.</i> 6.	<i>Christoph. Castellioneus.</i> 107.
<i>Thom. Cantipratens.</i> 97. 98.	<i>Petrus Castellanus.</i> 128.
<i>Melch. Canus.</i> 113.	<i>Paul. de Castro.</i> 107.
<i>Galeacius Capella.</i> 120.	<i>Steph. Roder. de Castro.</i> 128.
<i>Iob. de Capistrano.</i> 105.	<i>Ambr. Catbarinus.</i> 113.
<i>Aigas Capito.</i> 55.	<i>M. Cato.</i> 46.
<i>Iul. Capitolinus.</i> 69.	<i>Vrteens.</i> 49.
	<i>Iacobus Casfus.</i> 131.
	<i>Carillus.</i> 50. 58.
	<i>Gvid. de Caulaco.</i> 108.
	<i>Nicol. Caufinus.</i> 125.
	<i>Cecrops.</i> 25.
	<i>Georg. Cedrenus.</i> 92.
	<i>Corn. Celsus Niger.</i> 57.
	<i>Iuventius Celsus filius.</i> 62.
	68.
	<i>Pater.</i> 56. 62.
	<i>Celtarum Eruditio.</i> 25. 26. 27.
	<i>Com. Celtes.</i> 110.
	<i>Cenforimus.</i> 69.
	<i>Anton. Cermisonius.</i> 108.
	<i>Laonicus Chalcocondyles.</i> 110.
	<i>Chaldaeorum Eruditio.</i> 11. 15.
	<i>Chaldaica ars.</i> 12.
	Oracula, 15.
	<i>Chami Magia.</i> 3.
	<i>Dan. Chamier.</i> 124.
	<i>Chamus.</i> 3.
	<i>Charmidas.</i> 37.
	<i>Martinius Chemnitius.</i> 117.
	<i>Chiron. Centaurus.</i> 30.
	<i>Q. Sept. Florens Christianus.</i>
	122.
	<i>Chrysippus.</i> 38.
	<i>Eman. Chrysoloras.</i> 109.
	<i>Chrysopoeia.</i> 30.
	<i>Iob. Chrysostomus.</i> 70. 90.
	<i>Dav. Chytreus.</i> 120.
	<i>Nathan Chytreus.</i> 121.
	<i>Iob. Ciampinus.</i> 129.
	<i>M. Tull. Cicero.</i> 49.
	<i>L. Cincius Alimentus.</i> 47.
	<i>Circe.</i> 30.
	<i>Nicol. Cisnerus.</i> 119.
	<i>Matth. Ciardus.</i> 117.
	<i>Scipio.</i>

I N D E X.

-
Scipio Claramontius. 126.	Lucius Junius Columella. 58.	Iacobus Cremonensis. 107.
Dan. Clasenius. 127.	Marcel. Comes. 81.	Crito. 57.
Angelus de Clavasio. 108.	Natal. Comes. 120.	Critolcus. 40.
Claud. Claudianus. 77.	Petrus. Comester. 93.	Mart. Cromerus. 121.
Claudianus Mamertus 73.	Phil. Comineus. 120.	Casp. Cruciger. III.
Claudius Scotus. 84.	Frid. Commandinus. 121.	Georg. Crugierius. 129.
Joh. Claudius. 124.	Hieron Commelinus. 122.	Mart. Crusius. 130.
Christoph. Clavius. 126.	Plusquam Commentator. 100.	Iac. Cujacius. 114.
Cleanthes. 38.	Bernhard. Compostellanus. 99.	Ioach. Curaeus. 120.
Clemens Alexandrinus. 65.	Conciliator. 104.	Stephanus Curcellanus. 124.
Romanus. 53.	Ant. Concius. 119.	Cæl. Secund. Curio. 121.
Cleobulus. 32.	Ioh. de Conco Regio. 108.	Ioh. Europalates. 92.
Cleomedes. 54.	Pantal de Confluentia. 109.	Franc. Curtius. 114.
Clementina Constitutiones. 103.	Herm. Corringius. 128.	Matth. Curtius. 116.
Ioh. Climacus. 78.	Constantinus Afer. 91.	Q. Curtius. 58.
Clitomachus. 37.	Porphyrogen. 88.	Nicol. Cusanus. 106. 107.
Thurius 41.	Casp. Contarenus. 120.	Ioh. Cuspinianus. 120.
Andr. Clodius. 127.	Nicol. Contarenus. 113.	Cynica Secta. 41.
Petrus Cluniacens. 92.	Adam. Conzenius. 124.	Cynus Pistoriensis. 103.
Car. Clusius. 128.	Ioh. Corasius. 119.	Cyrenaicorum Secta. 40.
Pbil. Cluverus. 129.	Ianus Cornarius. 115.	Cyprianus 66.
Ioh. Cnoxus. 117.	Helena Corneliatiscopia. 130.	Cyrillus Alexandrinus. 73.
Ioh. Coccejus. 124.	Cornutus. 54. 59.	Hierosolymit. 73.
Mo. Ant. Coccius Sabellicus. 110.	Franciscus Coferus. 124.	Cyrus Theodoreus. 77.
Ioh. Cochlaeus. 113.	Ioh. Bapt. Coetelerius. 129.	C.
Codex Gregorianus. 68.	Didacus Covarruvias. 114.	Dacarum Philosophi. 125.
Hermogenianus. 71.	118. 119.	Simon Dachius. 131.
Iustinianus. 80.	Theodorus Craanen. 128.	Dædalus. 29.
Theodosianus. 75. 76.	Crantor Solensis. 36.	Ioh. Dalleus. 124.
Coelius. Aurelianus. 63.	L. Crassus. 49.	Damascius Damascenus. 79.
Albertus Cojalovitz. 125.	Crates Atheniensis. 36.	Ioh. Damascenus. 83.
Christoph Colerus. 130.	Mallotes. 45.	Nicol Damascenus. 54.
Hippol. à Collibus. 126.	Thebanus. 41.	Petr. Damiani. 96.
Colligeth. 95.	Cratippus. 54.	Servilius Damocrates. 75.
Realdus Columbus. 116.	Ioh. Crato. 119.	Ioh. de Danachionis. 107.
	Ioh. Crellius. 125.	Lamb. Danaus. 117.
	Gerbad. Cremonensis. 100.	Danda-

I N D E X.

Dandamis, 13.	Diogenes, 41.	Druidae, 25. 26. 27.
Iob. Conr. Danhauerus, 123.	Babylonius, 38.	Druidarum Methodus studio-
rum, 26.
Daniel, 5.	Laertius, 64.	Iob. Drusus, 124.
Danielis Prophetia, 7.	Dion Chrysostomus, 61.	Christianus Driftmarm, 84.
Dautes Algerius, 105.	Diidorus Siculus, 50.	Franc. Duarenus, 114.
David, 5.	Dionysius Alexandrinus, 66.	Iob. Dubravius, 121.
Nicetas David, 85.	Areopagita, 53.	Fronto Duxius, 130.
Herm. Catharinus Davila,
120.	Carthasianus, 106.	Andr. Dudithius, 122.
Christianus Daumius, 130.	Exiguus, 78.	Iob. Duns Scorus, 98.
Tiber. Decianus, 119.	Halicarnassens, 58.	Durandus de S. Portiano, 101.
Lancellottus Decius, 107.	Longinus, 67.	Gvil. Durantes, 99.
Pbil. Decius, 114.	Periegetes, 69.	E.
Decretales, 99.	Dioscorides Anazarb., 57.
58. 115.	Paulus Eberus, 117.
Sextus Decretalium, 99.	Alexandrinus 39.	Iob. Eccius, 112. 113.
M. Anton. Délrius, 127.	Phacas, 57.	Eclectica Philosophia, 42.
126.
Demetrius Phaleræus, 23.
40.	Lamp. Distelmeierus, 119.	Eclipsum inventio, 30.
Democritus, 15. 18. 22. 24.
34.	Ditmarus Mersburg, 89.	Edictum perpetuum, 62.
Thom. Demsterus, 129.	Remb. Dodonæus, 119.	Eginhardus, 86.
Iob. de Deo, 99.	Dogmatici, 56.	Iob. Bapt. Egnatius, 121.
Deorum Gentil. Origo, 31.	Dominicus, 97.	Elias Ehingerus, 130.
Ant. Deusungius, 128.	M. Ant. de Dominis, 124.	Eleaticorum Secta, 34.
Dexippus Herennius, 67.	Iac. Dondus, 104.	Eleazar, 4.
Paul. Diaconus, 83.	Iob. Dondus, 104.	Eclectiva Philosophia, 42. 126.
Diadochus, 70.	Hug. Donellus, 119.	Eli. 4.
Didymus Alexandr. 70.	Nicol. Dorbellus, 106.	Elias, 6.
Conr. Dietericus, 123.	Casp. Dornavius, 130.	Eliensis Secta, 43.
Iob. Conr. Dietericus, 129.	Iob. Georg. Dorschæus, 123.	Elihu, 14.
Lud. de Dieu, 124.	Ianus Doufa, 130.	Eliseus, 7.
Kenelmus Digby, 126.	Iob. Draconites, 121.	Eliphas Tbermanites, 14.
Digesta, 68. 79. 94.	Christianus Dreierus, 128.	Elissa, 19.
Iob. Mich. Dilherrus, 123.	Carolus Drelincourtius, 124.	Everh. Elmenhorstius, 130.
Dinus de Garbo, 104.	Marth. Dresserius, 128.	Iob. Sigism. Elsbolt, 128.
Mugellanus, 99.	Dreux, 26.	Vbbo Emmius, 129.
Vie Caius, 65. 92.	Hieron. Drexelius, 125.	Empedocles, 43.

I N D E X.

-
Empirici. 56.	Eudoxus. 44.	Thom. Farnabius. 130.
S. Empiricus. 42.	Everardus Ratibon. 104.	Leonellus Faventinus. 15.
Q. Ennius. 45. 46.	Nicol. Everardus. 115.	Faustina. 15.
Ennodius. 78.	Eugyppius. 78.	Faustinus Diaconus. 70.
Hel. Eobanus Hessus. 123.	Eulogius. 84.	Eustus Reginensis. 74.
Corn. Epicadius. 47.	Eumenius. 72.	Thom. Fazellus. 120.
Epictetus. 54. 60.	Eunolpus 31.	Ioh. Fechnerus. 130.
Epicurei. 37.	Eunapius Sardianus. 70. 71.	Ioh. Mich. Febris. 128.
Epicurus. 37.		Cassius Felix. 57. 58.
Epiphanius. 70. 76.	Euphorbus. 57.	Minut. Felix. 65.
Sim. Episcopius. 124.	Eusebius Cæsarens. 69. 72.	Ioh. Fernelius. 116. 119.
Erastistratei. 56.	Emisenus. 73.	Ferrandus Diaconus. 78.
Eraststratus. 57.	Euthymius Zigabenus. 93.	Franc. Ferrariens. 112. 114.
Desid. Erasmus Roterd. 111.	Eutocius Ascalonita. 79.	Octav. Ferrarius. 130.
	Eutropius. 72.	Phil. Ferrarius. 129.
Thom. Eraftus. 119.	Exorcismi Salomonis. 6.	Arnoldus Ferronus. 121.
Vitus Erbermannus. 125.	Extravagantes. 103.	Iustus Feurbornius. 123.
Eretiensis Secta. 41.	Ezechiel. 7.	Ioh. Fichardus. 119.
Erginus. 29.	Poëta. 10.	Mars. Ficinus. 107.
Eristica Secta. 41.
F.	Godofr. Fiebigius. 127.
Henr. Ernstius. 127.	Ant. Faber. 127.	P. Nigidius Figulus. 48.
Thom. Erpenius. 130.	Ioh. Faber. 112.	Oront. Fineus. 118.
Esaia. 7.	Petrus Faber. 119.	Iul. Maternus Firmicus. 73.
Esdra 8.	Q. Fabius Pictor. 47.	Ioh. Fischerus. 112.
Claud. Espencæus. 118.	Georg. Fabricius. 120.	Matthias Flacius. 111.
Esse. 10. 52.	Hier. Fabricius ab Aquapend.	C. Flavius. Scriba. 45.
Hugo Etherianus. 93.		Paul. Flemmingius. 131.
Eve Prophetæ. 2.
Car. Amibal Fabrotus. 127.	Domin. Floccus. 109.
Evagrius. 78. 81.	Fabularum Com. Origo. 45.	Flodoardus Rhem. 89.
Evander Phocensis. 36.	Fabulosa Eruditio Græcor.	Q. Sept. Florens Cbrisianus.
Evangelistæ. 52.		122.
Evax. 57. 58.	28. 30. 31.	Thaddæus de Florentiæ. 100.
Eubages. 26.	Paul. Fagiis. 112.	Anton. Florentinus. 106. 110.
Eubulides Milesius. 41.	Proba Falconia. 77.	Iul. Florus. 64.
Eucbarius Lugdun. 73.	Gabr. Fallopius. 116.	Rob. Fluddius de Fluctibus.
Euclides Megarenſ. 41.	Gvili. Parellus. 117.	119.
Eudoxia. 77.	Prof. Farinacius. 127.	Anatius Foëfus. 119.

I N D E X.

-
<i>Hub.</i> , <i>Folies</i> , 120.	<i>Henr.</i> , <i>Gandavensis</i> , 98, 101.	<i>Gigantum</i> <i>Origo</i> , 2.
<i>Petr.</i> , <i>de Fonseca</i> , 125.	<i>Dinus de Garbo</i> , 104.	<i>Gilbertus Anglus</i> , 100.
<i>Laur.</i> , <i>Forerius</i> , 124.	<i>Thom. de Garbo</i> , 104.	<i>Porretanus</i> , 93, 94.
<i>Jacob.</i> , <i>Foroliviens</i> , 108.	<i>Petr. Gaffendus</i> , 126.	<i>Gilgal Schola</i> , 7.
<i>Iob.</i> , <i>Forsterius</i> , 117, 123.	<i>Thom. Gatakerus</i> , 124.	<i>Obertus Ciphanus</i> , 127.
<i>Venant.</i> , <i>Fortunatus</i> , 78.	<i>Gaudentius</i> , 70.	<i>Gleber Radulphus</i> , 92.
<i>Hier.</i> , <i>Frasasterius</i> , 116.	<i>Luc. Gauricus</i> , 118.	<i>Salom.</i> , <i>Glassius</i> , 123.
<i>Franciscus</i> , 87.	<i>Theod. Gaza</i> , 106, 109.	<i>Glossa Ordinaria</i> , 84.
<i>WVolfg.</i> , <i>Franzius</i> , 123.	<i>Aeneas Gazenus</i> , 74.	<i>Rudolph.</i> , <i>Goclenius</i> , 125.
<i>Freculphus Lexoviens</i> , 84, 87.	<i>Procopius Gazenus</i> , 78.	<i>Adam Goddam</i> , 102.
<i>Marqv.</i> , <i>Freberus</i> , 120, 128.	<i>Mart. Geierus</i> , 123.	<i>Godofr.</i> , <i>Viterbiens</i> , 96.
<i>Iob.</i> , <i>Freinsbemius</i> , 129.	<i>Gelasius</i> , 74.	<i>Dionysius Godofredus</i> , 127.
<i>Salom.</i> , <i>Frenzelius</i> , 130.	<i>Sigism. Gelenius</i> , 121.	<i>Iacobus Godofredus</i> , 127.
<i>Car.</i> , <i>du Fresne</i> , 129.	<i>A. Gellius</i> , 61, 64.	<i>Thom. Godviri</i> , 130.
<i>Frider.</i> , II, <i>Imper.</i> , 98.	<i>Gemara</i> , 60.	<i>Henning.</i> , <i>Gorden</i> , 115.
<i>Nicod.</i> , <i>Frischlimus</i> , 122.	<i>Siegb.</i> , <i>Gemblacens</i> , 92.	<i>Dam.</i> , <i>à Goes</i> , 128.
<i>Valens.</i> , <i>Fridland Trozend.</i>	<i>Georg.</i> , <i>Gemistius Pletho</i> ,
107.	<i>Melch.</i> , <i>Goldastus</i> , 129.
	<i>Rein.</i> , <i>Gemma Frisius</i> , 118.	<i>Iacob.</i> , <i>Golius</i> , 130.
	<i>Gilb.</i> , <i>Genebrardus</i> , 118, 121.	<i>Hub.</i> , <i>Golzjus</i> , 121.
	<i>Gennadius</i> , 74.	<i>Lud.</i> , <i>Gomefus</i> , 114.
	<i>Scipio Gentilis</i> , 127.	<i>Seb.</i> , <i>Gonzalez</i> , 129.
	<i>Albericus Gentilis</i> , 127.	<i>Iob.</i> , <i>Correus</i> , 139.
	<i>Andr.</i> , <i>Gerardus Hyperius</i> ,
117.	<i>Am.</i> , <i>Goveamus</i> , 114.
	<i>Nicol.</i> , <i>Gerbelius</i> , 118, 121.	<i>Iob.</i> , <i>Mattheus de Gradibus</i> ,
1090.
	<i>Gerhardus Cremonens</i> , 100.	
	<i>Iob.</i> , <i>Ernefus Gerhardus</i> , 123.	
	<i>Steph.</i> , <i>Gerlachius</i> , 123.	
	<i>Germane</i> , 17.	<i>Lud.</i> , <i>Granaten</i> , 118.
	<i>Germanicus</i> , 58.	<i>Benevenutus Graphens</i> , 96.
	<i>Germanor.</i> , <i>antiqu.</i> , <i>Eruditio</i> ,
25, 26, 27.	<i>Gyil.</i> , <i>Gratarelus</i> , 119.
	<i>Iob.</i> , <i>Gerson</i> , 105.	<i>Gratianus</i> , 91, 93, 95.
	<i>Conr.</i> , <i>Gesnerus</i> , 115, 116.	<i>Gratius</i> , 50, 58.
	<i>Salom.</i> , <i>Gejnerus</i> , 123.	<i>Alb.</i> , <i>Gramerus</i> , 123.
		<i>Niceph.</i> , <i>Gregoras</i> , 104.
		<i>Grego-</i>

115.

Galilæus à Galilæis, 126.

Corn., *Gallus*, 50.

Gamaliel, 52.

I N D E X.

-
<i>Gregorius Arsiminens.</i> 102.	<i>Petr. Cylius.</i> 121.	<i>Ioh. Bapt. Helmontius.</i> 128.
<i>Boeticus.</i> 69.	<i>Gymnosophistæ.</i> 17.	<i>Christoph. Helvicus.</i> 123.
<i>Junior.</i> 83.	<i>Ethiopes.</i> 24.	<i>Henoch.</i> 1. 2.
<i>Crus.</i> 68.		<i>Henricus Gandavenfis.</i> 98. 101.
<i>Magnus</i> 82.		<i>Huntingtonens.</i> 96.
<i>Nazianzenus.</i> 70.		<i>Godofr. Henschenius.</i> 129.
<i>IX. Papa.</i> 99.		<i>Heraclides Erythræus.</i> 57.
<i>Nyssenus.</i> 70.		<i>Ponticus.</i> 40.
<i>Thavmaturgus.</i> 66.		
<i>Turonensi.</i> 78. 81.		<i>Heraclitus.</i> 33.
<i>Iac. Greserus.</i> 124.		<i>Heras Cappadox.</i> 57.
<i>Ioh. Frid. Gronovius.</i> 130.		<i>Valer. Herbergerus.</i> 123.
<i>Hug. Grotius.</i> 129.		<i>Herculus Grecus.</i> 29. 30.
<i>Ian. Gruterus.</i> 130.		<i>Phoenicius.</i> 4.
<i>Ioh. Iac. Grynaeus.</i> 124.		<i>Dexippus Herennius.</i> 67.
<i>Andr. Gryphius.</i> 131.		<i>Herennius Medestinus.</i> 68.
<i>Alex. Gragninus.</i> 129.		<i>Hermacbus.</i> 38.
<i>Galeacius Gvaldus.</i> 129.		<i>Hermannus Contractus.</i> 92.
<i>Rud. Gualterus.</i> 117.		<i>Ioh. Hermannus.</i> 123. 130.
<i>Ant. Gvaynerius.</i> 108.		<i>Hermes.</i> 53.
<i>Petr. Gudelinus.</i> 127.		<i>Hermes Tresmegistus.</i> 20. 21.
<i>Otto Gverikus.</i> 126.		<i>Hermippus.</i> 64. 71.
<i>Franc. Gviciardinus.</i> 120.		<i>Hero Alexandrinus.</i> 75.
<i>Ludov. Gviciardinus.</i> 120.		<i>Herodianus.</i> 68.
<i>Gvilielmica Præctica.</i> 100.		<i>Heroica Eruditio Grecorum.</i>
<i>Gvilielm.</i> <i>Antifiodorens.</i>		28.
	97.	
<i>Malmesburiens.</i> 96.	<i>Hecatæns.</i> 30.	<i>Basil. Heroldus.</i> 86.
<i>Neubrigiens.</i> 96.	<i>Hecate.</i> 30.	<i>Herophilei.</i> 56.
<i>Parisiens.</i> 97.	<i>Casp. Hedio.</i> 120.	<i>Herophilus.</i> 56.
<i>Tyriens.</i> 96.	<i>Hegesiaci.</i> 41.	<i>Hervæus Nasalis.</i> 101.
<i>Franc. Gvillimanns.</i> 120.	<i>Hegefinus.</i> 36.	<i>Gentianus Hervetus.</i> 122.
<i>Ioh. Gvinterus Andern.</i> 115.	<i>Abrah. Heidanus.</i> 124.	<i>Ioh. Hesellius.</i> 113.
	<i>Heidelbergens. Academia.</i> 102.	<i>Hesiodus.</i> 31. 32.
	<i>Iac. Heilbrunnerus.</i> 123.	<i>Tilem. Heslaus.</i> 117.
<i>Güntherus Parisiens.</i> 101.	<i>Dan. Heinlius.</i> 129.	<i>Hel. Eobanus Hessus.</i> 122.
<i>Poëta.</i> 96.	<i>Helinandus.</i> 101.	<i>Hesychius Hierusal.</i> 82.
<i>Grimundus.</i> 90.	<i>Hellenistæ Judæi.</i> 9.	<i>Milesius.</i> 81.
	<i>Helmodonus Presbyter.</i> 96.	<i>Herrufiq. Disciplina.</i> 44.
		101.
-

I N D E X.

-
<i>Iob, Hevelius.</i> 126.	<i>Signorulus de Homodeis.</i> 103.	I.
<i>Iob Heurnius.</i> 128.	<i>Christoph. de Honestis.</i> 104.	
<i>Pont. Heuterus.</i> 120.	<i>Petr. Cornelius Hooft.</i> 129.	
<i>Petr. Heylin.</i> 124.	<i>Ioach. Hopperus.</i> 119.	
<i>Hexapla Origenis.</i> 65.	<i>Horatius.</i> 50. 58.	
<i>Hierichuntina Schola.</i> 7.	<i>Iob. Hornbekius.</i> 124.	
<i>Hieroglyphica Aegyptiorum.</i>	<i>Contr. Hornejus.</i> 123.	
22.	<i>Georg. Hornius.</i> 129.	
<i>Hieronymus.</i> 70.	<i>Gregor. Horstius.</i> 127.	
<i>Hilarius Pictaviens.</i> 69. 78.	<i>Iob. Dan. Horstius.</i> 128.	
<i>Georg. Fabric. Hildanus.</i> 127.	<i>Lamb. Hortensius.</i> 120.	
<i>Ioach. Hildebrandus.</i> 123.	<i>Q. Hortensius.</i> 49.	
<i>Hildebrandus Tolitanus.</i> 82.	<i>Stan. Hosius.</i> 118.	
<i>Hiidunus.</i> 84.	<i>Iob Rud. Hoffmianus.</i> 124.	
<i>R. Hillel.</i> 52.	<i>Mich. Hospitarius.</i> 119.	
Hannasi.	<i>Hoftiensis Cardinal.</i> 99.	
<i>Himerius.</i> 72. 73.	<i>Mattbias Hostius.</i> 121.	
<i>Iob. Himmelius.</i> 123.	<i>Franc. Hotomannus.</i> 124.	
<i>Hincmarus Rhemens.</i> 84.	<i>Iob. Henr. Hottingerus.</i> 114.	
<i>Abrab. Hinkelmannus.</i> 123.	<i>Roger. ab Hoveden.</i> 96.	
<i>Hiob.</i> 14.	<i>Christian. Hugenius.</i> 126.	
<i>Hipparchia.</i> 41.	<i>Constant. Hugenius.</i> 131.	
<i>Hippocrates.</i> 63. 100. 115.	<i>Hugo Etherianus.</i> 93.	
<i>Iob. Hiricanus.</i> 10.	<i>de S. Caro.</i> 97.	
<i>A. Hirtius.</i> 50.	<i>Victoria.</i> 92.	
<i>Thom. Hobbesius.</i> 126.	<i>Iob. Hülsemannus.</i> 123.	
<i>Math. Hoe ab Hobenegg.</i>	<i>Humbertus Cardinal.</i> 90.	
123.	<i>Egid. Hunnius.</i> 123.	
<i>Henr. Höpfnerus.</i> 123.	<i>Henr. Huntingtonensis.</i> 96.	
<i>Caspar Hoffmannus.</i> 127.	<i>Iob. Hassius.</i> 105.	
<i>Christ. ab Hoffmannvaldau.</i>	<i>Vlricus Harrerus.</i> 122.	
131.	<i>Leont. Harrerus.</i> 123.	
<i>Christian. Hobberg.</i> 125.	<i>Hylobii.</i> 17.	
<i>Rob. Holcot.</i> 102.	<i>Hypatia.</i> 74.	
<i>Iac. Hollerius.</i> 116.	<i>Andr. Gerard. Hyperius.</i> 117.	
<i>Luc. Holstenius.</i> 130.	<i>Hystaspes.</i> 16.	
<i>Homerus.</i> 31. 32.		

I N D E X.

Ioas Rex. 7.
Iobi Liber. 14.
Iobus. 14.
R. Iochanan. 52. 66.
Iobannes Anglicus. 104.
Chrysostomus. 70.
Climacus. 78.
Damascenus. 83.
de Mediolano. 100.
Hierosolymitanus. 7.
Hircanus. 10.
Maxentius. 78.
Parisensis. 98.
Philoponus. 79.
Sarissberienfis. 93.
Serapion. 91.
Sophista. 81.
Teutonicus. 99.
XXI. Papa. 100.
XXII. Papa. 102.
Iojada. 7.
Ionas Aurelianensis. 84.
Iustus Ionas. 111.
Jonathan. 5.
R. Jonathan Ben Vziel. 52.
Ionica Secta. 32.
Ionicus Sardianus. 71.
Iob. Ionstonus. 127.
Rob. Ionstonus. 129.
Iornandes. 81.
Iosphat. 6.
Josephus. 3. 21.
Flav. Josephus. 52. 58.
Iosua. 4. 19.
Paul Iovius. 120.
Irenaeus. 59.
Iunius. 94.

Isaac Beimiram. 91.
Isamus Rex Indorum. 18.
Anár. de Ifernia. 103.
Iudorius Gazeus. 79.
Hispanensis. 82.
Pelusiotæ. 74.
Nicot. Istbuanius. 130.
Italorum Eruditio. 42.
Leo lude. 112.
Iudei Hellenistæ. 9.
Iudacorum dissensus. 51.
Iudeus Eruditissimus. 9.
Iulianus Apostata. 72.
Chaldeus. 61.
Medicus. 63.
Patritius. 80.
Toletanus. 82.
Salvius Julianus. 62.
Iulius. Africanus. 65.
Paulus. 68.
Pollux. 64.
Iunilius. 78.
Franc. Iunius. 124.
Hadr. Iunius. 119.
Ivo Carnotenfis. 91.
Ius Canonicum. 95. 99. 103.
105.
Saxon. Feudal. Magd. 95.
Iustinianus. M. 79.
Petrus Iustinianus. 120.
Iustinus. 64.
Martyr. 59.
Wolfg. Iustus. 119.
Iustus Orzelitanus. 78.
Iuvenalis. 58.
Iuvencus. 69. 73.
Iumentius Celsus. 56. 62.

K.
Henr. Kalteisen. 105.
Karraim. 10.
Iod. Keddius. 125.
Thom. de Kempis. 106.
Iob. Keplerus. 126.
Andr. Keslerus. 123.
Athan. Kircherus. 126.
Herm. Kirebnerus. 130.
Petr. Kirstenius. 130.
Casp. Klochius. 127.
Phil. Knipschild. 127.
Stan Kobierzicky. 130.
Conr. Koellin. 112.
Alb. Kojalovitz. 115.
Chri. Kortholtus. 123.
Alb Kranzjus. 110.
Leonb. Krenzheimus. 126.
Hier. Kromeyerus. 123.
M. Marci à Kronland. 127.
Qvir. Kuhlmamus. 125.
Kuvómagyes. 41.

L.

Iob. de Labadie. 125.
Phil. Labbeus. 125.
Antistius Labeo. 55.
L. Cal. Firm. Laftantius. 69.

Lacydes Cyreneus. 36.
Diog. Laertius. 64.
Pomp. Lætus. 109.
Petr. Lambecius. 129.
Lamb. Schaffnaburg. 92.
Dionys. Lambinus. 122.
Lamech. 2.

-
<i>El. Lampridius.</i> 68.	<i>Libanius.</i> 72.	<i>Lucerne Iuris.</i> 94.
<i>Henr. Lancellottus.</i> 125.	<i>Andr. Libavius.</i> 127.	<i>Lucianus.</i> 64.
<i>Gvil. de Monte Landino.</i> 103.	<i>Liberatus.</i> 7. 8.	<i>Antiochenuſ.</i> 66.
<i>Lanfrancus Cantuar.</i> 90	<i>Libri omnium primi.</i> 2.	<i>Lucifer Calaritanus.</i> 69.
	<i>Libyci Phisophi.</i> 25.	<i>T. Lacretius Carns.</i> 48.
<i>Mediolan.</i> 100.	<i>Conr. à Lichtenau.</i> 101.	<i>Lucullus.</i> 48.
<i>Hubertus Langvetus.</i> 119.	<i>Fort. Licetus.</i> 126.	<i>Ludgerus.</i> 84.
<i>Corn. à Lapide.</i> 124.	<i>Ioh. Ligifoot.</i> 124.	<i>Ludovicus Pius.</i> 86.
<i>Scribon Largus.</i> 57. 58.	<i>Ligurinus.</i> 96:	<i>VVilhelm. Ludvvel.</i> 127.
<i>Latinē doceri coeptum.</i> 48.	<i>Ioh. Limnaeus.</i> 127.	<i>Luitbrand. Ticinens.</i> 89.
<i>Latinus Pacatus.</i> 72.	<i>Frid. Lindenbrogius.</i> 86.	<i>Raym. Lullius.</i> 104.
<i>Iac. Latomus.</i> 113.	<i>Henr. Lindenbrogius.</i> 130.	<i>Mart. Lutherus.</i> III.
<i>Mart. Laudenſis.</i> 107.	<i>Ioh. Anton Lindenius.</i> 128.	<i>Lyceum.</i> 39.
<i>Ioh. Launojus.</i> 125.	<i>Lingvæ ad Turrim Babylon.</i>	<i>Franc. Lychetus.</i> 112. 113.
<i>Ioh. Lauterbach.</i> 122.	<i>Lingvarum Origo.</i> 13.	<i>Lycon. Troadensis.</i> 40.
<i>VWolfg. Ad. Lauterbach.</i> 127.	<i>Linus.</i> 31.	<i>Conr. Lycoſtheneſ.</i> 121.
<i>Paul. Laymannus.</i> 124.	<i>Iustus Lipsius.</i> 121.	<i>Lycurgus.</i> 29.
<i>VWolfg. Lazius.</i> 120.	<i>L. Livius Andronicus.</i> 45.	<i>Lycus Macedo.</i> 63.
<i>Legatio Græcor. Romam</i>
<i>missa.</i> 37.	<i>T. Livius.</i> 49. 58.	<i>Nicol. Lyranus.</i> 101.
<i>Leges Francorum, Burgund.</i>	<i>Garsia Loaysa.</i> 118.	<i>Polyc. Lyserus.</i> 123.
	<i>Ioh. Caram. à Lobkowicz.</i> 125.	<i>Junior.</i> 123.
<i>Legislatores Græcorum.</i> 28.	<i>Georg. Daniel. Locamerus.</i>	<i>VVilb. Lyserus.</i> 123.
		<i>Lysis Tarentinus.</i> 44.
<i>Cyriacus Lentulus.</i> 129.	
M.
<i>Leo M. Papa.</i> 74.	<i>Ioh. Loccenius.</i> 127. 129.	<i>Macedonius.</i> 69.
<i>IX. Papa.</i> 99.	<i>Dan. Cäſp. à Lobenstein.</i> 131.	<i>Salmonius Macrinus.</i> 122.
<i>Philosophus.</i> 85.	<i>Petr. Lombardus.</i> 93.	<i>Marianus Jun.</i> 68.
<i>Sapiens Imperator.</i> 87. 88.	<i>C. Caſſius Longinus.</i> 56.	<i>Ioh. Petr. Maffæus.</i> 129.
<i>Ioh. Leonclavius.</i> 120.	<i>Dionys. Longinus.</i> 67.	<i>Magentinus.</i> 79.
<i>Nicol. Leonicenus.</i> 109. 115.	<i>Bruno Longobergenſis.</i> 100.	<i>Magitres.</i> 15.
<i>Leoneius Antiochenus.</i> 82.	<i>Chriſtoph. Longomontanus.</i>	<i>Egyptiorum.</i> 22.
		<i>Persarum.</i> 16. 17.
<i>Byzantinus.</i> 87.		<i>Magice Artes.</i> 3. 61. 7L
<i>Cyprianus Leovicius.</i> 118.	<i>Ioh. Petr. Lotichius.</i> 129.	
<i>Leucippus.</i> 34.	<i>Petr. Lotichius Secundus.</i> 122.	<i>98.</i>
<i>Phil. Iacob. Sachs à Leuen-</i>	<i>Stan. Lubienſky.</i> 130.	
<i>beim.</i> 127.	<i>Eilhard. Rubinus.</i> 130.	<i>Ioh. Ant. Maginus.</i> 126.
<i>Leviſe.</i> 5.	<i>Lucanus.</i> 59.	<i>Magister Sententiārum.</i> 93.
		<i>Hier.</i>

- Hier. *Magnus*, 121.
 Ioh. *Magnus*, 121.
Olaus Magnus, 121.
Magnus Antiochenus, 71.
Magorum dogmata, 17.
Mahomet, 82.
Ludov. Maimburgius, 129.
Maimon Caliph, 85.
Moses Maimonides, 95.
Ioh. Major, 112, 113.
Ioh. Dan. Major, 128.
M. Anton. Majoragius, 122.
Malchus, 67.
Crates Mallotes, 45.
Gvil. Malmesburiens, 96.
Richard. Malumbra, 103.
Mamertinus, 72.
Claud. Mamertus, 73.
Ioh. Manardus, 115.
Mandanes, 18.
Aldus Manutius, 122.
Paul. Manutius, 121.
Bapt. Mantuanus, 110.
Barthol. Marantha, 116.
Rob. Marantha, 114.
Ioh. Marbachius, 117.
Philippus Marbachius, 123.
Petr. de Marcâ, 125.
Ammian. Marcellinus, 72.
Marcellinus Comes, 81.
Marcellus, 72.
Ioh. Marcus Marci à Kronland,
 127.
Sam. Maresius, 124.
Paulus de S. Maria, 105.
Ioh. Mariana, 129.
Marianus Scotus, 92.
- Marinus*, 57.
Neapolitanus, 79.
Aug. Marloratus, 117.
Sam. Marochianus, 90.
Marsilius ab Ingen, 102.
Martialis, 58.
Lemovicensis, 53.
Corn. Martini, 125.
Iacob. Martini, 125.
Matth. Martinius, 104.
Martinus Polonus, 101.
Petr. Martyr, 117.
Ioseph. Mascardus, 119.
Nicol. Massa, 116.
Ioh. Papyr. Masso, 129.
Massurius Sabinus, 55.
Iul. Maternus Firmicus, 73.
Maeer studiorum, 95.
Matthæus Paris, 101.
Petr. Matthæus, 129.
Ioh. Matthesus, 111.
Christian. Matthia, 123.
Petr. Andr. Matthiolus, 116.
Rabanus Maurus, 84.
Ioh. Maxentius, 78.
Val. Maximus, 58.
Maximus Monachus, 82.
Taurinens, 73.
Tyrius, 61.
Iason Maynus, 114.
Franc. de Mayronis, 101.
C. Ciln. Mecenas, 50.
Marth. Mechovius, 121.
Medea, 30.
Richard de Mediâ Villâ, 98.
Medici Alexandrini, 72.
Ioh. de Mediolano, 100.
- Hier. *Megiferus*, 129.
Henr. Meibomius jun., 128.
Senior, 129.
Balth. Meisnerus, 123.
Ioh. Meisnerus, 123.
Pomp. Mela, 58.
Phil. Melanchthon, 114, III.
Melissus, 34.
Paul. Melissus, 122.
Egid. Menagiis, 130.
Menecrates, 57.
Menedemus Eretriensis, 41.
Arnoldus Mengeringius, 123.
Menippus, 41.
Iac. Menochius, 127.
Menodotus Empiricus, 57.
Mensum prima distributio,
 20.
Rob. Menter de Salmoneto,
 130.
Balth. Menzerus, 123.
junior, 123.
Gerhardus Mercator, 118,
 121.
Ioh. Mercerus, 122.
Marinus Mercennus, 126.
Hier. Mercurialis, 128.
Mercurius Trismegistus, 20,
 21, 61.
Paul. Merula, 129.
Ioh. Mesve, 86, 95, 100.
Sim. Metaphraestes, 92.
Metempsychofis Pythag, 43.
Eman. Meteranus, 129.
Methodici, 57, 63.
Hadr. Metius, 126.
Metrodidactus, 41.

I N D E X.

- Dav. Merius, 127.
 Iob. Meursius, 88, 129, 130.
 Mich. Psellus, 90, 91.
 Ioh. Micraelius, 123.
 Iac. Micyllus, 122.
 Minēōv κατασοχείων, 88.
 Minos, 28.
 Minutius Felix, 65.
 Aub. Mirae, 129.
 Ioh. Franc. Picus Mirandula-
 nus, 112.
 Ioh. Picus Mirandulanus 16.
 107.
 Misad. 7.
 Historia Miscella, 83.
 Coelest. Misstanta, 123.
 Misna, 60.
 Minesarchus, 43.
 Herennius Modestinus, 68.
 Pileus Modicenſis, 95.
 Ambr. Moibanus, 117.
 Ioh. Moriñas, 117.
 Ioh. Molanus, 118.
 Carol. Molinanus, 114.
 Petr. Malineus, 124.
 Ioh. Mollerus, 110.
 Monaldus Dalmata, 103.
 Monasteria Schola, 85.
 Petr. Monavius, 119.
 Barthol. Montagnana, 108.
 Bened. Arias Montanus, 118.
 Ioh. Bapt. Montanus, 116.
 119.
 Gril. de Monte Landino, 103.
 Horatius Augenius de Monte.
 Sancto, 128.
 Montispeſſali Schola, 95.
- Sebſt. Montanus, 115.
 Olymp. Fulvia Morata, 122.
 Gvil. Mirellus, 122.
 Dan. Georg. Morboſius, 130.
 Ioh. Bapt. Morinus, 126.
 Ioh. Morinus, 125.
 Pbil. Mornanus, 124.
 Thom. Morus, 112.
 Ioh. Moschus, 82.
 Moses, 4, 20, 23.
 Bar Cepha, 87.
 Steph. le Moyne, 124.
 Dimus Mugellanus, 99.
 Henr. Mühlfortius, 131.
 Henr. Müllerus, 123.
 Ioh. Müllerus 123.
 Sebſt. Münterius, 112, 118.
 120.
 Munatius Rufus, 47.
 M. Ant. Muretus, 122.
 Mus 38.
 Apollonius Mus, 57.
 Artorius Musa, 57, 58.
 Musæus 31.
 Ioh. Musæus 123.
 VVolfg. Musculus, 117.
 Huldericus Mutius, 120.
 Ioash. Myntingerius, 119.
- N.
- Cn. Navias, 45.
 Bapt. Nanus, 129.
 Iac. Nardus, 120.
 Hervæus Nataliū, 101, 102.
 Nathan Propbeta, 5.
 Ioh. Nauclerius, 110.
 Gabr. Naudens, 129.
- Nazarius 72.
 Mich. Neander, 121.
 Nearbus Tyrannus, 34.
 Nehemias, 8.
 Neleus, 39, 40.
 Nemesis, 57, 69.
 Corn. Nepos, 49.
 Nerva ?Citus, 55.
 Nestor, 30.
 Larendensis, 65.
 Gvil. Neubrigiensis, 96.
 Salom. Nengebau, 130.
 Edo Neubusius, 130.
 Nicoporus CNPianus, 84.
 Gregoras, 104.
 Nicetas David, 85.
 Phil. Nicolai, 123.
 Nicolaus, 108.
 Calaber, 96.
 Damascenus, 54.
 I. Papa, 84.
 Nicomachus Gerasenus, 61.
 Ioh. Pistorius Nidanus, 128.
 Sebſt. Niemannus, 123.
 Ioh. Euseb. Nierenbergius,
 125.
- Corn. Celsus Niger, 57.
 P. Nigidius Figulus, 48.
 Nilus CNPianus, 74.
 Aug. Nippus, 113.
 Nithardus, 86.
 Noachus, 2, 3.
 Q. Fulvius Nobilior, 47.
 Nominales Philos, 102.
 Nomocanon, 84, 86, 88.
 Ferd. Norius Pincianus, 122.
 Petr. Nomis, 120.
- Nomus,

I N D E X.

Nonus. 89.	Orpheus. 25. 29. 31.	<i>Aemilius Papinianus</i> . 62. 67. 68.
Novelle Authenticae. 80.	Abrab. Ortelius. 121.	Ioh. Pappus. 122.
Leonis. 88.	Oseas. 7.	Pappus Alexandrinus. 74.
Nume Libri. 45.	Andreas Osiander. 111. 123.	Theophrastus Paracelsus. 116.
Numa Pompilius. 44.	Luc. Osiander. 123.	Gvrl. Paradinus. 121.
O.		
Obadias. 6.	Hier. Oſorius. 121.	Dav. Parens. 124.
Georg. Obrecht. 127.	Oſthanes. 16.	Matthæus Paris. 101.
Gvrl. Occam. 101. 102.	Oſymanduas. 23.	Gvrlielm. Parisiens. 97.
Adolph. Occo. 127.	Orto Fribingensis. 96.	Iohann. Parisiens. 98.
Ocellus Lucanus. 44.	Ovidius. 50. 58.	Parisiens Schola. 85. 92. 94.
Ocbus. 17.	P.	
Oſtapha Originis. 65.	Latinus Pacatus. 72.	Parmenides. 34.
Odofredus. 99.	Pacificus. 108.	Iacobus de Partibus. 108.
Ioh. Oecolampadius. 112.	Antonius Pachius. 57.	Paulus Paruta. 120.
Ioh. Oldendorp. 119.	Julius Pacius. 127.	Pascasius. 74.
Oldradus de Ponte 103.	Pacuvius. 45.	Radbertus. 84.
Caſb. Olerianus. 117.	Ant. Pagius. 125. 129.	Ioh. Passeratius. 130.
Olympianus. 63.	Palamedes. 30.	Nicol. de Passeribus. 127.
Olympiodorus Alexandr. 75.	Marcellus Palingenius. 110.	M. Ant. Passeratius. 113.
79.	Palladius. 70.	Ieach. Pastorius. 129.
Oneſicratus. 17. 41.	Sopista. 81.	Vellejus Paterculus. 58.
Onkelos. 52. 60.	Matthæus Palmerius. 110.	Pater Practice. 99.
Onomacritus. 25.	Petrus Paludanus. 102.	Car. Patinus. 128.
Ioh Operinus. 122.	Pamphilus. 57.	Franc. Patricius. 108.
Mart. Opitius. 131.	Panætius. 46.	Iul. Paulus. 68.
Oppianus. 69.	Gvrl. Pancirollus. 119.	Paulus ⌈crus. 62.
Optatus Milevitamus. 70.	Pandectæ Iustinian. 68. 79.	VVarnefrid. 83.
Oracula Chaldeorum. 15.	94.	Pausanias. 64.
Oratoria probibita. 47.	Pandectarius. 104.	Ioh. Payra Andradius. 113.
Lanfr. de Oriano. 107.	Nicol. Panormitanus. 108.	Ioh. Pearson. 124.
Oribasius. 71. 72. 76.	Hieron, Panscbmannus. 119.	Franc. de Pedemontio. 104.
Stanisl. Oricbovius. 123.	Henr. Pantaleon. 120.	Aſcenius Pedianus. 59.
Dav. Origanus. 126.	Onuprius Panvinius. 121.	Pegasus ⌈crus. 56. 62.
Crigenes 65.	Gvrido Papa. 107.	Petagiūs Alvarus. 101.
Paul, Orofius. 73.	Papiniapista. 68.	Christoph. Pelargus. 124.
		Cent. Pelicanus. 112.
		Pelops.

Pelops. 57. 63.	Georg. Philander. 118.	Ioh. Piscator. 124.
Raym. de Pennaforti. 99.	Pbilastrius Brixiensis. 70.	Hel. Cornelius Pistoria. 130.
Bened. Peverius. 124.	Franciscus Philelphus. 109.	Pisistratus. 32.
Periander. 32.	Philo. 6.	Cynus Pistoriensis. 103.
Ioach. Perionius. 122.	Academicus. 37.	Modestinus Pistoris. 119.
Peripatetica Secta. 38.	Alexandrinus. 52.	Simon Pistoris. 119.
Gril. Perkinsius. 124.	Philolaus Crotoniate 35.44.	Joh. Pistorius Nidamus. 128.
Perjurum Eruditio. 16.	Philonides Siculus. 57.	Petr. Pitheus. 119.
Institut. Filiorum Regis. 17.	Ioh. Philoponus. 79.	Barib. Pitiscus. 124.
Peritus. 58.	Philosophia probitata legibus.	Pittacus. 32.
Peruscbim. 10.	47.	Pius II. Papa. 109.
Dionys. Petavius. 129.	Philostratus. 61. 69.	Vinc. Placcius. 130.
Franc. Petrarcha. 104. 109.	Pblegon Trallianus. 64.	Placentinus. 95.
Sylv. Petrasancta. 125.	Pboenicum Annales. 19.	Rolandus Placiola. 103.
Suffrid. Petri. 120.	Eruditio. 18.	Christoph. Plantinus. 122.
Ioh. Immoc Petricius. 130.	Libri. 19.	Ioh. Platcarius. 96.
Petronius Arbiter. 58.	Migratio Africana. 19.	Felix Platerus. 127.
Petrus Blaesensis. 93.	Photius. 84. 85. 86. 88. 95.	Plato. 22. 35.
Cluniacens. 92.	Physicæ initia. 32.	Platonici novi. 54.
Comestor. 93.	Paulus Piascius. 130.	Plautus. 45.
Damiani. 90.	Mich. Piccartus. 130.	Scipio Pleixius. 129.
Diaconus. 78.	Franc. Piccolomineus. 125.	Georg. Gemistius Pletho. 107.
Hifpanus. 100.	Q. Fabius Pictor. 47.	plinius Secundus jun. 64.
Lombardus. 93.	Ioh. Franc. Picus Mirand.	major. 57.
Petrandus. 103.	112.	
Tarantaisensis. 97.	Ioh. Picus Mirand. 16. 107.	Plifte. 25.
Christoph. Pezelius. 124.	112.	plifstanus Elenfis. 41.
Ioh. Pfeffingerus. 117.	Alb. Pighius. 113.	plotinus. 67.
Aug. Pfeifferus. 124.	Stepb. Vinandus Pighius. 129.	L. plotinus. 48.
Iulius Pfugius. 113.	Pigmalion. 19.	plusarcbus. 61. 64.
Dioscorides Phacas. 57.	Laur. Pignorius. 130.	Nestor fil. 75.
Phedon Etienfis. 41.	Pileus Modicensis. 95.	Eduard. Pocockius. 130.
Pharisei. 10. 51.	Ferd Nonius Pincianus. 122.	Ioh. Franc. Poggius. 109.
Phavorinus. 61.	Ioh. de Pinepa. 124.	poemander Hermetis. 21.
Pherecydes. 19.	Bilibaldus Pirkheimerus. 120.	Amandus Polanus. 124.
Syrus. 43.	Barthol. Pisanus. 104.	Ioh. de Polemar. 105.
Encille Phibaldus. 113.	Bulgarus Pisanus. 95.	Polemo. 36.

I N D E X.

- Trebell. Pollio. 68.
 Mart. Polonus. 101.
 Iul. Pollex. 64.
 Polyenus. 64.
 Polybius. 46.
 Polycarpus. 54.
 Ioh. Pomereschius. 127.
 Cn. Pompejus M. 48.
 Petr. Pomponatius. 113.
 Pomponius. 68.
 Iac. Pontanus. 130.
 Ioh. Isaac. Pontanus. 130.
 Ludov. Pontanus. 107.
 Oldradus de Ponte. 103.
 Porphyrius. 67.
 Gilbert. Porretanus. 93. 94.
 Ioh. Bapt. Porta. 126.
 Durand. de S. Portiano. 101.
302.
 Sim. Portius. 113.
 Franc. Portus Cretenis. 121.
 Posidonius. 38. 68.
 Ioh. Posselius. 121.
 Ant. Possevinus. 124.
 Cril. Postelius. 2. 3. 4. 122.
 Ioh. Posthius. 119.
 Potamon Alexandrinus. 42.
 Ioh. Lud. Praschein. 130.
 Praetigae. 61.
 Sylvester Prierias. 112.
 Brimasius. 78.
 Priscianus. 81.
 Priscianus Lydus. 78.
 Priscus lavolenus. 56. 62.
 Proba Falconia. 77.
 Prochorus. 53.
 Proclus. 73.
- Lycius. 75. 78.
 Procopius Gazeus. 78.
 Sophista. 81.
 Proculejani. 56.
 Proculus. 56.
 Cyrus Theodorus Prodromus.
 Prometheus. 12. (77)
 Propertius. 50. 58.
 Prosper Aquitan. 74.
 Protagoras. 35.
 Theoph. Protostatarius. 95.
 Aur. Prudentius. 70. 73.
 Frid. Prukmannus. 127.
 Mich. Russell. 15. 90. 91.
 Claud. Ptolemaeus. 62.
 Ptolemaeus Philadelphus. 9.
23. 40.
 Sam. Pufendorfius. 129.
 Georg. Purbachius. 110.
 Claud. Puteanus. 119.
 Erycius Puteanus. 129.
 Pyrrho Eleus. 18. 42.
 Pyrrhoniorum Secta. 4. 42.
 Pythagoras. 22. 28. 42. 43.
- Q.
- Fab. Quintilianus. 58.
 Quintus. 57.
 Ioh. Quistorpius. 123.
junior. 123.
- R.
- Rabbicina studia. 59.
 Rabanus Maurus. 84.
 Pascaius Radbertus. 84.
 Radevicus Friesen. 96.
 Glaber Radulphus. 92.
- Radulphus Flaviacens. 87.
 Ioh. Regius. 105.
 Ramatha 4.
 Petrus Ramus. 118.
 Franc. Raphelengius. 132.
 Renatus Rapinus. 130.
 Frid. Rappoltus. 123.
 Iac. Ravanus. 103.
 Christian. Ravinus. 130.
 Raymundus de Penâforti. 99.
 Theoph. Raynaudus. 125.
 Raziel Angelus. 2.
 Ioh. Rebhahn. 127.
 Ioh. Regiomontanus. 110.
 Henr. Regius. 128.
 Urbanus Regius. 111.
 Rebabeam. 6.
 Everb. Reidanus. 120.
 Iac. Reisingius. 123.
 Rein. Reineccius. 87. 120.
 Thom. Reinesius. 127.
 Theod. Reinkingius. 127.
 Ant. Reiserus. 123.
 Henning. Rememann. 127.
 Ludov. Andr. Resendius. 123.
 Responsa Cormann. 56.
 Ioh. Reuchlinus. 121.
 Elias Reußnerus. 128.
 Nicol. Reußnerus. 126.
 Qvirinus Reuterus. 124.
 Rhais. 89. 100.
 Regino Prumiens. 89.
 Georg. Joach. Rheticus. 118.
 Beatus Rhenanus. 110.
 Ambros. Rhodius. 126.
 Ioh. Rhodius. 128.
 Laur. Rhodomannus. 130.

I N D E X.

- Petr. Ribadeneira. 124.
 Iob. Bapt. Ricciolus. 126.
 Mat:b. Riccius. 126.
 Richardus Armaconus. 101.
 de Mediâ Villa. 98.
 Christ. phil. Richter. 127.
 Nicol. Rigaltius 130.
 M. Ant. del Rio. 127.
 Iob. Riolanus. 128.
 Iob. Franc. Ripa. 114.
 Conr. Rittershus. 127.
 Andr. Rivetus. 124.
 Andr. Rivimus. 130.
 Franc. Roborellus. 128.
 Angel. Rocca. 124.
 Hali Rodobam 91.
 Paul. Roeberus. 123.
 Rogerius. 100.
 Hovedenus. 96.
 Gvern. Rolfinclus. 127.
 Egid. Romanu. 98.
 Augustinus Romanus. 105.
 Hadrianus Romanus. 126.
 Gvil. Rondeletius. 116.
 petr. Ronfardus. 122.
 Rosa Anglicana. 104.
 Albericus Rosatus. 103.
 Petrus Roscius. 120.
 Herib. Rosyveidus. 124.
 Erasim. Roserodamus. 111. 112.
 Petrus Rubens. 120.
 Iob. Ruehins. 116.
 Ruffinus presbyter. 70. 72.
 Munatius Rufus. 47.
 Rufus Ephesus. 57. 58. 63.
 Bulandus Parmentis. 100.
 Dav. Rungius. 123.
- Christoph. Ad. Rupertus. 129.
 Rupertus de Russia. 98.
 Tuitienfls. 92.
 Iob. de Rupecissâ. 104.
 Iob. Rusbrochius. 102.
- S.
- M. Ant. Coccius Sabellicus.
 Sabinorum Disciplina. 44.
 Cal. Sabinus. 56. 62.
 Georg. Sabimus. 122.
 Massurius Sabimus. 55.
 Sabinus Medicus. 63.
 Sigfr. Saccus. 117.
 Sacerdotes Egyptii. 21. 22.
 phil. Iac. Sachs à Leuenheim.
110.
 127.
- Ant. Sadael. 117.
 Sadoc. 10.
 Saducæ. 10. 51.
 Casp. Sagittarius. 129.
 Thom. Sagittarius. 129.
 Saladinus de Escudo. 96.
 petr. à Salazar. 121.
 Salernitana Schola. 91. 95.
 96. 100.
- Iac. Salianus. 125.
 Barthol. de Saliceto. 103.
 Gvil. de Saliceto. 100.
 Sallustius. 49.
 Claud. Salmasius. 130.
 Rob. Mentet. de Salmoneto.
- 130.
- Salomon. 5. 6.
 Salomonis Scripta. 6.
 Salviatus. 74.
- Hippolytus Salvianus. 119.
 Salvius Julianus. 62.
 Samaritani. 8.
 Iob. Sambucus. 119. 121.
 Q. Seren. Sammonicus. 69.
 Samuel. 4.
- Marochianus. 90
 Lud. Sammarthanus. 129.
 Scavola Sammarthanus. 129.
 Sanach. 27.
 Sanchoniathon. 19.
 Felinus Sandeus. 114.
 Maximil. Sandeus. 125.
 Christoph. Sandius. 125.
 prudentius de Sandoval. 129.
 Sanbedrim. 4.
 Iac. Samazarius. 122.
 Franc. Sanforinus. 120.
 Sapientes septem Gracie. 32.
 Sapientia liber. 6.
 Sapientia Salomonis. 5.
 Erasmus Sarcerius. 110.
 Iohannes Sarisberiensis. 93.
 Saronide. 25.
 paulus Sarpius. 120.
 Saracenorum Erditio. 85.
 Satyrus. 63.
 Hier. Savanarola. 109.
 Iob. Mich. Savanarola. 109.
 Iob. Saubertus. 123.
 Didac. Saredra. 125.
 Henr. Savilius. 129.
 Bartholus de Saxoferrato. 103.
 Joseph. Iustus Scaliger. 130.
 Iul. Cesar Scaliger. 121.
 113.
 Sceptici. 42.
- Lamb.

I N D E X.

- Lamb. Schaffuaburgens. 92.
 Sim. Schardius. 120.
 Iob. Scheffernus. 129.
 Iac. Schegkius. 119.
 Christoph. Scheiblerus. 125.
 Christoph. Scheinerus. 126.
 Eman. à Sch. Istraten. 129.
 Iob. Adam. Scherzerus. 123.
 Iac. Schikfusius. 129.
 Ionas Schlichtingius. 125.
 Conr. Schlüsselburgius. 123.
 Val. Schmalzius. 125.
 Erasm. Schmidius. 130.
 Iob. Schmidius. 123.
 Sebäst. Schmidius. 124.
 Vincent. Schmukius. 123.
 Ioh. Schneidevvin. 119.
 Schola Atbenis prima. 33.
 Schola erecta. 85.
 in Bethel, Gilgal. 7.
 Tempore Iudicum. 4.
 Scholastica Theologia. 97.
 101, 105.
 Mart. Schokius. 126.
 Bernh. Schopanus. 127.
 Andr. Schottus. 130.
 Casp. Schottus. 126.
 Christoph. Schraderus. 130.
 Lud. Schraderus. 119.
 Erasm. Osvy. Schrekkenfuchs.
 118.
 Ioh. Schröderus. 123.
 Iustus Sinolt Schütz. 127.
 Conr. Schultzingius. 124.
 Iob. Baltb. Schuppianus. 123.
 Hier. Schurffus. 115.
 Anna Maria Schurmannia. 130.
- Casp. Schwennfeldius. Med.
 127.
 Casp. Scioppius. 130.
 Scipio Africanus. 46, 47.
 Ioh. Duns Scotus. 98, 101.
 C. Flav. Scriba. 45.
 Car. Scribanus. 124.
 Scribonius Largus. 57, 58.
 Christian. Scriverius. 123.
 Abrab. Scultetus. 124.
 Ioh. Scylizes Curopal. 92.
 Scythica Lingva. 13.
 Melch. Sebizius. 127.
 junior. 127.
 Sechnuphis. 22.
 Vit. Lud. Seckendorfius. 129.
 Sedulius. 73.
 Sela fil. Bebelæ. 86.
 Ioh. Seldenius. 127.
 Gustav. Selcenus. 128.
 Seleucus Chaldaeus. 15.
 Nicol. Selneccerus. 117.
 Ioh. Semeca. 99.
 Semnotbei. 25.
 Semus. 3.
 L. Ann. Seneca. 54, 88.
 Bernb. Senensis. 105.
 Hugo Senensis. 105.
 Sixtus Senensis. 118.
 Andr. Sennertus. 130.
 Dan. Sennertus. 127.
 Lud. Septalius. 128.
 Septimius Afer. 73.
 Septuaginta Interpretæ. 9.
 66.
 Ioh. Genes. Sepulveda. 118.
 Ioh. Serapion. 91, 95, 100.
- Serapis Templum. 23.
 Ioh. Sermoneta. 108.
 Nicol. Serrarius. 128, 124.
 Servilius Damocles. 87.
 Seth. 1. 2. 124.
 Sehiani. 2.
 Coelest. Sfondrata. 125.
 paul. Sherlogus. 125.
 Sibylla Cimmeria. 42.
 Cumana. 42.
 Erybrea. 16.
 Persica. 15.
 Samia. 42.
 Tiburtina. 45.
 Sibylla Italica. 42.
 Ioh. Sichardus. 118.
 Andr. Siculus Barberia. 107.
 Sidonius Apollinaris. 73.
 Aloysia Sigæa. 122.
 Siegerbertus Gemblac. 92.
 Sigfridus presbyter. 104.
 Signorolus de Homodeis. 103.
 Carolus Sigomius. 120.
 Silentium pythagor. 43.
 Silius Italicus. 58.
 Silo. 4.
 R. Simeon. 52.
 Simeon Justus. 60.
 Metaphraestes. 92.
 Sæbi. 92.
 Iosias Simlerus. 120, 117.
 Simon Lanuenfis. 100.
 Simplicius. 79.
 Eduard. Simson. 130.
 Jacob. Sirmondus. 125, 129.
 Victorius Sirrus. 129.
 Ioh. Sleidanus. 120.

Mars.

INDEX.

- Mart. Smigletius.* 124.
Vvillebrod. Snellijs. 126.
Erbard. Snopfius. 117.
Theod. Stiepfius. 117.
Ant. Sochaus. 10.
Barthol. Socinus. 107.
Fauftus Socinus. 125.
Marianus Socinus. 107. 119.
Socrates. 33. 74. 76.
Iul. Solinus. 58.
Solon. 22. 32.
Henr. Sommalius. 124.
Paul. Soncinas. 113.
Marfil. de S. Sophia. 108.
Sopronius. 82.
Soranus Ephesius. 63.
Soligenes. 60.
Sotion Alexandrinus. 54.
Dominicus Sotus. 113.
Sozomenus. 74. 76.
Cyr. Spangenbergius. 120.
128.
Frid. Spanbemius. 124.
El. Spartanus. 68.
Specula Juris. 95.
Speculator. 99.
Paul. Speratus. 117.
Ioh. Sperlingius. 126.
spausppus. 36.
sphæra inventio. 24.
Bened. spinosa. 4.
Theopb. spizelius. 123.
Iac. sponius. 128.
Ioh. stadius. 118.
Dan. stabbius. 125.
Henr. stephanus. 122.
Rob. stephanus. 122.
- stephanus Eduensis.* 87.
Ioh. stigelius. 122.
Eduard. Stillingfleet. 124.
stilpo Megarensis. 41.
stororum secta. 38.
strabo. 58.
VValafridus strabo. 84.
strabus. 84.
Benevenutus stracca. 119.
Famian. strada. 129.
strato Lampacenus. 23. 40.
Egid. straubius. 123.
Ioh. straubius. 127.
Victorinus strigelius. 117.
Laur. strozza. 122.
Georg. Adamus struvius.
127.
Ioh. stumpfius. 120.
Franc. stypmannus. 127.
Ioh. sturmius. 122.
Franc. svarez. 125.
svetonius Tranquillus. 64.
sim. sulcerus. 117.
Ioh. Demetr. sulicovius. 121.
supitius severus. 73.
summa Angelica. 108.
Astensis. 104.
Pacifica. 108.
pisanella. 108. 104
Gabr. surianns. 86.
Laur. surius. 118.
Henr. suso. 102.
Franc. suvertius. 129.
syderum Observatio Babyl. 12.
Frid. sylburgius. 121.
L. Corn. syll. 39. 40. 47.
Matth. sylvaticus. 104.
- Ennas sylvius.* 109. 110.
Franc. de la Boë sylvius. 127.
Iac. sylvius. 116.
symmachus. 60. 66.
synagogæ Institutio. 6.
synedrium Ifrælitarum. 40.
synesius. 74. 75.
ayrinx. 75.
stepb. szegedinus. 117.
- T.
- Ioh. Theod. Tabernemontanus.*
119.
Ioh Otto Tabor. 127.
Corn. Tacitus. 58. 64.
Tages. 44.
Tanaim. 60.
Adam Tannerus. 124.
Car. de Tapia. 127.
Ruardus Tapperus. 113.
Valescus de Taranta. 108.
Petrus de Tarantasia. 97.
Franc. Tarapha. 121.
Ioh. Tarnovius. 123.
paul. Tarnovius. 123.
Alex. Tartagnus de Imola.
107.
petrus Tartaretus. 106.
Torquatus Tassus. 122.
Tatianus. 59. 66.
Frid. Taubmannus. 130.
Ioh. Tawlerus. 122.
Hippolyta Taurella. 123.
Nicol. Taurellus. 127.
Telauges. 43.
Telecles. 36.
Bernardinus Telefus. 118.
Teren-

I N D E X.

-
Terentianus Maurus. 73.	Hubert. Thomas Leodius. 120.	Rupertus Tuitiensis. 92.
M. Terentius Varro. 48.	Thomas Argentinens. 102.	Hadr. Turnebus. 122.
P. Terent. Varro Ataciusn. 47.	Cantipratens. 97. 98.	Iob. de Turre crenata. 106.
Tertullianum Edictum. 62.	de Aquino. 97. 98.	Franc. Turretinus. 124.
Q. sept. Florens. Tertullia-	Thracum philosophi. 25.	Franc. Turrianus. 118.
nus. 59. 62. 65.	Iac. Aug. Thuanus. 129.	Turris Babylonica. 12.
Iohannes Teutonicus. 99.	Theod. Thummius. 123.	Horat. Turselinus. 129.
Teutonicus philosophus. 125.	Andr. Thurinus. 115.	Domin. Tuscas. 127.
Thaddaeus de Florentia. 100.	Tibullus. 90. 58.	Tuscanus 62.
Tales Milesius. 22. 32.	Timæus. 29.	Tyramio. 39.
Talmud Babylon. 60. 66.	Locrus. 44.	Gvil. Tyriensis. 96.
Hierosolymit. 66.	Tingitanæ Columnæ. 19.	Tyrtamus. 39.
Theano. 43.	Gregor. Tipbernas. 109.	V.
Thebae conditæ. 19.	Audr. Tiraquellus. 114.	Ioach. Vadianus. 119. 120.
Thebaeorum Ægypt. Antiquit.	Franc. Toleatus. 118.	Alburnus Valens. 62.
	Hier. Torniehus. 119.	Velius Valens. 57. 58.
Thebistius Euphrada. 71.	Levinus. Torrentius. 121.	Gregor. de Valentia. 124.
Theodoretus. 73.	Dan. Toffanus. 124.	Valerius Maximus. 58.
Theodorii. 40.	Paul. Toffanus. 124.	Henr. Valesius. 130.
Theodosianus Codex. 76. 78.	Alphons. Toftatus. 105.	Laur. Valla. 109.
Theodotion. 60. 66.	Hier. Tragus. 116.	Lamb. Vanderburchius. 129.
Theodulphus. 84.	Alex. Trallianus. 81.	Aug. Varenius. 123.
Theologia scholastica. 97.	Georg. Trapezuntius. 106	Bernb. Varenius. 126.
	101. 105.	Gvil. de Varignana. 104.
Theologi Græcorum. 31.	Bapt. de Travamala. 108.	Ant. Varillas. 129.
Theon. Alexandrinus. 74.	Terbellius Pollio. 68.	M. Terent. Varro. 48.
Sophista. 77.	Eman. Temollius. 121.	P. Terent. Varro Atacius. 47.
Theophilus Antiochenus. 59.	Hier. Trentlerus. 127.	Ioh. Vascaus. 121.
Protospatiarus. 95.	Tribonianus. 79. 80.	Ferd. Vasquez. 115.
Theophylactus. 89.	Victor Trincavellius. 116.	Angelus de Vbaldis. 103.
Theophrastus Eresius. 116.	Iob. Trithenius. 110.	Baldus de Vbaldis. 103.
Paracelsus. 29.	Valent. Trozendorff. 121.	Renat. Vegetius. 77.
Theseus. 116.	Trogus Pompejus. 64.	Mapheus Vegius. 109.
Theseo. 24.	Trojanum bellum. 30.	Vellejus Paterculus. 58.
Thessalus Trallianus. 57.	Trufianus. 100.	Vellus Aureum. 30.
Theudas Empiricus. 57.	Ægid. Tschudus. 121.	MARCHUS
Jacobus Thomasius. 130.	Benj. Tudelenſis. 96.	

I N D E X.

-
<i>Marcus Velserus.</i> 129.	<i>Alph.</i> <i>Vloa.</i> 121.	<i>Vernerus.</i> 94.
<i>Venantius Fortunatus.</i> 78.	<i>Vopianus.</i> 62. 68.	<i>Mattb.</i> <i>Vvesenbecius.</i> 119.
<i>Paulus Veretus.</i> 106.	<i>Vlricus Argentin.</i> 97.	<i>Petr.</i> <i>Vvesenbecius.</i> 127.
<i>Polyd.</i> <i>Venitius.</i> 120.	<i>Vlysses.</i> 30.	<i>Elisabeth</i> <i>Iob.</i> <i>Vvestonia.</i> 122.
<i>Nicol.</i> <i>Vernaleus.</i> 129.	<i>Gisb.</i> <i>Vuetius.</i> 124.	<i>Henr.</i> <i>VVbarton.</i> 124.
<i>Ioh.</i> <i>Veser.</i> 106.	<i>Valen.</i> <i>Henr.</i> <i>Voglerus.</i> 127.	<i>Gwil.</i> <i>VVbitakerus.</i> 117.
<i>Franc.</i> <i>Baco de Verulam.</i>	<i>Rapb.</i> <i>Volaterranus.</i> 120.	<i>Georg.</i> <i>VVicelius.</i> 113.
	<i>Georg.</i> <i>Volkhammerus.</i> 128.	<i>Iob.</i> <i>VVierus.</i> 119.
<i>Andr.</i> <i>Vesalius.</i> 116.	<i>Iustus Vondelius.</i> 131.	<i>Iob.</i> <i>VVigandus.</i> 117.
<i>Conr.</i> <i>Vetterus.</i> 124.	<i>Fl.</i> <i>Vopiscus.</i> 61.	<i>Iac.</i> <i>VVimpbelingius.</i> 110.
<i>Franc.</i> <i>Vicomercatus.</i> 113.	<i>Conr.</i> <i>Vorstius.</i> 124.	<i>Conr.</i> <i>VVimpina.</i> 112.
<i>Hugo de S.</i> <i>Victore.</i> 92. 93.	<i>Gerh.</i> <i>Iob.</i> <i>Vossius.</i> 129.	<i>VVittekindus</i> <i>Corbej.</i> 89.
<i>Richardus de s.</i> <i>Victore.</i> 93.	<i>Isaacus Vossius.</i> 130.	<i>Hier.</i> <i>VWolfus.</i> 121.
<i>Franc.</i> <i>Victoria.</i> 113. 115.	<i>Fulv.</i> <i>Vrfinus.</i> 121.	<i>Iob.</i> <i>VVolphius.</i> 117.
<i>Victor Capuanus.</i> 78.	<i>Iob.</i> <i>Henr.</i> <i>Vrfinus.</i> 123.	<i>Olaus</i> <i>Vormius.</i> 128.
<i>Vticensis.</i> 74. 78. 81.	<i>Zach.</i> <i>Vrfinus.</i> 117.	X.
<i>Victorinus Afer.</i> 69.	<i>Conrad.</i> <i>Ab b.</i> <i>Vrsbergens.</i> 101.	<i>Xenarchus.</i> 54.
<i>Petr.</i> <i>Victorius.</i> 121.	<i>Iac.</i> <i>Vfferius.</i> 124.	<i>Xenocrates.</i> 56.
<i>Aeneas Vicus.</i> 121.	<i>Vguardus.</i> 84.	<i>Xenopanes.</i> 34.
<i>M. Hieron.</i> <i>Vida.</i> 122.	<i>Bonavent.</i> <i>Vulcanius.</i> 130.	<i>Iob.</i> <i>Xiphilinus.</i> 92.
<i>Vigilius.</i> 74.	<i>Herm.</i> <i>Vultejus.</i> 127.	<i>Gwil.</i> <i>Xylander.</i> 121.
<i>Nicol.</i> <i>Vignierius.</i> 121.	W.	Z.
<i>Iob.</i> <i>de Vigo.</i> 115.	<i>Vvalafridus Strabo.</i> 84.	<i>Francis.</i> <i>de Zabarella.</i> 107.
<i>Arnold de Villa nova.</i> 104.	<i>Thom.</i> <i>Vvaldensis.</i> 105.	108.
<i>Iob.</i> <i>Villanus.</i> 104.	<i>Iobann.</i> <i>Iacob.</i> <i>Vvaldschmied.</i>	<i>Iac</i> <i>Zabarella.</i> 118. 113.
<i>Petr.</i> <i>Vincentius.</i> 121.		<i>Zaleucus.</i> 29.
<i>Vincentius Belluatenfis.</i> 97.		<i>Zamolxis.</i> 25.
	<i>Mich.</i> <i>VValberus.</i> 123.	<i>Laur.</i> <i>de Zamora.</i> 124.
	<i>Paul.</i> <i>VVarnefried.</i> 83.	<i>Vdahr.</i> <i>Zefius.</i> 115.
	<i>Matthias</i> <i>VVasmuthius.</i> 130.	<i>Georg.</i> <i>Zeemannus.</i> 123.
	<i>Eberb.</i> <i>VVassenbergius.</i> 129.	<i>Melch.</i> <i>Zeidlerus.</i> 123.
	<i>Iob.</i> <i>Iac.</i> <i>VVecchierus.</i> 119.	<i>Mart.</i> <i>Zeilerus.</i> 129.
	<i>Erb.</i> <i>VVeigelius.</i> 126.	<i>Iob.</i> <i>Zeifoldus.</i> 125.
	<i>Hier.</i> <i>VVellerus.</i> 117.	<i>Iob.</i> <i>Zemeca.</i> 99.
	<i>Iac.</i> <i>VVellerus.</i> 123.	<i>Zeno Citticus.</i> 38.
	<i>Georg.</i> <i>Hieron.</i> <i>VVelshcius.</i>	

I N D E X.

Cyprius. 71.
Eleates. 34. 35.
Ceph. Zieglerus. 127.
Euthymius Zigabenus. 93.
M. Ant. Zimera. 113.

Zear Liber. 4.
Iob. Zunoras. 96.
Zephar Nahamachites. 14.
Zoroaster Barstianus. 16. 61.
Persa. 16.

Zofimus. 72. 76.
Vigilius Zwickenius. 115.
Theod. Zwingerus. 119.
120.
Huld. Zwinglius. 111.

S. D. G.

